

4972

NO. 1

VOL. 5

KEKARI KUTEERAM

INDIAN CHEMISTS

& DRUGGISTS

CHENNAI - MADRAS

గ్రహలక్ష్య

స్త్రీల ఆరోగ్యసౌభాగ్యములను పెంపొందించుట
కేర్పడిన సచిత్ర మాస పత్రిక

సంపాదకుడు
డాక్టరు. కే. యస్. కేశరి

సంపుటము ౫.]

మార్చి 1932

[సంచిక ౧.

PRINTED AT LODHRA PRESS, EGMORE, MADRAS

శ్రీయుత దేవులపల్లి కృష్ణ శాస్త్రి గారి 'కృష్ణ పక్షము'లోని 'ఆకులోఆకునై, పూవులోపూవునై' అను గేయముతో ఈసంచికయందలి 'ఈజీవితంబులో నింతదుఃఖముండెనా?' అను ఆచంట సత్యవతమ్మ గారి గేయము నడకలో చాయకుబోవుచున్నది.

'ఒక యస్పష్టస్వరూపాన్ని విస్పష్టంచేసికో'వలె నను 'ఉత్కంఠాత్మిత' భగవదస్వేషణమే మానవుని ఉచ్చాస్వసనిశ్వాసాలు. కాని మానవుడు భగవంతుని కనుగొనగలిగినాడా? శ్రీమతి యన్. వి. సరళాదేవి గారి 'గడ్డిపూలు' తెలుగున ఒకక్రాంతరకపు గద్య శకలములకు దారితీయుచున్నది. మార్గము చక్కబడునుగాక!

దత్తుపోయినతావున తెగిపోగా సస్యమిచ్చినతల్లి లాలనకోరివచ్చినట్టి ఆబాలునికి 'ఎవరివాడవు? నాయనా!' అనుప్రశ్న. నింగిముట్టినఆశలు నేలమట్ట మగుటలో ఆశ్చర్యమేమి? సోదరులగు ఆమువ్వరి పంక్తినిమార్పుండ తనకును హక్కుగలదుగదా? కాని తలుపుగొల్లెము పట్టుకొన్నాడు. తరువాతగాని తల్లి చేపట్టుదొరకలేదు. తనకును ఆబాలునకునుగల అంటు తెలిసినతరువాత ఆతల్లి తెలిసికొనకుండగనే అంటు వడినది. 'పుత్రవంతులగు పగవారికైనఁ బుత్రదాన దారిద్ర్యముమాత్రమువలదు' అని అనుకాసించినది. దారిద్ర్యశార్వాలము మాతృప్రేమ నంటబాలదు.

'ఇల్లాల' అనుకథ 'నిష్కలుషపు గ్రామ్యజీవనపు కమ్మదనమును' గుబాళించుచున్నది. తెలుగువారి గ్రామ్యజీవనపుమర్యాదలెన్నియో మెలుకువతో నిందు ప్రవేశముగాంచినవి. రామిరెడ్డి కనకంమీద 'ఉట్టి పుణ్యానికి' అనుమానపడ్డాడు. ఆఅనుమానము కథా వేగమును అరికట్టగలిగింది. కనకం అనుమానకారణ మున్నను రామిరెడ్డిపై అనూయపడలేదు. ఈ ఆన నూయ కథావేగమును హెచ్చించినది. కనకంప్రాణ ములకొను రామిరెడ్డి ఎదుకుఅడ్డుపడి కథనుపెంచి నాడు. రామిరెడ్డిప్రాణములకు కనకంఅడ్డుపడి తలుపు తెలుచి కథనుతుంచినది. సాదృశన్యాయము ఈకథ యందు చక్కగహత్తినది.

హోరిస్ చిన్నకథలకు దాయాదియై 'తాచెడ్డకోతి' తనరుచున్నది. వస్తువుఉండదు. కాని రుచికిలోప ముండదు. సమస్యఉండదు. కాని చర్చింపబడు నవన్నియు సమస్యలే. సంభాషణతో నిర్వహణము. ప్రధానప్రాప్త్యము నీతిబోధ. ఆనీతిబోధ అచ్చవైది కముగగాదు; జిజ్ఞాసనురేపి. ప్రధానపాత్రఅభిప్రాయ ములతో ఏకీభవించుటకుగాని వ్యతిరేకించుటకుగాని వినోదపాత్రకునకు వీలుండదు.

అలగాండరు ఎత్తివచ్చినపుడు అంభి అతనితో కుమ్మక్క అయినాడు. పురుషోత్తముడు ఎదిరించినాడు. గోరీఎత్తివచ్చినపుడు బయచంద్రుడు అతనితో కుమ్మక్క అయినాడు. పృథ్వీరాజు ఎదిరించినాడు. అప్పుడు శ్రీప్రసక్తిలేదు. ఇప్పుడు సంయుక్తప్రసక్తి. మొదటిది కావ్యములకక్కలేదు. ఇది యొక్కినది. దానికికారణము సంయుక్తఉద్బోధనయే. పరునిగూడి దేశమునుమఱచిన తండ్రిపై మగనితోగూడి కత్తికట్టిన రమణి మఱియే దేశచరిత్రయందైన గలదా?

వేదమును సవితమర్మముగపరించిన నేటి ఆంధ్రపండి తులలో భాగవతుల లక్ష్మీపతిశాస్త్రిగారు ఎన్నిక గన్నవారు. వారు అలవోకగా రచించి గృహ లక్ష్మీకిఅనుగ్రహించిన 'బ్రాహ్మణకాలమునందలి స్త్రీ గౌరవము' అనువ్యాసము వారి వేదపాండిత్యమును కొంతకుకొంత వెల్లడించుచున్నది.

భూగోళశాస్త్రమును కథలరూపమున బోధించు చక్కనివ్యాసములను శ్రీమతి శ్రీపాద శారదాదేవి గారు గృహలక్ష్మీకి ప్రసాదించుచున్నారు. ఈసం చికయందు 'వెన్నెలయ్య' అనువ్యాసము చంద్రుని గూర్చి చిన్నపిల్లలు నేర్చుకొనగలసంగతులనన్నిటిని ప్రదర్శించుచున్నది. కథల రూపమున విషయాన బోధముగావించుట ధారణకు వోపదకారి. గృహ లక్ష్మీని తెప్పించుచున్న పాఠశాలాధికారులు ఈవిష యమున తమ అనుభవమును అనుగ్రహింతురుగాక!

—ఆంధ్ర శేష గిరి రావు బి. యె.

విషయ సూచిక

1. అసెంబ్లీసభ: స్త్రీసమస్యలు ...	1
2. ఈజీవితంబులో నింతదుఃఖముండేనా?—ఆచంట సత్యవతమ్మగారు ...	3
3. గడ్డిపూలు—యన్. వి. సరళాదేవిగారు ...	4
4. ఆంగ్లకవులముచ్చటలు—ఆంధ్ర శేషగిరిరావుగారు బి.ఏ.	5
5. నెచ్చెలికి—జనమంచి కామేశ్వరరావుగారు ...	6
6. మాతృప్రేమ—వేంకటకాళిదాసకవులు ...	7
7. ఆశీస్సు—సామవేదము సీతారామమ్మగారు ...	8
8. ఇల్లాలు—మల్లాది రామకృష్ణశాస్త్రిగారు ...	9
9. గృహిణి—ఒలేటి సీతారామమూర్తిగారు ...	18
10. ప్రేమ—టి. వి. సుబ్బయ్యమ్మగారు ...	19
11. తాచెడ్డకోతి—తాత కృష్ణమూర్తిగారు బి.ఏ;యల్.టి. ...	21
12. అమృతవార్త—చేబ్రోలు సూరమ్మగారు ...	27
13. ఉద్యోగధన—సామవేదం జానకీరామశర్మగారు ...	28
14. వేకువ—పరుచూరి భవనేశ్వరీదేవిగారు ...	29
15. అంటరానిబాలిక—కసుకుర్తి రామకోటయ్యచౌదరిగారు ...	30
16. శక్తి—నాళి రెడ్డి వెంకాయమ్మగారు ...	37
17. సానుభూతి—కందుకూరి రామభద్రరావుగారు ...	39
18. చంపకము—బొడ్డు బాపిరాజుగారు ...	40
19. రమ్య: స్త్రీ—వడ్లమూడి వేంకటరత్నముగారు ...	41
20. శ్మశానము—పి. అప్పలనరసమ్మగారు ...	45
21. స్త్రీలభీమా—సుసర్ల లక్ష్మీనరసమాంబగారు ...	46
22. అమృతపువ్వుండలు—గై నేడి లక్ష్మీనరసమ్మగారు ...	49
23. గోరుమీటిలు—వెంపటి అన్నపూర్ణమ్మగారు ...	,,
24. పాలబిళ్లలు—చదలవాడ రాఘవమ్మగారు ...	,,
25. బటాటిభాతు—బి. మాణిక్యమ్మగారు ...	50
26. చిక్కుచుకాయకుర్మా—బార్నాల అన్నపూర్ణమ్మగారు ...	,,
27. కేసరిబాత్—పాకల రత్నమాలగారు ...	,,
28. బ్రాహ్మణకాలమునందలి స్త్రీగౌరవము—భా. లక్ష్మీవతిశాస్త్రిగారు ...	51
29. గృహవైద్యము—డాక్టరు తూము లక్ష్మీవతిగారు ...	53
30. ప్రతిశాపము—అప్పల వీరవేంకటజోగయ్యశాస్త్రిగారు ...	54

31. మాతృప్రేమ—చిరుమామిళ్ల విజయపార్థసారథిగారు	...	55
32. సౌందర్యపోషణ—పండిత పెనుమెచ్చ సత్యనారాయణరాజుగారు	...	56
33. వలమియ—యం. కే. నారాయణశర్మగారు బి.ఏ.	...	57
34. సందివర్ధనము—డాక్టరు యస్. శేషగిరిరావుగారు యల్.ఐ.యమ్.	...	59
35. మంగళహారతి—యస్. టి. పి. కృష్ణవేణమ్మగారు	...	60
36. లాలిపాట—తిరువీధుల అనుసూయాదేవిగారు...	...	„
37. కీ. శే. కమలాజగన్మోహిని—ద్రోణరాజు లక్ష్మీబాయిగారు	...	61
38. దమయంతిప్రేమము—ఆకెళ్ళ అన్నపూర్ణమ్మగారు	...	62
39. నిత్యయాత్రికుడు—కస్తూరి రాజమాణిక్యముగారు	...	63
40. సందెగొబ్బి—దామోజిపురపు తులసీదేవిగారు	...	64
41. పాతపాటలు—యస్. ప్రసూనాంబగారు	...	„
42. పాపాయి—చిట్టా రామలింగశాస్త్రిగారు	...	65
43. అగ్రహారంపిల్లి—యు. వేంకటనరుసుగారు	...	„
44. పోతురాజు చెప్పినకథ—చావలి బంగారమ్మగారు	...	66
45. శివరాత్రిఒక్కపొద్దుకథ—యస్. వి. రత్నముసెట్టిగారు	...	67
46. గ్రుడ్డివాడు, చెవిటివాడు—తుమ్మలపల్లి హైమవతిగారు	...	„
47. వెన్నెలయ్య—శ్రీపాద శారదాదేవిగారు	...	68
48. చిత్రప్రశ్నలు—పట్టిసపు శ్రీరామమూర్తి, సూరి సుబ్బరాయశాస్త్రిగారు	...	70
49. జానకీదేవి—నరహరిసెట్టి శేషగిరిరావుగారు	...	„
50. ప్రశ్నోత్తరములు—సుంకర పార్వతీదేవిగారు	...	71
51. ఆటకూతలు—కనకదండి గోపాలకృష్ణశాస్త్రిగారు...	...	„
52. పుష్పచయము	...	72

రాజమండ్రికళాశాల, మదరాసు గౌరవశ్రీన్యాయాధిపులు, టిక్కెట్లు తనిఖీ చేయవిధము, బరోడారాష్ట్రమున విద్యాభివృద్ధి, కమ్మవారి మనుగుడుపులు, మాఘమాసము: శివరాత్రి మహిమ, దొంతులమ్మసంబరము, సీతాఘటము, కాశీత్రాగుపిల్లలు, శ్రీస్వాతంత్ర్యము, క. నటరాజన్ గారికి సన్మానము, డాక్టరు శ్రీమతి యామినీసేన్, జయపూరు చెయ్యమించు తూంది, చంద్రమతిదేవిగారస్తమించిరి, శ్రీపోలీసులు.

53. కథలు: కబుర్లు	78
కెండుముట్టెలగొట్టెపిల్ల; చదలు; ముక్కుభీమ; బ్రతికిపేద: చచ్చిధనికుడు; ఎఱ్ఱచేమంతి.			
54. పత్రికాపరిచయము	80
కీసీమావీక్సీ, భీమాపత్రిక, ధర్మరక్షణి, సంస్కారి.			

55. లోకవార్తలు ... 81

పోయినకన్నులుపచ్చుట; పరశుల్కాచారమునకుబలి; “కలకత్తా గవర్నమెంటుఆఫీసులో దయ్యములు”; పులికిపుట్రలైన గ్రామస్థులు.

56. గ్రంథపరిచయము ... 83

కవిత్వచింతామణి, శ్రీమద్రామాయణతత్వజిజ్ఞాస, హితోక్తిరత్నాకరము, రఘువంశము, శాలివాహనగాథాసప్తసతీసారము, హిమృత్సింగు, మలబద్ధము, ఋషిజీవనప్రకాశమ్, ప్రహ్లాద నారాయణయృద్ధము, శ్రీవేంకటేశ్వరవైభవము, ఆంగీరసనామసంపత్సర్గంటలపంచాంగం, వైరాగ్యసంగ్రహము, కావ్యమృతము, ఆరోగ్యదీపిక, జన్మభూమి, మాధవశతకము, కష్టజీవి, సాంఘికదర్పణము, పశుపరీక్ష, మధురాలిజయము.

57. ఆలోచన ... 87

తిరిగిస్వర్గలోకమునకలసికొందము; లేడిహాండింజి మెడికల్ కాలేజీకిగాంటు; లీడ్సువిశ్వవిద్యాలయమునకు భూరివిరాళము; డాక్టరు గణేశప్రసాదుగారి వితరణ; ఫ్రెంచిస్త్రీలకు ఓటింగు హక్కు; శ్రీసూక్తంకరుసతివిజయము; హిందూవిశ్వవిద్యాలయమునకు భూరివిరాళము; తుని రాజావారి పట్టాభిషేకము. కీ. శే. మారియన్ ఫిలిప్సు; తాళిబొట్టు తెంపించినఉద్యోగి తుమా పణకొరినాడు; దంపతుల ఏకకాల మరణము.

58. డైరీ ... 91

శ్రీ వర్ణ చిత్రము:

గంగిరెడ్డి

ఈచిత్రమును కూర్చున్నదారిజిల్లా కోనసీమయందలి ప్రా. పెదపూడినివాసులును, మచిలీపట్టణము ఆంధ్రజాతీయకళాశాలయందు చిత్రకళ నభ్యసించినవారునుఅగు శ్రీ సునర్ల వేంకట రామయ్యగారు చిత్రించిరి.

భాషా చిత్రములు:

స్వీడను దేశపుయువతులు సముద్రతీరమున వ్యాయామము చేయుట, ప్యారిస్ హోటలులో స్త్రీలు నాట్యమునకుతయారగుట, జపానుపైన్యములు చీనాదేశముననుండు తమ రయిల్వేను కాపాడు కొనుట, డెర్బిగుట్టపుపందెమున టిక్కెట్టులుకొన్నవారిపేరుగల నీటీలను యంత్రములవలన కలుపుట సినిమానటి ‘మిస్ జేబి గార్బో’; సులోచకకన్య.

మీ అచ్చపనులయందు :

మీకు కావలసినది అందమగు కూర్పులా? లేక చిన్న పనియైనను బాగుగ చేయుటయా? లేక సకాలమునకు ముద్రించియిచ్చుటయా?

మీ అవసరము లేవియైనను, మీ అచ్చపనులను మేము చక్కగ చేయగలమని మీ అనుభవమే తెలియజేయగలదు. ఒకమారు పరీక్షింపుమ!

లో ధ్రుము ద్రణాలయము, తపాలపెట్టె 752, ఎగ్నూరు, మదరాసు.

గృహాలక్ష్మి

సాలుచందా మొదలగునవి

సంచికలుచేరనిచో

ఈసచిత్రమాసప్రతీక సాలుచందా రు. 4. అర్థ సంవత్సరపుచందా రు. 2. అంతకుతక్కువకాలపరిమితికి చందాపద్ధతిలేదు. విడికాపీ రు. 0-6-0 అణాలు. దసరా ప్రత్యేకసంచికగ వెలువడు అక్టోబరుసంచిక మాత్రము రు. 0-8-0 అణాలు. చందాదారులు ఏమాసమునుండియైన ప్రారంభముచేయవచ్చును. విడికాపీలుపలయువారు వానివిలువమేరకు తపాలబిళ్లలు పంపవలయును. పీ. పీ. పద్ధతి వ్యయమూలకము.

ప్రకటనరేట్లు

ముఖ్యముగా స్త్రీలకందీయవలసినవస్తులనుగూర్చి ప్రకటించుట కీప్రతీకఎంతయు ఆనువైనది. ఉంచబడినరేట్లుఇవి: ఒకేతూరికిపూర్తిపుటకు రు. 15 0 0 అరపుటకు రు. 10 0 0 కాలుపుటకు రు. 7 0 0. ప్రకటనచార్జీలు ప్రతిమాసము ముందుగానే చెల్లించవలయును. అర్థసంవత్సరము అంతకుపైబడినకాలములకు కంట్రాక్టుతీసికొనుచో నూటికి 12½ తోసివేత. కాలుపుటకు తక్కువయైనప్రకటనలు చేకొనజాలము. ప్రత్యేకస్థలములరేట్లకొరకు వ్రాయునది.

ఏజెంటు

వేటొకపుటయందు మాకు ఏజెన్సీలుగలతావులు ప్రకటించబడినవి. ఇతరతావులయందు మాకు ఏజెంటు కావలయును. వివరములకువ్రాయునది.

వ్యాసములువ్రాయువారికి

వ్యాసములు స్త్రీజనములకు సంబంధించియుండవలయును. సంగ్రహముగనుండిన శీఘ్రప్రచురణకు వీలగును. కాగితమునకు ఒకేతట్టు సిరాతోవ్రాయవలయును. ప్రచురింపబడనివ్యాసములు తపాలాబిళ్లలు పంపిన వాచునుచేయబడును. వీనినిగూర్చి ప్రత్యుత్తరములు పెంచకుండుటలెస్స. విమర్శనార్థము పంపబడు గ్రంథములను, ప్రచురణార్థము పంపబడువ్యాసములను అందుకొనుచు ఈవఱకు వ్రాయుచుండినరీతిని ఇక కార్డులువ్రాయజాలము. రిప్లయికార్డువాసిననే జబాబుఈయబడును.

సంచికలుచేరనిచో ఆయామాసములందు వెంటనే మాకు తెలుపవలయును. ప్రతిమాసము 7-వ తేదీతరువాత చేరలేదనివ్రాయుచోతిరుగకాపీలుపంపజాలము. చిరునామామార్పును తెలుపకుండుటచే కాపీలుచేరనివారికిని తిరుగ పంపజాలము. సంచికలు చేరనివారు తమతమ పోస్టాఫీసులలో కంప్లెయింతునుచేయునది.

చిరునామామార్పు

చిరునామాయందుమార్పుఉండుచో 1-వ తేదీకి 10 దినములుముందుగానే తెలుపవలయును. ఇట్లుతెలుపమిని కాపీలు చేరనిచో తిరుగ పంపజాలము.

చందాముగిసిన

చందా ముగిసినతోడనే ఆవిషయము వారిచందా నెంబరును ముద్రించుటమూలముగా గృహాలక్ష్మియందు ఆయామాసములయందు నూచింపబడును. ఇదిపఱకువలె ప్రత్యేకముకాదు వ్రాయజాలము. ఈనూచనచూచి తమచందాధనమునుపంపి గృహాలక్ష్మిని యధారీతిని పోషింప చందాదారులనుప్రార్థింతుము. చందాదారులుగనుండ ఇష్టములేనిచో ఆసంగతి వెంటనే తెలుపగలరు. మనియార్డరుపంపుటగాని, చందాదారులుగఉండ ఇచ్చగించమని లేఖాముఖమున తెలుపుటగాని చేయనిచో తరువాతసంచిక పీ. పీ. గా పంపగలము. ఆ పీ. పీ. ని తిరుగగొట్టినచో మాకు అనవసర వ్యయము కల్గించినవారగుదురు.

ముఖ్యమైరగమనింపు

చందాదారులుగ చేర్చుకొనమని వ్రాయు ఉత్తరములు, బ్యాంకుచెక్కులు, మనియార్డర్లు, పోస్టులు ఆర్డర్లు, గృహాలక్ష్మికిసంబంధించిన ఇతర మైన యావత్తు ఉత్తరములు డాక్టరు కే. యన్. కేసరి, ఎడిటరు, గృహాలక్ష్మి, పోస్టుబాక్సు 752, ఎగ్మూరు, మదరాసు అను చిరునామాకేవ్రాయవలయునుగాని ఇతరవ్యక్తి పేర ఎంతమాత్రము పంపకూడదు. ఇది ముఖ్యముగా గమనింపవలసియున్నది.

గృహలక్ష్మికార్యాలయమున వెలకుదొరుకు గ్రంథములు తులసి

గ్రంథకర్త డాక్టరు కే.యస్. కేశరిగారు. తులసియను జాతీయమూలికనుగూర్చిన యమూల్యగ్రంథము. తులసియందలి భేదములు, తులసినిగూర్చి వైద్యశాస్త్రముచేపు వాక్యములు, తులసిదళములు తినుటవలన త్రాచుపాముగరచిన వారు బ్రతుకుట, తులసివలన నయమగువ్యాధులు మొదలగు విషయములేగాక తులసి పురాణమును, తులసిగోవిందనామములును, తులసిపోడశోపచారపూజయు నిందుదాహరింపబడియున్నవి. గృహస్తులెల్లరును ఈగ్రంథమునుచదివి తులసివలన బొందదగిన సర్వభయములను పొందుదురుగాక. శ్రీపంచాంగుల ఆదినారాయణశాస్త్రిగారు ఈగ్రంథమునకు చక్కనిపీఠిక వ్రాసియున్నారు. పత్రికలు, ప్రముఖులు ప్రశంసించియున్నారు. క్రొనుసైజు మంచి ఫెదరునెయిటుకాగితము. 72 పుటలు. రేపరుబైండు. వెల రు. 0—8—0 అణాలు. పోస్టేజీప్రత్యేకము. మొదటిపూర్వప్రతులు చాలతక్కువగనున్నవి గావున వెంటనే ఆర్డరుఇచ్చుట మంచిది.

బిల్వ

ఇదియు డాక్టరు కే.యస్. కేశరిగారువ్రాసినదే. బిల్వనుగూర్చిన శాస్త్రవిషయకపరిశ్రమచేసికూర్చిన సర్వవిషయములు ఇందుగలవు. ఈమూలిక ఓషధీగుణము, వైద్యప్రయోగములు, శాస్త్రచర్చ, పురాణవివరము సరళశైలిలో వివరింపబడినవి. వైద్యులకు భక్తులకు మిక్కిలిఉపయోగకరమైనగ్రంథము. పత్రికలుమెచ్చినవి. క్రొనుసైజు మంచి ఫెదరునెయిటుకాగితము. 48 పుటలు. రేపరుబైండు. వెల రు. 0—8—0 అణాలు. పోస్టేజీప్రత్యేకము.

వేప

గృహలక్ష్మిసంపాదకులు కే.యస్. కేశరిగారువ్రాసినదే. మనదేశమున ప్రతిపెరిటిలోను ఉండు వేప చెట్టువలని పూర్ణమైన ఉపయోగమును పొందదలచినవారు ఈగ్రంథమును చదివితీరవలయును. వేపచెట్టు యొక్క ఓషధీగుణము, పాకకళలో దానిభాగము మొదలగువిషయములెన్నో అందు చర్చింపబడినవి. క్రొనుసైజు మంచి ఫెదరునెయిటుకాగితములమీద సుందరముగ ముద్రింపబడుచున్నది. త్వరలో వెలువడగలదు. వెల రు. 0—8—0 అణాలు. పోస్టేజీ ప్రత్యేకము. నేడే ఒకకార్డువ్రాసి ఒకకాపీకి తమనామము రిజిష్టరు చేసికొనుట మంచిది.

శివకథానుధారసము

ఆర్యసోమయాజుల లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రిగారిచే రచియింపబడిన పద్యకావ్యము. ఇందు పార్వతీ వివాహము, కుమారజననము, తారకాసురవధ, దేవసేనాపరిణయము వర్ణింపబడినవి. ధారాళమగు కవిత్వము. డెమ్ప్రైసైజు, దళసరికాగితములు. 260 పుటలు. దిట్టమైన అట్టబైండు. వెల రు. 1—0—0. తపాలా. వ్యయములు ప్రత్యేకము. నాలుగుఅణాలస్తంభులపంపు గ్రంథాలయముల కీగ్రంథము అన్ రిజిస్ట్రేషన్ పొందుట ద్వారా ఎట్టిక్రయమును లేక ఉచితముగాపంపబడును. కొద్దికాపీలే ఉన్నవిగావున త్వరపడుట మంచిది.

గృహలక్ష్మి, పోస్టు టాక్సు 752, ఎగ్మూరు, మదరాసు.

శ్రీశ్రీహృదయము

ప్రథమ, ద్వితీయ, తృతీయ, చతుర్థ
సంపుటములు వెలకు సిద్ధముగ నున్నవి

ఒక్కొక్కవత్సరపు పండ్రెండుసంచికలును కలిపి బైండుచేసిన నాలుగుసంవత్సరములకు నాలుగుసంపుటములు. కాలికోబైండు. దిట్టమైనది. గ్రంథభాండాగారములకు అలంకారములు. ఒక్కొక్కసంపుటము కొద్దికాపీలుమాత్రమే ఉన్నవి కావున త్వరపడి ఆర్డరు చేయవలయును. ఆలసించిన దొరకనేరవు. తిరిగి అచ్చుపడనేరవు.

వెల సంపుటము ఒక్కంటికి రు. 6—0—0 మాత్రము

రైల్వేపార్సెలుగా తెప్పించుకొనుట మంచిది
వలయువారు:

గృహలక్ష్మీ కార్యాలయము

పోస్టుబాక్సు నెంబరు 752, ఎగ్మూరు, మదరాసు.

డొంగై గారి
బాలమృతము
బలహీనమైన బిడ్డ
లకు పురుషున్న
బలమున్న అరో
గ్యము. ఏర్పడును.
అన్నిస్థలములందు
దొరకును.

అ
న్ని
వో
టు
ల
అ
మ్మ
బ
డు
ను

ప్రాశస్త్యములు:—కె. టి. డొంగై అండు కో, గీర్లామ్, బొంబాయి

గృహలక్ష్మి వజ్రంట్లు

తెనాలి:	కొమ్మూరి కాశీవిశ్వనాథంగారు, సోల్ రిప్రజంతుటిపు ఆఫ్ న్యూస్
బళ్లారి:	వి. రాజమొదలియాం & సన్సు, కారువీధి.
బెజవాడ:	నామల ఆంతొని.
మచిలీపట్టణము:	కె. బాలకృష్ణ, ఫోటోఆర్టిస్టు, కొజ్జలిపేట.
,,	సి. వి. అవధాన్లు, ఇన్నూరెస్సబీరో.
తిరుపతి:	వై. వి. సుబ్బయ్య & కంపెని, వెంకటేశనివాస్.
హైదరాబాదు:	ఎన్. లక్ష్మీబాయిగారు, 566 రెసిడెన్సి పెద్దగడియారం, చౌరస్తా మార్కెటురోడు, (మన ప్రాంతపు 1 రూడెస్సానియాయూ 1-31.0 అగును)
నిడదవోలు:	తాడిమేటి కుటుంబశాస్త్రిగారు.
కొవ్వూరు:	జి. వి. రామరావుగారు.
రాజమండ్రి:	ఏ. కృష్ణమూర్తి బ్రదర్స్, న్యూస్ పబ్లికేషన్స్.
తాడేపల్లిగూడెం:	కాశీరాజు శ్రీరాములుగారు
బరంపురం:	గోనియకెట్టిగారు, గొల్లపల్లి.
గుంటూరు:	వెల్ కం అండు కంపెని.
ఏలూరు:	సనకా రాజారావుగారు, పవరుపేట.
సామర్లకోట:	పద్మనాభశాస్త్రిగారు, న్యూస్ పబ్లికేషన్స్.
అమలాపురం:	కె. వి. కృష్ణరావుగారు, కె. అగ్రహారం.
పాలకొల్లు:	వేమరాజు సరసింహంగారు, హెడ్మాస్టరు, మట్టపట్టణ.
అనకాపల్లి:	గ్రంథి కన్నయ్యపంతులు, గాంధీమార్కెటు.
విజయనగరం:	కేసనపల్లి రామలింగంగారు, పొత్తూరివారి వీధి.
పితాపురం:	యెం. వి. ఎన్. రావుగారు, కేశవకుటీరం.
,,	ఎం. నూకరాజు, ఆంధ్రన్యూస్ పబ్లికేషన్స్.
విశాఖపట్టణం:	అందే కృష్ణమూర్తి బ్రదర్సు, బుక్ సెల్లర్సు.
జేమ్స్ పూరు.	టి. వి. రమణయ్యగారు, కి టిల్ జగ రోడు, న్యూ 'L' టౌను.
మదరాసు:	వై. జానకమ్మగారు, కమెరీయలు బుక్ డిపో, 364, ఎన్ ప్లనేషన్.
,,	ఆకుండి వేంకటశాస్త్రిగారు.

ఇతరచోట్లకు ఏజెంట్లు కావలెను. వివరములకు దరఖాస్తు పంపుకొనుడు.

“గృహలక్ష్మి”, తపాలపెట్టె నెం. 752, ఎగ్నూరు, మదరాసు.

४३
१०
०
४

పూర్వముకప్పుడు గజానురుడు ఈశ్వరునిగూర్చి ఘోర వీరతపము చేయదొడగెను. ఆతపమునకు మెచ్చి ఈశ్వరు డారాక్షసునకు దర్శనమిచ్చెను. వరమడుగు మనియెను. “దిక్పాలురును నిర్జించుబలమును, సంపదను అనుగ్రహింపుము. నీవు నాహృదయమునందే ఉండిపోవలయును. నీచేతప్ప నాకు అన్యులచే మరణములేకుండవలయును.” అడుగుటయే తడువుగా ఈశ్వరు డీవరములనుప్రసాదించి గజానురుని హృదయమునందు ప్రవేశించెను. అందుతో పార్వతి వికల చిత్తయై తనపతిని తనకిప్పించ శ్రీహరిని వేడుకొనెను. ఈశ్వరవరదర్పితుడగు గజాని దండోపాయమున జయింప నేరమని హరి బ్రహ్మాదులతో ఆలోచనసాగించెను. “గజాడు హాస్యలాస్యలాలనుడు. వినోదప్రియుడు. కావున ఈశ్వరునివాహనమగు నందికి గంగిరెద్దువేషమువేయుదము. బ్రహ్మయు, ఇంద్రుడును, నేనును గంగిరెద్దుదానుల మైదానినెంటపోవువారము. ఆడియు పాడియు ఆరక్కముని మెప్పించి వానివలన వానిమరణమునే వరముగాబడయదము” అని శ్రీహరి చెప్పెను. దీనికి అందఱును సమ్మతించిరి.

నందికి వెన్నుపొడుగునను చిత్రవిచిత్రంపు బొంతలు నైచిరి. మూపురమున నొకచక్కని సరిగనలువబెట్టిరి. వెండిగొరిజలు, బంగారపుకోములు నమర్చిరి. నడుమునకు బంగారుపట్టెడచుట్టిరి. మెడకు గంటలును, ఒడలిచుట్టు మువ్వలు, ముక్కునకు చక్కనిత్రాడును గట్టిరి. శ్రీహరి, బ్రహ్మ, ఇంద్రుడు, నారదుడు గంగిరెద్దుదానులైరి. నలుగురు నానుములుదీర్చిరి. చిత్రమైనబట్టలు. మెడలలో రంగురంగుల పూసల పేర్లు. వంకతలపాగలు. చంకలను జోలెలు. బ్రహ్మ వీరణము, నారదుడు సన్నాయి, ఇంద్రుడు డోలు, హరి చేగంటపుచ్చుకున్నారు. గజానురునిపురమునకు పోయినారు.

శ్రీహరి మేళనాయకుడు. గజానురుడు రెప్పవేయనికన్నులతో కాంచుచున్నాడు. మేళనాయకుడు బసవనిపించెను. గల్లుమునుచువచ్చు నాయెద్దును గజానురునియెదుట నిలువబెట్టి అతివసయముతో నాత

డిట్లనెను. “మాపైబో! మా బసవన్న మనలాగ మాటాడనేడు. కాని మనమాటలన్ని గురులేనండి. చిత్రించండి యీవిడైలు. తమరెక్కడనూడనేదు. బసవన్నా! బాబాయ్యగోరి సభలోకొచ్చివాం. పది కోసులుదోవ నడిచొచ్చినాము. దగయేస్తుంది. బాబు గారు పాలుతెప్పిస్తారు. పాలుతాగుతావా? బసవా!” అనుసరికి తలయూచి బసవడంగికారమునూచించెను. “పాలకుండఅడుగున గోకుండంది. కుండగోకాలె. బసవా! కుండగోకూ. నూస్తారు బాబుగారు!” అను సంతలో ముందటికాలాకటి మీదికెత్తి కొంచము వంచి బసవడుగోకుట నభీనయించెను. “మోకాళ్లతో నహూ. పెబువారు నూస్తారు” అని చెప్పుసంతలో చూపలు లాశ్చర్యపడునట్లవిద్య చూపించెను. పిమ్మట వాద్యధ్వనితో వికటనృత్యముచేయుచు

“తకటతధిమి కోడిపందెము

కోడలే మైనాదిరా!

అత్తకూహూపెట్టనంటే

అలిగిలొంగున్నాదిరా!”

అనిపాడి “బసవా! ఆకోడల్లాగ కడుపులో కాలెట్టుకులొంగో” అని నాయకు డాజ్ఞాపించగా నున్న రనుచు కడుపులోకాలుపెట్టుకొని పస్తుపడుకొనుట చూపెను. ఇట్లే నాయకునియాజ్ఞ ననుసరించి బసవడు చేనిలో చెవులపోతునలె చెంగున గంతులువేసెను. బందగట్టుమీద బావురుపిల్లలపోరాటము చూపెను. వసములో వఱడుదాట్లును వేయుటయు, మెట్టమీద మెకము పశువులదొడ్డిలోపడి యెద్దు మెడపట్టి యెగుర వేసికొనిపోవుటయు నెట్లెట్లోచూపించెను. అయ్య గారికి దండముపెట్టి జరీకండువాయిప్పింపుమని యడుగుకొనెను.

గజానురుడు పరపకుడయ్యెను. గంగిరెద్దుదానులతో “మీబసవనిముద్దుచేపులకు నేను మెచ్చితిని. మీ కేమికావలెనో సందేహింపక కోరుకొనుడు. తప్పక మీకిచ్చితిరెను” అనెను. అప్పుడు శ్రీహరి యిట్లనియెను. “దానవేంద్రా! నీవలుకులకు మేము బ్రహ్మానందమునొందినాము. మే మెవ్వరమో, ఎందుకు

వచ్చితిమో నీకిప్పుడు స్వప్నముగా విప్పిచెప్పెదము
 వినుము. వీరణమువాయించిన ఈతఁడు బ్రహ్మ దేవుడు.
 డోలుకట్టినవాడు దేవేంద్రుడు. సోనాయిపాటకాడు
 నారదుడు. ఈవృషభము మహేశ్వరునివాహనము
 నంది. నేనాదినారాయణుడను. మేము నీప్రాణము
 గోరివచ్చితిమి. ఇంతవఱకు నీవు మహేశ్వరుని నీ
 హృదయసీతమున నిలుపుకొనియుంటివి. ఇప్పుడినందీశ్వ
 రుడు నీవత్సలము భేదించి పశుపతిని బైటికి తెచ్చును.
 అట్లుకానిమ్ము. ఇదే మాకోరిక. మాకుకావలసిన
 పరము.” అడినమాటతప్పజాలక గజానురు డీవరము
 నిచ్చి తాను ఇహలోకమునువీడెను.

ఈశ్వరుడు బయలుపడెను. త్రిమూర్తులు నింద్రు
 డును తమతమవాహనముల నారోహించిరి. సంపూర్ణ
 మనోరథులై వారందఱు గజానిగరమునుండి ఆకాశ
 మార్గమునకదలిరి. మిథిలాపురప్రాంతమును గడచి
 పోవుచుండిరి. ఆ పురము వెలువల దిక్కుమాలినవా
 డొకడు దీనముగా నేడ్చుచుండెను. వానినిజూచి జాలి
 పడి యా దేవతలు నేలకుదిగి మాయమానుషవేషము
 లతో నిట్లనిరి. “ఓరీ! నీవెవడవు? ఊరిబైలు నొక్క
 డవు వెక్కిరియే డ్చెదవేల? నీకేమికష్టమువచ్చి
 నది?” ఈప్రశ్నములకు మాటుపలుకక కడుపుపొంగి
 పోవునట్లు వాడు మఱియు నేడ్వజొచ్చెను. ఆదుఃఖ
 హేతువు వానినోట నేవినవలెనని కుతూహలముతో
 దేవతలు వానిని గ్రుచ్చిగ్రుచ్చిప్రశ్నించిరి. వారలతో
 ప్రసంగించుటకిష్టములేక వాడెట్లకేలకు నిట్లనియె:
 “మీరార్చువారా? తీర్చువారా? అయ్యలారా! నా
 యేడుపు నన్నేడువనిచ్చి మీరు మీదారిపొండు” అని
 యింకను వెక్కిరియేడ్చుచుండెను. “ఓరీ! పిచ్చి
 వాడా! నీదురవస్థయేమో మాకు రసంత తెలుపుము.
 నిన్నిపుడే పక్కననవ్వించుమోలేదో నీవేచూతువు

గాక!” అని దేవతలాశగొల్పిరి. “అట్లయిన యన్య
 లారా! వినుడు. నాది మిథిలాపట్టణము. మాయూరి
 కధిపతి జనకమహారాజు. చండశాసనుడు ఎవరికుల
 వృత్తి వారు చేసికోవలెనని శాసించినాడు. నాది
 సంకరకులగుటచేత కులవృత్తిలేదని నన్ను పురివెడల
 ద్రోయించినాడు. నేనేలాగుబ్రతుకవలెనో తెలియక
 దేవుడా! యని యేడ్చుచున్నాను” అని వాడు తన
 దుఃఖకారణము తెలిపెను. “ఓరీ! దీనికింతఁచారమేల?
 పుట్టించిన దేవుడు పూరిమేపునా? భయములేదు.
 ఇవిగో పుచ్చుకొ” మృని బ్రహ్మియుల తాము గజానురు
 నెదుటనాడునపుడు ధరించిన దుస్తులు, డోలు, వీర
 ణము, సనాయి మొదలగువాద్యములును వానికిచ్చి
 గంగిరెడ్లనాడించువిద్య వానికి నేర్పి యిటుపై నీవిద్య
 వలనజీవింపమని బ్రతుకు తెరువుచూపి వానిని పక్కన
 నవ్వించి యంతర్హితులైరి. వాడీవృత్తాంతమంతయు
 జనకమహారాజునకువిన్నవించి యాతని తృప్తుంగా
 వించి యాతనియనుమతిపడసి మిథిలాపురముననే నివ
 సించుచు గంగిరెద్దువిద్య నీలోకమున వ్యాపింపజేసెను.
 —గొబ్బారు వేంకటానందరాఘవరావు.

కడువితయగు సూలకాయంబుగల్గుట

చిత్రభూషాంబర సితినిగనుట

తూర్యరావంబులతోఁ జనుదెంచుట

వాలవీజన సమవాస్తిగనుట

శృంగవేత్తోద్ధతిఁ జేరరాకుండుట

చూపలు పదుగురు చుట్టుకొనుట

స్పనియంతవాక్యంబువిని తలయూఁచుట

మానముద్రవహించి మతముగనుట

గంగిరెద్దుకు.....

—అ డి ద ము సూ ర క వి.

గ్రామలక్ష్మి

అ సెంట్రినభ : స్త్రీ సమస్యలు

గతమాసమున భారతశాసనసభలో స్త్రీ సమస్యలకు చెందినవి రెండుబిల్లులుచర్చయి వచ్చినవి. ఒకటి హిందూవితంతువుల నారసత్వపుబిల్లు, రెండవది హిందూవివాహవిచ్ఛేద ముబిల్లు. రెండుబిల్లులును నిరాకరింపబడినవి. స్త్రీ సమస్యలపట్ల భారతశాసనసభసభ్యులు ఎంతటి ఉదారహృదయమును చూపగలిగిచవారో లోకమువారికి నెల్లడియ్యెడిది.

హిందూవితంతువులకు భర్తకుటుంబపు ఆస్తిలో రావలసినభాగమును గూర్చినదగు మొదటిబిల్లును రావుబహదూరు హగవిలాసశారదాగారు ప్రతిపాదించిరి నాడు భారత శాసనసభకు భారతినారీమణులు తండ్రోపతిండుములుగ నచ్చియుండిరి. ఆ స్త్రీవిషయమున వితంతువులనుభవించుచున్న వివరింపరానికష్టములు తొలగుటకు దీనిమూలమున ఆను కూల్యమేర్పడునని గమనింప తలచిరి. శారదాగారు బిల్లుప్రతిపాదించిరి. డబ్ల్యుకై మగి వాఁమీద నాధారపడవలసియుండుటచే వితంతువులు చాలా కష్టపడుచున్నారనియు, వంట పనితీర్పు మజ్దేదీనికని వారు పనికరాకుండునట్లు చేయబడుచున్నారనియు జాదవ్ గారు చెప్పెను బిల్లును సమర్థించిరి. కాని పలువురుసభ్యులు దీనికే ప్రతికూలముగానిలిచిరి. స్త్రీల రక్షణకై హిందూసాంఘికవిభాసమున మంచియేర్పాటులు గలవనియు, వితంతువులు ఆస్తి వారసులై నచో డబ్ల్యు మిఖాగాచేయెదరనియు, ఈబిల్లు అవిభక్తకుటుంబములను విచ్ఛిన్నము చేయుననియు నేనుగారు ప్రతిఘటించిరి. బిల్లు పరిమళిగాలిలో గొట్టకవచ్చిన దనియు, ప్రతి హిందూకుటుంబమునందు స్త్రీలు హాయిగా బ్రతుకుచున్నారనియును, ప్రతి పాదకీష క్షీర్తికొరికు ఈబిల్లు గొనివచ్చెననియు మిఖాగారు పలికిరి మి తనద్రవ్యదయ మును సభలో చాటుకొన్న క్షీర్తిని పొందిరి. లామెంబరగు బ్రజేంద్రమిత్రుగారు బిల్లు నిసార్మొదలని నిర్వచించిరి. ప్రతికూలురు యేబడియైదుగురైరి. అనుకూలురు ఇరువది యైదుగురు మాత్రమే తేలిరి.

ఈబిల్లుతరువాత ప్రతిపాదించబడిన హిందూవివాహవిచ్ఛేదపు బిల్లునకుకూడ ఈ గతియేవట్టెను. హిందూమతమునవలంబించువారికి వివాహవిచ్ఛేదములందు హిందూధర్మ శాస్త్రములు అనుమతించు హక్కులను ప్రసాదించుటకు ఒకబిల్లును సెలక్టు కమిటీకి పంప వలెనని సో హరిసింగుగారుగారు ప్రతిపాదించిరి. ఈప్రతిపాదనను హరవిలాసశారదాగారు బలపఱచుచు ప్రాక్తనధర్మశాస్త్రములను వ్రాసిన మునిపుంగవులు నారద, నసిష్ఠాదులు చాల ఉదారములగు సూత్రముల నేర్పఱచిరినియు వారిఉదారభావములను అనుసరించి శాసన సభ సభ్యులు ఈబిల్లును ఆమోదింపవలసినదనియు కోరిరి. రాజ్యాంగనిర్మాణము మార్పు నొందజూపుచున్నదనియు, ఇట్టి సంధికాలమున ఇట్టి సాంఘికశాసనము చేయరాదనియు, నిర్మింపబడజూపు శాసనసభయందు—స్త్రీలకు ఓటింగుహక్కు, ఎన్నికహక్కు ఉండగలవు గావున—చాలమంది స్త్రీసభ్యులుండగలరు కాబట్టి అప్పుడు దీనిని విచారించుట మంచి దనియు బి. దాసుగారు నడిచిరి. వివాహము విచ్ఛేదించరాని పవిత్రసంస్కారమని వేద ములనుండియు, శాస్త్రములనుండియు ప్రమాణశ్లోకములను చదవి పండితనేనుగారు బిల్లును ప్రతిఘటించిరి. కొంత చర్చరేగినది. ఎవరికితోచినట్లు వారు మాట్లాడిరి. ఒక ఆంధ్రసభ్యుడు బిల్లునుమరల ప్రజాభిప్రాయము కనుగొనుటకు పంపవలయునని సవరణతెచ్చెను. కాని సభలో నిర్ణీతసంఖ్యసభ్యులు లేకపోవుటచే సభ రెండుసారులు సమాప్తము చేయవలసివచ్చినది. ఓటింగు సిత్తికై నరాక ఈ విడాకులబిల్లు ఇట్లు రెండుసారులు విడనాడబడినది. సభ రెండుసారులు వాయిదాపడినది.

దేశమున కొంతవిద్యాభివృద్ధి జరిగినది. నవీననాగరికతకు పేరుమ్రోసిన పాశ్చాత్య దేశములతో సంపర్కలభివలన కొంతసంస్కారావజోధమును గలిగినది. అయినను-స్త్రీలకు హక్కులు ప్రసాదించుటకు రాష్ట్రీయసభలును, స్వదేశసంస్థానములును చూపు ఉత్సాహము పాటిఉత్సాహమునై నను భారతశాసనసభ చూపుటలేదు. పుట్టినఇన్ని దినములకు పురుషుడు యజ్ఞముచేసినాడనినట్లు ఎట్లో శారదాచట్టమును మాత్రమును చేసినది. చేసియేమి ప్రయోజనము? గుడ్డికన్ను తెఱచిన ఎంత ప్రయోజనమో ఈచట్టముచేసి అంతప్రయోజనమైనది. బాల్యవివాహములు బాహులముగ జరుగుచునేయున్నవి. ఇప్పటికీబిల్లులు శాసనముల సంపుటమున కెక్కుపాటి భాగ్యమునకై న నోచుకొనలేదు. దేశమునందలి మహిళాసంఘములవారి అభిప్రాయములను కనుగొనుటకై న హిందూనితంతువుల వారసత్వపు హక్కుబిల్లు పంపకుండుట శోచనీయము. విడాకులబిల్లు ఇంతకన్న ఎక్కువ శోచనీయ పరిస్థితులలో పడిపోయినది. దానిని చర్చించుటకై న పూనుకొనక అదిచర్చకువచ్చిన సమయమున సభకురాక విడాకు బిల్లుతో విడాకుచ్చుకొనుటచే భారతశాసనసభసభ్యులది బాధ్యతయెఱుగని సభ్యత్వమై యున్నది. అవునో, కాదోతేల్చుటకు వారికి హక్కుగలదు. ఆహక్కును ఉపయోగించుటలో వారు ఎట్టిఉత్సాహమును చూపలేదు. ప్రజాప్రతినిధులదియైన ఇట్టితీరు మిక్కిలి గర్హింపదగినది.

ఈజీవితంబులో నింతదుఃఖముండెనా?

శ్రీ చ తి ఆ చ ం ట స త్య వ త మ్మ గా రు

౧

నీమాయలోఁజక్కి

నీలీలలోమునిగి

యీగాలితత్తిలో ఆష

చుంటినిగాని

ఈజీవితంబులో నింతదుఃఖంబుండెనా?

దేవ! నే నినుమంతఁదెలియనై తి.

౨

చెట్టులోపుట్టనై

పుట్టలోపామునై

మట్టిలోతేమనై

మరచిఆడితిగాని

ఈజీవితంబులో నింతదుఃఖంబుండెనా?

దేవ! నే నినుమంతఁదెలియనై తి.

౩

పూవులోతావి నై

పండులోతీపి నై

కాయలోవగరు నై

కన్నుగానకనుంటి

ఈజీవితంబులో నింతదుఃఖంబుండెనా?

దేవ! నా కింతైనఁదెలుపవై తి.

౪

జలములోబుడగ నై

మెరుపులోతలుకు నై

కనులలోకాంతి నై

కలగనుంటినికాని

ఈజీవితంబులో నింతదుఃఖంబుండెనా?

దేవ! నాకింతైనఁదెలుపవై తి.

౫

మనసులోమాట నై

తేనెలోతేట నై

వానలోచినుకు నై

కాననుంటిగాని

ఈజీవితంబులో నింతదుఃఖంబుండెనా?

దేవ! నేనినుమంతఁదెలియనై తి.

౬

పక్షిలోపాట నై

గుఱ్ఱిలోసాక్షి నై

ఇత్తులోరసము నై

మోక్షాన మరచితిని

ఈజీవితంబులో నింతదుఃఖంబుండెనా?

దేవ! నే నినుమంతఁదెలియనై తి.

౭

మనసుమాయనుజీల్చి

కనులకాంతినిజూపి

దుఃఖజీవితముడిపి

నన్నునీలోదేర్చుమా!

దేవ! నన్నొరునిగానంచబోకు.

గడ్డి పూలు

శ్రీ మతి యన్. వి. స ర లౌ జీవి గారు

ఎప్పటినుంచో హృదయంలో కాంతాలత వేరుతన్నది. ఎంతకాలమైందో ఎటుక లేదు. జన్మజన్మానుంచీ వస్తున్న అనుస్మృతసంబంధం కాబోలు ఇది! హృదయ ప్రదేశ మంతా అలుముకొంటున్నది ఈకాంతాలత. ఏదోయొకయస్వప్నస్వరూపాన్ని విస్వప్నంచేసికో వలెననికాబోలు దానిసంకల్పం! ఎట్లాచూడటం! మార్గం తెలీటంలేదు.

హృదయపాత్రిక నీరసమైంది. గాఢ సంతాపం కళవల్లించింది. ఉత్కంఠా తీవ్రత ముచ్చముడుగ లేదు. శాంతికి చోటుచిక్కదు. ఏమిచేయాలిననో ఈతాపబాహుళ్యం!

* * * *

నిన్ను తెలియడంఅంటే ఎలాగ? మానసానికి సీమూర్తి స్ఫూర్తిలేదు. హృదయమైనా సీస్వరూపాన్ని అవ్యక్తంగానే మలుచుకొన్నది. కోర్కెతీవలు సీసందర్శనవాతాలను నెమర్తొంటూ బయలునే ఆశ్లేషిస్తున్నాయి. ఎట్లా నిన్ను తెలిసికొనేది?

ఈకోరిక ఊటక తుడిచివేదామా అంటే నాసాధ్యంకాదు. హృదయానికి బరు వైనా, వేదనే ఫలమైనా ఈకాంతనే నాచిత్తంలో గట్టిగా హత్తుకొంటాను. ఏమరుకాటు కలుగుతుండేమోనని, విస్మృతిసంభవిస్తుండేమోనని జాగ్రత్తగా దాన్ని పోషించుకొంటాను. అదే నాజీవితం. నాజీవితమేఅది అయిపోతుంది క్రమశః నాకు!

* * * *

మఱవడంఅంటే ఎలాగ? సీవిషయం స్మరించడంతోనే దేహం పరవశమైపోతుంది. గగుర్పాటు కలుగుతుంది. హృదయసుమం ఆనందవేదనతో తొణికిసలాడుతుంది. బాష్ప ప్రవాహం ఒలుకుతుంది. ఇంద్రియాలన్నీ అవాచ్యమైన మాంద్యాన్ని పొందుతాయి.

ప్రయత్నిస్తాను! ప్రయత్నిస్తాను!! యుగయుగాలుగడచినా వెదుకుతాను. ఈఅగాఢ విశ్వంలో కాలుపెట్టిందిమొదలూ నీలన్వేషణమే నాఉచ్ఛ్వాసనిశ్శ్వాసాలూ! సీసందర్శనా వేళ్లే నాజీవితం!! ఎట్లాచిక్కత తప్పించుకొంటావోచూస్తాను.

* * * *

అకాశంఅంతా విహరిస్తా. భూమంతా పరికిస్తా. అగాఢజలాల్లో చూస్తాను. వాయు మధ్యంలో తిలకిస్తా. తేజస్వరూపంలో నెమరుకూ. ప్రకృతంతా నీవేనట. సాందర్యం, లాలిత్యం, మాధుర్యం, గాంభీర్యం, సౌభాగ్యం పరిపాలించే ప్రకృతిరాజ్యంఅంతాచూస్తాను. ఎట్లాకన్నడవో విచారిస్తాను.

* * * *

అయితే విధానం తెలియటంలేదు. మార్గం గోచరించటంలేదు. ఇదంతా నీవేనా? ఈ ప్రకృతంతా నీవుకాదా? చూచేకోర్కె ఎవరుకల్పించారో?—చూచేదెలాగో?

ఆంగ్లకవులముచ్చటలు

బైరన్ (Byron) కవి విద్యార్థిదశలో మొదటబొయ్య అనిపించుకొనెను. లెక్కలు, పదార్థవిజ్ఞానశాస్త్రము (Physics) అతనికి బోత్తిగావచ్చునవికావు. న్యూటన్ (Newton) మహాశయుడు లేగిపండురాలుటచూచి కనిపెట్టిన భూమికి ఆకర్షణశక్తి కలదనునూత్రము (Law of Gravity) బైరన్ కు తలక్రిందులుపడినను తెలియరాలేదు. అది తెలిసికొనలేక ప్రాణముకొనిగి ఆతడు 'న్యూటను లేగిచెట్టునుండి పండుపడుటచూచిన నిమిషమునుండియు మానవునికట్టములు ప్రారంభమైనవి' అన్నాడు.

... ..

స్విఫ్ట్ (Swift) నిండాగర్భితములగు హాస్యకావ్యములనువ్రాయుటలో దిట్ట. ఒకసారి ఆతడు తాను వ్రాసిన పద్యకావ్యమునకుచివర బెటీస్ వర్త్ (Bettesworth) అనువానిని నిందించుచు కొన్ని పరణములు వ్రాసి ఆగ్రంథమును ఆతనికిపంపెను. బెటీస్ వర్త్ వినోదముగ బంధుహితవాతముతో గూడియుండ ఆ పుస్తకము ఆతనికిందెను. ఆతడు పుస్తకమునుబిగ్గరగా చదివి కూడియున్న వారికి వినిపింపదొరకొనెను. అనాలోచితముగ తన్నుగూర్చినవాక్యములనుగూడ చదివి వైచెను. చదివినైచి వానిఅరమునుగ్రహించి కోపోద్దీపితుడై కంపించుకరములతో జేబునుండి మడతచాకు తీసి దానినివిప్పి స్పష్టపచనములతో 'నేనీచాకుతోడనే ఇదివ్రాసినవాని చెవులు కోసివేతును' అని శపథముచేసి స్విఫ్ట్ ఇంటికి బోయెను. ఆతడు ఇంటివద్దలేడు. ఆతని మిత్రునిఇంటికిబోయి బెటీస్ వర్త్ ఆతనినిగూర్చి విచారించినాడు. ఇంతలో స్విఫ్ట్ వచ్చి 'అయ్యా! ఏమిసమాచారము?' అని నెమ్మదిగనడిగెను. 'ఈపద్యములను నన్నునిందించుఈచరణములను వ్రాసినది నీవేనా?' అని ఆతడు కోపముతో ప్రశ్నించెను. ఏమాత్రమును చలింపక స్విఫ్ట్ ఇట్లుచెప్పెను: "అయ్యా! నాచిన్న తనమున లార్డు సోమర్స్ (Lord Somers) అను న్యాయవాదిప్రముఖునితో నాకు పరిచయముగలను.

ఆంధ్ర శేషగిరి రావు గారు బి.ఏ.

దూషణకావ్యములు వ్రాయుటయందు నాకుగల కుతూహలమునుగమనించి అన్యాయవాదిప్రముఖుడు నేను ఒకమూర్ఖునిగాని నీచునిగాని నిందించుచో దానిని నారచితముగా చెప్పకొనవలదని ఉపదేశించినాడు. అఉపదేశముననుసరించి ఈదూషణపద్యములనువ్రాసి నది నేనుకాదని మీకు చెప్పుచున్నాను."

... ..

కవులు తమజీవితకాలమున తమకావ్యములనుగూర్చి అభిప్రాయములను మార్పుకొనుచుందురు. ఒకనిదర్శనము. బారన్ హేలర్ (Baron Haller) ఒకకవి. ఆతడు యౌవనమున అప్పటి తనపద్యములనుగూర్చి మిక్కిలి మక్కువపడువాడు. ఒకసారి అతనియింటికి నిప్పతగిలెను. తగుబడుచున్న ఆఇంటియందుండిన తనపద్యసంపుటిని సంగ్రహించుటకు ఆతడు ప్రాణములకుతెగించెను. తాను ఏపద్యములసంపుటిని ప్రాణములకైనతెగించి మంటలోబడకుండకాపాడెనో ఆ పద్యములసంపుటినే మఱి పదిసంవత్సరములకుపిమ్మట ఈకవి తనచేతులార మంటలోవైచెను.

... ..

మిల్టన్ (Milton) కవి అంధుడు. పద్యములను ఆశుధారలోచెప్పవాడు. అవి ఎవరువ్రాయుచుండిరి? ఆతనికూతుండ్రు. తండ్రిచెప్పినదివ్రాయుటతో వారి పని పూర్తిగాదు. గ్రీకు, లాటినుభాషలందలి సుప్రసిద్ధకవులకావ్యములను వారు మిల్టన్ వినోదముకొఱకుగాని, విషయపరిగ్రహణముకొఱకుగాని, కాలక్షేపముకొఱకుగాని చదువవలసియుండునది. పాపము వారి కాభాషలురావు. అయినను కష్టించి తండ్రికొఱకు ఆ బాలిక లాకావ్యములనుచదువువారు. మిల్టన్ తన కావ్యమును (Paradise Lost) ఇట్టిపరిస్థితులలో రచియించెను.

... ..

కావెడుగ్రంథములనురచియించిన ఒకగ్రంథకర్త 'లేఖకునిసాయమున గ్రంథములురచియించుట మన

కష్టమునెంతో తగ్గించును' అని ఒకసారి ఉపన్యసించెను. 'అదియెట్లు?' అని గోల్డ్స్మిత్తు (Gold smith) ఆతనిని అడిగెను. 'ఏమి! గదిలో పచారుచేయుచు చెప్పుచుందును. చెప్పినదానిని లేఖకుడువ్రాయును. అంతయుఅయినతరువాత దానినొక సారి సరిచూచుటతో నాపనిముగియును.' గోల్డ్స్మిత్తు ఇదివిని ప్రమోదితుడై మఱునాటియుదయమున ఆతనిలేఖకుని తన కడ కొకసారి పంపమని కోరెను. ఆకోరికననుసరించి మఱునాటియుదయమున లేఖకుడు గోల్డ్స్మిత్తు ఇంటికివచ్చెను. కలము, కాగితము, సిరాబుడ్డి ముందర నిడుకొని ఆలేఖకుడు కవిగారుచెప్పనదివ్రాయుటకు సర్వసిద్ధుడయ్యెను. గోల్డ్స్మిత్తు శాంతిమయచిత్తముతో గదిలో అటునిటు పచారుచేయదొడగెను. పలుసారులు పచారుచేసెను. పచారుచేయుటయేగాని పెదవివిడుట లేదు. అనేకకథలు ప్రయత్నించెను. కాని పలుకు రాలేదు. తుదకు ఆతడు తనచేతిని జేబులోనికి పోనిచ్చి ఒకగిని (Guinea: బంగారునాణెము) నాణెమునుతీసి లేఖకునికి ఇచ్చి 'మిత్రుడా! ఈపద్ధతి నాకు సరిపడలేదు. నాచెయ్యి ఆడినగాని మనస్సు ఆడనట్లున్నది. మనస్సు, చెయ్యి రెండునుకలసి పనిచేయవలసియున్నది' అనిచెప్పి ఆతని పంపివైచెను.

... ..

వోల్టేరు (Voltaire) ఒకప్రధానికవి. ఆతడు కొంత కాలము లండనులోనుండెను. అప్పుడు ఆతనికి పోప్ (Pope) అను అంగ్లకవితో స్నేహమైనది. పోప్ ఇంట అప్రధానికవి పలుసారులు విందులుకుడుచువాడు.

నెచ్చెలికి

పోప్ కుటుంబమునందలి వారందఱితోను వోల్టేరుకు మంచిపరిచయమేర్పడెను. వోల్టేరు కొంచముమిర్యాదనతిక్రమించినడచువాడు. పోప్ ఇంటలేనిసమయమునుచూచి ఒకనాడు వోల్టేరు పోప్ తల్లిదగ్గరకుపోయి 'అమ్మా! లండనుమహానగరమున ఖర్చుజూస్తే. కాబట్టి అమ్మివేసి డబ్బుపొందుటకు నేనొక కావ్యమువ్రాసితిని. అది యొకదూషణకావ్యము. నిన్నుగూర్చినది. నీకు కష్టముగూర్చుట నాశలవుగాదు. అయినను డబ్బుఅవసరముకొలది నేను దానిని ప్రచురింపక తప్పదు. కాని నీవే కొంతసామ్మిత్తువేని నేను దానిని ప్రచురింపమానుదును' అని చెప్పినాడు. ఆతనిపాచిక పాటినది. ఆమె అత డడిగినధనమిచ్చినది. ఇట్టిచ్చినట్లు ఎవరితోనైనచెప్పుచో ఆకావ్యమును వెంటనే ప్రచురింతునని వోల్టేరు ఆమెనుభయపెట్టెను. కావున ఈ విషయము ఆమె తనకొడుకుతోకూడ చెప్పలేదు. ఇట్లుండ మఱియొకసారి ధనముఅవసరమువచ్చి వోల్టేరు ఇదేపన్నాగము తిరిగిపన్నెను. కాని ఇది నడుమను తెగిపోయెను. కుపితయై తల్లి వోల్టేరుతోమాట్లాడుచుండ చుక్కతెగిపడ్డట్లువచ్చి పోప్ సంగతి తెలిసికొనెను. వోల్టేరు చిక్కులోపడెను. పారిపోవుటకు అవకాశములేదు. మొక్కవోని మాతృభక్తుడగు పోప్ ఈలోగా వోల్టేరును కవిని పిడికిటిపోటులు బహుమానమిచ్చెను. అపిడికిటిపోటులు తప్పించుకొని పారిపోవుప్రయత్నములో వోల్టేరు ప్రక్కనుఉన్నకుర్చీపైనుండి పిల్లిమంత్రముకొట్టెను. మొగముపై ఉసిరిక కాయంత బొప్పికట్టెను.

జనమంచి కామేశ్వర రావు గారు

ఉగాది

ఒకక్రొత్తహాయిలు నీనడలలోశోభిల్లు
ఒకక్రొత్తయాస నీజీవితన్చిపురొత్త
ఒకక్రొత్తపాట నీయెదలోనరాగిల్లు
ఒకక్రొత్తవెలుగు నీమోవికళలనుదేర

నీగృహద్వారముల్తెరిచి వేకువవేళ
దేహళీపార్వాననిలచి భూపాలతో
పూలచాలకినెక్కి వాహ్యళిసేవించు
దేవి వాసంతికను, లోనికిన్ గొనితెమ్ము.

మా తృప్తి

చేంకట కాళిదాసకవులు

ఆశ్వయుజమాసము. ఆకాశమునడుమనున్న సూర్యబింబము మేఘావృతము.

ఏభీగుమ్మముకడ నొకబండి యాగినది.

“బాబుగారి యిల్లు ఇదిగో వచ్చినదే!” అనుచు తటాలున క్రిందకుదిగినాడు పదియేండ్ల బాలుడు. అతనిముఖము హృదయావేగముతో వికసించినది.

“నాయనా! తాపీ!” అనుచు వృద్ధుఁ డొకఁడు బాలునివెంట బండిలో నుండి దిగినాడు. బండివాఁడు సామానులఁదీయుచుండ నతఁడు చూచుచున్నాడు.

అప్రయత్నము, అనాలోచితమునగు మనోవేగమో, సద్యోవిచ్చిన్నచిరవియోగజనితమగు హృదయసంభ్రమమో ఆబాలుని నటనుండి క్షణకాలమున లోనికఁగొనిపోయినది.

పాషాణఘాతమునకు జలధితరంగమువలె నతనిగమనము నట్టింటిద్రావరముకడ నాగిపోయినది.

నలుబదియేండ్లు దాటిన బ్రాహ్మణుఁడు, మువ్వరుకుమారులు పంక్తిఁ దీర్చి భోజనములుచేయఁ గూర్చుండిరి. మడిఁగట్టుకొని యిల్లాలు వడ్డించుచున్నది. పసుపుపూసిన నెమ్మొగము; చక్కని కుంకుమబొట్టు. ఆగృహలక్ష్మీ పూజ్యురాలు!

ప్రథమవీక్షావతితమగు నీదృశ్యము బాలునిగమనము నరికట్టినది. అతని వాఙ్మనఃప్రవృత్తులుగూడఁ గట్టువడినవి. ద్రావరమునకుఁజేరఁబడి కాలుఁగదలించుచు తలుపుగొల్లెము చేతఁబట్టుకొని శూన్యదృక్కులతో నిలువఁబడి పోయినాఁడు బాలుడు.

చాలదూరము రైలుస్రయాణముచేసివచ్చిన బాలుని యంగము లలసి పోయినవి. కేశములు రేగిపోయి వదనమునఁ దాండవించినవి. దుస్తులు మాసిపోయినవి. ఏమిచేయఁదోపక వెఱ్ఱివానివలె నిలువఁబడినాఁడతఁడు.

ఆయిల్లాలు బాలునిఁగాంచి “ఎవరివాఁడవు? నాయనా!” అని పల్కరించినది.

అమాయకత్వము, అజ్ఞానము ఆక్రమించిన యతని అతికోపలమగు సంతరంగమునకు అనుకోని యాపలుకరింత అశనిఘాతము! సగమువాడిన

మోము పూర్తిగఁ గళాహీనమైనది. నింగిముట్టిన అతనియాశలు నేలమట్టమునకువచ్చినవి. ఏడేండ్ల కఠినవియోగమువెనుక లభించిన ప్రథమమాతృదర్శన మతని కర్థముకాని యంభకారమైనది. జన్మస్థలమునందలి దసరా పండుగలకు సరదామెండుకొనిన బాలుని లేయెడఁదలో భావము మెరుపువలె కళవల్గించినది. రుద్ధమైన కంఠములో నీరవించిన దుఃఖము నిలిచి యడ్డుపడినది. అజ్ఞేయవేదనాభారమున నతనిశీర్ష మవనతమైనది. అప్రయత్నముగా నయనములనుండి యశ్రుబిందువులు బొటబొట కారిపోయినవి. ఆయశ్రువులలో మూగవడిన విషాదమునకుఁ గలఁగి మేఘుఁడుకూడ బొప్పములు రాల్చినాఁడు.

కుమారునిబొప్పము లాయిల్లాలి యెడందఁదాకి మరపుపూతను దుడిచి మాయమొనర్చినవి. బాలునియాకృతిలో నేడేండ్లక్రిందట నెడఁబాసిన ముద్దు కుమారుని రూప మామెనద్యోవికసితమగు సంతర్పషికి గోచరించినది. మడిఁగట్టుకొన్నమాట మరచిన మాతృలోకమతల్లి కుమారుని నొడిఁబెట్టుకొన్నది.

కట్టువడినకంఠముల మూగతనము; అన్యోన్యహృదయావేగనిస్వనముల మధురగానము. పరస్పరబొప్పభారాసమ్మేళనమునఁ బ్రేమలోకమే యిమిడి పోయినది. కొలఁది నిమిషములు నిశ్చలముగా నీరవముగాఁ గడచి పోయినవి.

*

*

*

వెనుక నాయిల్లాలు భర్తతోనన్నవాక్యము: “అన్నవస్త్రులోపమున సంతానము సంతప్తమెననగుఁగాక; పుత్రివంతులగు పగవారికయినఁ బుత్రి దానదారిద్ర్యముమాత్రమువలదు.”

ఆ శీ స్సు

శ్రీమతి సామ వేదము సీతారామమ్మగారు

శ్రీవినిర్మితనవ్యచిత్రసంచయకళా
నికరమ్మునకు మేటినిధియటంచు

సాధ్వీమణులహృద్యసారస్వతవ్యాస
రాజమ్ములకు స్థానరాజమనుచు

ఆంధ్రనాగీసంచయాగోగ్యభాగ్యంబు
సుచిరమ్మొనర్చు కాణాచియనుచు

నీమంత్రిసీజనాశేషసౌభాగ్యంబు

విస్తరించెడు నవ్యవిదుషియనుచు

నతులకీర్తినిగాంచి, యీయాంధ్రభూమి

నుండి విట్టులె చిరకాలముర్వీమీద

నిత్యకల్యాణివగుచును నెగడుమమ్మ!

మహితగృహలక్ష్మి! ప్రీజనమాన్యలక్ష్మి!

ఇల్లాలు

‘ఏసరావచ్చేది... ఏమేయ్... చూడు, మన అల్లుడి లాగున్నాడు...’ అన్నాడు అప్పిరెడ్డి.

...రత్తమ్మ గుమ్మరిదిగి ముందుకువచ్చి నిదానించి చూసి... ‘అవును మన రామయ్యే... దాని మీంచి లేండి... కూర్చుంటాడు...’ అని మాట్లాడుతూనే లోపలికి వెళ్లిపోయింది.

‘ఏమయ్యోవ్... రా... ఇలా కూర్చో...’ అని అప్పిరెడ్డి కొంచెంపక్కగాజరిగి అల్లుడికి చోటు చూపించాడు మంచమీద. రామిరెడ్డిచేతికర్ర అరుగుకు ఆనించి, మెట్లక్రిందుగా చెప్పులు విడిచాడు... రత్తమ్మ నిలుపుచెంబుతో నీళ్లు పట్టుకునివచ్చి అరుగు చివరగా పెట్టి లోపలకు వెళ్లి తలుపురగానిలుచున్నది.

‘ఇంటిదగ్గర అందరూ క్షేమమేనా?... చాలా పొద్దిక్కి బయలెళ్లి నట్టుండే...’ అని అడిగింది రత్తమ్మ. ‘ఆ... అందరూ బాగానే ఉన్నారు... ఈ మధ్య... ముసలమ్మకు జబ్బు చేసింది... నాలుగు రోజులు ధారకమేలేదు... కటికిలంకణం... ఇప్పుడు కాస్తనింపాడే’ అని రామిరెడ్డి జవాబుచెప్పాడు.

‘ఓపాయ ఇట్లా అందుకో’... అని అప్పిరెడ్డి భార్యను కేకవేశాడు... రత్తమ్మ పొగాకూ, అగ్గిపెట్టె తెచ్చి యిచ్చింది. ఆతడు సావకాశంగా చుట్టచుట్టుకుని, ముట్టించి అక్కడనుంచి లేచాడు.

‘చేనుకాడికి వెళుతుండావా? మామా!... నేను కూడారానా?’ అన్నాడు రామిరెడ్డి.

‘నీసందుకులేవయ్యా... నడిచిన నడిచివచ్చావు... ఆయన్ని వెళ్లిరాని... ఇనుగో... అక్కడే కూర్చోకే... కుప్పపడవోయింది ఇంటికిరాండి. మళ్లా ఆనిక వెళుదురుగాని...’ అన్నది రత్తమ్మ.

‘సరేలే... నేనీ టైతిరిగివస్తానాకాని... నీవు కాస్తేవు పండుకోవయ్యా... మరే... ఇదుగో నేవ్! పిల్లకా డ్వెర్నుయినాపంపి... పాట్టిబామ్మడిచేలో, పంగ

మల్లాది రామకృష్ణశాస్త్రిగారు పిండలున్నాయి పట్టిమ్మ... అంజిగాడు జనప కట్టలు కడుతున్నాడుకామాల...’ అని అప్పిరెడ్డి వెళ్లిపోయాడు.

* * * * *
‘ఏమోనమ్మ ఎక్కడకుపోతుందో... అస్తమానం ఆ ఇల్లు ఆ ఇల్లా పట్టుకుతిరగడమేకద!... మొగుడు వచ్చినా ఇంట్లో ఉండదాయెను... ఇదుగో నుబ్బమ్మా! అక్కడెక్కడన్నా మాపిల్లంటే పంపమ్మ... ఏమేవ్! అమ్మాయి!’ అని రత్తమ్మ కూతురిని పిలువడం మొదలు పెట్టింది... దొడ్డివేపు గుమ్మం దగ్గరనుంచుని... ‘అమ్మాయ్... ఓ... అమ్మాయ్... అబ్బ ఎక్కడకు పోతుందోనమ్మ ఇట్టేయాయమాతుంది... అమ్మాయ్’.

‘ఎందుకే అలాకేకలేస్తావు... వస్తూంటినిగా...’ అన్నది కనకం.

‘ఏంరావడం... ఎంతనేపటినుంచి పిలవడం... ఎక్కడికి వెళ్లావే?’

‘ఇప్పుడేకాదటే... వాళ్లలక్కమ్మ వెళ్లిపోతూందని చూడటానికి డాబా కోటయ్యగారియింట్లోకి వెళ్ళాను... ఇంతలో ఏంపనివచ్చిందమ్మ?’

‘ఏంపనా?... నీవు నాకు పనీ చేయక్కర్లేదు, పాటా చేయక్కర్లేదు... ఇంట్లో ఉందూ చాలు... ఎవరోచ్చారో తెలుసునా?’

‘ఎవరు?’

‘ఎవరో... చూడు... పందిట్లో...’ అని రత్తమ్మ నవ్వింది... కనకంగ్రహించి సిగ్గుపడి తలవంచుకుంది.

* * * * *
‘ఎక్కడ కూర్చుంటే అక్కడే నాయెను... రెండు జాములు తిరిగింది. మినాయన ఇంకా బాడా జవాబు లేదు. పోనీ ఆయనకు పెడతాను తింటాడేమో కనుక్కోవే, అమ్మాయ్!’

కనకం వినిపించుకోనట్లూరుకుంది.

‘నిన్నేనే... అన్నంకంపంలలో పెడుతున్నాను... కాస్త పిలవవే...’ అని రత్తమ్మ బిగ్గరగా కేకవేసింది.

‘అబ్బ... ఏమిటే... నీవు పిలువరాదా?’

‘ఎంతసార్లు అమ్మ... మాటాడకుండానే మొగుడితో కాపురంచేస్తున్నావా?... రేపు మీ ఊరు వెళ్ళితే... అక్కడా నేనే ఉన్నానా... పిలవడానికి.’

‘చాలోనే... నీమాటలు... మరి నేర్చుకుంటున్నావు. నీవు పిలువరాదేం... మీ ఇంటికా బంధువులా చ్చింది... మాయంటికా?’

‘అవును లే అమ్మ... నేనే పిలుస్తాను... మాయంటి కేవల చ్చింది బంధువులు... మా అమ్మాయి మొగుడొచ్చాడు... మా బంధువుణ్ణి పలుకరించావా అంటే చూడు చెబుతా...’ అని నవ్వుకుంటూ రత్తమ్మ వెళ్ళిపోయింది.

౨

‘ఏమంటావు మామా!’

‘అబ్బ! ఉండవయ్య... ఇప్పుడే తిరిగి తిరిగి గొచ్చాను... తెల్లారి అడుగూడదూ... లే... భోంచేతాము.’

‘కాదుగాని... నేను చెప్పే మాట విందూ... మళ్ళా తెల్లారా అంటే, నీవు కోడికూయక ముందే లేచి పొలమెరుతావు... మా అత్తా అంటే ఏం చెప్పినా వినిపించుకోదు... మరి నా సంగతి కూడా ఆలోచించు... బంటరి కాడ్చి.’

‘అయితే... పదిరోజులు పాటన్నా ఉండకుండా అప్పుడే ఏమంత తొందరపచ్చింది? పండగ ఇంకా ఎన్నాళ్ళుంది?... పౌర్ణమి ఎల్లండి కాదూ... రేపు వారంకాక, ఆషాఢం గళవారమే కాదూ? ఇంతలో మంచుకుపోయేదేమింది?... లే... పొద్దోతూంది.’

* * * * *

‘ఏమే అమ్మాయి!—మీ ఆయన ఏది పడితే అదే పట్టా! చెప్పలేవినడే... నిన్ను తీసుకు వెళ్ళడానికి వచ్చాడుట... పోనీ నీవన్న చెప్పరాదుటే... అప్పుడే ఏం తొందరపచ్చింది... మరి నాలుగురోజులు పాటు ఉండనీయమని.’

‘.....’

‘ఏమాటకీ సమాధానం చెప్పకుండా ఊరుకుంటావు ఏలానే... నేను చెబుదామా పోనీ అంటే, మీనాయన

మాటే లక్ష్యపెట్టడాయెను... మీదిద్దరూ ఏమాలో చించుకున్నారు?’

‘.....’

‘ముద్దరాలు పుట్టిన మామోనాడు పుట్టావాయెను. ఏమాటకీ అవుననవు... కాదనవు... ఏలా చెప్పుమరి... ఏమోనమ్మ... నాకు మటుకు... మీరు ఇప్పుడు వెళ్ళడం సుతరాం ఇష్టమలేదు.’

* * * * *

‘రేపు తెల్లారగట్టే వెళ్ళిపోతామంటున్నాడే... ఆలుడు... ఏమంటావు?’

‘ఏమంటాను... మధ్య నానోరు ఖాలీ అవటమే కాని... వద్దంటే మానుకుంటాడా.’

‘వద్దనడమెందుకూ... ఇవాళకాకపోయినా మరి నాలుగునాళ్ళు తాళినా... వాళ్ళయింటికి వాళ్ళు వెళ్ళాలి సందేకాదూ... నీవు అడ్డం చెప్పమోక.’

‘మీ తీర్పు ఇదేనా... లక్షణంగా... పండగ పూట పిల్ల నట్టింట ఉండకుండా... ఇన్నాళ్ళు ఉండీ తీరా ఇప్పుడు వెళ్ళడమేమిటి?’

‘ఏమో వాళ్ళయిష్టం... వెళ్ళిరానీ... ఆయినా, ఇంతకూ అమ్మాయి ఏమంటుంది... దాన్ని కనుక్కున్నావా?’

‘ఏం కనుక్కును... ఏమాటకీ మెదలకుండా ఊరుకుంటుంది—ఎమో, ఇద్దరూ ఆలోచించకుండా ఉన్నారూ?... మనం ఎన్ని చేసినా... ఎంత పెట్టినా... మనమీద ఎందుకుంటుంది దానికి ఆశేక్ష... ఎప్పుడూ దూసుకుందామా అని... మండలమీద కూర్చున్నట్లుంది.’

‘అవునే... లేకపోతే ఎల్లకాలం నిన్ను కనిపెట్టుకుని కూర్చోమన్నావా ఏం... నాకు మాత్రం పిల్ల ఉండటంచేదా... మనం ఎన్నాళ్ళు పెంచి తేనేం... పరాయి వాళ్ళ పిల్ల... ఆడపిల్లనగానే ఇంకో రోజు త్తు... వెళ్ళేది ఎక్కడికీ కాని పోనినోటికా... దానియింటికి అది వెళుతుంది... మధన మనమెరం?’

‘ఆ... దానియిల్లు... ఇల్లంటూ అక్కడంది. అన్నగారితో పోట్లాడి వచ్చాడుట... నేను విన్నానులే... దీన్ని తీసుకు వెళ్ళి వేరు కాపురం పెడతాడుకాబోలు

చిన్నతనం...దానిమేహం...ఇప్పటినుంచీవెళ్ళి ఒంటరికాపురం ఏం చేయగలదు? అందులో ఇదే తొలిసారాయెనువెళ్ళడం?

‘ఆడపిల్లయినతరువాత, పనీపాటాచేయకుండా తప్పుతుందీ...మనకంటే మహామహావాళ్ళు చేసుకుంటున్నారు...మనపంతులు బాపమరది...సూరయ్య గారికూతురు...చిన్నపిల్లేకాదూ...ఒక్కతైఉండి చేసుకోడంలా?...వారికన్న మనమేం...ఎక్కువ?’

‘సరే...మియిప్టం...అయినా మీరు కనుక్కోరాదూ...మీరుచెపితే వింటాడేమో.’

‘మళ్ళామొదల...ఇక మాటాడమోకనీవు.’

* * * *

తూర్పుతెలలారుతూంది.

‘ఒరేయ్ అంజిగా! పొద్దెక్కిపోయే...పొద్దెక్కిపోయే, త్వరగాబండికట్టరా...అనివద్దు...దాపట ఆ బక్కదాన్ని కట్టు...కానీరా, జామున్నర చేస్తున్నావు...మళ్ళా ఎండెక్కుతుంది...’ అని ఆపివెట్టి ప్రయాణానికి ప్రయత్నాలుచేస్తున్నాడు...రత్తమ్మ కూతురిసామానులన్నీసర్ది, ఒక్కొక్కటే నడవలోకి తీసుకునివచ్చిపెడుతూంది...అంజిగాడు అవన్నీ బండిలోకి ఎక్కిస్తున్నాడు...రామిరెడ్డి ఉత్తరీయం వేసుకుని చెప్పులతోడుగుకుని యింటిముండ్లు అటు ఇటు పచారుచేస్తూన్నాడు.

అందరితోనూ...వెళ్ళివస్తాననిచెప్పి కనకం బండి ఎక్కింది...రత్తమ్మ కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకున్నది...ఆమెనుచూసి చూడవచ్చినవాళ్ళందరూకూడా కళ్ళు తుడుచుకున్నారు.

‘ఎందుకే అమ్మా...! నీవురాలేదుటే...ఆలాగే నేనూ వెళుతున్నామాయంటికి...’ అన్నది కనకం బండిలోంచి...పచ్చేకన్నీరు ఆపుకుంటూ.

అప్పిరెడ్డి చలించిపోయినాడు...కాని బయటికి మాత్రం తొణకకుండా...‘కానీ...ఇక బండిసాగ నీయండ్రా.’ అని కేకవేశాడు తన ఉద్వేగం ఎవరూ గ్రహించకుండాఉండాలని.

‘కనుమునాటికి మళ్ళాపంపునాయనా!...ఏమో... ఇక మీపిల్లేఆయెను...ఎన్నడన్నా...నీదయవచ్చి పంపితే కళ్ళమాస్తాంటామ’ అని వెనుకనుంచి కేక వేసింది గాద్దదికంతో రత్తమ్మ.

3

‘వెల్లాపుపాలుతీసావా?’

‘లేదు’

‘ఏం?’

‘నిన్న తీస్తే తన్నింది...అది యిచ్చేదే నాలుగు చుక్కలు...ఆకానీనీఒలికిపోతే చేసేదేముంది?’

‘అందుచేత ఇవాళమానేశావా?’

‘పోనీ తీయమంటేతీస్తాను.’

‘నేను చూస్తూనేఉన్నా...పనంటే బద్ధకించి ఇన్నివేపాలు పోతున్నావు...నీవుచేయకపోతే నీబా బెవరు చేస్తారనుకున్నావు?’

‘ఇంతలోనే అంత చిరాకెందుకూ...అలవాటయితే నేనే తీస్తానుగా...పాలు వృధాగాపోతాయని ఊరుకున్నాను.’

‘చేసినవనికి ఇంకా మెదలకుండా ఊరుకోక నీలు గుత్తానేమంట!...తీయి...ఎలాతంతుందోచూస్తాను.’

‘తన్నినతరువాత చేసేదేముంది?’

* * * *

‘భూషమ్మ గారింటికెందుకువెళ్లావు?’

‘ఏమి?’

‘ఏంఏమిటి...ఎవర్నడిగివెళ్లావు?’

‘.....’

‘దాంతో నీకేంసావాసం: అడల్లాటిదో నీకు తెలుసునా?’

‘పోనీ వెళ్ళద్దంటే మానేస్తాను.’

‘అసలు ఎందుకు వెళ్లావంట?’

‘భూషమ్మకోడలిది మాడొరేకాదూ...ఆసావా సాన వెళ్లాను.’

‘అదా...అదోరంగులరాణి...దానికినీకు ఏం స్నేహం?’

‘మీకెప్పుడూ పనికిరారు... ఆ ఆమ్మాయి నేనూ చిన్నప్పటినుంచీ. ఆడుకునేవాళ్ళం... చాలామంచిది. దానికే వంక బెడుతున్నారే?’

‘ఆ బెల్లాటిదో తెలుసునా?’

‘ఆ... తెలుసును... మీరు అక్కర్లేనిమాటలాడ మోకండి.’

‘దానిమీద అభిమానం నామీదలేదేనీకు... నీ కూ దానిలాగా నే ఉండాలని ఉండాయేం?... మీ ఆమ్మాయి నా... ఇదేనా... నీకు చిన్నప్పటినుంచీ నేర్పింది... ఇంకనుంచి ఇల్లుకదిలావా అంటే చూసుకో.’

* * * *

‘ఇంత నేపేంజేస్తున్నావు... పనిఉండిపిలిస్తే కలి కానికన్నా కానరాకుండాపోతావేం?’

‘నే నే ఆడుకుంటున్నావా?... భావికాడికి నీళ్ళు తేబోయినా.’

‘భావేం పట్టుకువడలనందా?’

‘లేదు... మరే... మీరు కోప్పడనంటే చెపుతా... సూరమ్మగారి సోమమ్మ మొగుడిని... పండుగకు తీసుకు వచ్చాడుట... చిన్న బాబ్బాయి మరదలే... నన్నుకూడా రమ్మంది... చూసివద్దామంటే వెళ్లాను.’

‘ఏం చూశావు?... బాగున్నాడా?... నీ నచ్చాడా?’

‘ఏమిటి?’

‘లేకపోతే పరాయి మొగవాడిని ఏమనిచూడ బోయినావు?... నీవు పానిదానివా?... ఓహో... హో... నాసంగతి తెలియదు నీకింకా... ఊహ.’

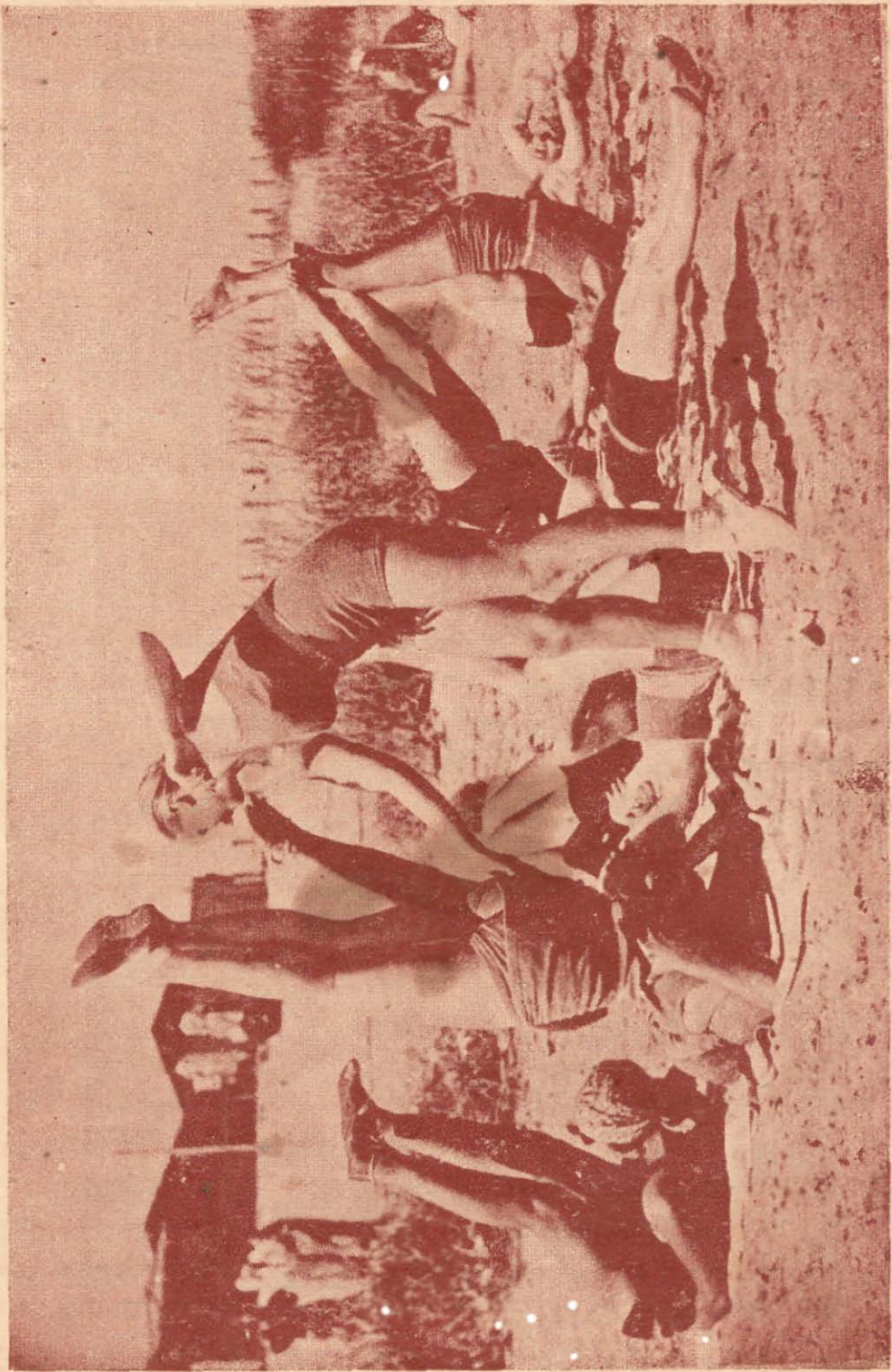
* * * *

కనకం కాపురానికివచ్చి రెండు నెలలైనది. ఎప్పుటి కబుర్లు అప్పుడు తెలుస్తున్నాయి... తండ్రియినా ఒమారు వచ్చి చూసిపోయినాడుకాదని చాలా అనుకుంటుండేది. పైగా ఎంతో దూరంకూడలేదు... షిర్డీనా తీరిక చేసుకుని వాడంటే రానేవచ్చును... అయినా అప్పుడు పనిఉద్దేశిలో జులుకాపుకూడాను.

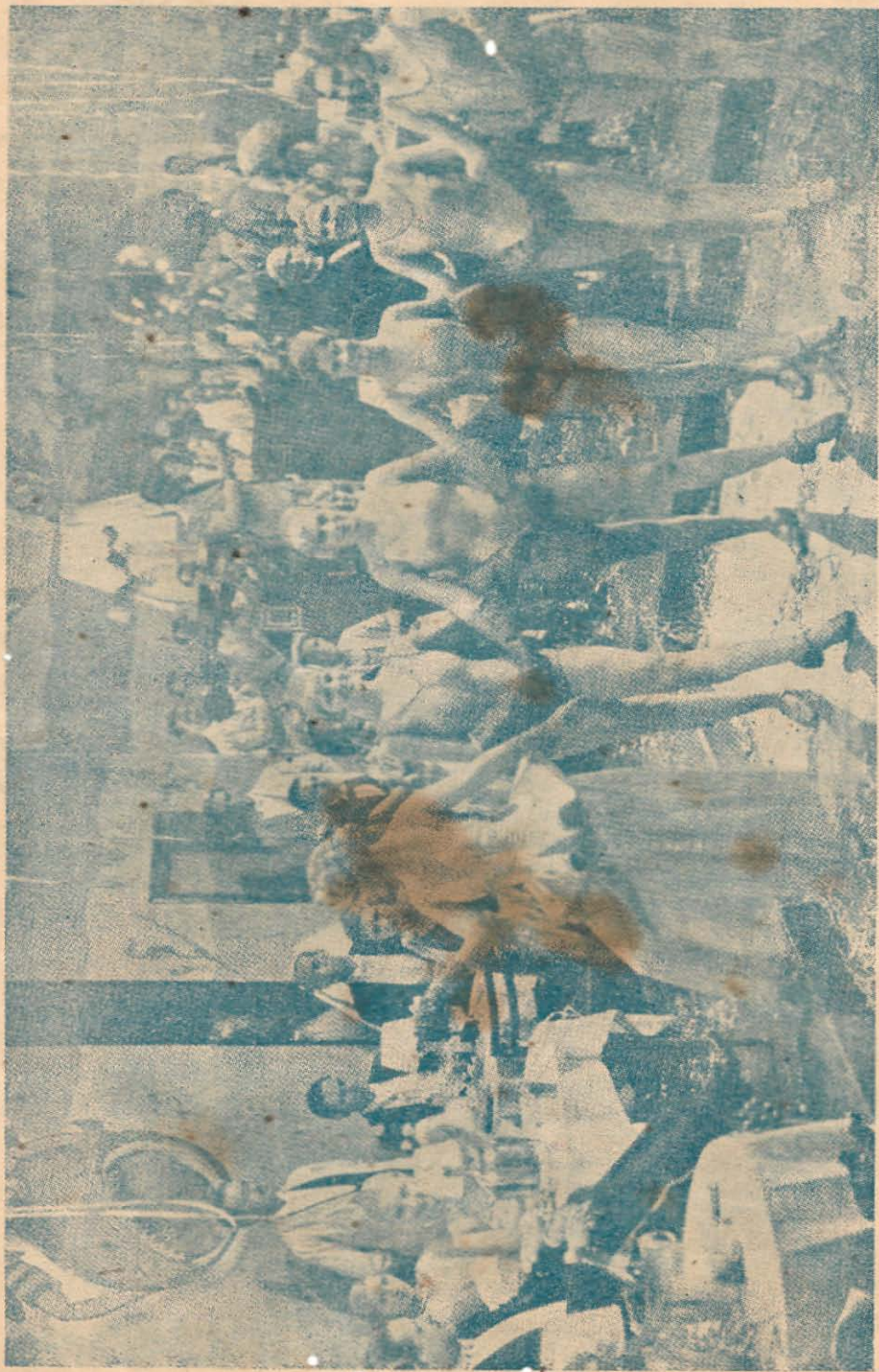
కనకానికి యింకా చాలాచిన్నతనం... అయిన యింటపుట్టినపిల్ల... పైగా తల్లిదండ్రులకు ఒక్కతే కూడా నేమా... తగని గారాబాన... అటుచెంబెటు తీయ నవసరములేకుండా... పెరిగింది... పల్లెటిదిక్కున పుట్టినా... చిన్నప్పటినుంచీ పనిపాటులేమీ చేసి ఎరుగదు... ఎన్నడైనా... సరదాకు ఏ పని అయినా చేయవచ్చినా... తల్లి అడ్డంపచ్చి చేయనిచ్చేదికాదు. చిన్నతనమంతా చాలాచక్కగాగడిచిపోయింది ఆట పాటలతో... తండ్రిపోలికపిల్ల... మాంచి అదృష్ట మంశురాలపుత్రుడని అందరూ అనేవారు... చాలా అల్లరిపిల్ల... కనకం చిన్నప్పటినుంచీ... అయినా సామ్యుతాలు... కులాసాకోసం... ఉబుసుపోక... సంతోషంగా అల్లరిచేయడమేకాని ఎన్నడూ ఎవరినీ నొప్పించిఎరుగదు... ఆ అల్లరయినా, అందరూచూసి హర్షించేటట్టుగానే ఉండేది.

కనకానికి తండ్రిమీద చాలాప్రేమ—అప్పిరెడ్డికి కూడా కూతురంటే ప్రాణపదము—తల్లిదగ్గరకన్న అతనిదగ్గరే ఎక్కువచదువు... ‘అమ్మా! ఆడపిల్లయినది ఒకరిచేత వేలువంపించుకోకుండా... ఇటుపుట్టినయింటికి అటు మెట్టిన ఇంటికి పేరుతీసుకురావాలి... అందరి చేత అవుననిపించుకుని వన్నెపాసితో... చక్కగా కాపురానేమిటి’ అని అప్పిరెడ్డి చిన్నప్పుడే ఉపదేశం చేశాడు... తండ్రిమాటమీద లక్ష్యముంచి, ఒకరిచేత ఎన్నడూ—మీద ఈగవాలనిచ్చేదికాదు... ఎవరన్నానోరుజారి ఏమన్నా అంటే పీకిపాకంపట్టేది—ఆలాగే ఎవరినీ ఏమీ అనకుండా... చాలా చక్కగా పెరిగింది... కాపురానికి వెళ్ళినతరువాతకూడా... ఇక ఎన్నటికైనా సరే. అంతే!

కనకానికి మగనిమీద తగని ఆపేక్ష. మేనత్త మేనమామబిడ్డలుకాకపోయినా, అంతకన్నా ఎక్కువగా కలిసి మెలిసి ఉండేవారు... రామిరెడ్డికూడా... పరాయిసంబంధమైనా ఏమీ ఎబ్బెట్టులేకుండా; పన్నా పోతూ, అత్తవారితో చాలాచదువుగా ఉండేవాడు. స్వతఃమంచివాడుకూడాను... విశేషసంపన్నుడుకాక

స్వీడను దేశపు యువతులు నముద్రతీరమున వ్యాయామము చేయుట

వ్యారి కు హోటలులో స్త్రీలు నాట్యమునకు తయారగుట

పోయినా... అన్న వస్త్రాదులకు లోటులేకుండా జరిగి పోయేవనతి ఉన్నది రామిరెడ్డికి... అయినా ఏది. పచ్చినా... అదుకునేందుకు... పెద్దఅండ... మామగారున్నాడాయెను! చిన్నప్పటినుంచీ చాలామంచివాడే... పెద్దవాడే... తనవ్యవహారం తానుచూసుకోగల సేర్వేపచ్చినతరువాతనూకూడా చాలామంచివాడే... కనకం కాపురానికివచ్చినతరువాతను కూడా.....కాని.....

౪

రెండురూములవేళ.

కాలువగట్టువెంటనే మామిడితోపుదాకా వెళ్ళి పక్క 'సులోబీ'లోంచి అడ్డదోవను చింతలకోడువ్వుకున్నది కనకం... రామిరెడ్డి పడమటచేలో గడ్డ విరిపిస్తున్నాడు... భోజనానికి యింటికిరానని కబురు పంపాడు... సమయానికి ఎవరూలేకపోవడంచేత కనకమే అన్నంపట్టుకు బయలుదేరింది.

దూరాన్నంచేమాని రామిరెడ్డి కాళ్ళూచేతులూ కడుక్కుని, తుమ్మచెట్టునీడకు జేరుకున్నాడు. కనకం తాను తెచ్చినగిన్నెమూట అక్కడపెట్టి తానుకూడా కొంచెంఎడంగా కూర్చున్నది.

మంచి ఆకలిమీదున్నాడు. మూటవిప్పడం వ్యవధానంగా... పచ్చడిబద్దలచూపెట్టుకుంటూ... గబగబనాలుగుముద్దల్లో అన్నమంతా తినివేశాడు... కాలువలో చేయికడుక్కుని, రెండుదోసెళ్ళు మంచినీరు త్రావి... చుట్టచుట్టుకుంటూవచ్చి కూర్చున్నాడు. కనకం... గిన్నె తొలిచి మూటకట్టుకుడ్డ రూపించి... మళ్ళా రామిరెడ్డినూపానికీవచ్చింది.

‘ఇక వెళ్ళనా?’

‘కూచో కొంచెంఉండి వెళ్ళుదువుకాని... నేనూ ఇదికాల్చి మళ్ళాలేస్తాను.’

‘కాదు వెళ్ళాలి... తోడు మా. రెయిటుం మరచి పోయినాను... అలస్యమయితే యీకాలం సుగా కోడుకోవు... లేగంటివికూడానాయెను... ఇంకా పనుంది... జొన్నలుదంపించాలి... మరి.’

‘అయితేపో... మళ్ళా ఇంతమట్టెందుకూ... అయ్యవార్లంగారిచేలోంచి వెళ్ళరాదూ?’

‘ఎంతమట్టు?... అయినా... ఈలాగే వెళ్తా... మిరపకాయలు కోసుకోవాలి.’

షదిబారలదూరాన మిరపచేసుంది. కనకం గట్టునే నిలుచుని పండుకాయలు తుంచుకుంటుంది.

‘ఆ...—ఆ...’

కనకం అదిరిపడి వెనుదిరిగిచూసింది... ఎంత సేపట్లోజరిగిందో... అప్పపాటంత అవకాశంకూడా లేదేమో.

—పెద్దగిత్త, తలత్రాడు తెంచుకుని బెదిరి ఎగురుతూ... కనకంనైపుకు దూకుతూవస్తూంది... ఇంతలో...—ఏంజరిగిందో... రామిరెడ్డి క్రిందపడి పోయినాడు... గిత్త తీవ్రంగావిసిరివేసింది.

చుట్టుపక్క పనిచేస్తూన్నవాళ్ళందరూ పరుగెత్తుకునివచ్చారు... ఇద్దరు... ఆగి తనపట్టుకుని ఆపేసారు. మిగతావారందరూ రామిరెడ్డిచుట్టూమూగారు.

ఎంతోసేపులేదు—కాని ఇంతజరిగింది.

చేష్టలుడిగి నిలువబడిపోయిందికనకం... తెలివితెచ్చుకుని అక్కడకు పరుగెత్తుకునిపోయింది... అందరూ ఆమెనుచూసి ఓసరిల్లారు.

కొమ్ములలో కుమ్మేసిందేమో... వెన్నున ప్రమాదమైనగాయమైంది రామిరెడ్డికి... అంతా నెత్తురు మయము... ఆతడు స్పృహలేకుండా పడిపోయిఉన్నాడు.

కనకం ముందరికివెళ్ళి... ఆతన్ని మెల్లిగా లేపనెత్తి... తలను... తొడమీద ఆస్పుకున్నది... ఇద్దరు ముగ్గురు... గాయం శుభ్రంగా... నెమ్మదిగా... కడిగి... లేతపసిరికనలిపి... అదంతా చక్కగాఅద్ది దానిమీద ఒండుమన్నపూశారు... కొంతనేపటికి నెత్తురు కట్టుపడినది.

‘దీన్ని తెగ్గొయ్య... పనిలేక కొవ్వెక్కివీడుస్తూందిరా... కాడికొందవిరగ్గొట్టాలి... మళ్ళా బుట్టెడుతవుడు తింటావు కదలవేం... అహాయ్... అహాయ్... నిన్ను

మాదిగాడుదిన!...' అని ఓ ఆసామి...కోలుతో
గిత్తమక్కిల్లోపాడిచాడు.

'ఎందుకురా ఆలాకొట్టుకుంటావు...నోరువాయా
ఉందాదానికి?'

'అదికాదమ్మా...మేంచూస్తూనేఉన్నా...నీవు
మిరపచేనుకాడ ఆగావు చూడు. పైటేఁ జెండా
లాగా గాలికి ఆడుతుంది...అప్పుడే నాగలివిప్పి
వదిలాం...తొగరుచీరేమా...చూసిచెదిరింది...' అని
జరిగినకథచెప్పాడు మరోఆతడు కనకానికి.

'...రామయ్యచూశాడు...మాకన్న దగ్గరున్నా
డేమా...నీమీదకుపస్తూందని ముందుకు ఉరికాడు...
ఇంతకూఈవాళ్ళ ఎవరిమొగంచూసి లేచాడోకాని.'

కనకం ఏమీమాటాడలేదు...కాని కళ్ళవెంట
జొటజొట నీళ్ళుకారుతున్నాయి...—గుండె పగిలే
టట్టు దుఃఖిస్తూంది...లోపలనే.

'ఊరుకో అమ్మా!...వాడికేం భయంలేదులే...
పడుచువాడు. ఈమాత్రం భరాయించుకోలేదావం...
నెత్తురుకట్టిందాచూడు...ఇక నాలుగురోజుల్లో
గాయం మానడుతుంది...నీవుతప్పుకో అమ్మా...
ఒరేయ్...అల్లాగ్గాపడుకోపెట్టండిరా...నీవుకూడా
ఎక్కి...కదలకుండాఉంటుంది...జాగ్రత్తగాపట్టుకు
కూర్చో అమ్మా.'

* * * *

రాత్రి ఓప్రాద్దువేళకు రామిరెడ్డికి బాగాతెలివి
వచ్చింది...ఎదుట కనకం కళ్ళనీరుకారుస్తూ కూర్చుని
ఉంది...ఆతడు లేవబోయినాడు...కనకం ఆతుర
తతో వారించింది...ఆమెమొగంచూసేసరికి...ఆమె
పడుతున్నవేదన అర్థమయింది ఆతనికి. కళ్ళనీళ్ళు
తిరిగినవి.

'ఎందుకు అడ్డంవెళ్ళారూ...' అని కన్నీరు బల
పంతానఆపుకుంటూ ఏడుపుఎక్కిళ్ళతోనే అడిగింది
కనకం.

రామిరెడ్డి చాలానీరసంగా...మాటాడలేక...
ఆమెపంక అదోమాదిరిచూసి నవ్వి ఊరుకున్నాడు.

'మీప్రాణంకన్న నేనుఎక్కువా?'

ఆతను తలడుగించాడు.

'నాకోసం...ఎందుకూ...మీరు...నామీద
మీకు.'

కనకం ఇక శోకమాపలేక ఎలుగెత్తి ఆక్రోశిం
చింది...రామిరెడ్డి తనరెండుచేతులలోకీ, ఆమెచేతిని
తీసుకుని...కళ్ళు మూసుకున్నాడు...ఆతని కొలుకుల
వెంబడే నీళ్ళుకారుతున్నవి.

గి

'ఏంచేస్తున్నావ్...అమ్మాయి!...కనకమ్మా!...
ఎక్కిడున్నావమ్మా?'

'పచ్చే...ఇదుగో పస్తున్నా...కూర్చో నాగ
మ్మత్రా!'

* * * *

'ఇంతసేపేం జెస్తున్నావే...మారామయ్యవీడి...
లోపలఉన్నాడా?'

'లేదు...ఇంతకుముందే తాళిలుకట్టిరావాలని
వెళ్ళారు.'

'లేడుగద!...నరే'

'ఏం అత్తా!'

'ఏముందిలే...—ఆహా...ఏంవిచిత్రం!...కాల
మెల్లా మారుతుంది?'

'ఏమి టావిశేషం?'

'చూసినకొద్దీ వింతవేస్తూంది...ఇవాళ చూసిన
నాళ్ళు రేపు తారుమారవుతున్నారు...ఏంచోద్య
మొచ్చిందమ్మా!'

'చెప్పుదూఅత్తా!'

'ఏమోలేఅమ్మ...అయినా నాకెందుకుమధ్య...
మిర్రామిర్రావాగుంటే అంతేచాలు.'

'అంటే?'

'అయితేమరి...నీవు రేపుపండుగకు మీవాళ్ళ
యింటికివెళుతువా?'

'అ...'

'పోనీ మానేయరాదూ?'

'ఏం...ఆలాగంటావేం...అత్తా!'

‘ఎందుకు చెప్పానో ఆలోచించుకో... నీవు ఒక్క
తేవెళ్ళుతావా... మావాడు కూడా వస్తాడా?’

‘రారు... ఇక్కడ పనితీరడంలేదు’

‘అవును... ఓసి వెలిదానా?’

‘ఏమీ?’

‘నీవు ఇంకా గ్రహించాలా... పని... ఏం పని చేస్తు
న్నాడు... ఇంకా తెలియాలా?’

‘తెలియలేదులే... పోనిదూ.’

‘అయితే నీకూయిప్ట మేనా... ఇది మరీ విచిత్రంగా
ఉంది.’

‘అబ్బ! విసిగించక... చెపితే చెప్పదూ... చూడు
మరి... మా ఆయన మీద నేర మైతే... అక్కలేదు.’

‘నేర మేమిటి... నలుగురికీ తెలిసిన సంగతి... కావా
లంటే నీకు ఋజువు ఇప్పించనా?’

‘నీవు చెప్పుదూ చాలు.’

‘ఏమంది?... నీ కాపురం గంగ పాలొతుంది.’

‘ఊ...’

‘ఇంత అమాయకత్వ మేమే పిచ్చిదానా!... ఆనూ
రమ్మ... ఆ... నీ కాపురం నట్టేట్లో కలిసింది... ఇంకా
తెలియాలా... ఏమన్నా మందు పెట్టిందేమో కూడాను...
వాళ్ళ వంగ సమంతా ఆలాటిదే... పొద్దు సమానం వాళ్ళ
ఇంటి దగ్గర నేపడి ఉంటాడు... మరి నీవు ఏం చూస్తు
న్నావు?’

‘పోనీ... ఆయన సంగతి నాకెందుకు?... ఆయన
యిష్టం’

‘అంతేనా... అయితే నిన్ను తిన్నగా చూస్తు
న్నాడా?’

‘కనకం నవ్వింది.’

‘ఆయన సంగతి నీకేం తెలుసు అత్తా?’

‘పోనీలే... ఊరుకో... మీ ఆయన వస్తున్నాడు...
నేను నెప్పినముక్కలు కూడా మనసులో ఓపక్కను
ఉంచుకో... కాస్త కనిపెట్టి చూస్తూ ఉండు... ఇప్పుడు
నెనుకటి రామయ్య కాదు... నీమీద ప్రేమ... నీవే
కావాలననుకుంటూన్నావేమో... నట్టిది... నీ నెందుకు
ఆరంభముందర... నీవే మైతే నేం?’

నాగమ్మ వెళ్ళిపోయింది... రామి రెడ్డి యింటికి
వచ్చాడు... తిన్నగా లోపలికి రాక దొడ్లో పసుపులను
చూసుకుంటున్నాడు... కనకానికీ నెనుదిరిగి
ఉన్నాడు... వీపుమీద పెద్ద మచ్చు కనబడుతూన్నది.
ఆమె దానిని చాలా నేపుచూసి... ‘నేనేమైతే నేం...
కాదా?’... అని తనలో తాను నవ్వుకున్నది.

* * * *

సాయంకాలము.

‘ఏం అమ్మాయ్... ప్రొద్దునే బయలుదేరుదాము...
సిద్దముగా ఉండు’ అని కనకాన్ని హెచ్చరించి... అప్పి
రెడ్డి ఊళ్ళోకి వెళ్ళాడు.

— రామి రెడ్డి పైన పంచవేసుకుని ఎక్కడికో
వెళ్ళబోతున్నాడు అప్పుడే... ఇంతలో వాకిట బండీ
వచ్చి నిలిచింది... అప్పిరెడ్డి దిగాడు... మామగారు
అడిగిందే తరువాయిగా రామి రెడ్డి కనకాన్ని పంపిస్తా
నన్నాడు— తాను మాత్రం రానన్నాడు... ఏవో పను
లుండటంచేత... త్వరగా తిరిగివస్తానని బయటికి వెళ్ళి
పోయాడు.

బంతిపూవులు కోసుకు తెచ్చుకుందామని బయలు
దేరింది కనకం... ఇంటికి దక్షిణంగా... సమీపం
లోనే పంటకాలువ, పాయఉన్నది... దాని ఆవలి
గట్టన వాముల దొడ్డి... అక్కడే కొంత ఖాళీజాగాను
బంతి మొక్కలున్నాయి.

తడిక నెట్టింది... కాని లోపలనుంచి కట్టేసి ఉంది.
బల్లకొద్ది త్రోనేటప్పటికి తెగి తలుపు వచ్చింది... తీసు
కుని లోపల పవేశించి.

ముందుకు వెళ్ళుతున్నదల్లా అక్కడే ఆగిపోయింది.
బంతి చెట్ల దగ్గర... రామి రెడ్డి... సూరమ్మ.

సూరమ్మ ఒడిసిండా బంతిపూలున్నాయి... కన
కాన్ని చూసి చూడనట్లుగానే... రామి రెడ్డితో...
‘ఇక చాలులేంటి పూలు...’ అని కనకంతో మాటాడ
కుండానే... సావకాశంగా వెళ్ళిపోయింది.

రామి రెడ్డి అంతవరకూ మెదలకుండా నిలుచుని
ఉన్నాడు... సూరమ్మ వెళ్ళిపోగానే... ఉగ్రుడై...

‘ఎందుకువచ్చావు?’ అని ఉరిమినట్లు ప్రశ్నించాడు.

‘ఏంలేదు... పూలుకావాలని.’

‘అలాగే?... నీవేమిట నాకు తెలుసునులే.’

‘ఏంవేమిట?’

‘ఇక్కడనుంచి వెళ్ళిపో.’

‘కోసుకుని వెళ్ళనీయండి.’

‘నీబాబుసామ్యిక్కడ దాచబెట్టావు... ఎవరితాత సామ్యు?... నీవు ఎందుకువచ్చావు?’

ఎన్నోమాజగుగనిపని జరిగింది.

రామిరెడ్డికి కంకాన్ని చెంపమీదకొట్టాడు... దెబ్బ కల్లా క్రిందిపోయింది ఆపిల్ల... ఆతడు అక్కడ నిలుచున్నాడు... వెనుదిరిగి చూడకుండా యింటికి వచ్చేశాడు.

మరికొంతసేపటికి కనకంవచ్చింది... రామిరెడ్డి చాలా కలవరపడుతున్నాడు... కనకం అప్పిరెడ్డితో ఏం చెపుతుందోనని... ఆమెరాకడకనిపెట్టి పనిఉన్న వాడిలాగా లోపలికిపోయి... చాటుగా నిలుచుని ఉన్నాడు తండ్రితో ఏమి చెపుతుందో వినవలెనని.

అప్పిరెడ్డి... వాకిట్లోతిరుగుతూ చుట్టకాలుకుంటున్నాడు... కనకంరావడంచూసి... ‘ఏమేమిట... ఇంతసేపుచేశావ్... మనఉళ్ళో లేవూ కావాలినిన్నీ బంతిపూలు?... బంగారమా? వాటికోసరమై ఇప్పుడు వెళ్ళావు...’ అని పలుకరించి... ‘అదేమిట!... ఆ చెంప అలా కందిపోయింది... ఏదీ ఇలారా... అబ్బో ఎంత వాచిందో... ఇదేమిటమృత!’

‘దొడ్లో పడ్డాను నాన్నా!... ఈ బుగ్గ కొంచెం కందింది... నొప్పిగా ఉంది... తెల్ల వారికి తగ్గుతుంది లే...’ అని లోపలికి వెళ్ళింది.

* * * *

ప్రయాణానికి వేళ అయినది.

రామిరెడ్డి నెమ్మదిగా మామగారిదగ్గరకువచ్చి... చాలావినయంగా... ‘మామా!... నీవు ఏమిటనుకో పద్దు... కాని మీ అమ్మాయిని ఇప్పుడు పంపను...’ అన్నాడు.

అప్పిరెడ్డి ఆశ్చర్యపడి... ‘ఏం... ఇంతలో మళ్ళా ఏమివచ్చింది?... రాత్రి పంపుతానంటివే... గడియో మాటా?’ అని కోపగించుకున్నాడు.

‘నిజంగా చెప్పనా?... నేను... దాన్ని విడిచి ఉండ లేను... ఎల్లాగో ఉంటుంది. ఉంచిపోదూ.’

కనకం లోపలనుంచివచ్చింది... ‘నేనూ ఇప్పుడు రాను నాన్నా!... ఇవిగో ఈ పూలు పట్టికెళ్ళి... లక్ష్మికి కొమ్మలూస్తున్నాయన్నావు కాదూ-దండకట్టి చుట్టించు... అమ్మతో చెప్పే ఏం అనుకోవద్దని... ఆయన్ని ఒక్కొడ్డి విడిచి రాలేక ఉండిపోయిందని చెప్పే!’

౬

శరత్కాలము... పండువెన్నెల.

ప్రాద్దుపోతున్నది... అప్పటికప్పుడే ఊరంతా మాటుమణిగింది ఇంకా రామిరెడ్డి యింటికిరాలేదు... కనకం ఆతనికోసం ఎదురుచూస్తూ కూర్చునిఉన్నది..

దబదబ తలుపుచప్పుడయినది... వచ్చాడని గ్రహించి లేచివెళ్ళి తలుపు తీసింది... రామిరెడ్డి తూలుతూ లోపల ప్రవేశించాడు. కళ్ళు బాగా ఎర్రపారి ఉన్నాయి... ఒకచోట నిలువబడలేకుండా ఉన్నాడు. ఇరాగంధబంధురమైన ఆతని ఊర్పులు.

—ఆమె కది పరిపాటి అయిపోయినది... ఆతడు యామాదిరిగానే రోజూ... ఒళ్ళుమరచి యింటికి వస్తూంటాడు... ఒళ్ళుమరచే.

ఆతడుతూలి ప్రక్కకు పడబోయినాడు... ఆ అమ్మాయి పట్టుకోబోయింది... కాని ఆమెను త్రోసి వేసి... వెర్రిచూపులు చూస్తూ... ‘ఎవరోస్తారో రమ్మను. నీళ్ళబాబులంటివాళ్ళను చూశాను... రమ్మను. దెబ్బకు సఫా...’ అని పరవళ్ళుకొట్టడం మొదలు పెట్టాడు.

కనకం అంతా చూస్తూ ఊరుకునిఉన్నది. కొంత సేపటికి ఉద్రేకంతగ్గింది. ఏలాగో నాలుగుమెతుకులు తినిపించి తాను తినకుండా ఆతన్ని కనిపెట్టుకుని ఉన్నది.

రామిరెడ్డికి ఓప్రాద్దువేళకు మత్తుతగ్గింది...ఆప్పుడు తెలివి తెచ్చుకుని చూడగా...కనకం ఎదురుగా కూర్చుని ఉన్నది... 'ఏం ఇంకా కూర్చున్నావే?' అని అడిగాడు తాను మంచం మీద లేచి కూర్చుని.

'ఏమీ లేదు... ఇంకా నిద్రరా లేదు.'

'ఇప్పుడు ఎంత ప్రాద్దోయింది?'

'ఏమో బాగా ప్రాద్దోయింది అనుకుంటాను.'

'ఇక పడుకో రాదు. అయితే నీవు అన్నం తిన్నావా?'

'.....'

'ఎందుచేతమా నేకావు?'

'.....'

'తీందూ!'

'నాకు ఆకలిలేదు'

'వల్లకాదు... ఆకలిలేకపోవడమేమిటి?'

ఆతని బలవంతాన ఆమె భుజించింది... తిరిగి వచ్చి ఆతని సరసను కూర్చున్నది.

'నేనేమయినా కేకలు వేశానా... వేశాను కాదు.'

కనకం నవ్వింది.

'ఏం జరిగిందనుకున్నావు... కామయ్య ఉన్నాడే... సూరమ్మ బావ... నన్ను దోపలలో నిలవేశాడు... వాడికా నేను జడినేడి?... వాడి తాతలలాటి వాళ్ళను చూశాను... చేయిపట్టుకునేటప్పటికి కెక్కురు మన్నాడు... ఆక్కడే తందామనుకున్నాను... తప్పించుకుని పారి పోయానాడు... ఎవరిని తీసుకువస్తాడో తెమ్మను... విరిచేస్తాను.'

'ఎందుకు నిలవేశాడు?'

'ఇంట్లో ఆజ్ఞ చెప్పలేదు కాని... నాకు బుద్ధి చెబుతామా?... వీడి సత్తా నేనెరుగనా?'

'పోనీండి... వాడితో మీ కెందుకు?'

ఇద్దరూ మాట్లాడకుండా ఉరుకున్నారు... కొంత సేపటికి రామిరెడ్డి కనకం వంక చూస్తూ... 'నామీద... కోపమా నీకు?' అని అడిగాడు.

కనకం నవ్వి ఆతని మెడను చేతులు పెనవేసింది... రామిరెడ్డి ఆమెను కాగిలించుకున్నాడు.

విరిగిపోయేటట్టు తలుపు మీద తాపులు తగిలినవి. ఇద్దరూ ఉలిక్కిపడ్డారు... రామిరెడ్డి ఓనిమిషం నిదానించి... వెంటనే లేచి కర్ర తీసుకుని 'వాళ్ళే—' అన్నాడు. కనకం ఆతని వేపే చూస్తూంది.

'నీవు లోపలికి వెళ్ళి తలుపు వేసుకో... నేనున్నానుగా... అందరినీ భాగవతమాడిస్తాను... ఉ హు... ఈ కర్ర కాదు... గాడ ప్రక్కను...' అని ఆతడు లోపలికి వెళ్ళిపోయానాడు.

...కనకానికి అంతా తెలుసును... చాలా రోజుల నుంచీ చూచాయగా వింటూన్నది... సూరమ్మకి ఆతని కిన్నే హమని, ఆతన్ని చంపివేయాలని చూస్తున్నారని, అందుకోసం మే వచ్చారని వాళ్ళు. ఎంత పరాక్రమమున్నా ఇంతమందిని ఏలా ఒక్కడు ఎదిరించగలడు?

రామిరెడ్డి కర్ర తీసుకుని వస్తూన్నాడు... రెండడుగులు వేసేటప్పటికిల్లా హడలిపోయేటట్టు పెద్ద కేక... ఎవరో పడినట్టు చప్పుడూ వినిపింది లోపలికి.

ముందుకు దూకాడు. తలుపు తెరిచి ఉన్నది. గుమ్మం ముందర కనకం. రామిరెడ్డికి కళ్ళు తిరిగిపోయినవి.

అంతా నెత్తురు మయం... కనకం పడిపోయి ఉన్నది. చుట్టుపక్కల ఎవరూ లేరు. తల పగిలిపోయింది.

రామిరెడ్డి నెమ్మదిగా ఆమెను లేవనెత్తి తన కానించుకున్నాడు... ఊపిరి ఉన్నదో, లేదో. కనకం కళ్ళు తెరిచింది. నేతో ఆతని వీపు మీది మచ్చను నిమరుతూ 'అవాళ...' అని కన్నులు మూసుకున్నది.

ఆశరీరాన్ని లోపలికి తీసుకువెళ్ళి పండుకోబెట్టినాడు... కంటి వెంట నీటి చుక్కయినా రాలలేదు.

'కజ్జతీసుకుని బయలుదేరి... పేరు పేరు పరుసనూ పిలిచి కొట్టేశాడు... అందరూ కనకానికి తోడుగా పోయినారు... ఒక్కడూ లేవలేదు... శత్రువులందరూ నిర్మూలమయినారు... మరి రెండూ రోజులకి రామిరెడ్డి కాలువకు ఎగువను లాకుల దగ్గర తేలాడు.

* * * *

ఏముసలమ్మయినా, ఆ త్రోవను వెళుతూ... వాళ్ళ ఇంటి వేపు చూసి... 'అయ్యో! నా తల్లీ!'... అని తనలో తాననుకుని నిట్టూర్పు విడిచేది.

గృహిణి

ఓ లేటి సీతా రామ మూర్తి గారు

౧

నీకనుదోయిలోవిరియు నిర్మలహర్షము పూచమొగ్గయై
వీరకను దివ్యపుష్పమయి వెన్నెలవన్నెలజల్లుతో గృహ
స్థాకులమానసప్రకృతి యందపువీధులలో విలాసశో
భాకలితామృతమ్ము పొలపంబుగఁజల్లును గేహలక్ష్మిరో!

౨

ఈకలుపావనీభయదవీక్షణసూర్యకరాగ్నిఁ జిక్కి ని
త్యాకకృశాప్రఘోర్ణహృదయంబున సీదెస కన్నువిచ్చి దీ
నాకృతినున్నప్రాణపతి నాదట మవ్వపునవ్వచాలుతో
నీకనుచూపుచల్లనగు నీడలనిల్పెదు పుణ్యగేహినీ!

౩

నీకమనీయరూప మెదనిల్వనియంతటిసేపు పూరుషుం
డాకులవృత్తిఁబూని నడయాడును పాపపుధ్వాంతనీధిఁ బ్రే
మైకమనోజ్ఞమూర్తివగు నీవు వెల్చారిననవ్వులోనతీ!
నాకపుమెట్టులై యతని నందనపుణ్యపథంబుఁ జేర్చెడున్.

౪

కోకిలగీతినై కృమునుగొన్న కపింద్రునిఁడెదమట్లు సు
ధ్యాకమనీయకాంతిని చయానఁగరంబితమైన సీరదా
నీకమువోలె తావకవినిర్మలవాఙ్మధుధార లీనమై
పైకొని గేహిమానసము భాసిలు నిత్యశుభప్రదాయినీ!

౫

పురుషునికమహృత్పథము పోడిమినించెడు పూలసెజ్జ; యం
బరసీకతాతలంబునను మవ్వపుగువ్వవిధాన దానిపై
నిరతము గేస్తురాల! హవశిల్లెదు, ప్రేమసుధార్ద్రాగానమా
ధురి నవనీసలిన్ బ్రణయతోరణపంక్తులు సంతరింపుచున్.

ప్రేమ

శ్రీమతి టి. పి. సుబ్బయ్యగారు

దేవదేవుడు చిదానందస్వరూపి. ప్రకృతియే తద్దేవస్వప్తి. ప్రకృతి, అందలిజీవకోటి సృష్టికర్తయగు పరమాత్ముని యానందాంశచిహ్నతము. వివేకతేజోవికసనమే “జీవికి”ని “జీవము”కునుగల తారతమ్యము. కావుననే మానవుడు ప్రకృతిసౌందర్యమునుజూచి ఆనందితుడగుచున్నాడు. ఆనందగీతికల ప్రకృతిసోపానముల ప్రతిధ్వనితమగునట్లు పాడుకొనును. సౌందర్యము ఆనందింపదగినదిగదా! ఏవస్తువు మానవహృదానందమును జూరకొనునో తద్దనిస్తువుపై ననురాగముకల్గును. చిత్రాకర్షణకరమగు నా వస్తువు కట్టెదుటనున్నదనుక మానవుడు తన కావస్తువుపై గలయనురాగము సంతగా గుర్తెరుగజాలడు. వియోగతమోచితనమున యనురాగలతచిగిర్చి మోహసుమములపుష్పించును. అనురాగముగలవస్తువుపై కరుణ, మోహము అనివార్యమును, అనిర్వచనీయమును, అచిత్త్యమును, అసంతమును, అనుభవైకవేద్యమునుఅయియుండును. మోహముపోగా తుదిదశ ప్రేమ ప్రస్తుతము మన వ్యాసవస్తువు ప్రేమయే.

అన్యమగుప్రేమ అలభ్యము. ప్రేమ యొకదీవన. సామాన్యులకు నిశ్చలప్రేమ లభింపదు. అనురాగవినశతయో, మోహవినశతయో యుండునుగాని ప్రేమవివశతయరుదు. ఒక మనోహరమగువస్తువునుజూచిన అప్రయత్నపూర్వకముగాకలుసంతోషమే యనురాగము. అట్టిమనోసంక్లోభము ఎందువల్లకల్గినది? దేనికిగాను కల్గినది? మంచికా! చెడునకా! యని పౌర్వాపర్యములయోచింపక ననురాగకారియగు వస్తులాభమును గూర్చి తపించునది మోహము. మోహము చేయలేనిపనినిపరిశీలించి అభినందించి ఆనందించునది ప్రేమ.

మానవుడు అనురాగము, మోహము, ప్రేమయను నీగుణత్రయమునం దేదేనియొకటి సధికముగాగల్గియుండును. అనురాగము ఆనందస్వరూపము. మోహపారవశ్యత విషాదానందద్వయోపరిపీడిత. ప్రేమ స్వీయభావనారూఢ. మానవుడు తన్నుతాను ప్రేమించుకొను ననుకొనుడు. కష్టమనుభవింపజాలక ఆత్మగౌరవము స్వాభిమానమేగాక స్వకీయమున బౌద్ధతృప్త్యము ఆపాదించుకొనును. ఇతరమును ప్రేమించిన దానిపై సనే తనసర్వస్వము కేంద్రీకరించును.

కావుననే పరస్పరానురాగుల మనోవృత్తములందు పరచింతనకు తావులేకుండును. ఇతరమానవులకు, ప్రపంచముకేగాక ప్రకృతికిగూడ తన్మయత్వమున దూరుడగుచున్నాడు. అన్యోన్యానురాగసమాధియగు ప్రియుల చిత్రాకర్షణశక్తి మందగించి స్వస్వప్రవర్తనావృత్తములయందుండుటచే నితరమును ప్రేమింపజాలదు. ప్రేమింపజాలదనిన గర్హించుననిగాదు. అభినందించి ఆనందింపలేకపోదు. కాని యేతత్క్రమము ప్రియుల యేకీభవ్యాభిప్రాయముల

ననుసరించియుండును. కాకున్న నిరంతరపరస్పరప్రేమోపేతులగు భార్యాభర్తలు తమ శిశువులనెట్లు ప్రేమింపగలరు?

విశ్వకర్త ప్రేమతేజోవిరాజియన్న యేతత్ప్రేమమాధురీపరపేచనమగు ప్రకృతి యా ప్రకృతియం దాన్నత్యమువహించుమానవుడునూ విశ్వకారుని ప్రేమతేజోకరస్పర్శనాప్రకర్షగలవారగుచున్నారని చెప్పుట చర్చితచర్చణము. కావున నొకొళ్ళొకళ్ళను ప్రేమించుకొనుటకు మూలకందమగు విశ్వేశ్వరునివిలాసము అవాఙ్మనసగోచరముకదా!

ప్రేమ అంతరూపిణి. యోచనాతీతమునూ, స్వరూపరహితమునూ నగుప్రేమ యిద మిద్దమని రసాయన, పదార్థవిజ్ఞానశాస్త్రప్రదర్శనాగారపరిశీలనలు నిర్ణీతముచేయగలవా? వెట్టి...! ఎంతయో పావిత్ర్యము నేచుకొని మోహమువలె సంయోగవియోగద్వంద్వపీడిత కానేరనిదే ప్రేమ. ఏదెట్లువర్ధిల్లిననూ ప్రేమర్పురి నిరభ్యంతరమాధురీప్లుతిగలదై, ఆనంద తరంగఢోలికానమన్నితయై స్రవించుచునేపోవును. ఏతత్ప్రేమరసస్రవంతిని, తరుకాంఢోప మానములగు మానవపిశాచముల కనువేదరను తరులు ఆటంకపరుపగలవా? ఎట్టి మూర్ఖత! ప్రేమరసార్థమగుసంతస్సు జీవనది. చండకిరణాతపసంతప్తమగునని భయమున్నను గదా ఘనఘనారావధ్వన్యమగు ప్రావృడ్భ్రమనకై తపించునది?

అట్టి పవిత్రాంశసంజనితమగుప్రేమ యితరముపై నాధారపడియుండునా? ఇతరుల ఆదరణానాదరణములకు వెరచునా? ప్రేమ అంతరాయవిభీతచేతస్కయగుట కల్ల. ప్రేమ ప్రవాహిని నడ్డగించుట కెవరితరము? కాని అసంభవమనికాదు. అటులనినచో ప్రేమషణః ప్రవర్తకులకు ప్రభుఃమున అభిమతాంతరాయములుండునని సిద్ధాంతీకరించిన సత్కవులవాక్యములు రిత్తపుచ్చుటయేకదా! నేనునూ యదార్థీకరింతునుగాక, కాని నిర్మలప్రేమమార్గాభిమతనిరోధము అస్థిరమునూ, నిష్ఫలమునూనగుటయేగాక ఒక్కొక్కవ్యక్తియొక్క అవినీతి, అజ్ఞానము, అవిద్యయూ విస్తృతమగునని నామనవి. ప్రేమసన్యథలములే స్థిరములనినమ్మిన వారు అనివార్యములగు నాకష్టములకు విముఖులుగాజాలరు. ఒకానొక సుఖమునువాంఛించి మేరునదృశమయిన క్లిష్టపరిస్థితులకు కుంచితులుగాక మనోభీష్టమునుసిద్ధించుకొనుట మానవులకు స్వతస్సిద్ధము. మోక్షగాములొకటేగదా తాపసులు యిహముసందు తపోక్షేతములకు నోర్చుట! మానవుడు సుఖమునకై కష్టించుటకు వెనుదీయడు.

ఎన్ని దురవస్థలకుఁగిపోయిననూ మనోవాంఛార్థసన్నిధికై ప్రాణములొగ్గుటకు ప్రేమయే కారణభూతము.

నాసోదరీదిదుష్టులు పవిత్రప్రేమచిహ్నితమగు తమహృదీస్థితములు సిద్ధించుటకు మనోకాయక్షేతములకోర్చి ప్రేమవిద్యుత్కాంతులగు జీవితాకాశపథమున చిరస్థాయిగా వెలార్చుకొని బాలభారతభావిజీవితాదర్శకురాండ్రై దివ్యతేజోభాస్వచ్చుటల వెదజమ్ముదురు గాకయని యాశయము.

—“మహిళాదర్శిక”నుండి.

తా చెడ్డ కోతి

మొండివాడనైనా లక్ష్మీది సూక్ష్మబుద్ధి! నావిద్యాధిక్యత, నా తెలివితేటలు గుడ్డిగ వ్యక్తుల పనిచెయ్యకుండా ఉన్నాయి దానివాదనముందు. నాహాహ పోహ లనందర్భాలనీ, నేనాడేమాటల కర్ణంలేదనీ, నాఇంగ్లీషుచదువే నాకళ్ళుకప్పేస్తూవుందనీ, చదువుకున్నవాడినన్న అహంభావంకొద్దీ నిజంకనిపెట్టడానికి యత్నించననీ నిర్భయంగా 'ఛాలెంజ్' చేసి చెప్తుంది నా మొహంయెదుట భర్తనని మొగమాటమైనా లేక.

“స్త్రీలు, స్త్రీఉద్యమాలు అంటే నాకభిమానం లేదంటావా అయితే?” అన్నాను చిరునవ్వుతో.

“అయ్యో, లేకేమి? ఆడవాళ్ళంటే యిష్టంలేని మొగవాడుంటామా? అందులో మీ ప్రజ్ఞ చెప్పేదేమిటి? అందంగల ఆడది కనిపిస్తే అసలు మతే పోతుంది మీకు!” అని కళ్ళతో నవ్వింది తల తమిషాగా ఊపుతూ.

లక్ష్మీకది పరిపాళే. నన్నెగతాళిచేసి నాతో హాస్యాలాడడం దానికి ముచ్చట.

“తెలుసు మీ మొగవాళ్ళనైజం! అంతాకపటమే, అభిమానం, స్నేహించూపి సహాయంచేస్తున్నట్లునటించి గోతిలోతోస్తారు. తక్కిన మొగవాళ్ళకంటే మీరు మరోఆకు ఎక్కువే చదువుకున్నారు. ఆడవాళ్ళ హైన్యతకు జాలిచూపుతూ, వాళ్ళకుమేలుచేదామనే సంకల్పించుకొని తుదకు హనిచేస్తారు.” అన్నదొక మాట స్త్రీలనుగూర్చి నేను వ్రాసిన కథలపుస్తకం చదివి.

“అన్యాయమాటలాడకు లక్ష్మీ! స్త్రీలంటే నాకెంతో గౌరవం. ఆడవాళ్ళ నన్యాయంచేసి పురుషుడధికారబలంచేత మత్తెక్కి విర్రవీగుతున్నాడని ప్రతిమనిషికి తెలుసు. అందుకనేకదా స్త్రీసంఘానికి నే నిట్టిఉపదేశాలిస్తున్నాను? నే చెప్పేమాటలలో కపటమేముందో చూపించు. 'స్త్రీలకి స్వాతంత్ర్యం కావాలి. విద్య కావాలి. ఆరోగ్యం కావాలి. సంఘంలో వాళ్ళుగౌరవంపొందగలగాలి. లోకంలో

తాత కృష్ణమూర్తి గారు బి.ఏ.యల్.టి.

తల్లిత్తి తిరగడానికి సామర్థ్యం పొందాలి. వాళ్ళ మట్టుకు ఎళ్ళు పోషించుకోగల శక్తి సంపాదించాలి. పురుషుడి అధికారానికి లొంగిపోకూడదు.’ అని కదా నాబోధన? నాకథలలో, వ్యాసాలలో, ఉపన్యాసాలలో, సంభాషణలో నేను నూచించే అభిప్రాయమే ఇది. ‘ఆడచెత్తల్లారా! ఎన్నా భీదాన్యంలో పడి కొట్టుకుంటారు? ఇప్పటికైనా కళ్ళు తెరచి సంకెళ్ళు తెంపుకొండి.’ అని కదా నామొర?” అని సమాధానం ఇచ్చాను.

లక్ష్మీ నావేపుతట్టేమాస్తూ తలపంకించి చిత్రంగా విరిచింది మూతి. ఆలేడకళ్ళలో కోపం, జాలి, కొంటెతనం అన్నీ ఒక్కమాటే కనిపించాయి.

“మితోవాదించి లాభంలేదు. మీధోరణి మీది. ఎదటివారిని అర్థంచేసుకుందామన్న మర్యాదేలేదు మీలో. ఒకరిమాట ఒకరికి పొందకుండా ఉంది మనకి” అంది నిట్టూర్పుతో.

పొరువంకలిగింది నాకు. ఒకరితో మాట్లాడేటప్పుడుగాని, తగవులాడినప్పుడుగాని బహుశాంతంగా తొందరపడకుండా అన్నీ అర్థంచేసుకొని చురీ నడుచుకుంటానే అని నాఅహంభావం. ఈమె అభిప్రాయమే తెలియలేదట నాకు! అంత మట్టిమెడలుతో మాట్లాడుతున్నానా? విచక్షణజ్ఞానమే లేదా నాకు? లాజిక్కు, లెక్కలు చదువుకున్న నాకే రీజనింగ్ శక్తి లేదంటుందే! బడిలో డిబేటింగుసాపైటీ లంటే ఎరుగునా? మీటింగులలో డిస్కషన్ అంటే ఎన్నడైనా చూసిందా? కచేరీలలో న్యాయవాదులు చెప్పే ఆర్గ్యుమెంట్లు ఎన్నడైనా విన్నదా?— ఏఎక్స్ప్రియన్సు లేదు లక్ష్మీకి. బాగా స్కూల్ విద్య ఉన్నదైతే యెట్లా మాట్లాడుతుందా? ఇంచుమించు పాతికేళ్ళు ఉన్నాయన్నమాటేకాని లోకానుభవమేదీ లక్ష్మీకి? ఇల్లు, పిల్లలు, పుస్తకాలు యింతే ఆమెలోకం! విద్యాజ్ఞానం తక్కువ, స్వతంత్రతలో చన తెక్కువ. పోనీ నన్ను గురువుగా భావించుకొని

నావిద్యలో కొంతసంపాదించుకొని, నాఉపదేశాలను మన్నిస్తూ, నాఅభిప్రాయాలతో ఏకీభవిస్తుండేమో అంటే అదీలేదు. మీదుమిక్కిలి నాకేబోధించి తన మతంలోకి తర్ఫీదుచేస్తానంటుంది. స్వతంత్రాలోచన లేని దాస్యబుద్ధి అట నాది—సూచానాచా తేల్చిందొకమాట. అడ్డమైన పుస్తకాలుచదివి, అందరి అభిప్రాయాలతోను ఏకీభవించి, ఈమహానుభావు డిట్లా అన్నాడనీ, ఆకవిశ్రేష్ఠ డట్లా వ్రాశాడనీ తప్పదు కూతలు మనసుకెక్కించుకొని నామట్టుకునేను ఆలోచించుకోవడమే మానుకున్నానట!

ఒళ్ళునుండుతుంది నాకు ఒక్కొక్కప్పుడు లక్ష్మి అనేమాటలకు. దాని పొటుకుమాటలు, దాని పెంకె తనం - హద్దులేకుండా ఉంది దాని నిగ్గ డ్యోనికి! ఏమన్నా ఓర్పుకుంటానని తెలుసు. నాకెంతకోపం వస్తేనేం? అసలీలగా నన్ను మరపించి, బుజ్జగించి, మంత్రించి నశపరచుకోగల నేర్పండి ఆమెలో.

“కథచెప్తారలండి మనవాళ్ళు. తూతికపిట్ట అన్నదట గర్వంగా ‘నేనుగాని కాళ్ళుచాచి ఆకాశాన్ని తన్నిపెట్టి ఆపకపోతే యీలోకం గతి ఏమాను?’ అని. అట్లాఉంది మీసంగతి. స్త్రీలోకమంతా మిమ్మల్నిబ్రతిమాలుకుందా ‘మాతరపునపనిచెయ్యండి’ అని? మాఊసెందుకూ మీకు?” అని పోట్లాడింది నిర్భయంగా.

“ఉపకారానికిపోతే అపకారం నంటనే నచ్చిందంటారు యిందుకే—” అన్నాను నిట్టూర్పుతో.

“అడవాళ్ళు అభివృద్ధినిగూర్చి ఫలానా మహానుభావుడు పాటుబడుతున్నాడని పేరుసంపాదించుకుందుకా? ఎందుకీనటన? ఇంతకూ స్త్రీజనానికి మీరుచెయ్యగల సహాయమేముంది? ననకటికోవధి వావిడకెవరో నమస్కారంచేస్తే ‘నావలె చిరంజీవివై బ్రతుకు!’ అని ఆశీర్వదించినదట. ఆమోస్తరుగానే ఉంటుంది మీమొగవాళ్ళుచేసే ఉపకారం!” అని విరసంగా నవ్వింది.

“ఏమిటి? మామొగవాళ్ళంతా వెధవాయలా? మీఅడవాళ్ళనందరినీ వెధవల్నిచేస్తున్నారా? నోటి

దుడుసుతనం కూడదు. ఎందుకన్యాయంగా నిందిస్తావు?”

“నేనేమీ నిందారోపణచేయలేదు. ఉన్న నిజం మనవి చేస్తున్నాను. అంతే.”

తృల్లిపడ్డాను నేను. విపరీతంగా వినిపించాయి లక్ష్మిమాటలు.

“నీఅభిప్రాయం తెలియలేదు నాకు” అన్నాను బొమలు ముడిచి.

“తెలియదు. నేనన్నదీ అదేకదా? ఏదీఅర్థంచేసుకోలేనివాళ్ళు తగుదునమ్మా అని ప్రతీదానికీ ఎందుకు సిద్ధపడాల్సి? మీకేం తెలుసునని అడవాళ్ళసంగతి? వాళ్ళ ప్రకృతి, వాళ్ళ ఊహలు, వాళ్ళ ఆశయాలు ఏవీ మీమొగవాళ్ళకు తెలియవుకదా! స్పష్టి ప్రారంభించినదిమొదలు ఈఅన్యాయం యిట్లానే వొస్తావుంది. అడదాన్నిగూర్చి ప్రతీవిషయంలోను పురుషుడు కలగజేసుకొని, సర్వం తెలిసినవాడివలె నటించి తుదకు దాన్ని అధోగతికి తెచ్చాడు. భూమిమీద పడ్డది లగాయతు అడది ఎట్లా నడుచుకోవాలో పాపం దయతలచి అంతా నిర్ణయించాడు! అది ‘చెయ్యవలసిన కర్మ విధించాడు. శాస్త్రాలు వ్రాశాడు. ఆచారపద్ధతులు నేర్పాడు. అన్నీ దానిమేలు తలపెట్టేచేసినట్లు నమ్మించాడు. తుదకు సంఘంలో దానికి ప్రత్యేకస్థానం లేకుండా చెయ్యగలిగాడు. ఆమెలోఉన్న ఇండివిడ్యుయాలిటీని చంపి తన బానిసను చేసుకున్నాడు స్త్రీని! ఈబానిసత్వమే ఆమెకు మోక్షం ప్రసాదిస్తుందంటాడు పైపెచ్చు. అమాయకంగా అతని బొల్లిమాటలకు అనేకశతాబ్దాలనుండి లొంగిపోయి ఇప్పుడీస్థితికివచ్చింది అడది!” అంటూ ఉద్రేకంతో ముక్కుపుటములేగిరవేస్తూ గంభీరంగా ఉపన్యసించడం ప్రారంభించింది.

మెల్లగానవ్వి “నిజమే అనుకుందాం మాటవరసకి. చేసినతప్పు దిద్దుకుందుకు పురుషుడు యత్నిస్తూవున్నప్పుడు మళ్ళీ అభ్యంతరపరచనేల? మంచిచెయ్యబోయేవాళ్ళ సెందుకూ ఆటంకపరుస్తావు?” అని అడిగాను.

“మీవశంకారు ఏం చెయ్యడానికి యిప్పుడు. తోడేలు గొట్టెల్ని కేసహాయంచేస్తుందో మీరూ ఆడదాని కట్టినహాయమే చెయ్యగలరు. స్త్రీలకు స్వాతంత్ర్యం పురుషుడుసంపాదించడమేమిటి? అందర్నీ! ఇంతకూ అతగాడికిమాత్రం మహాయేడిసిందాయేమిటి నిజమైన స్వాతంత్ర్యం? ... దౌర్జన్యంచేసి ఆడదానిజన్మహక్కులన్నిటినీ లాక్కున్నదచాలదూ? సాగినన్నాళ్ళు అధికారంచెలాయించాలనేఉంటుంది కాబోలు!...కానీ”

“అదికాదు లక్ష్య! నీఅపనమ్మకంకొద్దీ నువ్వెట్లా మాట్లాడుతున్నావు. కాని దాస్యవిముక్తిపొంది ఆడది సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యం అనుభవించాలని నాఅభిలాష. నేను పాటుపడుతున్న దందుకే” అనిచెప్పాను.

“మీఉద్దేశం మంచిదేకావచ్చును. కాని క్రియ మాత్రం సున్న. ఒకవేళ మీరు మేలుచెయ్యడానికే తలపెట్టినా పర్యవసానం కీడుగా పరిణమించక మానదు” అని కొంతసేపాలోచిస్తూ ఊరుకుంది.

“స్త్రీసంఘంలో ఇప్పుడుద్భవించినకల్లోలం మహా చిత్రమైనది” అని మళ్ళీచెప్పడం ప్రారంభించింది. “లేనిహక్కులు సంపాదించుకుందామనీ, పురుషులతో సమానంగా అన్నివిషయాలలోను ప్రవర్తించుదామనీ ఏవో అర్థంకాని కోర్కెలతో కొట్టుకొంటున్నారు స్త్రీలు. మండుతూవున్న జ్వాలలో మీసంటి బుద్ధి మంతులు ఒక్కొక్క సమిధ వేస్తున్నారు. కొంప లంటుకొని సర్వనాశనం కావడానికి పచ్చినట్లుంది యిదంతా! పోగొట్టుకున్న స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించుకోవడానికి స్త్రీయత్నించడం సహజమే. అవ సరమనికూడా ఒప్పుకుంటాను. కాని పురుషసహాయానికి ఆశించడం బుద్ధితక్కువ. ద్వేషరహితమైన శాంతియుద్ధం చేసి మొగవాడినిగెలిచి తనరాజ్యం తా స్వాధీనపరచుకోవాలి స్త్రీ. స్వాతంత్ర్యమనేది ఒకరు ప్రసాదించవలసినదికాదు. ఎవరిమట్టుకు వారే సంపాదించుకోవాలి. ఒకరిసహాయంపై ఆధారం పెట్టుకుంటే మీదుమిక్కిలివాళ్ళకు కృతజ్ఞత చూపవలసిన అవసరంవస్తుంది. కృతజ్ఞత భక్తిగా మారు

తుంది. భక్తి నేవలోకి దిగుతుంది. నేవ దాస్యంగా పరిణమిస్తుంది. ఈవిషమచక్రంలో తగులుకుంటే చుట్టూతిరిగి మళ్ళీ మొదటికేరావడం తటస్థమిది. ఏం లాభం?”

ఈఆగ్ర్యమెంటు చిత్రంగాతోచిందినాకు. “అందుకనే స్త్రీలు పురుషుల నెదిరించి, ధిక్కరించి స్వాతంత్ర్యం గణించుకోవాలంటున్నాను నేను”అన్నాను.

“జాతివైరం(Sex War) కూడదు!...స్త్రీపురుషులకరితోఒకరు ఎన్నివైరాలు పెట్టుకున్నా ఒకరిపట్ల ఒకరికిగల సహజమైన ఆకర్షణ ఎన్నటికీ నశించదు. అట్టి ఆకర్షణే ఉభయలకూ కొంత శాంతినిస్తూవుంది. మీసంటి మహానుభావుల ప్రబోధాలవలన ఆకాస్త శాంతికూడా చస్తుందేమో!...స్త్రీలు తమ ఆధిక్యతను నిరూపించుకోవాలంటే నెక్కువైరంచూపి పురుషులతో పోటీచేసి వాళ్ళను జయించాలని కదా మీ ఉపదేశం? మాలోకూడా అనేకమంది ఈతప్పు అభిప్రాయంతోనే ఉన్నారు. అన్నివిషయాలలోను పురుషుడినే ఆదర్శంగా తీసుకొంటూవుంది ఈకాలపు నారీమణి. తనలోఉన్న ప్రత్యేకవ్యక్తిత్వం మరచి పోయింది. స్పృహకి మూలమైన ఆడ, మొగ అన్న లింగభేదంకూడా పాటించకుండా ఉంది. మొగవాడితో పోట్లాడి తమకూడా మొగవాడవుదామని వెర్రిపడుతూవుంది. తుదకు ఉభయభ్రష్టత్వం అవుతుందేమో ఆమెగతి! నాగరికులమనీ, స్వాతంత్ర్యం గలవాళ్ళమనీ విర్రవీగే పాశ్చాత్యదేశయువతులకుకూడ యిదే వెర్రి. వాళ్ళు తమలోఉండే ఆడతనాన్ని చంపుకుంటున్నారు. మగచేష్టలునేర్చుకుంటున్నారు. మాతృత్వం వహించడానికి అసహ్యించుకుంటున్నారు. దేవుడిచ్చిన ఆంగహస్తవాన్ని సహితం వికృతపరుచుకుంటున్నారు. మాటలలో, రూపంలో, చేష్టలలో అన్నిటిలోను పురుషత్వం వహిస్తున్నారు. దొరసాని జాట్టుకత్తిరించుకొని గుండుచేసుకొంటూవుంది. షరాయితోడిగి పులివేటకు సిద్ధపడుతూవుంది. ఈతలో, గుట్టపుస్వారిలో, కనరత్తులో పోటీకి నిలబడి మొగవాడిని ఓడిస్తూవుంది. ఫ్రాన్సులోను, అమె

రికాలోను ఈకాలపుపాలికలు కొందరు నక్షోజాలను పెరగనివ్వకుండా శస్త్రం చేయించుకుంటున్నారు. రూపంలోకూడా ఆడతనం విశదపడకూడదని అభిప్రాయం కాబోలు! చాతనయితే స్పష్టిక రైతో దెబ్బలాడి మీసాలు గడ్డాలు మెలిసిండుకుంటారేమో! వివాహాన్ని వెక్కిరిస్తున్నారు. దాంపత్యాన్ని అగౌరవిస్తున్నారు. సంతానం అక్కరలేదంటున్నారు. పాతివ్రత్యాన్ని పరిహసిస్తున్నారు. సంఘాన్ని, దేవుణ్ణి ధిక్కరించి కల్లెములులేని సుష్టాలపలె చెలరేగుతున్నారు. వినరానిమాటవీధైనా చెవినిపోకతేచాలు పూర్వకాలం స్త్రీలు మార్పుపోయేవారట! ఇప్పుడో ఆడవాళ్ళకు సహజంగా ఉండవలసిన బిడియం, భీతి, సిగ్గు, నాజూకు, సుకుమారత్వం అన్నీ అడుగంటినశించాయి. శరీరలావణ్యం చెడిపోయింది. మాటలలో మార్దవంపోయి మోటుదనంవచ్చింది. శిలం, ముగ్ధత్వం, సరళత మొదలయిన విష్వడు 'ఘాషన్సు' కావు! నేటి స్త్రీని 'అబల' అంటే మూతిమీద తంతుంది. మొగవాడికీ తనకీ యేమీ భేదం లేదనిన్నీ ఇరువురికీ సమానహక్కులే ఉండాలనిన్నీ ఈకాలపు స్త్రీ పోట్లాడుతూవుంది. ప్రపంచంలోఅన్ని దేశాలలోను యిదే కలకలము. ఒక్క ఇటలీలోమాత్రం స్త్రీలు స్త్రీలుగానే ఉండడానికి ఇష్టపడుతున్నారు. ఇటీవల హిందూ దేశపు స్త్రీలలోకూడా యిట్టి సంచలనమే ఉద్భవించింది. మగరుచులకు అలవాటు చేసుకుంటున్నారు మన స్త్రీలు. మగవాళ్ళ ఆటలు, మగవాళ్ళ చదువులు, మగవాళ్ళ పనులు, మగవాళ్ళ మాటలు -- అన్నీ మగవాళ్ళవే అభ్యసిస్తున్నారు. ఈనాటి నాగరికత స్త్రీలను అభివృద్ధికితేక క్రిందికిదిగలాగతూవుంది. ఆడది మొగవాడిపలె ప్రపత్రించబోయినా, మగవాడు ఆడదానిపలె నడుచుకున్నా పరమఅసహ్యంగా ఉంటుంది. మీ మొగవాళ్ళలో ఆడంగి నెధవలని ఉంటారు ఎరగరూ? ఆడమొగలంటారు వాళ్ళని. వాళ్ళ పేడిమొహాలు, అడచేష్టలు చూస్తే రోతపుడుతుంది. వాళ్ళలో కొందరు బట్టకట్టులోకూడా ఆడతనం నెల్లడిపరచుకుంటారు. చీర

కడతారు. జుట్టుపెంచి పువ్వులు ముడుచుకుంటారు. కాటుక పెడతారు. ఒయ్యారంగా మైట సద్దుకోవడం అభినయిస్తారు. తిప్పకుంటూనడుస్తారు క్రేగంటిచూపులతో. సిగ్గునటిస్తూ మొగవాళ్ళతో సంగిరి సంగిరిగా మాట్లాడుతారు. ఎన్నెన్ని నెధవచేష్టలు చెయ్యాలో అన్నీ చేస్తారు. అట్టిఅధముల్నిచూసి ఆడవాళ్ళు నవ్వుకుంటారు జాలిపడి. మొగవాళ్ళు రోతపడి కోపగింది కుంటారు. వీళ్ళమోస్తరే మాఆడవాళ్ళలో కూడా మగలక్షణాలుగలవారున్నారు. గట్టిశరీరం, మోటు మొహం, బల్లపరుపునక్షం, బొంగురుగొంతుక, మూతి మీద చిన్నమీసకట్టు మొదలయిన అవలక్షణాలుగల పయ్యారు లెందరో ఉన్నారు. ప్రకృతివిరుద్ధమైన చేతగాని పనులుకూడా చెయ్యడానికి పాపం ముచ్చటపడతారట వీళ్ళు! మొగవాళ్ళను చూస్తే భయపడి, దూరదూరంగా జరగడం, ఆడవాళ్ళని చూసి మోజుపడడం-ఏమనిచెప్పను వాళ్ళచర్యలు! ఎవరిలోఉండే సహజశక్తులను వాళ్ళు దోహదం చేసి పెంచుకుంటే అవి రాణిస్తాయి. లేని శక్తులు నటించడానికి యత్నిస్తే అవి దెడిసికొడతాయి. ఆడదాని 'గ్లోరీ' ఆడతనంలోను, మగవాడిఘనత మొగతనంలోను స్పష్టపడాలి. అంతేకాని వీళ్ళలోఉండే బొన్నత్యం వాళ్ళునంపాదించడానికి యత్నించడం అసహజమేకాక బుద్ధిహీనం!"

నిర్హంతపడి వింటూకూచున్నాను లక్ష్మీఉపన్యాసం. ఏంచెప్పడానికి తోచలేదు కొంతసేపటి పరమా. స్త్రీల మూవ్ మెంటులో నడుంకట్టి పనిచేదామన్న అభిలాషికాని ఈసంగతులన్నీ తట్టలేదు నాకెన్నడూ. నేనుచేనేకృషి యావత్తూ స్త్రీలోకానికి మేలుచెయ్యడానికిబదులు కీడుచేస్తుందని ఖంటాపధంగా చెబుతూవుంది లక్ష్మీ. అయితే నేనేపని తలపెట్టినా పరిహాసంచేసి ఆక్షేపించడం దానికి మామూలే. ఒక్కొక్కప్పుడు కేవలం పెంకెతనానికే తీవ్రంగా వాదిస్తుంది నాతో. మనసులో నాయభిప్రాయాలను మన్నించినా వైకిమాత్రం అడ్డువాదన చేస్తుంది. కళ్ళలో నవ్వుపొంగుకొచ్చినా మూతి

బిగించి గంభీరంగా పెడుతుంది మొహం! లక్ష్మీలో ఉన్న హాస్యం, అలక, పెంకెతనం అన్నిటానాలు నాకు ఆనుభవవేద్యమలే కాని ఇప్పుడున్నంత 'సీరియస్ నెస్' ఆమెముఖంలో నాకెన్నమా పొడగట్టలేదు. దాని నవ్వుమొహంలో కపటం దాగదు.

“సరేకాని లక్ష్మీ! స్త్రీల పురోభివృద్ధికి పాటు పడాలనుకున్న బుద్ధిమంతు లిప్పుడు ఏం చెయ్యాలని నీ అభిప్రాయం? నీగోరణిచూస్తే తప్పంతా నూమొగవాళ్ల దేనని సారాంశం తేలబట్టుంది. ఆడవాళ్లకి మేం మొగతనం నేర్పి, ఆవుదూడల్ని గేదదూడలుగా చెయ్యబోయి అర్ధాన్నపుదూడల్ని చేస్తూఉన్నట్టు చెపుతున్నావు! న్యాయమేనా?” అని నవ్వుతూ అడిగాను.

“సాంతం చెప్పేదాకావిసండి, ఆనక దెబ్బలాడుదురుగాని. మీమొగవాళ్లేమో మహాఘనులైనట్లు తమప్రతాపాలన్నీ నేర్పుతామంటారు స్త్రీకి. అన్నీ అవకతవకసలహాలే యిస్తారుకదా! వాటి పర్యవసానం మన స్త్రీలలో కొంతవరకు ప్రత్యక్షమాతూనే ఉంది కదా? అంతకంతకూ మీరు సెక్సువైరం పెంచుతున్నారుకాని మరేమీలేదు. మీదుమిక్కిలి 'ఇమాన్సిపేషన్' అనీ, 'ఇండిపెండెన్స్' అనీ, 'ఇండివిడ్యుయాలిటీ' అనీ, 'స్వరాజ్' అనీ పెద్ద పెద్దపేర్లు చెప్పి భ్రమింపజేస్తున్నారు స్త్రీని. బోనా?” అన్నది ఉద్రేకస్వరంతో.

“అదికాదు. ఆడదానిలో అనేక అదుభతశక్తులు ఉన్నాయనీ, వాటిని బయటికి రానివ్వకుండా మగవాడు అణచిపెడుతున్నాడనీ, సంఘం కొంతవరకు వాడికి తోడ్పడుతూఉందనీ కాబట్టి స్త్రీ యిప్పుడు స్వాతంత్ర్యం లభించింది. పురుషుడెవరించి ప్రతీ విషయంలోనూ తనకుకూడా శక్తిసామగ్గాలుగలవనిపి అని రుజువుచెయ్యాలనీ, సంఘనిబంధనలను ఛిక్కిరించాలనీ, ఆవసరమైతే యిప్పుడున్న సంఘాన్ని శిథిలంచెయ్యాలనీ, ముఖ్యంగా తన ఇండివిడ్యుయాలి

టీని ప్రకటించుకోవాలనీ నాఉపదేశం” అని సమాధానమిచ్చాను.

“పారబడుతున్నారు మీరు. స్వేచ్ఛంటే సంఘ తిరస్కారమని అర్థంకాదు. సంఘంలో లోటుబాట్లుంటే సవరించడం మెప్పు-చాతనయితే. అంతేకాని సంఘాన్ని భగ్నంచేసి దేవునై గురువునై అనినడుచుకుందామంటే వీలులేదు. ఈ సంసారసాగరం లో మానవజీవితమొక పడవవంటిది. సంఘము దానికోక చుక్కానీ. ప్రత్యేకవ్యక్తిత్వమంటే ఏకాకితనమనుకోకూడదు” అంటూ యోచిస్తూ ఒక ఊణం ఊరుకుంది.

“—అదిగాక” అని ప్రారంభించింది మళ్ళీ.

“ప్రత్యేకవ్యక్తుల యిష్టాయిష్టాలను లోకం మన్నించదలచుకున్నప్పుడు సంఘానికిగలబలం సహజంగా క్షీణిస్తుంది. ఒకయింట్లో ఉన్న ప్రతిమనిషీ యెవరి యిష్టంకొప్పున వారు నడుచుకుంటామన్నా, లేక అందరూకూడా అన్ని పనులు చెయ్యడానికీ సిద్ధపడినా ఆ ఇల్లు నిమిషంలో కూలవలసిందేకదా? మానవసంఘం కూడా ఒక గృహం వంటిదే. జనుల అన్యోన్యసహాయం వల్లనే సంఘానికి కొంత ఐకమత్యం, గౌరవం, బలం కలుగుతూఉన్నది. సంఘసౌఖ్యం, సంఘదాష్ట్యం పొందాలంటే నరుడు సంఘాన్ని ఛిక్కిరించకూడదు— ఛిక్కిరించకూడదు. ఈ ఇరవయ్యో శతాబ్దంలో అందరికీ ఒకటేపిచ్చిపట్టుకుంది. ప్రతీమనిషీ తనజీవితాన్ని ప్రత్యేకంగా తనే నడుపుకుందుకు యత్నం. సంఘ సహాయంకాని యిరవహాయంకాని కోరిక వంద. కాని యిందులో ఉన్న ప్రమాదం ఎవరూ గుర్తించకుండాఉన్నారు. సంఘాన్ని పదులుకోజూచిన వ్యక్తికీ నిజంగా అలాగేచిన్న ప్రత్యేకస్థానం ఈభూమి మీద ఎక్కడాలేదు. రాజ్యాంగవేత్తల కీరహాస్యం తెలుసును. ఏదేశం ఇష్టంవచ్చినట్లు ఆదేశం నడుచుకోవడంలో లోకానికి గొప్ప ముప్పు అనే సంగతి మొన్నటి జర్మనీయుద్ధంతో అందరికీ విశదమైంది.

కనుకనే 'ఫీర్ ఆఫ్ సేవన్స్' అనే నానాదేశసంఘ మొకటి నిర్మింపబడ్డది. ప్రత్యేకజీవితమనేది ఒక వ్యక్తికిగాని ఒకదేశానికిగాని పొసగని సంగతి! అది గాక ప్రత్యేకజీవితానికి స్వాతంత్ర్య జీవితానికి యెంతో వ్యత్యాసంఉంది. అది గ్రహించక స్వాతంత్ర్యంలోగల మహత్వం ప్రత్యేకవ్యక్తిత్వంలోఉన్నదని మగవాడు బోధిస్తున్నాడు స్త్రీకి. స్వేచ్ఛ అనుభవించడమంటే యిష్టంపచ్చినట్లు చెలరేగడం కాదు. ఇండిపెండెన్స్ అంటే విసాలేషన్ కాదు! నాగరికతంటే అన్యదేశలోపాలను అలవదుకోవడం కాదు. కాని పురుషుడు ప్రపక్షివంటివాడు. ఆహంభావమనే యిసుకలో తలదూర్చి, నిజాన్ని చూడడానికి యిష్టపడడు. నాగరికతన్న పేరున ఎన్నెన్ని అరాచకాలైనా చేస్తున్నాడు. తన జీవితాన్ని అసౌఖ్యమయంగా చేసుకుంటున్నాడు. తా చెడ్డకోతి వనమంతా చెరచిందన్నట్లు అడదాన్ని కూడా ఈడుస్తున్నాడీతప్పుతో పలాకి! తనలో తననడవడిలో ఉండే వక్రత గుర్తించడు. వేమన్న చెప్పినదే వేదమన్నట్లు తా నూచించిన మార్గాన్నే అడవి నడుచుకొని బాగుపడాలంటాడు. తనవిధ్యలు, తనఆశయాలు, తన పరిశ్రమలు అన్నీ తనవే స్త్రీలకు కూడా ముక్తిదాయకములనుకుంటాడు. నవీననాగరికతను తానెట్లా వశమవుతున్నాడో అడదాన్ని కూడా అట్లే వశపరచాలని కోరుతున్నాడు. పులిని చూసి సక్క వాతపెట్టుకున్నట్లు స్వాతంత్ర్యం, రాజ్యైశ్వర్యం గల పాశ్చాత్యదేశమును మార్గదర్శకులుగా తీసికొని హిందువుడు తనలో ఉన్న గొప్పతనాన్ని రూపుమాపుతున్నాడు. అడదాని పూర్వాచారపద్ధతుల నెగతాలిచేసి దాని నొకదొరసానివలె తర్ఫీదుచెయ్యబోతున్నాడు. 'అయితే అడదానికి స్వతంత్రబుద్ధి లేదా? మగవాడి బోధన లెందుకు వినాలి? దానిదారి నది నడుచుకోరాదా?' అని అడుగుతారేమో! అడదాని ప్రకృతిలో ఒక చిత్రమైన లక్షణమున్నది. స్వార్థత్యాగం ఆమెకు సహజభూషణం! ఒకరికొరకు, ఒకరిని సంతోషపరచుటకొరకు ఆమె చేయగల త్యాగాలకు మితిలేదు. తనసౌఖ్యం చూసు

కోదు. తన బ్రతుకు తెరపు ఆలోచించదు. తనమేలు కాశించదు. పరోపకారానికి పోయి పడరాని పాట్లు పడుతుంది. దేనికి విసుగులేదు; కింపలేదు; పగలేదు; ఖలాపేక్షలేదు. తుమాదేవివలె పురుషుడి లోపాలను మన్నిస్తూ, అతని అత్యాచారాలను సహిస్తూ అతని నేపకై తనజీవితాన్ని వినియోగపరుస్తుంది! చెడ్డపని అయినా సరే పురుషుడికి హితవుగూర్చేదని తలచినప్పుడు గప్పక చేస్తుంది. మగజాతియెడల అనాది నుండి ఆమెకట్టి అభిమానం కలదు. అయితే మొగవాడు తనప్రతాపంకొద్దీ అడదాన్ని తన చిటికెనవేలు మీద తిప్పుకోగలుగుతున్నట్లు భావిస్తాడు! పురుషుడి ఉపదేశాలలోగల వక్రత గుర్తెరిగినా అతను చెప్పినచోప్పున ఆచరించినందుకు సంబరపడుతుంది స్త్రీ. అతని అసందర్భపు ఆజ్ఞలను పాలిస్తుంది. పిచ్చి సలహాలను వింటుంది. నూతిలో పడుతుంటే పడుతుంది. అగ్నిలో దుమకమంటే సిద్ధపడింది నీకే. సంతలో పశువునమ్మినట్లు నడిబజారులో పెళ్లాన్ని విక్రయిస్తానంటే ఒప్పుకుంది చంద్రమతి. కొడుకును వివంశెట్టి చంపుతానని హిరణ్యకశిపుడంటే నోరెత్తలేదు అతని భార్య. మనసు కర్ణుడిమీద ఉన్నా పొండవుల్ని ఐదుగురినీ మెడకుట్టుకొని భరించమంటే ఎదురు చెప్పలేదు ద్రౌపది. మొగుడు చస్తే వాడి చితిమీద సహగమనం చెయ్యడం ధర్మమని బోధిస్తే సరేనన్నది హిందూనారి. ఎన్ని శతాబ్దాలుగడచినా దేశకాలపరిస్థితులలో ఎన్ని మార్పులు వచ్చినా, అడదాని ప్రకృతిలో మార్గం ఈనాటికీ మారలేదు. మొగవాడంటే పడిచస్తుంది. వాడిమాటంటే వేదవాక్యంగా భావిస్తుంది. నాగరికత ఆభివృద్ధిపొందిన ఈరోజులలో కూడా మనహిందూస్త్రీ ఎప్పటివలెనే ఉన్నది. 'మన పురాణాలు పుక్కిటి కథలు చదువకు; ఇంగ్లీషు నేర్చుకో; పనులు కాటుక విడిచిపెట్టు; డిప్లొమా పొడకు పిన్నులు వాడు; ఆచారమనీ, పూర్వసాంప్రదాయమనీ అనాగరికంగా ఉండకు; స్త్రీలను గృహస్థులను పోట్లాడు; ఓడాకులచట్టంకావాలని మొర పెట్టు; మొగవాడి ఉద్యోగాలకు పోటీపెయ్యు; కొత్తపానులు

‘శేర్పుకో; దొరిసానినైపోవాలి నువ్వు.’ అని కాని భర్త ఉపదేశిస్తే ‘అలాగే’ అంటుంది. లేక ‘మన దేశచరిత్ర చదువు; హిందీ శేర్పుకో; రాట్నం పడికి ఖద్దరుచీర కట్టుకో; కల్లుదుకాణాలు పిక్నెట్ చేసి దేశంకోసం పాటుపడ; నాతోపాటు జైలుకు పడ’ అని చెప్తే ‘నీరే’ అంటుంది. ఆడదానికెట్టి స్వాతంత్ర్యం ‘కావాలో’ అది సంపాదించుకుందుకు ఆమె ఏవిధంగా పాటుపడాలో, ఆమెకెట్టి నాగరికత అవసరమో, ఆమెజీవితాని తేసి సౌఖ్యప్రదమో అన్నీ తనే నిర్ణయిస్తానంటాడు పురుషుడు. దేనికీ అభ్యంతరం చెప్పదామె! ‘ఆడదానికి మెదడు, హృదయం, ఆనేవి లేవనుకుంటాడుకాబోలు పురుషుడు! మెత్తని వాళ్ళను చూస్తే మొత్తబుద్ధి అంటారు ఇందుకే నేమో.

మామంచినమే మాకు శత్రువౌతూవుంది. మగవాడి ఉపదేశాలను లక్ష్యపెట్టక తనకు దేవుడిచ్చిన గౌరవాన్ని తను నిలదెట్టుకుందుకు పాటుపడితే ఆడది స్వాతంత్ర్యరాలవుతుంది.”

లక్ష్మీమాటలు విన్నపిమ్మట దీర్ఘంగా ఆలోచించ వలసివచ్చింది. అనేక సమస్యలతో మెదడు వేడెక్కి ఏదీ సరియైన సమాధానం అప్పటిమట్టుకు తోచలేదు.

“నన్ను నువ్వేమన్నా సరిపోతుంది కాని పురుషులోకాన్నంతా దూషించకు. నీ పుణ్యముంటుంది. ఇంకా అసలు నీమనసులోఉన్న ఆభిప్రాయమేదో స్పష్టంగా అర్థంకాలేదు నాకు” అన్నాను.

“ఆడవాళ్ళ నెట్లా అర్థంచేసుకోగలరు మీరు?” అంటూ పక్కన నవ్వింది.

అమృతవార్త

అది వసంతాగమావసరము.

శ్రీమతి చేబ్రోలు సూరమ్మగారు

నాటిసాయంకాలము సూర్యాస్తమయమున కొకఘడియపూర్వ మెటనుండియో తియ్యని కోకిలారావము విసవచ్చుచుండెను.

ఆపికస్వర మాలకించుచు నాచిక్కనితరుచ్ఛాయ నల్లే నిలువఁబడిపోతిని.

గానమాధుర్యమునకు మూర్ఛ జెందితిని.

కొంతసేపటికి దెలిసివచ్చి నలుగడలఁ బరికించితిని.

సంధ్యార్ధరాత్రుకాంతములు జారిపోయినట్లు జాడలుపొడకట్టెను.

ఇంక నామేను మఱపించిన ఆపాటకొఱకువెతక నారంభించితిని.

కాని అంతయు నిశ్శబ్దమే.

నాకుఁదెలివినవచ్చుటకు పూర్వమే పికకుమారి యేవంకకో పలాయనమైపోయిన ట్లప్పు డప్పుడే వ్యాపించుచున్న నిశాకరునమృతకిరణములు సందేశమిచ్చినవి.

అంతసశనిపాతాళాళమునఁగూలు నున్నతసౌధమువలె నాయెడఁద క్రుంగిపోయెను.

కొంతసేపేమియుఁ దోపమి నల్లే గూలియుంటిని. ఆసమయమున నాకుఁదెలియకయే యేనల్లారుముద్దుగాఁ బెంచుకొనుచున్న మల్లెతీవ జ్ఞప్తివచ్చెను.

తోడనే చల్లని మలయపవనుఁడు కదలిరా నారంభించెను.

ఆమందమలయానిలులయమొంది నాపెంచుకున్న మల్లెనుండి నవవికసితనుషవల్ల రుల యమృతమయసౌరభశుభవార్త నాకవగాహమయ్యెను.

అంత నాయానందమునకు మేరయే లేకపోయెను.

ఉద్యోగ స

సామ వేదం జానకిరామశర్మగారు

అప్పుడే తండ్రిచే నవమానితయై సంయుక్త భర్తకడకు వెళ్ళినది. ఘోరీనికూడితండ్రి యుద్ధప్రసక్తుడనివిన్నవించి, త్రితయోచితకృత్యమనకు మగనిఁ బ్రేరేచుచున్నది.

“క్రూరుడై తండ్రి తురకలఁగూడి తుదకు
కఠినహృదయుండు పరుషవాక్యములఁబలికె
కన్నసంతానమున కెగు కల్పనమ్ము
నేయఁగాఁబూనె నెంతటిసిగ్గుచేటు!

దేశద్రోహము పాతకంబనుచు నాదేశింపఁగాపెద్దల
త్యాశావిష్టుఁడు మేచ్చుజేరి తనకత్యంతాప్తుఁడం చెంచ కా
వేశమ్మాని పరమ్మునై హికముఁ దావీషింపఁగాలేక న
ర్వాశాభాగములందు తండ్రియిటు దుర్వాప్తిన్ గడించెన్ గటా.
సంగరమందు యుష్మదనుశాసితవీరభటప్రహారలూ
నాంగపలాయమానవికృతాకృతిలబ్ధనిరీహుఁడై న “ఘో
రి”గని పారిపోకుమని రేపుచుశౌర్యము తానుసాయమై
సంగరమేర్పరించె. కనఁజాలఁడు మంగళ మెంతసీచుఁడో.

తండ్రియును ఘోరియునుజేరి తమబలంబు
లోక్కపరిపంపిననుగాని యుష్మదీయ
బాహుశౌర్యవినిర్గత ప్రధితఖడ్గ
ధార కెరయయి భువిఁ మ్రల్లిపోరె వారు?

కదనక్షోణిని శత్రువీరుల వధల్ గావించి, క్రొన్నెత్తుటే
రుదితార్కప్రతిమానమై కృతకసంధ్యోపాస్త్రీ గల్పించు నా
డది జన్మోన్నతదివ్యభూతియని యాత్మానందముంజెందు యు
ష్మదనునాన్వయమెంత శౌర్యయతమో! క్షౌమండలవ్యాప్తమై.

కుపితసుక్షుత్రియశరసంక్షుభితవైరి
వీరసంఘాతలుప్తవిహారకదన
రంగభూమిదిదృక్షాతిరాగసురలు
విస్మయస్యస్తలోచనాన్వితులుకారె?

దుర్వారోన్నతబాహుశౌర్యవిభవస్తోమాభిరాముల్, స్ఫుర
ద్గర్వాంధధిషణాశనాతివిశదఖ్యాతుల్, సృశంసాచర

దర్శోన్మ త్తక్రియావిభంజనులు, సత్యప్రాభవోపేతులున్
ఉర్వీనాథులు క్షత్రియోత్తములటం చుద్ధోషణల్ సల్పరే?
ఆమహనీయపౌరుషకులాంచితబాహుబలాతిశౌర్యధై
ర్యామితతేజముల్ కలసియాడుట నాహవమందుమీకు జో
డీమహిలేదు. నేన లతిహీనములంచు దలంపనేల? సం
గ్రామమునందు మీసమపరాగలశక్తియ చాలునెంతకున్.
అనుట యమంగళంబుగద, యంతకుమీరె రణంబునందు నీ
ల్లిన బహుధర్మకర్మములలీలలెరింగి చరించువారిత్తో
వన యపవర్గసౌఖ్యముల బాయకఁగొందురు. లేదయేని జీ
వనముగలంతకాలము శబాసన పాలనఁజేతు రీభువిన్.
నేనును మీవిధమ్మున ఘనీభవమైన పరాభవానలం
బానిముసమ్ములోన రణమందు కృపాణముఁబూని శత్రుసే
నానివహమ్ముచేండుటను నాశనముంబొనరింతు లేనిచో
మానితనాకసౌఖ్యమెనుమా! జతనంబొనరింపు డాజికిన్.”

వే కు వ

శ్రీ మ తి ప రు చూ రి భు వ నే శ్వ రీ దే వి గా రు

౧
శై వలసరోజములచిక్కు చక్కదిద్ది
తేటికాటుకరేకను దీర్చి బాగ
మిసిమిపుప్పొడిపనుపు నెమ్మేననలది
ప్రియునిరాకకు పద్మిని వేచియుండె.

౨
తరతరంబుల తామరతంపరై న
తామరసవృద్ధిగాంచినం దాళలేక
పొరుగుతోగకన్నె వగఁమాతి ముడిచికొనియె. నేడ్చి యామినిప్రాక్చితి యెట్టుటగ్గి
సహజమె కళంకినులకు దోషాదిగతులు.

౩
మంచుమేలిముసుంగు నొకించుకంత
తొలగదోసి ప్రాచీకాంత దొంగిచూచి
నగియె నితరదిశాంగనల్ సవ్వనట్లు
యామినీకామినీనాయకాభిసరణ.

౪
చిత్రభానుభానుజ్వలచ్చిత్రవర్ణ
తృణగతహిమాంబుకణగణ మింపునింపె
భూమిదేవి పచ్చనిపట్టుపుట్టమందు
పొదిగిన విచిత్రనవరత్నపూగమనగ.

౫
కువలయంబేలురాజునే గోలుపోయి
గోడుగోడున విహగసంకులమిహాన
భస్మమయ్యెననం దెల్లవారె దూర్పు.

౬
మిత్రునాపత్తుచే దలవేలవై చి
కలగిరాచున్న రాజు కాకలుదలంచి
కలువపండలబు దుఃఖంపగాదొడంగె
అంతరితభృంగర్పంకృతు లతిశయింప.

అంటరానిబాలిక

క ను కు క్తి రాను కోటయ్య చౌదరి గారు

రూప నిజముగా రూపఖని. బంగారముపంటిరంగు, సుందరమైనముఖము, పెద్దపెద్దనేత్రములు. ఆమెకు నుందరీమణులలో నొకశ్రేష్ఠుని మివ్వవచ్చు. కాని ఆమె అంటరానిబాలిక. ఇందువల్లనే ఆమె సౌందర్యము వృథా. కోకిలనుధిక్కరించు ఆమె మధురవాణి ఎవనికిప్రియముగా నుండును? కాని ఎవరూ వినువారులేరు. ఆమె మనోహరమందగమనమును కాముకులును, లంఘులునూ తప్ప చూచువారెవ్వరూలేరు. ఆమె చంచల దృక్పథాలు చాలామందిహృదయములలో ప్రేమకు మారుగా నొప్పినిగలుగజేయును. ఎందువల్ల?...ఆమె అంటరానిబాలిక.

ఆమె అంటరానిది. ఇదే ఆమెదోషము. ఇందువల్లనే ఆమెను దగ్గరకూర్చోనివ్వరు. ఎవరునూ ఆదరించరు, సహానుభూతిగా రెండుమాటలైననూ మాట్లాడరు. ఆమెనుజూచి పురుషులు “ఆహా! యీమె మంచుకులములో జన్మించినట్లయితే” అనుకునేవారు స్త్రీలు. “ఈమె అంటరాని బాలికకానట్లయితే” అనుకునేవారు. కాని నేను ఎప్పుడూ యిట్లునుకోను. ఈమె ఏదైనామంచుకులములో జన్మించియున్నట్లయితే ఎంతో అభిమానముతోఉండేది. ఇప్పుడందులో శతాంశమైననూలేదు. పెద్దకులమున జన్మించుచో ఆమె సహజ సౌందర్యము బాహ్యభూషణములతో కప్పబడిపోయ్యేది. ఆమెయందు లజ్జ, పవిత్రత, సచ్చరిత్రత మూర్తీ భవించియున్నవి. ఆమె ఎప్పుడూ ఎవరితోనూ పరిహాసమాడదు. ఎవరితోనూ మాటలాడదు. ఆమె యిటు నటు బోవుచుండునప్పుడు, అనేకమంది ఆమెనుగురించి రకరకములుగా మాట్లాడుకొనెదరు. కాని ఆమె నిశ్శబ్దంగా వెళ్ళిపోతుంది. వంచినతల పైకెత్తదు.

ఆమె నాయుంటికితప్ప మరెవరింటికిపోదు. పోయిననూ పిలిచినప్పుడు మాత్రమే. ఆమె ఆత్మగౌరవము గలది. అయిననూ అంటరానిది. ఆమె నిత్యము నాయుంటికివచ్చుచూఉండును. మాఅమ్మ, పినతల్లుల స్వభావ మంత మంచిదిగాదు. అయిననూ నాయుంటో తనఅభిమానమంతయూ మరచిపోతుంది. వస్తూపోతూనావంక ఒకసారిమాత్రము తప్పకుండా చూచిపోతుంది. మారెండుమాపులు కలవటంతోనే స్నిగ్ధతోపారిపోతుంది. నేను ముంగిలిలో కాన్పించినచో లోపలకువస్తుంది. ఆమె హృదయంలో ఏముందో ఈశ్వరునికి తెలియాలి. కాని నన్నుజూచి మాత్రము ప్రసన్నముఖియవుతుంది.

ఆమెనుగురించి నామనస్సు ఎల్లప్పుడూ పవిత్రతగాఉంటుంది. నేనామెనుజూచి ప్రసన్నుడనౌతాను. కాని ఏదో తప్పఅభిప్రాయంతో మాత్రంగాదు. నేనామెను అంటరానిదని దూరముగాఉంచను. ఆమె దరిద్రత జూచినప్పుడు దుఃఖమును, ఆత్మాభిమానము జూచినప్పుడు గర్వమును గలుగుతూయుంటుంది. ఇతరులు ఆమెతో నీచముగా ప్రవర్తించునప్పుడు నాహృదయము క్రోధముచే నిండిపోతుంది. కాని రూప వారికునాన సలపై కురారాఘాతముచేయుటజూచి సంతోషముతో ఉబ్బిపోతాను. నాకు రూపవిద ఎంతోగర్వము.

అప్పుడప్పుడు రూపతో ఒకటిరెండుమాటలు మాట్లాడుతాను. ఆమె యితమాత్రముచేతనే సంతృప్తి చెందుతుంది. నేనెప్పుడైనా ఆమెకు పనిజెప్పినచో సంతోషముతో తక్షణమేపరుగై నాపనిపూర్తి జేస్తుంది. అప్పుడప్పు డామెకు సహాయముచెయ్యాలనుకుంటాను, కాని ఆమె ఎప్పుడూ నావల్లనొక్కపైసా గూడా తీసుకోలే. ఇందువల్ల నాకప్పుడప్పుడు దుఃఖముగలుగుతూఉంటుంది. మాఅమ్మఏదైనా యిచ్చినచో ఎంతోసంతోషముతో తీసుకుంటుంది. ఇందువల్ల నాకు మరీదుఃఖము. నాతల్లిని, పినతల్లినిచూస్తే చాలాభయం గానేయుంటుంది. ఎప్పుడూ గడపలోపలకు అడుగుపెట్టదు. పెట్టిననూ ఏవస్తువయ్యా ముట్టుకోదు.

ఒక కుర్రాయము ఆమె ఇల్లాడ్చునప్పుడు అకస్మాత్తుగా ఆమెపస్త్రము పాత్రలకుతగిలింది. పాత్రల కానుకునే నీటికడపలున్నవి. నాతల్లి చూడడంతోనే క్రోధముతో అరచుచూ ఒకకట్టెతీసుకుని విసరివేసింది. కట్టె ఆమెకోమలమయిన కాళ్ళకుతగిలింది. వెంటనే సెత్తురుపచ్చింది. కాని రూపనోటినుండి ఒకశబ్దముగూడా వెలువడలే. నిశ్శబ్దంగానుంచుంది. ఆమెముఖము మలినమయింది. కళ్లనిండానీళ్ళు గిరుగుతగినవి. నాతల్లి కోపము ఇంకాకాంతించలే. “నీకళ్ళుపోయినవా? చూడడంలే? కడపలు, పాత్రలు అన్నియు మైలబడి పోయినవే?” అంది.

మాపినతల్లి “అందగత్తెననే గర్వంతో తనెవరోమరచిపోయింది” అంది. నాతల్లి “యిటువంటి అందానికినిప్పొయ్య! ఫో, పాడుముఖముదానా! నాయింటినుంచి” అంది.

పాపము రూప గడగడలాడుతూ వెళ్ళిపోయింది. నేను బయటిగదిలో కూర్చుని చదువుకుంటా యున్నాను. ఆమె కాలిరక్తముజూచి “రూపా! యిది ఏమిటి?” అన్నాను.

“బాబూ! అమ్మ గారుకొట్టింది.” రూప నాతో ఏమియూనాపెట్టడు. నాకు కోప మొచ్చింది. “ఎందుకు?” అన్నాను.

“నాపల్ల నీళ్ళకడపలు మైలబడ్డవి”

నాహృదయము తుబ్బించిపోయింది. ఈతప్పనకే యింతశిక్ష? ఈమె మనిషికాదా? బీదదనా? ఈమె తరపున ఎవరును మాట్లాడువారులేరనియా? హా! మానుషత్వము! నేను మరల “రూపా! నాయితల్లి తప్పు తుమించవలయును” అన్నాను.

రూప:—రాను! రాను! బాబూ! తమరట్లా అనెదరేమి? నాకు నాతల్లితో సమానము. తల్లితనబిడ్డను ఎప్పుడూ కొట్టుకొనదా?

నేను:—ఇతరు లేమందురు?

రూప:—ఇతరులకెట్లా తెలుస్తుంది?

ఈమాటచెప్పి ఆమె వెళ్ళిపోయింది. నాకళ్ళనుండి రెండు కన్నీటిబిందువులు పుస్తకంపైబడ్డవి. హృదయము వేదనతో “ఇదేనా అంటు?” అంది.

మాఅమ్మకడపలన్నియు పారవేళింది. పాత్రలన్నియు నిప్పులోవేసి పవిత్రంజేసింది. మాతల్లితో “అమ్మా! రూప అంటున్నందువల్ల పాత్రలుగూడా మైలపడ్డవా?” అన్నాను.

మాతల్లికోపంతో “పో! పో! నీకంటులేదు గాబోలు. నాకంటుంది” అంది. నేను బయటికి వెళ్ళి పొయ్యాను. నాహృదయంలోఉన్న అగ్ని నాశరీరమంతటిని కాల్చివేయుచున్నది. నాఅశ్రుధారగూడా నాహృదయాగ్నిని చల్లార్చలేకపోయింది. రూప రెండవదినమున ఎప్పటివలె నాగదిముందుగాబోతుంది. ఆమెకాలికి కట్టుకట్టుకుంది. కొంచెంగాకుంటుతుంది కూడాను. కుంటుంటనాకు కాన్పించకుండా జెయ్యాలని చాలాప్రయత్నించింది. కాని లాభంలేకపోయింది. ఆమె నానకజూచి చిరునవ్వునవ్వింది. దెబ్బతీనియూ, ఎక్కువదూకులు అనుభవించియుగూడా తనదూకుమును నాతో దాచిపెట్టవలయుననియే ప్రయత్నించింది. ఎటువంటి సహనశీలత?... ఎంతఓర్పు?...

ఈరోజులలో ఆమెతల్లి జబ్బుతో మంచముపైబడియున్నాడు. చలిజ్వర మతనిని శల్యావశిష్టణి జేసింది. కఠినపరిశ్రమజేసి రోజుకూలి సంపాదించుకుని పొట్టగడుపుకొనువారలు నాల్గరోజులు మంచముపై బడియున్నచో నాళ్ళగతిఏమవుతుందో అనుభవించువారలకుతప్ప మనం గ్రహించడం కష్టమేయవుతుంది. నాల్గయిదురోజులవరకూ ఏదోవిధంగా గడచిపోయింది. కాని యిక ఉపవాసములు చేయవలసివచ్చింది.

హింగూయొక్కజబ్బు, దరిద్రత, వానికష్టములు అందరికి తెలిసియేయుంది. అయిననూ ఎవరూ వాని ఇంటికి వెళ్ళి మాట్లాడించలే. నేనుతప్పకుండా రోజుకురెండుమార్లు వెళ్ళుతూయుంటాను. మందు యేర్పాటుతయూజేశాను. పాపము రూప ఎవరినన్నా అడిగి మందు తెచ్చుటకుగూడా సిగ్గుపడుతుంది.

నాయీవ్యవహారమువల్ల రూపపైననూ ఆమెతండ్రిపైనను చాలాప్రభావంపడ్డది. పాపము హింగూ నాకు వందలకొలది దీవెనలిచ్చాడు. నాయీసహాయమును ఎంతోపొగడాడు. కాని రూపనోటినుండి ఒక మాటగూడా వెడలదు. ఆమె నిశ్శబ్దంగా నావంకజూచుచూఉంటుంది. అప్పుడప్పు డామెనేత్రములనుండి కృతజ్ఞతాశ్రువులు వెలుపలికివచ్చి ఆమెనుందరమైన చెక్కిళ్ళులను తడపివేయుచూఉండును. ఆమె ఈ మూకకృతజ్ఞతవల్లనే సంతమర్యాదాపూతుడనయ్యెదనో అంతయూజీవితంలో ఎప్పుడూగాను. జబ్బువచ్చిన ఏడవ దినమున ఎప్పటిసే రూప యింటికివెళ్ళాను. హింగూ ఆరోజున అచేతనుడైపడియున్నాడు. రూప తండ్రి మంచమువద్ద కూర్చునివీడుచుఉంది. నన్నుజూచుటతోనే కళ్ళుతడుచుకుని “బాబుగారూ! ఈరోజున మాతండ్రిసితి చాలాకష్టంగాఉంది. ఉదయాన్నుంచి తెలివేలేదు”అంది.

“రూపా! నన్నెందుకుపిలవలేదు?”అన్నాను.

రూప నేత్రములనిండా నీరునిండింది. “బాబుగారూ! నేను తల్లిగారికి భయపడుతున్నాను. గ్రామస్థులందరూ మిమ్ములనవ్వెదరేమోయనిగూడా భయంగాఉంది. నాకేమి? నేను నీమరాలను. నాకుకీర్త్యపకీర్తలులేవుగా!”అని మరలనేడ్చు నారంభించింది.

నేను నామనస్సులో “రూపా! నీవు నీచకులజన్మననూ అందరికంటె ఎక్కువైనదానవు. నీయుద్దేశములు ఎంతపవిత్రమయినవో యితరులవి అంతసీచమైనవి. నీవుదేవివి” అనుకున్నాను. మరల ప్రత్యక్షముగా “రూపా! నీకపకీర్తివచ్చునేమోయని చూచుచున్నాను. లేనిచో దినమంతయూ ఇక్కడనేయుండును. నేను నీకపకీర్తివచ్చుట కిష్టపడను”అన్నాను.

ఈమాటవినిరూపయింకాఎక్కువగా ఏడ్చుసాగింది. నేనేదోవిధంగా శాంతపరిచి, మందు తెచ్చుటకొరకై లేచివెళ్ళుతున్నాను. రూపఎదురుగా వచ్చినన్నాపి, ఒక వెండివస్తువు నాచేతిలోఉంచి “బాబుగారూ! దీనిని ఏదోవిధముగాఅమ్మి నాకుడబ్బుతెచ్చియివ్వండి. ఈరోజున ఇంట్లో ఒకగింజగూడాలేదు”అన్నది.

నాకళ్ళనిండా నీరునిండింది. కంపితస్వరముతో “రూపా! ఇది నాఅజ్ఞాఅనుకో లేక ప్రార్థనఅనుకో: నేను చెప్పవరకూ నీవస్తువేదియూ అమ్మవలదు. నాకుశక్తియున్నంతవరకూ నీకు సహాయముజేసెదను. ఆపై ఈశ్వరాజ్ఞ”అన్నాను. రూపఏదో చెప్పప్రయత్నించింది. కాని నేనుమరల “నావలన నీవు ఎప్పుడూ సహాయముపొందలేదు. ఈరోజున నీవు ఒప్పుకొననిచో నాకు దుఃఖముకలుగును.”అన్నాను.

రూప ఏమియుచూట్లాడలే. కేవలం నావంక చూచుచూనుంచుంది. ఆమె యుద్దేశ్యములన్నియు ఆమె కళ్ళలో ప్రతిబింబించుచున్నవి. కళ్ళయందు కృతజ్ఞత, అధరములమీద ఊణమైనట్టియూ దుఃఖముతో గూడుకునిన చిరునవ్వు ఉంది. నేను ఆమెవస్తువులను తిరిగియిచ్చివేసి జేబులోనుండి ఐదురూప్యముల నోటుతీసి ఆమెచేతిలోఉంచాను. ఆమె ఒకనిటూర్పువిడచి తండ్రివద్దకూర్చుంది.

రెండువారములు గడచిపోయింది. ఆమెతండ్రిజబ్బు ఇంకాతగ్గలే. నేను ఏదోయొకటి ఇతరులు చూడకుండా రూపను ఇస్తూనేయున్నాను. ఇతరులుచూచినచో దీనికిగూడా ఏదోయొకఅర్థం గలిపిస్తారని నాకెంతోభయంగాఉండేది. ఒకరోజున కొందరపెద్దలను పోగుజేశాను. వారితో “చూడండి! హింగూ చాలారోజులనుండి జబ్బుగాఉన్నాడు. వానికి సహాయముచెయ్యాలే. పాపము! ఆకలివల్ల చచ్చిపోవుచున్నాడు.”అన్నాను.

ఒక పెద్దమనిషి:-తమ రొక్కరికే ఇంతవిచారమెందుకు?

నేను తేజితుడనై “మనుష్యత్వద్వేషముతో” అన్నాను.

కొంతమంది మెల్లగానవ్వారు. ఆనవ్వులో అవిశ్వాసముంది. “నేను ఈనీచపిశాచముల సహాయము కోరి ఆపవిత్రాత్ముని కళంకితముజేశా”ననుకున్నాను.

నేనేమియు మరలమాట్లాడలే. నిశ్శబ్దంగాలేచినుంచున్నాను. నేను లేవటంజూచి ఒకవృద్ధుడు “బాబూ! మనవాళ్ళన్నా అయితే సహాయముజేతును. ఎవరో అంటరాని వాళ్ళకెట్లా సహాయముచేయగలము?” అన్నాడు. నేను మనస్సులో “ఆహా! పశుత్వం” అనుకున్నాను.

ఇద్దరుముగ్గురుమాత్రం నావల్లిడివల్ల కొంచెం సహాయముజేశారు. మనుష్యజాతిని అవమానపరచు ఈ నరపిశాచముల జూచినప్పుడు నాహృదయంలో ఒకవిధమయిన ఘృణాభావముగలిగింది. వీరు స్వార్థాంధులని స్పష్టంగా తెలిసిపోయింది. వీరు నీచోద్దేశులయిననూ ఉచ్చకులజులే...రూప అంటరానిది.

మూడువారములు గడచిపోయింది. హింగూ ఇప్పటివరకూ మంచముమీదనేపడియున్నాడు. ఎవరూ పలుకరించువారులేరు. ఒక పైసగూడ సహాయముజేయువారులేరు. ఒకరోజున బయటనసారాలోగూర్చుని రూప ఏడుస్తూయుంది. నన్ను చూచుటతోనే మరీ ఎక్కువజేసింది. ఓదార్పుచూ “రూపా! ఏమిటి? ఇంత అధిగనై పోవుచున్నావు. ఎందుకు?” అన్నాను. ఎందుకేడుస్తుందో చెప్పవలయునని చాలాబలవంతపెట్టాను. ఆఖరుకు చెప్పింది. ఆమె నొక పెద్దమనిషి అన్నానికిపిలిచాడు. ఏకాంతంగాజూచి అతినీచప్రసంగంజేశాడు. అనేక విధముల ఆశపెట్టాడు. ఆమె ఆతనిదురాశలన్నింటిని కాలదన్నింది....హా! దౌర్భాగ్యము!! ప్రపంచములో ఎటువంటినీచులు, కృతఘ్నులున్నారు? వారు ఇతరులదుఃఖముజూచి దుఃఖితులవుటకుమారుగా వారినే పీడించుచున్నారు. వైగా తమను ఉచ్చకులజులమని ప్రకటించుకొనుచున్నారు.

నేను దుఃఖితుడనాటజూచి రూప “బాబూగారూ! తమరు దుఃఖించవలదు. ఇది నాపూర్వజన్మకర్మ ఫలము కానిచో ఈ అంటరానిజాతిలో నెందుకుపుట్టుకును? అంటరానివాళ్ళకింతకంటే ఏమిసన్మానము జరుగును?” అంది.

నేను “రూపా! ఈఅవమానమునకు బదులుతీర్చుకుండా యుండలేను” అన్నాను.

రూప గంభీరముతో “వలదు, బాబూ! వలదు. తమరుఎవరిని ఏమియూఅనవలదు. నాప్రార్థన అంగీకరించి ఊరుకోండి” అంది.

నేను “రూపా! నీవు దేవివి” అన్నాను.

రూప చిరునవ్వుతో “ఆహా! తమరెటువంటిమాట మాట్లాడుచున్నారు? నాయటువంటి అంటరానిది గూడా దేవియగునా? నేను దేవీపాదరేఖువునుగూడా మోలను” అంది.

నేను రూపయింటికి రావటంపోవటం నెమ్మది నెమ్మదిగా అందరికీతెలిసింది. అందరూ అనేకరకములుగా అనుకుంటున్నారు. ఒకడు “ఇందుకనే ఆయ్యగారు హింగూకుసహాయముచేయండని యింతగా గొట్టుకున్నాడు. నాకసలుమొదటనే సందేహంగలిగింది” అన్నాడు. రెండవవాడు “లేకపోతే ఏమనుకుంటున్నావు? ఆయనంతపరోపకారముకున్నావా?” మూడవవాడు “రూప వలలోపడ్డాడు. అదిగూడా చాలాచక్కందే.” రూపతో నీచప్రసంగముజేసినవాడు “చక్కనిదైనా అంటరానిది. ఆమెను పవిత్రమైన హిందువు డెవ్యుడంటుకుంటాడు? ఇది ఆంగ్లచదువులఫలితము. చక్కగాఉంటేసరి ఎవరైనానరే. ఇది అంటరానిదేనా కాదాయను విచారణయేలేదు.” అన్నాడు. మరొకహిందూమతాచార్యుడు “ఇప్పుడే ఏమయింది?

కొద్దిరోజులలో అంటరానివారితో బహిరంగంగానే వివాహము చేసుకుంటారు. ఇటువంటి నవయువకులవల్లనూ, జాతివిరోధులవల్లనూ హిందూజాతి రసాతలమునకు బోతుంది” అన్నాడు.

ఇటువంటి అనేక మైనమాటలు నాకు చేరుచున్నవి. నేను నామనస్సులో “హా...! పాపండులారా? నోటితో రాం! రాం! హృదయంలో ఇటువంటికువాసనలు, ఇటువంటికుచ్చితోద్దేశములు. మైగా ధర్మావలంబులమని గర్వము” అనుకున్నాను.

నాతల్లికిగూడా ఈసంగతులు తెలియకుండాయుండలే. ఆమె ఒకరోజున క్రోధముతో “ఏమిరా! జ్ఞానా! నీవు యింతలజ్ఞాహీనుడవైతివా? పట్టణములో అందరూఉమియుదాఉన్నారే? ఇదేనా ఆంగ్లభాష నేర్చిన ఫలితము?” అంది.

నేను “అమ్మా! నేనీనీచులను ఘృణాదృష్టితో జూచుదామన్నాను. వారిచేతలు నీకు చెప్పుచో నీవాశ్చర్యపడుదువు. వారే నామీద దోషమువేయుచున్నారు. నన్నుగురించి ఎవరు ఏదిఅన్నమానరే నాకర్తవ్యమును నేను నెరవేర్చెదను. అంటరానివారికి నేవజేసి నన్నుధమ్యుక్తిగా భావించుకుంటాను” అన్నాను.

నామాటలవల్ల నాతల్లికి దుఃఖముగలిగింది. కాని యీవిషయంలో నేను ఎవరిమాటయు వినదలచుకొనలేదు. రూపయొక్క పవిత్రమూర్తి ఎల్లప్పుడూ నాకన్నులఎదుటనే ఉడుచూ, నామనస్సుకత్నాహముచే నిండింపజేస్తుంది. చిరునవ్వునవ్వు ఆమనోహరప్రతిమ ఎల్లప్పుడూ నాహృదయంలోనేయుంటుంది.

నేనామెను అంటరానిదని యనుకొననేయనుకొనను. ఆమెసాక్షాత్ దేవీమూర్తి... కొన్ని రోజులు విడువకుండా మందువాడినందున హింగూకు జబ్బునయ్యమైంది. మరల వాడు తనపనినిచేసుకొనగలిగితిలోకి వచ్చాడు. దినమంతయుకప్పుపడి పొట్టనింపుకుంటున్నాడు. అయిననూ వాడు నాబుణమును తీర్చవలయుననియే పట్టుదలతోఉన్నాడు. కొన్నిదినములతర్వాత ఒకరోజున రూప రెండురూపాయాలుతెచ్చి నాచేతిలోపెట్టింది. “ఈరూపాయాలెక్కడివి?” అన్నాను. “బాబుగారూ! తమరు నాతోండి జబ్బుకు చాలాడబ్బు కర్చుచేరారు. అవేయివి. నెమ్మది నెమ్మదిగా ఇంకా తీర్చుకుంటాను” అంది.

నేను రూప యొక్కచేతిని నాజీవితంలో మొదటిపర్యాయము ఇప్పుడేపట్టుకున్నాను. “రూపా! నీవునన్ను ఇతరునిగా భావించుచున్నావు. అందువల్లనే ఆరూపాయాల యుద్దేశ్యము ఇంకా నీమనస్సులో ఉంది. చూడు! ఇక ఎప్పుడూ రూపాయాలమాట ఎత్తవలదు. లేనిచో నాకు చాలాదుఃఖము గలుగుతుంది. పో! ఈరూపాయాలతో గుడ్డలుకొనుక్కొ, చినిగినగుడ్డలు కట్టుకునియున్నావు” అన్నాను.

రూప నావంక ప్రేమ, కృతజ్ఞతాపూరితదృష్టులతోజూచింది. ముత్యమును ధక్కిరించు ఒకగుండ్రని కన్నీటిబిందువు ఆమె నునుచెక్కిలిపైబడి దొల్లిపోయింది. “ఈమె హృదయంలోగూడా ప్రేమసామ్రాజ్యమున్నదా?”

*

*

*

*

నాలుగునెలల తర్వాతనే పట్నములో కలరాప్రవేశించింది. అది త్వరగా పట్నమంతటా వ్యాపిస్తూ ఉంది. ప్రజలు పట్నాన్ని వదిలి పోతూయున్నారు. చాలామంది పూరియట తోటల్లోఉంటున్నారు. కొంతమంది భార్యపిల్లలను యితరగ్రామములు పంపివేటి వారుస్వయంగా మరొకగ్రామమునకు వెళ్ళియుంటున్నారు. ఇంతవరకూ మాచుట్టుపట్లఇండ్లలోమాత్రము కలరాలేదు. అందువల్లమేము కొంతవరకు నిశ్చింతగానేయున్నాము. ఒకరోజుఉదయము మాప్రక్కయింట్లోనే కలరాప్రవేశించింది. ఇండ్లలో గోతెక్కువయింది. ఒకడు “ఇక ఇక్కడయుండటం బుద్ధిమంతుల లక్షణంగా”దన్నాడు. రెండవవాడు “రేపే నేను

రెండవోటికి వెళ్ళిపోతా”నన్నాడు. ఇద్దరు వయోవృద్ధులు “పారిపోయినందువల్ల మృత్యువుదప్పునా? చావ పలకాయంటే ఎక్కడై నాతప్పదు”అన్నారు. నాతల్లి “జ్ఞానూ! చూడూ ఒకటిరెండురోజులుజూచి కాశీవెళ్ళే ప్రయత్నంచెయ్యి. ఇక ఇక్కడుండుటము మంచిదికా”దన్నది.

నేను మంచిదని తల్లిని శాంతపరిచాను. ఆరోజునే రూప మాయింటికొచ్చింది. నే నామె నడిగాను “రూపా! నీవెక్కడకు వెళ్ళబోవు? అమ్మ కాశీవెళ్ళాలంటోంది.”

రూప మలినపడనయై “బాబుగారూ! తమరువెళ్ళండి. నేనీదదానను. ఎక్కడకు వెళ్ళగలను?”అంది.

నేను:—ఎవరితోనైనా వెళ్ళరాదా!

రూప:—బాబూ! అంటరానిదాని నెవరువెంటనుండ నిచ్చెదరు? నాకు బంధువులూలేరూ.

నేను క్రిందికి జూచుచూ “నావెంటవచ్చెదవా?”అన్నాను.

రూపయొక్క నుండరముఖము హర్షమువల్ల వికసించింది. కాని “నేను రానం”ది. నేను చకితుడనై “ఎందువల్ల?” అన్నాను. రూప గద్దడకంతముతో “తమకు యిప్పటి యీఅపకీర్తిచాలదా? మిమ్ములను ఇంకా ఎక్కువ అపకీర్తి పాలుజేసెదనా? చావాలనియుంటే ఇక్కడే మీపేరు జపముచేసుకుంటూ చచ్చిపోయెదను. కాని నేను రాజాల”అంది.

నే ననేకఃస్థములచెప్పాను. కోప్పడ్డానుగూడాను. కాని ఆమెనోటినుండి రాననితప్ప మరేమియు జవాబులేదు. ఆఖరుకు కోపముతో నేను “అయితే నేనుగూడా పో”నన్నాను. ఈమాటవినుటతోనే రూప వ్యాకులహృదయంతో ప్రార్థింపసాగింది. ఆఖరుకు నే నామెమాట ఒప్పుకోవలసివచ్చింది. కాని నేనొకపరతుపెట్టాను. ఆమెకు ఏవిధమైన కష్టమొచ్చిననూనరే నాకు తీరమువ్రాయాలని.

మాయింటిచుట్టాయున్న ఇండ్లన్నియు ఖాళీఅవుతున్నవి. నేనుగూడా వెళ్ళడానికి ఏర్పాటంతా జేశాను. కాని నాఅదృష్టము మరొకవిధంగాఉంది. సాయంత్రంబండికి వెళ్ళుదామని నిశ్చయంజేసుకున్నాము. కాని మధ్యాహ్నంనుంచే దౌర్భాగ్యంవల్ల నాతల్లికి విరోచనాలు ప్రారంభించినవి. నాకు భయమేసి డాక్టరును పిలిచాను. ఏమియుపాలుపోక అటునిటు తిరుగసాగాను. నాకు సహాయంలేవ్వరాలేరు. మిగిలియున్న ఇరుగు పొరుగువారుగూడా నాతల్లిని తిజూచి పారిపోయారు. నాపినతల్లిగూడా వెళ్లిపోయింది. ప్రపంచములో నావాడెవ్వమాలేడని నాకు ఈరోజున తెలిసింది. దుఃఖసమయంలో ఎవనికిఎవడూగాడు. తనవారుగూడా పరాయివారయ్యెదరు. ఏసంబంధీకులైనా పిలవనచో ఎదోయొకసంక జెప్పి దాటిపోతాడు. ఆఖరుకు హతాశుడనై కూర్చున్నాను. ప్రపంచమంతయూ అంధకారమయంగా గానుపించింది.

కాని ఈ బంధురాంధకారమును బేధించి యొక యుజ్వలకిరణము నానిరాళను ఆశగా పరిణమింప చేయసాగింది. ఆయుజ్వలకిరణమే రూపయొక్క సహానుభూతి. నేనునిస్సహాయస్థితిలోఉన్న సమయంలో ఆనిస్సహాయ అంటరానిబాలికవచ్చి నన్నురక్షించింది. ఆమెవచ్చి “బాబుగారూ! భయపడెదరెందుకు? నేను బ్రతికేయున్నాను. తల్లిగారిసేవ నేనుజేయుదును. అమ్మ గారాజ్ఞ తీసుకోండి”అంది.

నేను తల్లినిఅడిగాను, దుఃఖసమయంలో సహాయము చేయవచ్చినవారిని ఎవరై నావలదంటారా? “జ్ఞానూ! రూపనుపిలుపు. మనవారంతా మనలను పదలినప్పుడు ఆమెయేమనమనిషి”అంది. నేను మనస్సులో “ఈశ్వరుడు సర్వశక్తివంతుడు. ఎంతవారగర్వమునైననూ చూళ్ళముచేయుచున్నాడు. రూపయొక్క పాపనుజూచినంతనే పారిపోవునాతల్లి నేడు ఆమెచేతినరు త్రాగుటకు సిద్ధమయింది.

రూపవచ్చి అమ్మకుశక్తికొలది సేవజేయసాగింది. ఆమె విరోచనము శుభ్రముజేస్తుంది. ఆమె గుడ్డల మార్చిఉడుతుంది. ఎల్లప్పుడూ, విసరుతూయంటుంది. రాత్రంతయు మేల్కొని తల్లిమంచమువద్దనేయుం

టుంది. ఒక్కక్షణంగా గూడా నిద్రపోదు. మాతల్లి ఆమెతో “బిడ్డా! నీవు చేవివి. నాతప్పుక్షమించు” అంది. రూప “అమ్మా! ఆమాట మరచిపోండి. తమ నేపథేయటయే నాధర్మముగా భావించుకున్నాను” అంది.

మాఅమ్మ సిగ్గుతో కొంచెము బాగుపడ్డది. కాని ఆప్పుడే నాదుఃఖమునకంతమురాలేదు. మాఅమ్మకు కొంచెము నెమ్మదింపడముతోనే కలరా నన్నాక్రమించింది. మాఅమ్మ యింకాయీటునటు తిరుగజాలకుండానే యుంది. అందువల్ల నాభారంగా రూపపై నేపడ్డది. ఆమె నన్ను తనప్రాణంగా జూచుకుంటుంది. డాక్టరు రోజుకు మూడుమార్లువచ్చి పోతూయంటాడు. మందు తేవటం, ఇవ్వటం, ఏర్పాటంత హింగూమాస్తూన్నాడు. పాపము వాడురోజంతయూ యింటిముంగిలిలోనే కూర్చుంటాడు. పిలుచుటయేతడవు, పరుగెత్తుకొస్తాడు. ఒకరోజు మాఅమ్మ ఏడ్వటంజూచి “అమ్మ గారూ! తమరెందుకు ఏడ్చెదరు? బాబు మాకుజేసిన యుపకారము నకు మేము ప్రాణమిచ్చివిననూ తీర్చుకొనలేము” అన్నాడు.

మాతల్లి “సోదరా! నాకీప్రపంచములో మీకంటేది క్షేప్తరూలేరు” అంది. రాత్రికి నాసిగ్గు మరీకష్టంగా ఉంది. నేను రూపను తలవైపుకూర్చున్నాను. ఆమె నాపరిసితినిజూచి నాఆజ్ఞను నెరవేర్చింది. నేను కన్నులుతెరిచి ఆమెపంక యొకపర్యాయము జూచాను. నాకళ్ళనిండా నీరునిండింది. రూప నాకండ్లు తుడుచుచూ “బాబుగారూ! ఎందుకింత భయపడెదరు? బబ్బు తెల్ల వారునరికి బాగవుతుంది” అంది.

నేను:—రూపా! నీవుచేసిన యీ నేపథేయకృణ్ముణము తీర్చుకొనలేను. ఇందువల్ల నే యింతదుఃఖము.

రూప “బాబుగారూ! ఆవిచారము మనస్సులో పెట్టుకొనవలదు. లేనిచో ఆరోగ్యము చెడిపోవును” అంది. నేను కన్నులుమునుకున్నాను. రూపనాతలనువత్తుతోంది. నేను నిద్రపోయాను. నేనెంతవరకు నిద్ర పోయానో తెలియదు. కాని మెల్లొనినప్పుడు రూప మొదటనేను చూచినకథముగానే కూర్చునియుంది. ఆమె ఒకచెయ్యి నాతలమీదనేయుంది. ఒకచేతితో విసరుతుంది. నాహృదయం చాలాశాంతంగాఉంది. డాక్టరుగారువచ్చిచూచి సంతోషించారు. రెండురోజులలో అటుఇటుతిరుగసాగాను. మూడవరోజున మేమంతా వెళ్ళిపోదామనుకుంటున్నాము. ఇంతలో రూపకు ‘వమనమయింది. నేను చాలాభయపడి పోయాను. డాక్టరునుపిలిచి మందు లిప్పించాను. కాని వమనానికి, విరోచనానికి అంతములేదు.

డాక్టరుగారిముఖములోగూడా కళ్ళలేదు. రాత్రికి రూప తెలివిదప్పి పడిపోయింది. నేనామెతలను యెడిలోఉంచుకుని కూర్చున్నాను. నాకళ్ళనుండి మాటిమాటికి అశ్రువులుధారగా ప్రవహించుచున్నవి. మాతల్లిగూడా ఏడుస్తూయుంది. పాపము హింగూనిశ్శబ్దం గాకూర్చున్నాడు. మాతల్లి ఏడ్వటంజూచి “అమ్మ గారూ! ఏడ్చినందువల్ల లాభమేముంది? రూప తనబుణము, నాబుణము తీర్చివేసింది. నాకు కొంచెముగూడా దుఃఖములేదు. నాశరీరముగూడా బాబుగారికి అక్కరకువస్తే అదేసంతోషము.” అన్నాడు.

ఈమాటచెప్పి వాడు వెళ్ళిపోయాడు. అమ్మగూడా పైకివెళ్ళి ఏడుస్తూయుంది. కొంచెము నేపటికి రూప కన్నులుతెరిచి “బాబుగారూ! నేను వెళ్ళుచున్నాను. నన్ను మరువవద్దు.” అంది.

నాకళ్ళనుండి ఏకధారగానీళ్ళు ప్రవహించుచున్నవి. నేను అతికష్టముమీద “నారూపా!” అన్నాను. ఇంతకంటే అధికంగాచెప్పలేకపోయాను. నాకు దుఃఖముపొరిగిపారలివస్తుంది. నాముఖమును ఆమెముఖముపై ఆనించి “నారూపా!” అన్నాను. రూప క్షీణస్వరముతో “నాబాబూ!” అని కంభమాసింది.

*

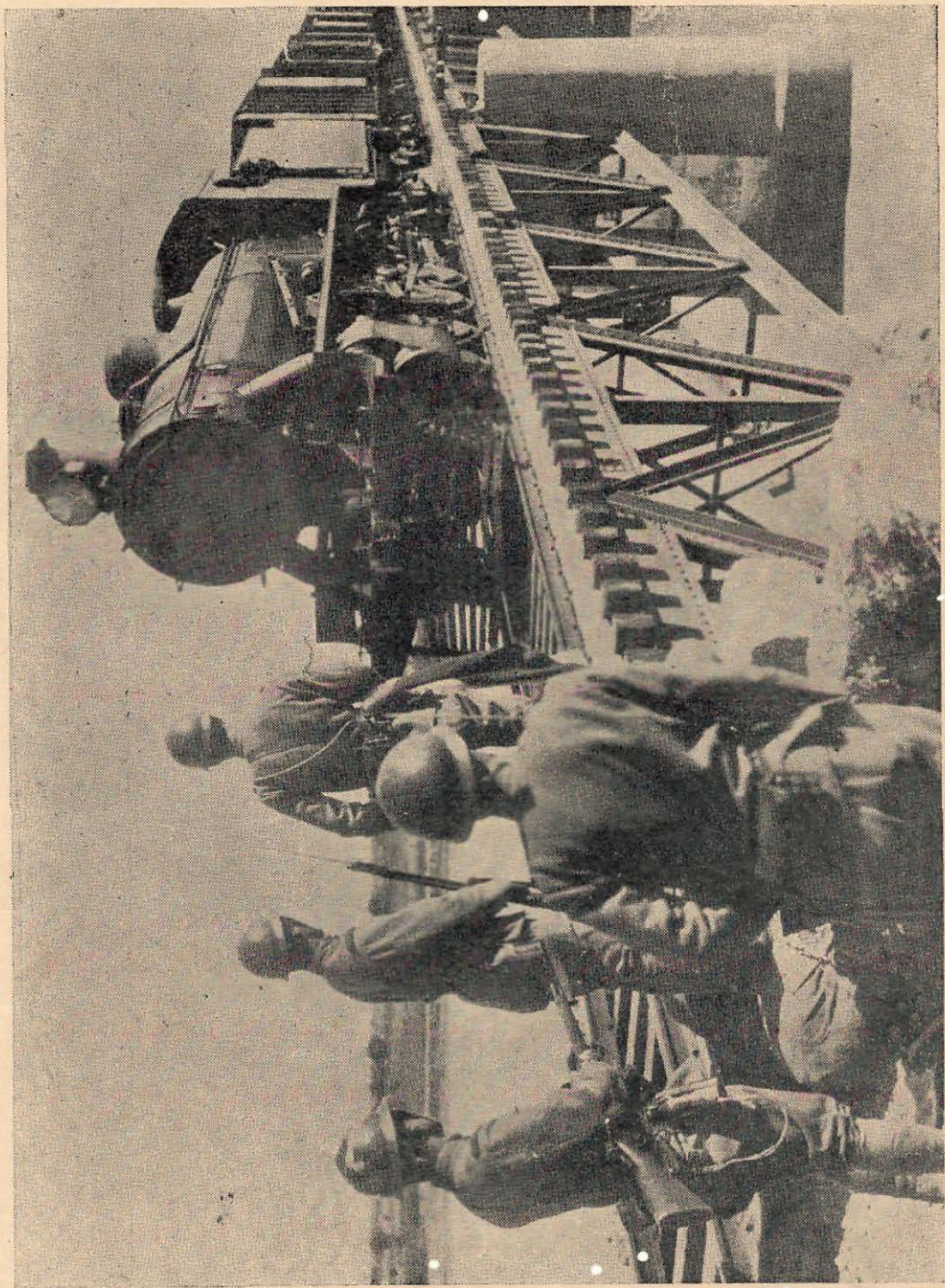
*

*

*

ప్రపంచమంతయూ అంధకారబంధురమైంది. అదేసతిలో రూపామృతశరీరముపై చెయివైచి జీవన వర్తంతము అవివాహితుడుగా ఉండుటకునూ, అస్పృశ్యతానివారణకై నాశరీరమును అర్చణచేయుటకును శపథంచేశాను.

—అనువాదము.

జపాను సైన్యములు చెన్నాదేశముననుండు తమ రయిల్వేను కాపాడుకొనుట

జననీ! ప్రకృతీ! నినుగూర్చి ముచ్చటించుననుభూతాలను. కాని నాశరీరమందలి ప్రతి రక్తబిందువునందున్న శక్తిని ఐక్యముజేసి ప్రయత్నించిజూచెద. మొదట ప్రపంచమంతయు నీవనచాలు. నిన్ను వేదాంతాలు మాయవనియు, ధీరులు శక్తివనియు, రాజ్యాంగవేత్తలు స్వాతంత్ర్యదేవతవనియు, కవులు ప్రేమవనియు, విద్యాధికులు సరస్వతివనియు అనేకమంది యనేకనామములతో నిను వ్యవహరించుచుందురు. ఈవిషయమందు సత్యమెంతవఱకుండె నని అరసిజూడ ఈజగత్తంతయు నీవే. నీమహిమ, శక్తిద్వారానే జగత్తునకుపబడుచున్నది. నిన్ను లోవరకుపరీక్షించిజూడ నీహృదయము మహాసౌందర్యమైనది. ప్రేమయనువుప్పొడితో తెల్లని మనోహరమైనకాంతిగా నద్దబడియున్నది. కడ్లకింపును మనసుకానదమునుగూర్చు మేఘములబోలిన మేటివర్షతములు, చెలియచెంగునుబోలిన వనంబులు; అందలి ఫలపుష్ప లతలు, తళతళమెరయు రత్నములకాంతినిబోలి సూర్యకాంతితోఐక్యమై దూరపుకండ్లకిట్లు గన్పించు ఇసుకతోగూడినయెడారులు, సౌందర్యమంతయు నాడేంచు విర్రవీగుచు ఎంత దూరంబుననున్న పై కెగయుతరంగములను; చెలియలతోగూడిన రాజకన్యలనబడునదులు మొదలై నవన్నియు నీసౌందర్యాతిశయంబులే. సూర్యచంద్రనక్షత్రాదులందలి కదలుశక్తివి నీవేగదా తల్లీ! ప్రతిజీవి ఇచ్చాశక్తిని క్రియాచూపంబునతేల్చునది నీశక్తేగదా! నీవనంతశక్తివి. అట్టిశక్తి ప్రతిమాంపునియందున నిండి నిబిడీకృతంబై యున్నది. అట్టి నీశక్తినికనుగొన నందరి శక్యముకాదు. శక్తికిమించిపోవుకార్య మిలలేదు అనుసూత్రమునుఋషువుపరచి వాజి, ప్రతా పుడు, గాంధీ మొదలై నవారలే తార్కాణము. పైన పేర్కొనబడినవారలు సామాన్యులయ్యు, ఒంటరులయ్యు వారియందున్న శక్తిని విజృంభింపజేసి జయంబులందసాగిరి. నాకు తెలిగదను తలంపుగలబుర్రకు హస్తములుండియు లేనట్లే. హరిశ్చంద్ర, నకుల రాజులు తృటి కాలంబునపోయి—పోవుటేగాక భార్యాపుత్రులగోల్పోయి—కాటిలోటకా. ఇదేజేసిన దెవ్వరు? కాలము. కాలము తనయందెంతవిచిత్రము నిముఞ్చుకొన్నదో నీవవానిని భాగ్యపురుషునిగను, భాగ్యు-నభాగ్యుని, రోగిని-నిరోగిగను, నిరోగిని-రోగిగను మార్చుగల శక్తిని ప్రకృతిగల్గి యున్నది. చరిత్రలచదివిన రాజులపరిస్థితులు క్షణమునకొకవిధముగమార్చిన కాలవిచిత్రమును గాంచగల్గుదుము. హరిశ్చంద్రుడనత్యమును, ప్రహ్లాదుడు భక్తిని, బుద్ధుడు అహింస మొదలై సధర్మసూత్రములను జగమునస్థాపించ ప్రథమమున మహాకష్టములబడియుండిరి. ఒకసూత్రము భువి క్షీణించుచున్నపుడు తిరిగి యద్దానినిస్థాపించ ఒకయాత్మ శరీర మునుదాల్చును. బుద్ధుడుస్థాపించిన సత్యాగ్రహము, ఆహింసయు క్షీణించుచు రాగా నద్దానిని తిరిగిబలపరుప గాంధీమహాత్ముడుదయించెను. మహాకష్టములమధ్య హిమవత్పర్వతమును బోలె సర్వయాపదల పూలచెండ్లగాతాకుచు నహించుచు పై సూత్రములందలి శక్తిని ప్రజల

హృదయకాలప్రవాహమునందుకల్పి ప్రజలపై గాదొర్లించుచున్నాడు. మితవాదులతి వాదులు కాసాగిరి. ఈమార్పునంతయుకల్పించుచున్నది ఆశక్తియే.

శక్తిచేతనే ఇష్టము స్త్రీలయొక్కరాజ్యంబును, విద్య, బ్రహ్మచర్యము, శరీరబలము, వివాహములు మొదలైన సూత్రములను నిర్మించవలసియున్నది. రామలక్ష్మణులు వనవాస మందు కటికశయ్యపై పరుండ గుహును మెత్తనిశయ్యలపై బరుండ నిర్బంధించె; కాని— కాలానుగుణ్యముగ మానవుడు సడవలెనని లక్ష్మణుడుబోధించ సమ్మతమయెను. ప్రాన్య- అమెరికా-ఇంగ్లండు మొదలైన దేశములందలి స్త్రీలు సర్వస్వాతంత్ర్యములపొంది ఆర్థికముగ విద్యయందు అగ్రస్థానమునుదాల్చియుండ-మనహిందూదేశమిప్పుడూపూర్వచారములేగావలె నన్నచో-నవ్వని సవనాగరికుండుడునే? పూర్వమున సతులు పతులతో అగ్నికాహుతులగు చుండిరి. ఇప్పుడది భరింతురా?

సర్వప్రపంచమును కదిలించి నడిపింపగలశక్తివి, మానవునికార్యముల నెంతలో నెర వేర్చగలపు? ఇంతయు లోకచిత్రము. అదియెద్దియన చేయుకార్యమందు న్యాయము, సత్యము, ధర్మము లేకున్న శక్తినిరుపయోగము. నెహాలియనుకు రాజ్యకాంక్షయుంటచే తనకుతానే నశించెను. అలెగ్జాండరు కీర్తికాము డౌటచే శక్తిధాటికి బలియాయెను. చంద్రమతి, దమ యంతులందు పతివ్రతాబలంబుంటచేతనే వారిపతులు కష్టములను అనివార్యముగాదాటి తిరిగి రాజ్యములపొందగల్గిరి. సావిత్రి యుదాహరణమొకటి తీసికొందము. ఆమె పతివ్రతాబల మునుకొలువ ఎవరితరము? శక్తి కింకొకయర్థము ఈకార్యము నెరవేరగలదను మూఢనమ్మ కము. అట్టిమూఢనమ్మకమే మహాశక్తి. సావిత్రికోర్కె పవిత్రమైనది. మూఢమైనదికను కనే యమునివంటివాడుసైతము లొంగవలసినవాడాయెను.

కష్టములెప్పుడే నొకచోటుండబోవు. సౌఖ్యము లొక్కచోటుండబోవు. రెండు మిశ్రమములై జీవులజీవితరాజ్యములందు సంచారముచేయుచుండును. మొదటిసౌఖ్యము చివరకు కష్టనష్టములపాలుజేయును. ప్రథమమున కష్టముజెందినతరువాత సౌఖ్యరాజధానికి రాజగును. ఏదేశమేని ప్రథమమున కష్టములజెందినదే స్వాతంత్ర్యమునుబొందలేదు. కష్ట ములులేనిస్వాతంత్ర్యము క్షణభంగురము. జయదేవియొక్కవేడిని భరించునాలేదాయని పరీక్షించునిమిత్తంబు శక్తి మొదట ఆపదల కుప్పలకుప్పలుగదొర్లించును. ఇట్టికష్టముల జీవిగాని దేశంబుగాని భరించినవెనుక జయదేవి వారిని కాగలిచును. మానవుని జీవ యాత్రకుగాను-యావనమందు మానవుడు బ్రహ్మచర్యముచే మన్యశరీరబలములవృద్ధి చేకొనుచు-విద్యయనుశక్తిని ఆగారమున పూరించుకొనుచు-శక్తిని పూర్తిగపూరించుకొన్న తరువాటు జీవితయాత్ర సులభముగ సౌఖ్యముగ న్నేచ్చగ సాగగలదు. ఇది పురుషుని ధర్మము. పురుషునకు స్త్రీ మంత్రియన సతిశయోక్తికాదు. రాజుకంటెను మంత్రికి విద్య ఎక్కువగానుండవలయును. విద్యగలచోట శక్తికి ప్రభావముగలదు.

పాపము! బాల్యమందె యెడఁగాసితి భర్తసుఖంబు బాల! సం
తాపవిదగ్ధమానసవెతన్ (?) గృహీయించు గ్రమక్రమంబుగా
నేపుదొలంగి దేహాలత యేపగిదిన్ భరియింతు వింటికిన్
గాపరివై పరుల్ తృణముగానిరసించు మహాగ్రబాధలన్.

అంచెలుదాటె మోవిరుచి, ఆననమల్లదె తెల్లబాతె, క్రొ
మ్మించుగ్రమించుచూడ్కి విరమించెను తొల్లిటిబెఱ్ఱు, చెక్కులన్
దించుకపోయెసౌష్ఠవము, తీవ్రతరోగనిడూర్పువేడిమిన్ (?)
గాంచనవర్ణ దేహము వికాసము దప్పించుచె బాలికా!

కనులనెవింపు నశ్రువులకాల్వఁ కున్ దుదియున్నదే? నిశీ
ధిని వెలిబుచ్చునూర్పు లవధిన్ గనునే? ఒకలిప్తమైన నీ
యనుదినతప్తవిత్తహృదయంబులు గాంచునెశాంతి? రిత్తజీ
వనభరమున్ వహించి శతవర్షము లెట్టులిటుల్ గ్రసెంతువో!

పతిప్రేమామృతపాత్రబోరిగిల సంప్రాప్తించె దుఃఖాగ్నిపూ
రితహాలాహలపాత్ర చేతి కకటా! కేలుంబవల్ ద్రావ జీ
వితసౌభాగ్యవిలాససంతతులు స్తంభభూతమైజూరె నీ
గతిజూడన్ హృదయంబుసీరయి తొలంకంజొచ్చె నేత్రదవ్యయిన్.

బంగారువంటికాపురము పాడయిపోయిక్యనించి, శల్యమై
అంగసలాడిపోయగ గృహంతరనీమ వసింపనీక నిన్
భృంగవిసీలకుంతలవిహీనగజేయగ బోటుమాట లా
డంగ శిలామయాత్ము లకటా! యెటుప్రాదులు వెళ్లబుచ్చెదో!

దైన్యము రూపుగాంచినవిధంబున దోచుభవచ్చరిత్ర సా
మాన్యహృదంతరాళమును మండుకపోవగ ధర్మమూర్తులే
మాన్యపథంబునై నగని మాన్యక నీవెత గూరచిత్తులై
హైన్యముగాగణించి యపహాసమొనర్తు రికేమి సెప్పదున్.

చివికినధర్మశాస్త్రశీలజేరిచి శీలలుగొట్టి నిన్ను చి
త్రవధకుబాలొసర్చి పరితాపముజెందక ఛాందసాగ్రణుల్
ప్రవిమలమార్గమందురు లవంబును లేవో త్రపాభిమానముల్!
ఎవరెటు లేమొనర్చిన సహింతు చలింపక బాలికామణి!

సంతతదుఃఖభారకథ జాలివినంగ హృదబ్జమందు ర
వ్వంతకృపారసంబుగనుసంతటిభాగ్యము, దేహమంత శా
కుంతముబ్రోవ కండలుగ గోసిన భారతభూతలాస నే
ప్రాంతముబట్టిపోయెనో? పరాక్షునైన దలంప రీతెతన్.

చ (౧)

బొడ్డు బాపి రాజు గారు

మాగ్న... నవాటి చంపకమొకండు
పోషణ... క కడుక్యశీభూతయగుచు
దారిజను... పాదపద్మములనంటి
దేవులాడెడు కృపజూపి గావుడనుచు.
ఎన్నియోసారు లాత్రోవనేగినాను
దానిమొర మున్ను వీనులం దరియలేదు
కాని నేడేమొ నామది కనికరంబు
పొడమె నాచిన్న మొలకకు ప్రోదినేయ.
స్వయముగా నేనె జలకలశంబుబూని
యంబువులదెచ్చి సంభ్యాద్వయంబునందు
ప్రవాదమేపారపోసి గాపాడువాడ
కడుపునంగన్న బిడ్డని కంటెమిగుల.
కలుపువట్టినతీయ్యచు బలముగలుగ
నెరువులందెచ్చివేసి పోషించుచుంట
సంతయంతనబెద్దదై సంతసమ్ము
నింపెనామది; కడునిగారింపుగలిగి.
ఎంతపనిపాటులున్న సాయంతసముల
నచటికరుదెంచికూర్చుండు టనుదినంబు
తప్పదయ్యెను; నన్ గాంచితలిరువ్రేళ్ల
జేరజీరు నాచంపాకుమారికూడ.
అది విధివిధానమానేమొ యహరహంబు
దానియందుననే మది దగిలియుండు

అదియు నన్ జూచినంత సమ్ముదముజెందు
పగిదినూహించుచుండు నాభావమందు.
వసుధ మానవజాతి కవ్య క్తమైన
భాష నాచంపయుబునుల పలుకుచుండు
గాలికెరటాలలోబడి గలసిపోవ
నట్టె విసువక నేను నూకొట్టుచుందు.
కనినప్రేమకంటె నిలపెంచినమమతయె
యెక్కుడనుపండితోక్తులు నిక్కువమ్ము
లటులకాదేని నాకేటికంతప్రేమ
దగిలియుండును నాచిన్ని తరువుపై న?
ఏమిసెప్పుదు? నోరాడదింకపై న
మొగ్గదొడుగగాదగు కాలముననుదాని.
కెంతగతిసంభవించె! నింకెంతసేపు
వగచినను నేమిలాభంబు వడయగలను?
పనిగలిగినను పొరుగురుజనగనచట
పదిదినములుండనయ్యెను పాడుపురుగు
వేరుసంజేరిపీడింప వారమునకె
ఎండివరుగయి మ్రోడుగానుండెనకట!
ఎలమినారామమున సంచరించునపుడు
చెరిగిపోయినగాధ నాస్మృతికిదోప
మనసు కరుణామయమ్ముగా గనులకొనల
దోచుచుండును బాష్పబిందువులునేడు,

రష్యా : స్త్రీ

వడ్ల మూడి వేంకటరత్న ముగారు

స్త్రీలోకమున కున్న తిలేనిది తనకున్న తిలేదని లోక మిప్పుడు తెన్నగ్రహించినది. కనుకనే ప్రతిదేశమును యథాశక్తిని స్త్రీని సంస్కరింపఁ బ్రయత్నించుచున్నది. భారతకాంత లభోగతియందు మ్రగ్గుచున్నారని వాక్రుచ్చుచుండు పాశ్చాత్యకాంతలకును నిజమగు స్వాతంత్ర్యములేదు. వారికున్న స్వాతంత్ర్యము భోగమునందును, విలాసమునందును మాత్రమే. సాంఘికములందును, ఆర్థికములందును, రాజనైతికములందును వారింకను నెనుకఁబడియేయున్నారు. వారికిఁగావలసిన డెల్ల బిగినడలని సోయగపుజిగి. తమలావణ్యమునకుఁ బరులు హెఁకరించిన జాలును. తమ హౌళధర్మమునకు నివాళులెత్తిన జాలును. కాని రాజ్యాంగసంస్కరణమునందు వలెనే రమణీయసంఘసంస్కరణమునందును రాచబాటవైచినది రష్యాదేశము.

ఇప్పుడచటికాంతలు పరులకు లోగి తమ హృదయములను జంపుకొనరు. తామితరులకు భారరూపముగాఁ బడియుండరు. తమకుఁగావలసినవాని నితరులను దేవురింపక తామ యొనరించుకొందురు. తమబాగోగులను దాము చూచుకొందురు. తమయున్న తికిఁదాము యత్నించుకొందురు. ఈపరివర్తనారంభమున 'రష్యా'యందలి కాంతలు సర్వస్వతంత్రులు. వారు దేశపుసాత్తు' అనికొందరు హాహుళిచేసినారుకాని యిది సత్యదూరము. స్వాతంత్ర్యమునకుఁ బాటుపడుచున్న భారతరమణీమణులు వారిస్థితిగతులను దెలిసికొనుట యనావశ్యకముగాదు. రష్యారమణుల ప్రస్తుతస్థితిలు వివరించుటకుముందుగ పూర్వపు విషయములనుకొంత తొలుత నుదాహరింతుము.

1916-వ సంవత్సరమున జరిగిన విప్లవమునకుఁబూర్వము పరిపాలనాబంధములు స్త్రీపురుషులకుఁ దుల్యములే. అందుఁ బక్షపాతములేదు గాని సాంఘికములగు నిక్కట్టులు మాత్రము స్త్రీలకుఁ బెక్కులుగలవు. స్త్రీలును పురుషులవలెనే మానవులేయని వారికిఁదెలియదు. స్త్రీలు భోగవస్తువులు. దాస్యపరికరములు. పరిశ్రమల కుపకరించుకొనుటలు. స్త్రీలయఁపయోగమింతియే. కాదుకాదు; మఱియొక్కలాభమున్నది. వారిని విక్రయించి ధనమును సంపాదించుకొనుచుండెడివారు. ముఖ్యముగ 'యాకుటస్కు' ప్రాంతములందీ బేరములు మిక్కుటము.

వివాహములందుఁ గన్యలయిష్టమునకుఁ దావులేదు. ఎవరెక్కువధనమునొనఁగదుకో వారిసాత్తుగును గన్య. కన్యాశుల్కము లపరిమితము. (మనదేశముననో?) ఇవియే వివాహమునకు మూలమంత్రములు. ఈవివాహములయందు నియంత యొకపాదిరీ. పెండ్లాడినవెన్న నామె యెట్లుసంచరింపవలయునో యాతఁడు నిర్ణయించును. ఆయాజామాలికలనామె శిరసాఙ్గహింపవలయును. భర్తవెంట నేగవలయును. ఏకాంతయైనఁ దన భర్తనువిడిచి తొలగియుండెనేని రక్షకభటులసాయముననైన నామెను లోబఱచుకొనును. కాదేని యామెను కారాగారముననైనఁ బడవేయించును. వివాహవిచ్ఛేదమున కవకాశములుగలవు కాని యవి చర్చిలయిష్టము. పాదిరీలొప్పుకొననిచో విచ్ఛేదమొప్పుదలకాదు. న్యాయస్థానములకేగి యాసంబంధమును మానుకొనఁదలంచి నచో ప్లేడరు లపరిమితముగ ప్లేజునడుగుదురు. సామాన్యధనవతులు దానినిధరించుట యసంభవము. కాఁగా విచ్ఛేదమునామమాత్రము, గగనకుసుమము.

స్త్రీ యెచటనేని కూలినాల్జేసికొనఁదలంచినను నామెయిష్టము ప్రధానముగాదు. ఆమెమగఁడందుల కొప్పికొన్నచో నామెకుఁ గూలలిభించును. మఱియొకప్రదేశమునకు నెల్లిపోవలయుననుకొన్నను బ్రయోజనము నున్నయే. పతియనుమతిలేనిచో నామెకు ప్యాసుపోర్టుచిక్కదు. ప్రతివిషయమునందును మగని కెడమగనున్నస్త్రీకి గతిలేదు. పురుషులన్నఁ బక్షపాతము. ఇట్టివిషయములందవకాశము స్త్రీలకుఁగల్గించుట తమకు మానహానిగఁ బురుషులు భావించువారు.

కొమరితలకు జనకునియూ స్త్రీలో పదునాలుగవపాలిచ్చి మిగిలినదానినెల్లఁ గొమరులకే యిచ్చుచుందురు. (మనమో?) ఆభాగమయినను వివాహానంతర మామెభర్తకుఁ జెందవలసినదే. స్త్రీకి సొంతయూ స్త్రీయుండరాదు. కాని పంటచేయుటలోను, పశువులను మేపుచుండుటలోను, నీరుదెచ్చుటలోను, గుడ్డలుగుడుటలోను వారి కెక్కువయవకాశములుండఁబడినవి. పొలపుపనులును నామె చేసికొనవచ్చును. కర్మకాండమంతయు నెంతయెక్కువగనైనఁ గాంత చేసికొననగును. కాని విశ్రాంతికిమాత్ర మవకాశముండరాదు. సుఖమునకుఁ దావులేదు. అదియొకయంత్రము. కనుకనే యారోగ్యము పూజ్యము. సామాన్యముగ రోగపీడితలుకానివారు లేరు. మరణములు పురుషులకంటె నినుమడి.

ఇక పట్టణములందలికొంతలు:—వారునివసించుటకు వసతిగల మంచియిండ్లులేవు. మగవారి దొడ్జన్యములు ఆమానుషములు. స్త్రీలు చాలతక్కువకూలికి బాటరతోబాటు పురుషులకంటె నెక్కువకాలము పని చేయవలసియుండును. చూలాలైయున్నను దాదాపుగా ప్రసవకాలమువఱకును, ప్రసవానంతరము అతిశీఘ్రమునను పనిలోని కేగవలసియుండును. ఇందువలన సహజసుకుమారకోమలలు-మధురమూర్తులు-సౌందర్యదేవతలు నగు రమణీమణులు-అకాలవాగ్ధిగ్రస్తలు-శిలాకర్మశలు-వికారరూపలుగా మారిపోవువారు.

పెక్కురకు పడుపుడనయ్యుగూడ నవలంబింపవలసినదెచ్చెడిది. అందుల కవకాశములు-ప్రోత్సాహములు నధికము. రహస్యజన్మలగు శిశుసముదాయముచే బావులు, చెఱువులు, అనాధాలయములు నిండిపోవుచుండెడివి. పట్టణములయందు నవయువకులకు (Little Candle Clubs) కొన్ని సంఘములుండెడివి. అవి నవయువతీరత్నముల యభిమానదీప్తికి ప్రబలవిరోధములు. ఈరహస్యక్రీడలవలన స్వము: యువకులకు ధనము, స్త్రీలకు గృహపరిత్యాగము. అతఁ డెంతదుర్మార్గుడయినను ఆకన్య యతనికేయిచ్చి యంటఁగట్టఁబడుచుండును.

దీనికంతకుఁగారణము స్త్రీలవిద్యావిహీనతయనుటలో నాశ్చర్యములేదు. స్త్రీలకు విద్య శూన్యము. మొత్తముమీఁద స్త్రీలకుఁగొన్ని ప్రత్యేకపాఠశాలలుగలవుగాని ఇందలి చదువు వారిజీవనవ్యాపారములకు సంబంధించినదిగాదు. అదియొకవిలాసము. చేపలము పుస్తకకీటకముగ దయఁగను. అదియు ధనవంతులు, జమిందారులకేగాని సామాన్యులకందనిపండు. స్త్రీ చదివి యేయువ్యోగమునకో ప్రయత్నించుట మహాసాహసకార్యము. కాని యాకాలమునను యధారజ్ఞానశోభితలయి యధోచితస్వాతంత్ర్యభాసాలంకృతలగు స్త్రీరత్నములుగలకుటుంబములు కొలఁదిగనైన లేకపోలేదు.

ఇంతదనుక రహ్యకాంతల పూర్వస్వరూపముకొలదిగ నూచింపఁబడినది. ఇక ప్రస్తుతమునకువత్తము.

1916 న విప్లవముజరిగినది. రాజ్యనియమములు తారుమారునవి. ధర్మశాస్త్రములు గంగపాలునవి. ఎల్లరును స్వతంత్రతామందిరమున సుహాసనాపరాణులయినారు. పంజరమునుండివిడివడిన విహంగములువోలె రాజకీయములు, సాంఘికములు మున్నగు నన్నివిషయములందును పురుషులతోబాటు పౌలఁతుకులుగూడ కృషిచేయనారంభించిరి. విద్యాప్రచారమున కేర్పాటులుచేసిరి. గ్రంథాలయములు, పఠశాలయములు, పాఠశాలలు మున్నగువానిని కావలసినన్నియేర్పఱచిరి. అంతవఱకుఁ బయనమునేయుచున్న కామినీముఖము వేఱుదిక్కునకుఁదిరిగినది. వారియాదర్శము మాటినది. ఈభావ మెక్కువపట్టకాంతలయందేగాను; పల్లెటూరి పడుఁతుకులును నూతనసంజేతమునుగ్రహించి విజృంభింపనారంభించిరి. ఏతత్ప్రచారఫలితముగనే 1926 న జరిగిన యెన్నికలయందు పౌరనాగీమణులు నూటిలో నేఁబదియొక్కరును, గ్రామకాంతలు ముప్పదుగురును శ్రద్ధపుచ్చుకొనిరి.

అచటిస్త్రీలు అంగడులయందును, ఆశీసులయందును ముఖ్యములుగనుండి పనులునెఱవేర్చుచున్నారు. వారు శాసనసంబంధకార్యములయందు ప్రవేశింపవలయునని యెంత ప్రయత్నించుచున్నారో చూచిన నాశ్చర్య

మొదలవుచుండును. విశ్రాంతిని, సుఖమును, శాంతిని ఒసగుచుండుననిభావింపబడు గృహనిర్వహణకార్యములకుఁ దిరునామమువెట్టి సాహసము, ధైర్యము మున్నగు గుణములసాయమున నాయధికారప్రాప్తికై వారు చేయుప్రయత్నములు ముక్కుపైవేలిడఁదగినవి. ప్రైవేటుసంస్థలను, ప్రభుత్వమువారును విద్యాప్రచారమున కాలోచింపనిపద్ధతిగానీ యాచరింపనిమార్గముగానీ లేదనిచెప్పవచ్చును. వారీష్టము శాసనసభలలోఁ బ్రవేశింపఁ బ్రయత్నించుచు నిష్పడిష్టము సాధ్యమునొందుచున్నారు.

విప్లవమువలన రష్యాదేశమునందలి స్త్రీలెల్లరును పరివర్తనమొందినారనిమాత్ర మెవ్వరును భావింపఁ గూడదు. పూర్వకాలపుటాలోచనలనేస్మరించుచు నిప్పటిస్వేచ్ఛ దురాచారమనిభావించు నించుబోదులను గొందఱుగలరు. కాని వారిసంఖ్యకొలఁది. కొందఱ టిల్లున్నను ధైర్యముతో-సాహసముతో-కష్టసహనముతో-పూనికతోఁబ్రయత్నించువారు పెక్కురున్నారు. వారు తమతమ తమజీవితము సంపాదించుకొనుట-తమకుటుంబమును పోషించుకొనుటతోఁ దృప్తినొందక యన్నిశాఖలయందును పురుషులతో సమానముగనుండవలయుననియుఁ బురుషులకంటె నేవిషయమునందును వెనుకఁబడియుండరాదనియు వారియాశయు. తమ్ము లోఁబఱచుకొనుటకు ఎంతవలయు తమకు న్యతిరేకముగఁబ్రయత్నించుచున్నను తాము దానికిలొంగక తమస్వాతంత్ర్యమును గాపాడుకొనుశక్తి వారికిఁగలదు. వారి సజీవతయు, జాగరూకతయు పర దేశస్త్రీలకు అసూయామూలము అయినది.

అచట స్త్రీలలో జ్ఞానప్రచారమునకు ప్రతీక లోకముఖ్యసాధనము. అవి మనోహరముగ-చక్కని చిత్రములచే వన్నెమీటి యింపుగను శుభ్రముగనుండును. స్త్రీలెల్లరును వానిని చదువనగునని వారితలంపు. బీదలు కొనిచదువలేరనుభావముతో భాగ్యవతులు వానినిగొని బీదవారికి చదువనిచ్చుచుందురు. ఇట్లాస్త్రీలు మంచి జ్ఞానమును, నాగరికతను, సదాచారములను అలవఱచుకొని తమసంఘమున కలంకారప్రాయములుగనున్నారు. ఇంగ్లాండు, ఫ్రాంసు, జర్మనీ మున్నగుదేశకాంతలకంటె మైగుణములలో నీదేశపుస్త్రీలు మిన్నలుగనున్నారని పెక్కురవిద్వాంసులయభిప్రాయము. ఆస్త్రీలు తమకిచ్చినస్వాతంత్ర్యమును దుర్వినియోగపఱచు రేమోయని మొదట ననేకులు సంశయించినారుగాని యందుల కేమాత్ర మవకాశమునులభియింపలేదు. సామాన్యముగ పాశ్చాత్యకాంతలవలె వారియొద్దఁ గపటములేదు. రష్యాదేశపుసీమలయందు వివస్మతయు, నర్థవస్మతయు చిత్రములులేకపోలేదు. అచటి నాటకరంగమున వివస్మతయు, నర్థవస్మతయు జూడకపోము. అయినను కొన్ని పాశ్చాత్యదేశములలోకంటె గంభీరతయు, నాగరికతయు, శీలమును సామాన్యముగ నిచట నెక్కువగఁగలవనుట నిశ్చయము.

పల్లెటూరిస్త్రీలును ఇపుడు సార్వజనికజీవనమున నెఱవఁగలుగుచున్నారు. తాముసొంతముగ వ్యవసాయమునేయుచు, చేయించుచున్నస్త్రీలు పదిలక్షలకంటె నధికముగనున్నారు. వారివిజ్ఞానముచేతను, కార్యశుశలతచేతను అన్నియధికారశాఖలయందును బ్రవేశించుచున్నారు. 1926-వ సంవత్సరమునకే సోవియటు గ్రామసంఘములయందు లక్షకంటెపెక్కుడుగ స్త్రీప్రతినిధులున్నారు. ఈసంఖ్య క్రమముగ వృద్ధియగుచునేయున్నది. 1926 లోజరిగిన 'సోవియటుయానియన్ కాంగ్రెసు'లో 'రెండుప్రజాతంత్రములనుండియు 169 గురు రైతుస్త్రీప్రతినిధులు సంబంధముగలిగించుకొనియుండఁగా 1927 లో ఒక్కపైబీరియాలోనే 8000 మంది స్త్రీలు గ్రామసోవియటుసంఘములలో సభ్యత్వమును సంపాదించగల్గిరి. 47 గురుస్త్రీలు వానిలో నధ్యక్షుపదవులనుగూడ నాక్రమించుకొనిరి. ఇట్లే యన్నిశాఖలును స్త్రీపరిచయముచే మనోహరములగుచున్నవి. ఒకసహకార సంఘములయందే యొదులక్షలకంటె పెక్కుడుస్త్రీలు సభ్యులుగానున్నారు. పల్లెటూరియబలమును విద్యావతులై క్రమక్రమముగా న్యాయాధికారపదవుల నొందుచున్నారు.

పారకాంతలసితిగతు లింతకంటే మేలుగనున్నవి. చదువుసంభ్యలకును, ఆరోగ్యరక్షణమునకును, శిశు పాలనాధికమునకును చక్కనియవకాశముల సేర్పజచివారు. కూలిపనిచేయుకోమలులను పురుషులతోఁబాటు జిల్లాసోవియటుసంఘములకును, రాష్ట్రసోవియటుసంఘములకును సభ్యుల నెన్నికొందురు. వారు 'యూనియన్ కాంగ్రెసు ఆఫ్ సోవియట్' (ప్రధానశాసనసభ)కుఁగూడఁ బోవుదురు. రాజకీయవిషయములయందేకాక పారిశ్రామికములందుఁగూడ నుచితసకాశములుగలవు.

పూర్వము యంత్రాలయములలో పదునాలుగుగంటలకుఁదక్కువకానికాలము పనిచేయుచుండువారు స్త్రీలు. నేఁడో ఏడేనిమిదిగంటలపనిచేసియే యంతవేతనము నొందుచుందురు. పూర్వము అమితపరిశ్రమచేయజమానులయత్యాచారములచే జరుగనిపని నేఁటి స్వతంత్రతాపూర్వకమగు యల్పకాలపరిశ్రమచే జరుగుచున్నది. నేఁటిపనియందు తృప్తిపూముగలదు. తమకృషి యజమానులకును, తన్ములమునఁ దమకును లాభ దాయకమగునను విశ్వాసముగలదు. కనుకనే పని యెక్కుడుగనగుచుండును. కార్యకారి యుత్సాహముగాని బలవంతముగాదుగదా!

యంత్రాలయపుకూలీలు పరిశ్రమచేయుచు సుఖమును శాంతిని బొందుటకుఁదగునేర్పాటులు, గ్రంథాలయములు, పతనాలయములు, వ్యాయామశాలలు, శిశుశాలలు, వర్తకపాఠశాలలు, వైద్యాలయములు మున్నగున నెన్నియో యంత్రాలయమునఁగాని, చుట్టుప్రక్కలఁగాని యేర్పజతురు. సరకారువారియంత్రాలయములందు స్త్రీలకుసంబంధించిన ప్రత్యేకశాసనములు గొన్నికలవు. వానిని మీఱకుండునట్లు బాగరూకతతోగమనించు వారు కొందఱుండురు.

ఆసియమములనుగొన్నిటిని మచ్చునకీటఁజూపెదము. గర్భవతులచేత నియమితకాలము ఏడుగంటల కంటే నేమాత్రమును ఎక్కువగఁబనిచేయింపరాదు. కొన్నిప్రత్యేకపరిస్థితులలోఁ దక్కుగనులలో పనియేదియై వారిచే చేయింపరాదు. ఆరోగ్యభంగకరములను నేపనులను వారికొప్పింపరాదు. గర్భవతులకు-కాయకష్టము చేయువారయిన ప్రసవమునకుముందు రెండుమాసములును, వెనుక రెండుమాసములును; మనకష్టముచేయు వారికి ముందఱువారములును, వెనుక నాఱువారములును వేతన ముసఁగించు విశ్రాంతియొనఁపలయును. ఇంతియకాదు. శిశువునకు 9 మాసములువచ్చువఱకు నతనిపోషణమునకదనముగ ప్రతిమాసమునకుఁగొంత 9 (రూబిలులు) సామీప్రియపలయును. ఆకాలమునఁ బనిచేయునపుడు మూడుగంటలకొకమాటు తనబిడ్డనుజూచినచ్చుటకు-పాలిచ్చుటకు వారికిఁ గొంతయవకాశమొసఁగవలయును. యంత్రాలయములకుజేరి విశ్రాంతిగృహములును ఉండును. సామాన్యముగ రోగగ్రస్తలగుస్త్రీలు పగలు పనిచేయుదున్నను రాత్రులయందండే నివసించుచు సంపూర్ణారోగ్యమునై న వెనుక తమనిలయములకేగుదురు.

మఱియు వీనితోఁజేరి 'ట్రేడున్యూలు' ఒకటియుండును. ఇందు అచట పనిచేయుబాలికలు 13, 14 ఏండ్లవయస్సుగలవారు చదువుచుందురు. అట్టిబాలికలనుగూడ ప్రతియంత్రాలయము చేర్చుకొనవలయును. వారచట ప్రతిదినము 4 గంటలకాలము వ్యాపారశ్రమసాయవిషయకసిద్ధాంతముల సేర్పుకొనుచు, నాలుగుగంటలుపనిచేయుచు ననుభవజ్ఞానమును వృద్ధిపఱచుకొందురు. ఈపాఠశాలలు ప్రాథమికశిక్షణమయినబాలికలకే యుపకరించును. ఇందు 2, 3, 4 ఏండ్లపరిమితులుగ విద్యావిధానములుండును. కన్యలు వారియిష్టము నచ్చిన విషయములనభ్యసించి యుత్తీర్ణులై యాయంత్రాలయములయందే తమసమర్థతను వినియోగపఱచుచుందురు.

వీనితోఁబాటు మఱియొకగదియుండును. అందు పటములు మున్నగువానిసాయమున సామాన్యముగఁ గలుగు నంటువ్యాధులనుగూర్చియు వానికష్టములనుగూర్చియు విపులముగబోధించుచు వారు పెడత్రోవఁబడ

కుండ మేల్కొలుపుచుందురు. ఇట్లచ్చట కూలీలు నియమితసమయములయం దీయెల్లప్రయోజనములుపొందుట కవకాశములుండును.

స్త్రీలు వివిధశాఖలలో పనిచేయుచున్నటులనే వివిధసంఘములలో (Clubs) గూడ కృషిచేయు చున్నారు. 1927-వ నాటి పరిగణనమునుబట్టి నూటిలో నెంబటుస్త్రీలు ఏయేసంఘములలోఁగలరో యొకింత చూపుదుము. సాహిత్యకసంఘములలో 42 స్త్రీలు, నాట్యసంఘములలో 39 మంది, సామాన్యవిద్యాప్రచార సంఘములో 36 గురు, వ్యాయామసంఘములో 31 రు, 'మార్కు' నీతిప్రచారకసంఘమున 28 మంది, 'లెనిసు' మతప్రచారకసంఘములో 28 మంది, ట్రేడుయూనియనులో 27 గురు, మతస్వతంత్రకసంఘమున 24 గురు స్త్రీలు గలరు. వీనియన్నింటినుందును పురుషులుగూడ సభ్యులుగనుండవచ్చును. ఇట్లే మఱిఇతరసంఘములు పెక్కిటి యందును స్త్రీలు స్వతంత్రముగ విచక్షణపూర్వకముగ సభ్యురాండ్రయి కృషిచేయుచుందురు. క్లబ్బుదగ్గరకు వెళ్ళిని కామినులకొఱకు పుస్తకములుమున్నగునవి వారిగృహమునకేపది ప్రోత్సహించుచుందురు. నూతన భావములను ప్రబోధమొనరింతురు. ఇందులకు యంత్రాలయపుకూలీలు ఎక్కువగనుపయోగింతురు. ఇట్లు యంత్రాలయములు కేవలయంత్రాలయములుగాక జ్ఞానప్రచారమునకును కేంద్రములగుచున్నవి. పూర్వమువలె వారు యంత్రాలయములందు నిరంతరపరిశ్రమచేయకయే జీవనమును నిర్వహించఁగలరు. తమకృషివలనఁగలిగిన లాభమునందుఁ దమకుఁగూడపాలుండుటచే వారుత్సాహముగఁ బనిచేయుచుందురు. శిశువులనుగూర్చి స్త్రీలు గానీ, స్త్రీలనుగూర్చి పురుషులుగానీ యేమియు శ్రమపడనక్కఱయుండదు. వారికిసంబంధించిన ప్రతిపేషయము నందును (Labour Code) శాసనములుగలవు.

పూర్వపురస్కాయందు 'పనికొలదిజీతము' (Equal Pay for Equal Labour) అను సిద్ధాంతముగలదు గాని యది యాచరణమునందుమాత్రము శూన్యము. పురుషులకంటె స్త్రీలకు కూలితక్కువ. పురుషులతో సమానముగ స్త్రీలు పనిచేయఁజాలరని వారివిశ్వాసము. అందువలన ఎక్కువకాలముపనిచేయుచున్నను ఫలము తక్కువగానుండెడిది. స్త్రీలతోసమానముగ కూలిపుచ్చుకొనుటకు పురుషు లంగీకరింపనందున వారికెక్కువకూలి యియ్యవలసివచ్చుచుండునది. కాని యిప్పుడు స్త్రీలు పురుషులకంటె పనిలో నేమాత్రమునుతగ్గమని కార్య రూపమునఁ జూపుచున్నారు. కనుక పురుషులతోసమానముగ స్త్రీలకును కూలినిచ్చునటుల నిప్పుడు స్త్రీలసంఘ ములును-రాజశాసనములును ప్రయత్నించుచుండుటచే నిది యిప్పుడు ఫలోన్ముఖముగనున్నది.

శ్రీ శా న ము

నాగృహంబు నాయిల్లాలు నానుతుండు
నాధనంబనువెల్లె లేనాటికై న
సర్వమునుబాసి హా! ఈశ్వశానభూమి
లోన లీనమైపోవుట గానరేమి?
పండితులమని ధీబలవంతులమని
పాలకులమని సర్వసంపన్నులమని
కన్నుగానకనున్న వెకలిజనంబు
లెందరిట మాయమైపోయి రెవ్వడెరుగు?
విపులభోగంబులున్న భూవిభుడెవ్వెన

శ్రీ మ తి పి. అప్పల నర స మ్మ గారు
భిక్షమెత్తిజీవించు నిర్వేదయైన
సకలశాస్త్రంబులెరుగు దోషజ్ఞుడైన
అక్షరమెరుంగనట్టి మూఢాత్ముడైన
ఇట సమానంబెవో నిక్క మీవిధంబు.
హర్ష్యములుకావు సంపద లనలెకావు
బందుగులుకారు ఘనప్రభుత్వమ్ముకాదు
యెద్దియుసకాదు నెమ్మది నెంచిచూడ
జనుల కీశ్వశానంబెగా శాశ్వతంబు.

స్త్రీల భీమా

శ్రీ మతి సునర్ల లక్ష్మీనరసమాంబ గారు

భీమాఅనేపదమునకు ఇంగ్లీషుభాషలో ఇన్సూరెన్సు అనియందురు. ఆపదలో నున్న కుటుంబములకు ఆపత్తులేనివారందరుకలిసి సహాయముచేయుటయే భీమావ్యాపారముయొక్క ముఖ్యద్దేశ్యమై యొప్పురుచున్నది. ఒక ఉదాహరణము: పల్లెటూరులలో ఎవరికైనా ఆపత్తుతటస్థించినపుడు యిరుగుపొరుగువారలు కొంతసహాయము చేయుదురు. అనగా ఒకకుటుంబములో ఎవరైనచనిపోయినపుడు వారిబంధువులను కొందరు ఓదార్చుచుందురు. కొందరు శవవాహనమునకై ఉచితముగ పూనుకొందురు. అట్టివిపత్తులో కావలసిన ముఖ్యసామగ్రిసంతయు నెవరంతట వారేతెచ్చి సహాయముచేయుదురు. దీనినే అన్యోన్య సహకారమని మనమెచవచ్చును. ఇట్టి సహకారసహాయమే పరోపకారమనతగును. ఒకరైతు కుప్పనూర్చుకొనుటకు తనతోడిరైతులను పదికాళ్ళుఎడ్లను అడిగి తెచ్చికొని తనపని పూర్తిచేసికున్నతర్వాత తనకు సహాయముచేసినవారికి వంతులువారీగా తానున్న తన ఎడ్లున్న కుప్పలునూర్చుచుండును. ఇటుల అన్యోన్యసహాయమువలన ఇబ్బందులను సులభముగదీర్చుకొని సుఖింపవచ్చును. అన్ని విషయములలోను సహకారపరపతిసంఘములు సౌఖ్యప్రదములని విధ్యాధికులెల్లరును విశ్వసించియేయున్నారు. ఇట్టి ఉదాహరణములు వ్రాయబూనిన అనేకములు గనుపడుచుండును. ప్రస్తుతము ఈవ్యాసము సహకారవిషయమైనది కాకపోయినను భీమావ్యాపారమునకు పునాది సహకారసంస్థయేగాన దానినిగురించి వ్రాయవలసివచ్చినది.

ఆరోగ్యముగానున్న పట్టాదారులయొక్క సొమ్ము ఆపత్తులోబడినవారికిగాని మృతినొందివారి వారసులకుగాని సహాయముచేయుటయే భీమాకంపెనీవారియొక్క ముఖ్యతాత్పర్యము. ఇతర దేశములలో భీమాచేయించుకొనేవారియొక్కయు, భీమాకంపెనీలయొక్కయు సంఖ్యలుపెచ్చుగానే కనపడుచున్నవి. దానినిబట్టిచూడగా మనదేశములో భీమాతత్వము పురుషులకే అందులో విద్యావంతులమనుకొనువారికే తెలియనపుడు ఇక స్త్రీలకు బొత్తిగా తెలియదనుటలో ఆశ్చర్యమేమికలదు? ఎంతబోధపరచినను సుంతైన తెలియని స్త్రీజాతికి ఎప్పటికి భీమాతత్వముపూర్తిగా తెలియగలదో నిరూహ్యము. కాని పురుషవ్యక్తులకంటె స్త్రీజాతికి భీమా మిక్కిలిముఖ్యావసరమగునని ముమ్మాటికి మనవి చేయుచున్నాను. కారణమేమనగా ఆడదానిచేతి అర్థమున్న మగవానిచేత బిడ్డయున్న బ్రతుకదని మనతెలుగులో నొకసామెతకలదు. పురుషవ్యక్తి సంపాదించి తెచ్చిన సొమ్ము స్త్రీలచేతులలో పోయదురనుట చాలాచోట్ల యదార్థమనతగును. మనస్త్రీలలో పలు పురు గృహనిర్వాహకత్వవిధానమెరుంగక ఆదాయమునకంటె అధికమగు వ్యయములుచేసి అప్పలపాలయి అమితభాధల బొందుచున్నారనియనుటలో అతిశయోక్తిలేదు. ఇందు విషయములో పురుషవ్యక్తులే పొరబాటుపడి ఆదాయమును గుర్రెరుగకుండ వ్యయములు

చేసుకొనుచున్నప్పుడు యిక స్త్రీలనునిందించుట అసభ్యమనతగును. రాజాధిరాజులు, చక్రవర్తులు, కిరీటాధిపతులకు ఈ అమితవ్యయపువ్యాధి అంటురోగమువలె వీడించుచున్న దనుటకు ఆనేకోదాహరణములు గలవు. వాటినిన్నిటిని యిచటచర్చింప బూచుకొనుటకు తగిన సమయముకాదు. మన స్త్రీలలో ఉదయాదిప్రభృతి అనేకదుర్వ్యయముల చేయు చున్నారము. మనజాతికి పుష్పములనిన అతిప్రీతి. మనము నిత్యము దవనము, మరు వము, చేమంతి, రోజా, సంపంగి, మల్లెమొదలగు పుష్పములకు విరివిగా ఖర్చుపెట్టుచుం దుము. తర్వాత కాఫీగుండ, పంచదార, పాలుకొరకు కొంతపైకము వెచ్చించుచుందుము. ఇవిగాకుండా విదేశపుష్పావణులకు మరగి ముద్దినను చీరెలు, పేసుపొడ్రు, తలనూనెలు, నబ్బులు యిలాటివి తరుచుకొనుచుందుము. రిబ్బనులు, లేసులు, అల్లికదారములు, పూసలు, ఇవియవియననేల యేదోవిధముగా మనయింటిలోని ద్రవ్యమును విదేశములకు సాగనంపు చున్నారము. ఇవిలన్నియు బొత్తిగామానివేయవలసినదిగా నేను కోరుటలేదు. వీటిని కొనుసపుడు ఆదాయమునుజూచి దూబరగాకొనకూడదనియే విన్నవించుచున్నాను. ఇట్టి అమితవ్యయములలో దగులుకొని ఆదాయమును నశింపుచేసుకొనుచున్న మనస్త్రీజాతికి భీమాచేయించుకొనుట మంచిమార్గముకాదని యెవరనగలరు? మరియు మనస్త్రీలకు రెండు సంవత్సరముల కొకసార్వయైన గర్భధారణమగుచుండును. ప్రతిపురుషు తటస్థించినపుడును ఒక్కొక్కగండ మెదుర్కొనుచున్నది. మనస్త్రీలలో మూఢాచారములవల్లను తెలివితక్కువ జాతివారగు మంత్రసానుల ఉపచారములచేతను అకాలమరణములు సంప్రాప్తమగుచున్నవి. కాన మనస్త్రీలు తప్పక భీమాచేయించుకొన్నచో మన కుటుంబములు యిబ్బందులు పాలు కాకుండా సహాయసంపత్తులు కలిగియుండును. మనము భీమాచేయించుకొన్న సొమ్ము వాయిదా పూర్తియగుచరకు మనము జీవించియున్నచో వృద్ధాప్యదశలో మనచేతికందును. మనకు అకాలమరణముప్రాప్తించిన మనపుత్రికాపుత్రులకు సహాయముచేసినవారమగుదుము. అయితే పురుషులే నిరుద్యోగనమస్యలో అల్లాడుచున్న యారోజులలో స్త్రీలు యిబ్బందిపడి భీమాచేయించుట కష్టసాధ్యమని నేను యెరుంగని విషయముకాదు. మనముచేయు ప్రతి ఖర్చులలోను కొద్దిగా మిగుల్చుకుని భీమాకుసొమ్ము నిలవచేసికొనవలసినదని కోరుచున్నాను. తరుచు మనకు కలరా, టైఫాయిడ్లు, మళూచికము మొదలగు అంటువ్యాధులు తటస్థమై తద్వారామరణములు ప్రబలుచున్నవి. మోటారుప్రమాదములు, నావికాప్రయాణములు, జట్కబండ్లప్రయాణము వీనిలో ప్రమాదములు అధికమగుచున్నవి. మనముచిక్కి వయస్సు నందే భీమాచేయించుకుంటే చెల్లించేసొమ్ములు చౌకగానుంటూవుండును. వయస్సుమించిన కొలదీ వాయిదారేట్లు అధికమగుచుండును. ఒకప్పుడు ఆరోగ్యమున్ను క్షీణించియుండును గనుక మనస్త్రీలు ఆలస్యముచేయక వెంటనే భీమాచేయించుకొనుట ఉత్తమమని యెంచ తగినది. మన హిందూదేశములో అరువది భీమాకంపెనీలుఉన్నట్లు మనకు అంచనాగా

తెలియుచున్నది. వీటిలో మన ఆంధ్రదేశమందు స్థాపించిన భీమాకంపెనీలోచేరుట ఉత్తమము. “ఉష్ణకప్పురంబు సాక్కపోలికనుండు” అనే సామెతగా ఏకంపెనీ సమ్మకమైనదో యేకంపెనీ సమ్మకమైనది కాదో వాటివాటికార్యనిర్వాహకవర్గముయొక్క గౌరవమునట్టి మనము నిర్ణయించుకోవచ్చును. మచిలీపట్టణమందు స్థాపించియున్న ఆంధ్ర ఇన్సూరెన్సు కంపెనీవారు స్త్రీలభీమావిషయమై కొన్నినిబంధనల నేర్పాటుచేసియున్నారు. వాటిలో స్త్రీలకు వెయ్యిరూపాయలకు అయిదురూపాయలు అధికముగా చెల్లించవలెనని యేర్పాటు చేసినారు. పైగా వెయ్యిరూపాయలకు తక్కువధరఖాస్తులు స్త్రీలు భీమాచేసికొనుటలో అంగీకరించుటలేదనిన్ని తెలియుచున్నది. మరియు స్త్రీలకు వైద్యపరీక్ష L.M.S. పరీక్షలో నుత్తీర్ణురాలై స స్త్రీవైద్యురాలే చేయవలెననిన్ని, ఆమెకుతోడుగా L.M.P. పరీక్షలో జయమొందిన పురుషులవైద్యుని సహాయముతో వైద్యపరీక్ష పూర్తికావలసియుంటుందనిన్ని విని ఉన్నాను. స్త్రీలనుపరీక్షించుటలో స్త్రీవైద్యురాలికిసహాయముగా పురుషవ్యక్తిని సహాయము చేయవలెననివిధించుట అంతగాబాగులేదు. పురుషులవైద్యసంపర్కములేకుండానే L. M. S. పరీక్షలో ప్యాసయినస్త్రీకి సహాయమవసరమగునేని L. M. P. పరీక్షలో ప్యాసయినస్త్రీ వైద్యురాలినే నియమించుట ప్రశస్తముగానుండియుండును. మరియు స్త్రీలను వైద్యపరీక్ష చేయించవలసియున్నప్పుడు 20—0—0 ఫీజు ముందుగా కంపెనీకి పంపవలసియుండునని రూల్సునందుకలదని తెలియుచున్నది. ఇట్టి విషయములన్నియుచూడగా ఆంధ్రదేశమందు అరువదిలక్షలవరకు వ్యాపారముసాగించుచున్న ఆంధ్రఇన్సూరెన్సుకంపెనీవారు స్త్రీజాతికి ప్రత్యేకసౌకర్యములు యేర్పాటుచేసినబాగుండునని మనవిచేయుచున్నాను.

ఇదిగాకుండా బెజవాడయందు స్థాపించబడియున్న డెక్కన్ అస్యూరెన్సుకంపెనీ వారు స్త్రీలవిషయమై ప్రత్యేకసదుపాయముల నేర్పాటుచేసియున్నారని వినియున్నాను. 250—0—0 లగాయిత స్త్రీలధరఖాస్తులు స్వీకరింపుచున్నారనియు, వెయ్యింటికి అయిదురూపాయలను అదనపురేటు పుచ్చుకొనుటలేదనియు, స్త్రీల మెడికల్ యగ్జామినేషన్ విషయములలో ప్రత్యేకసౌకర్యముల నేర్పాటుచేసియున్నారనిన్ని వినియున్నాను. అన్నిటికంటె ఈకంపెనీవారుచేసిన ఒకమహాోపకారము వినుతింపతగినదై యున్నది. వీరు ఆర్గనైజింగ్ బోర్డులో శ్రీమతులు 1. డాక్టర్ ముత్తులక్ష్మిరెడ్డిగారు, 2. ఆచంట రుక్మిణీలక్ష్మి పతిగారు, 3. అంబుస్వామినాథనుగార్ల నంటి విద్యాధురీణరాండ్రనుమెంబర్లుగా నేర్పాటుచేసి యున్నారు. మరియు శ్రీమతులు పొణకా కనకమ్మ, మనపాకం కమలమ్మగార్లు మొదలగు విదుషీరత్నములగు దేశసేవకురాండ్రను ఆర్గనైజర్ల గాను నియమించుటనల్ల మనస్త్రీజాతికంత కును గొప్పగౌరవమును, సౌకర్యమును సమకూర్చియున్నారని మనము సంతోషింపవలసి యున్నది. వీరు ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు ఆంధ్రభాషలోనే జరుపుచుండుచో ఆంగ్లేయ భాషాపరిచయములేని ఆంధ్రస్త్రీలు పలువురు ఏజంట్లుగానుండి పనిచేయుటకు వీలుకలుగును.

బ్రాహ్మణకాలమునందలి స్త్రీగౌరవము

భాగవతులల స్త్రీచరిత్రాస్త్రీగారు

మున్నుండుగా బ్రాహ్మణములననేమియో అవి యేకాలమునాటివో కొంచెముగాఁ దెలుపవలసియున్నది. బ్రాహ్మణములనఁగా వేదములనియు, వానికి వ్యాఖ్యానములవంటివని కొందఱను, వేదభాగములని మఱికొందఱను జెప్పుదురు. ఆచర్యతో నిచ్చటఁబనిలేదు. ప్రతివేదమునకును బ్రాహ్మణములుగలవు. అందు ఋగ్వేదమున కైతరేయబ్రాహ్మణమును గౌతమీబ్రాహ్మణమును; శుక్లకృష్ణవేదములతోనొప్పెడి యజుర్వేదమునకు శతపథబ్రాహ్మణమును; దైత్యీయబ్రాహ్మణమును; సామవేదమునకుఁ దాండ్యపడ్డింశాదిబ్రాహ్మణములును; అధర్వవేదమునకు గోపథబ్రాహ్మణమునుగలవు. ఇవియన్నియుఁ బ్రవచించిన ఋషి నామములనుబట్టి భారతకాలమునాటివని కొందఱువిమర్శకులు నిర్ణయింపఁగలిగిరి. అనఁగా రమారమి యిప్పటి కైదువేలయేండ్లనాటివని వారితలంపు. అప్పుడే భారతదేశమందలి ఋషివర్గులవైభవమెల్లను వెల్లడియైనది. ఆకాలమున స్త్రీలెట్లు గౌరవింపబడిరో యా బ్రాహ్మణోదాహరణములతోడనే చూపెదను. వానియందుఁగాన్పించెడి ప్రధానవిషయ మాధిదైవికత త్వవర్ణణమయ్యును మనుజుఁడు గృహస్థుఁడై యజ్ఞములొనర్చుటయే శ్రేష్ఠతమమగు కర్మముగావర్ణింపబడియున్నది. ఇట్టిభాగము వానియందు విశేషముగలదు. గృహస్థాశ్రమము స్త్రీపురుషులిద్దఱుమూలమునఁగదా నడచుచుండును? సాధారణభాషయంధః స్త్రీ పురుషునకర్థాంగియని చెప్పఁబడినట్లుల పత్ని పతియొక్క యర్థభాగమనియేకలదు:—

“అథో అథోవాఽఏష ఆత్మనః | యత్పత్నీ”

—తైత్తి. బ్రా. 3. 3. 3. ౫.

మఱియు నాకాలమునందు స్త్రీలకు విశేషగౌరవముకలదు. అట్లులేకున్న పత్నుల యొక్కరూపమే లక్ష్మీయొక్కరూపమనియుండునా!

“శ్రీయావా ఏతద్రూపం యత్పత్నీ”

—తైత్తి. బ్రా. ౨. ౨. ౪. ౭.

ఇంతయేల? పత్నీరహితుఁడై నపురుషుఁ డెట్టికర్మములనుజేయ ననర్హుఁడని తెలుపుటయే వారిగౌరవమును జాటుచున్నది.

“అయజ్ఞోవాఏషః | యోపత్నీకః”

—తైత్తి. బ్రా. ౨. ౨. ౨. ౬.

ఇన్నిమాటలెందులకు? ఇప్పుడు లోకానుభవమునందున్న స్త్రీలవిశేషములను గాఁచఁగల్గితిమేని పైయర్థమే మఱింత తేటపడఁగలదు:—సుగుణవతియగుస్త్రీ సహధర్మచారిణియై గృహకృత్యములను బాగుగాఁ జక్కఁజెట్టును; భర్తకు సంతతినిచ్చును; నకలవిధములను భర్తకు సహాయురాలగును; సదా తనభర్తకు మేలుకలుగవలయుననెడి తలంపునక్కవేటొకతలంపుతోనుండదు. మంచికళత్రమేకదా లోకమున ధర్మసాధన కుపకరణము; గృహనీతివిద్యకు గృహము; వంశస్థితికి మూలము; చిత్రాహ్లాదసంజనకము; సిరిగుణములకుగని; గౌరవమునకుఁగౌరణము; విమలచారిత్రశిక్ష కాచార్యకము. అట్లు స్త్రీయనేకవిధములుగా నుపకారిణియగుచుండఁ బ్రపంచమునం నుత్తమపురుషునకు భార్యకంటె నితరమెద్దియును

బ్రయతమముగానుండదని వేటుగా జెప్పవలయునా? మంచియిల్లాలు భర్తను జెడుత్రోననుండి తప్పించి ముక్తినొనగను. అనుకూలభార్యవంతులు తమగృహము భూతలస్వర్గముకాగా నిఖిలసంతోషమునుబడయగలరు. పురుషుఁ డొంటరిగా నడవినో వాసముచేయుచున్నను భార్యయొక్కతియే సహాయురాలై సౌఖ్యదాయనియగును. ఆలుబిడ్డలతోఁ గూడియుండిన వానినే సకలజనులును సమ్మానింపఁదగినవానినిగాఁ జూతురు; విశ్వసింతురు; కాని యేకాకిగా నుండువాని నెవ్వరును విశ్వసింపరు; సమ్మానింపరు.

“నాతండ్రి యెవ్వనికి నన్ను వివాహమొనర్చెనో యాతనిని నేను జీవించియుండునంత కాలమును విడువజాలను” అనెడి సుకన్యాఖ్యానమునందలి వచనానుసారముగ నాకాలమున పతి గుణహీనుడయ్యును స్త్రీలు పతిసేవచేయుటయే పరమధర్మముగాజూచెడివారలు. అందుచేతనే యేదేశమువారలును గడింపజాలనినుక్తిని భారతరమణీమణులు సాధింపఁగల్గిరి.

“సాహోవాసవైవాహం జీవంతగ్ హస్వామి” —కాణ్వ. శతపథ. ౫. ౧. ౫. ౬.

ఆకాలమునందు నూలుతీయుటకాని యున్నితో వివిధరూపములగు వస్తువులనల్లుట గాని సాధారణస్త్రీల వ్యాపారమైయుండెను.

“తద్వ్యా ఏతత్ స్త్రీణాంకర్మయదూర్ణానాత్రమ్” —కాణ్వ. శత. ౧౪. ౪. ౨. ౮.

మఱియు నప్పుడు వివేకవతులుగాని స్త్రీలు సాధారణముగా నిర్భక్తవాక్యముతోఁ గాలము పుచ్చుచుండెడివారలు. అట్లుకాకుండుటకై గాన మొనర్చుటయో, నృత్యమొనర్చుటయో యాచారమైయుండెను. బాలికలు సంగీతమునేర్వరాదనువార లీక్రిందివాక్యమున కర్థమేమి చెప్పెదరో:—

“తస్మాద్భవపమాభు సంహితోయోనృత్యతియోగాయతి తత్త్రైవయోషానిమిశ్లతమా”

—కాణ్వ. శత. ౪. ౨. ౪. ౪.

ఈకాలమునందు విద్యావతులు సభలకుఁబోవునట్లే బ్రాహ్మణకాలమునందును విద్యా వతులును బ్రహ్మవాదినులునునగు గార్గి, మైత్రేయిలవంటి స్త్రీలు సభలకుఁబోయెడివారలు; కాని సాధారణస్త్రీలు గృహములందే యుండెడివారలు.—

“గృహేవైపత్నీ”

—కాణ్వ. శత. ౪. ౩. ౧. ౮.

“గృహేవైపత్నీప్రతిసా”

—మాధ్వ. శత. ౩. ౩. ౧. ౧౦.

“తస్మాత్ పుమాన్ సః సభాగ్ యంతిన స్త్రీయః”

—మైత్రేయ. సం. ౪. ౭. ౪.

స్త్రీహత్య యప్పుడే కాదిపుషునుగూడ నింద్యకర్మముగాఁ జూడఁబడుచున్నది:—

“నవై స్త్రీయం ఘ్నంతి”

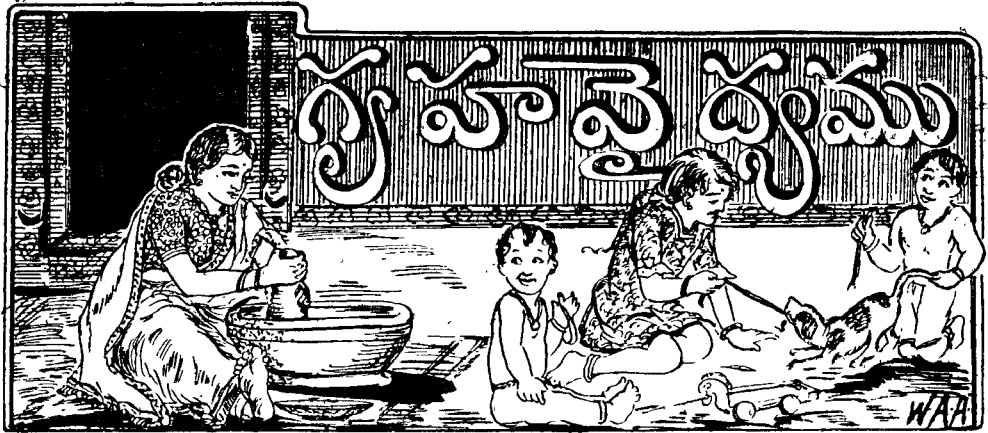
—కాణ్వ. శత. ౧౩. ౪. ౩. ౨.

అప్పుటిస్త్రీలెవ్వనిని జంపెడివారలుకారు:—

“నవై యోషాకంచపహిన స్త్రీ”

—కాణ్వ. శత. ౮. ౧. ౩. ౩౬.

పైనినెప్పఁబడినట్లేన్ని యో ఏశేషములు స్త్రీలయెడఁ గాన్పించుటచేతనేకదా మనువు తన ధర్మశాస్త్రమునందు “ఎప్పుట స్త్రీలు పూజింపఁబడుదురో యచ్చట దేవతలు క్రిడింతురు; ఎచ్చటఁ బూజింపఁబడరో యచ్చటక్రియలెల్లను ఫలరహితములగును” అని చెప్పెను?

డాక్టరు తాము లక్ష్యీకరింపగలరు

వామువాటరు పావులాయెత్తు పంచదారతోనేవించినగాని;-వాముపువ్వు, పుదీనా, ముద్దహారతికర్పూరము నొకసేసాటోవేసిన నీరుఅగును. ఆనీటిని పంచదారపై అయిదుచుక్కలువేసి నేవించినగాని అజీర్ణము, అగ్నిమాంద్యము, అరుచి నశించును.

కాల్చినఅరటికాయ కొంచెము పంచదార చేర్చి ఊరికాయంతముద్ద-కడుపునొప్పికలదేని పావులాయెత్తు మారేడుపండుజిగురు, బెల్లముచేర్చేది-ఇచ్చిన అతిసారము, గ్రహణి కట్టును.

మిల్లిగరి బెడు సరస్వతీఆకురసముగాని; పావులాయెత్తు పస, కటుకనోహిణి సమభాగచూర్ణముగాని; గిరిగిచ్చవేరు, పెన్నేరుకలిపి కుంకుడుగింజంతమాత్ర చేసిగాని నేవించిన అపస్మారము, కాకిచెమ్మలు నయమగును.

పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, ఏలకులు, పైంధపలవణము ఇవి సమభాగములుగగ్రహించి చూర్ణించి అందు శర్కర, తేనె కలిపిఇచ్చిన శిశువులమూత్రకృచ్ఛములు నివారణఅగును.

అరజ్ఘోస్సుకుంఠిని అడ్డసరపాకు, రెడ్డివారి నాన బ్రాలు వీటిలో నొకదాని కషాయముతోనేవించుట పలన శిశువులఉబ్బసము, కాసశ్వాస, దగ్గు, శ్వాస కాస, శ్వాసక్షయ, శ్లేష్మము నెమ్మదించును.

మామిడిచెక్కరసము 5 చుక్కలు, నూనెబొట్టు 7,

సున్నముబొట్టు 4 పూటపూటకు నేవించిన ఎరుపు, తెలుపు ప్రదరములు నివారణఅగును.

శొంఠిచూర్ణమువేసి కాచినఆవుపాలు $\frac{1}{2}$ బొన్న పుచ్చకొనిన కామిల నయమగును.

నీటిపిప్పలి లేక బొక్కెనాకురసము ఆరుచుక్కల చొప్పున, వేయుచుండినచో సమస్తమైన చెవిరోగములు నశించును.

చింతాకుపసరుగాని నల్లఅంబటిఆకుపసరుగాని చెవిలోవేసిన పార్శ్వపునొప్పలు మానును.

పైడిపత్తిఆకురసముగాని కాయరసముగానితీసి అందు తులశిఆకురసము బేడపత్తు, అయిదారు ఏలకుల గింజలుకలిపి నేవించిన వాంతులుకట్టును.

పొత్తిదుంప, అయిదుమిరియాలునూరి వాపుమీద పట్టించి గాలిచాటుగానుండిన కాళ్లవాపులుతగ్గును.

కాకరాకు, కోడిమలముకలిపి నూరికట్టిన మక్కుకాటులు మానును.

బర్రెంకచెక్క అయిదుమిరియాలుకలిపి నూరికట్టిన నక్కకాటులు నయమగును.

రక్తిసంవేరునమలించినను, మట్టినతావున రక్తిససానరాచినను తేలుకుట్టుబాధ నివారణఅగును.

నేలతాడిగడ్డలరసముతో వెలిగారముకలిపి త్రాగిన ఏజాతి పాముకాటుఅయినను నిస్సందేహముగ నివారింపబడును.

ప్రతిశాపము

అది నిశీధము ఘోరజంఝానిలప్ర
పారసంకీర్త భీకరజలదయుతము
తిమిరసంఘాతకరను వృద్ధిస్సమూహ
మఖిలజనలోకహృదయభయానకంబు!

* * *

నడచె నావేళ నొకదివ్యనవ్యకుసుమ
సదృశకోమలగాత్రి విస్ఫారజఠర
వజ్రనిభమైన పాపాణవధమునందు
తనదుశిరమునఁ గంఠోలమునుధరించి.
అందుకూర్చుండె దుర్భరవ్యాధిజనిత
తరసదుర్గంధయుతమైన తనువుతోడ
రిసికనారీపరిష్కంఠలబ్ధసౌఖ్య
మెలమిఁదలపోసికొనుచు నాపాలతిమగఁడు.

అతఁడు కౌశికుఁ డానారి యతనిభార్య
భర్తృపాదారవిందసేవావిశేష
కలితనుప్రతకామ సల్లలితహృదయ
సుగుణవారాశియైన యాసుదతి ముందు.

* * *

కొఱతవడియున్న మాండవ్యపరమమాని
నంధతమసానగాన కయ్యనఘశీల
వెడలిపోవంగ వానికే బిటముతగుల
మాని హర్యక్షగర్జాసమానభయద
ఘోరనిర్ఘోషమునవగ కుహరమదర
కుపితమానసుఁడై యంత గొంతునెత్తి
“కతినుఁడెవ్వఁడు సన్నిష్ఠు గాసిపటచె
నతఁడుసూర్యోదయంబైన మృతినిబొందు”
ననుచుశాపంబొసంగ నన్నారి భూరి
చండశార్దులనాదనఁచకితమాన
భీతమ్మగళాబక్రియ బెదరిబెదరి

అప్పల వీర వేంకటజోగయ్య శాస్త్రి గారు

వదటువడి వెండి నిర్ఘాంతవడి యొకింత
కనులఁదొరఁగెడు బొమ్మంబుకణములొత్తి
“కరుణామత్ప్రాణనాధరక్షణముకొఱకు
కువలయాహితుఁడుదయింప కుండఁగాక!”
యనుచుశాసించి యన్నారి చనినయంత.

* * *

ప్రళయకాలమహాధావృంతపటలకీర్ణ
చటులనిశవోలె నారేయి జరుగకున్న
నడలిబుధకోటి మూర్ఛిత్రయంబుతోడ
మహితహిమకరుఁగన్నట్టి మాన్యచరిత
సూరిజనవంద్యయగు సససూయతోడ
సరగఁజనుదెంచిరంత నాసాధ్వీకడకు.

* * *

వచ్చి మృదుమంజువాక్కుణితినిట్లు
సుదతివీక్షించిపల్కి రాసుబుధవరులు
“సకలభూతప్రపంచంబు సంకులవడ
తరుణిరో! యేలగట్టెదు తరణివధము
వలదు నీయట్టిసాధ్వీ కీచలము వినుము
కలికి! నీకీషమెద్ది యీక్షణమగొనుము!”

* * *

“ఇది యమోఘము మరలింప నెవరివశము?
ఘూక భేకీలసద్భావనకుధరకుహర
ఘనజలాశయసంఘాతకలితచటుల
కాళరాత్రియె నాపాలి కల్పకంబు
కరము పూర్వాద్రిపై ఖరకరుఁడువొడుమ
వసుధ మత్పతిజీవముల్ బొయుఁగాన.”

* * *

“అయిననేమాయె నీకేల సంతభయము?
విమలకరుణార్ద్రహృదయుతౌ వీరలెల్ల

విగతభర్తృక నిన్ జేసి వెడలరెపుడు
పడఁతి! యూహించుదీనికిఁ బ్రతిహతంబు!"
అనుచు ననసూయవచియింప నమలవృత్తి
బాహుయుగమెత్తి ప్రార్థించె పద్మమిత్రు.

* * *
నవ్యకోమలకంజాతనయనయుగళ
ముక్తజలబిందుపూరంబు భూమిఁబడక
మున్నె తనవతి సుప్తోత్థురృషసింహ
మటుల చనియును జీవించె పటులశాప

పొడమె సర్వచరాచరభూతజాత
మృదులహృదయావిందముల్ మేలుకొనగ. నచటివారలు జయపెట్ట నద్భుతముగ!
తమముఁబాయంగనాబుధోత్తములువొగడ
నహిమకరుఁ డల్ల పూర్వాద్రివొడచె.

యుక్తుఁడయ్యును రోగవిముక్తుఁడగుచు
* * *

మా తృప్తేమ

చిరుమామిళ్ల విజయపార్థసారథిగారు

వ్యాధితలచుగ హృదయమును మెతకపరచి యావనావస్థయందుకూడ పసితనమం
దలిభావముల స్ఫురింపచేయును. ఎవరు వృద్ధాప్యముగోను రుగ్మతవలనను బలహీనులై
విషాదమునొందుదురో, ఎవరు ఆదరించుదిక్కులేక ఒంటరిగ పరదేశములలో జబ్బుపడు
దురో వారు చిన్నతనమందుపెంచి పెద్దచేసి తమయశ క్తకుతోడ్పడి ఉద్ధరించినతల్లిని తలంప
కుందురు?

ఇతరములైన హృదయాచరాగములన్నిటిని అతిశయించినను నిశ్చలమగుమాధు
ర్యము పుత్రునిపై తల్లికి నిక్కముగఉన్నది. ఆవాత్సల్యము స్వప్రయోజనముచే తగ్గదు.
ఆపదలలో అణగిపోదు. అప్రయోజనముచే తీణింపదు. కృతఘ్నతవలన నసంపదు. కుమా
రునిహితవునకు తల్లి తనసర్వసౌఖ్యమును త్యజించును. అతనిఅహ్లాదమునకు తననంతోషము
సహితము సరకుగొనదు. ఆతనికి రీలో పాల్గొనును. అభివృద్ధికి ఆనందించును. విపద్దశలో
ఆదరించును.

అపఖ్యాతినొందినను ఆమెకు ప్రేమపాత్రుడొక్కడే. అతనిని విశ్వమంతయు
విసర్జించినను అతనికి విశ్వమంతయు ఆమెయైనిల్చును. మాతృప్రేమకన్న గాఢానురాగమై
నది మతిమొకటిఉండదు. దానికి అదియేసాటి.

అరుణగభస్తిబింబ ముదయాద్రిపయింబొడతేర గిన్నెలో
బెరుగును వంటకంబు వడపిండెలునుం గుడువంగబెట్టు ని
ర్భరకరుణాధురీణయగు ప్రాణముప్రాణము శల్లియున్నదే?
హరహర! యెవ్వరింక గడుపారసి పెట్టెద రీప్సితాన్నముల్.

—కవిసార్వభౌముడు శ్రీనాథుడు.

సాందర్యచక్ర గాథ

సంధి త వెను మెచ్చ సత్య నారాయణ రాజు గారు

సుభగంకరణోపాయములను వివరించుటలో

కామశాస్త్ర గ్రంథములు సాటిలేనివి. కామశాస్త్ర గ్రంథములలో వాత్స్యాయనుని గ్రంథము తెలిగింప బడియున్నది. వాత్స్యాయనుని గ్రంథములో లేని విశేషవిషయములను చెప్పిన కొక్కొకని రతిరహస్యమును తెలిగించుచో ఎఱ్ఱనాదికవులు సుభగంకరణోపాయములను సంగ్రహించిరి. కావున నేను ఆమూల గ్రంథమునుండి ప్రవృత్తము అంగరాగాదుల కొన్ని ఎత్తి సోదోమణుల ఉపయోగార్థమిచ్చుచున్నాను.

సవ్యులు, ఆవాలు, కస్తూరిపసుపు, చంగల్వకోష్ఠ వీనిని కల్పముచేసి నలుగుపెట్టుకొనుచుండుచో శరీరమునకు బంగర కాంతివచ్చును.

వేప, రేల, దానిమ్మ, దిరిసెన, తాండ్ర, లొద్దుగ ఈచెట్ల చెక్కలయొక్క పొడిలో కస్తూరిపసుపు, నాగముస్తలచూర్ణమును కలిపి నలుగుపెట్టుకొనుచుండుచో అంగములకు సాందర్యముబుట్టును.

సవ్యులు, నల్లజీలకఱ్ఱ, తెల్లవాలు, జీలకఱ్ఱ వీనిని పాలతో నూరుకొని రాచుకొనుచుండుచో చర్మమున గల దోషములన్నియు పోవును.

లొద్దుగ, వన, ధనియాలు వీనిని అన్నిటిని కలిపి పూసిన యావనప్రాదుర్భావకాలమున మొగముపై మొలుచు మొటిములు నిర్మూలనమగును.

గోరోజనము, మిరియములు కలిపి పట్టించుటచే గూడ మొటిములు పోవును.

పొట్టతీసిన యవలు పిండిచేసి ఆపిండియు యప్పి మధుకము, తెల్లవాలు, లొద్దుగ చూరము కలిపి స్త్రీల ముఖమునకు లేపనముచేసినచో ముఖకాంతి వృద్ధిపొందును.

మాదీఫలములలోనుండుతాట కొంచము నవ్వులి నచో నోటికంపు పోవును, అధోవాయువులు అంత రించును.

ఏఱ్ఱుమద్దిపువ్వులు, నేరేడుదళములు, లొద్దుగ దళములు సమభాగములగ గ్రహించి ముద్దగానూరి శరీరమునకు నలుగుపెట్టుకొనినచో వేసవిలో చెమటనలన జడలు గబ్బివాసనవేయుట పోవును.

లొద్దుగ, వట్టివేళ్లు, దిరిసెనము, పద్మకము వీని చూర్ణము శరీరమునకు నలుగుపెట్టిన గ్రీష్మతాల మందుకూడ చెమట, చర్మరోగము పుట్టువు.

మంచిగంధము, కుంకుమపువ్వు, మెట్టతామర దుంప, లొద్దుగ, నందివర్ధనము, మరువేరు, తెల్లమిరి యాలు వీనిని సమభాగములుగా గ్రహించి చూర్ణించి నలుగుపిండిగా నుపయోగించుచో శరీరముయొక్క ఎంతటి తీవ్రమైన దుర్గంధమైనను పోవును.

మారేడు, నేలయుసిరిక ఈరెంటిని సమభాగములుగా నీయకరించి నూరి పట్టించిన చంకలలోని చెడ్డ కంపు నశించును.

నెమలియడుగుపెట్టుగ్గజలు చూర్ణముచేసి చింత పండులోకలిపి పట్టించిన బాహుమాలములయందలి దుర్వాసన తొలగిపోవును.

రోమను నారీమణులలో వలమియ కడువాసకెక్కినది. ఆమె జీవితము నిరుపమానము. భర్తను గోల్పోయి దీనదైవలమియ యికతననుకొనుచుండగ కేయస్ మార్పియనుపెంచి పెద్దవానిగజేయుటే తన జీవితసాధ్యముని భావించెను. అనుదినమును బాలునికి ప్రాచీనరోమనువీరుల బలపరాక్రమాతిశయముల వినోదముగజెప్పుచు అత్యల్పకాలములోనే నీమె 'కేయస్' మనమున ఉదాత్తభావములను భద్రపరచెను. రోముదేశశత్రువులను పరిమార్చవలయుననియు, రోమను విజ్ఞానమును పెంపొందింపవలయుననియు, వలమియ బాలునికి చక్కగ బోధించెను. అపారమగు నామె పుత్రవాత్సల్యము కేయస్ మాత్రభక్తితోడాయె. ఆమెను రంజింపజేయుటే తనవిధియనియు, ఆమె మాటను జవదాటకుండుటే శ్రేయమనియు ఇతడు తెలిసికొనెను.

కేయస్ క్రమముగ పెరిగిపెద్దవాడాయెను. రోమునగరమును శత్రురాజు లిప్పుడు వీడింపసాగిరి. వలమియ తనకొమరుని యుద్ధభూములకు వెళ్ళ నాజ్ఞాపించెను. కేయస్ ఆమె ఆశీర్వాదములనుగైకొని వైరులతో ఘోరముగబోరెను. "టల్లస్ అఫీ డి యస్" అను విరోధినానిని దుర్బలునిగజేసివైచెను. "కొరియాల్" అను నగరమును విపత్తునుండి ఒక్కక్షణమున సేవించెను. ఇతని ధైర్యసైర్యములకు రోమనులెల్ల అచ్చెరువొందిరి. రోమనునాయకులెల్ల ఇతనియుద్ధనైపుణ్యమును వేనోళ్లెల్లాఘించిరి. కొరియాల్ నగరమును రక్షించినకతమున నితనికి 'కొరియలేనస్' అనుబిరుదమును రోమనులు ప్రసాదించిరి. వలమియ బాలునికీర్తినివినియు, ధీశాలిత్వమునుగాంచియు కడుసంతసిల్లెను. పేరుప్రతిష్ఠలకై మానవు డిట్లు కష్టములకోర్వనలయుననియు, ప్రాణములబాసినను బాయవలయుననియు, వలమియ దృఢముగనమ్మియుండెను.

కొరియలేనస్ విజయములతోబాటు ఆడంబరమును, గర్వమును స్వీకరించెను. క్రమముగ తన్నుమించినవాడులేడని భావించి బీదసాదలను తూలనాడుచు, ధనికుల ప్రతిష్ఠకై పాటుబడజొచ్చెను. వలమియ తనకొమరుని నూతనగర్వమును గ్రహించలేదు.

కొరియలేనస్ రాజపదవియగు 'రోమనుకాన్సల్' కై ప్రయత్నింపమొదలిడె. కాని అతడు బీదలకడకేగి తన్ను ఆలత్యున్నతపదవికి నెన్నుకొనమని ప్రార్థింపవలయును. తనగాయములను వారికిజూపి, తానెట్లు వారిక్షేమములకై ప్రాణములనర్పింప సంసిద్ధుడై యున్నాడో విన్నవింపవలయును. కాని గర్వయగు కేయస్ యిందులకెల్లుసమ్మతించు? ఎట్టకేలకు చాలకష్టముతో నాతడు వారిని ప్రార్థింపమొదలిడెను. కాని వారి ధిక్కరింపులకును, అధికప్రసంగములకును పైపజాలక గర్వప్రేరేతమగురోషముతో వారిని బహుభంగులదూషించెను. క్రోధావేశముతో వారెల్ల నితనిని రాజద్రోహియనినిందించుచు, త్వరలోనే 'కేయస్'ను రోమునుండి వెడలగొట్టిరి. వలమియ శోకసాగరమునమునిగెను.

కొరియలేనస్ రోషాయతచిత్తుడాయెను. రోమనులపై తనక్షాత్రమును చూపెదనని నాతఁడు తీర్మానించుకొనెను. తదనంతరము తనవైరియగు టల్లస్ అఫీడియస్ కడకేగి రోమనులు తనకుచూపిన నిరసనమును నాతనికి విన్నవించి, వారితోబోరి రోమును భస్మీభూతముగజేసెదనని శపథముచేసెను. కొరియలేనస్ నుగాంచి టల్లస్ ఆశ్చర్యచకితుడాయెను. రోముదేశముపై దండువెడల నాత డీతనికాజ్ఞ యొసగెను. కొరియలేనస్ క్రమముగ రోమను పట్టణములెల్ల నాక్రమించుకొనె. ఇక రోమును ముట్టడించుటకై నాత డంజనేసెను. రోమనులెల్ల యిప్పుడు భయవిహ్వలులైరి. దిక్కుచోపమి రోమను నారీమణులెల్ల నేడ్వసాగిరి. తమ కేయసే తమ్ముకరవాలములతో బాడచునేలని వారెల్ల దుఃఖవివశులైరి. సంధినిగూర్చుని పలువురు రోమనులు ఇతనికిడకేగుడెంచి ప్రార్థించిరి. కాని కొరియలేనస్ వీరమాటలను వినజాయెను. రోమనులనెవ్వరిని తన గుఱారమునకు రానియ్యవలదని ఇతడు భృత్యులకాజ్ఞ యొసగెను. రోమున కిక దిక్కులేదు. యుద్ధవీరుల భీభత్సముల కది గురికాకతప్పదు.

ఇట్టిసమయమున వలమ్మియా తనకోడలిని మునుమని వెంటనిడుకొని రోమును విపత్తునుండి తప్పింప కొరియలేనస్ కడకువెళ్ళెను. ఆమెనుచూచి అతడచ్చటనుండి వెడలిపోజూచె కాని వలమ్మియా అతనిని నిలుపుమని గంభీరముగనెను. “కేయసూ! నీవు రోమను ధీరుడవు. మాతృదేశముపై దాడివెడలవచ్చితివా? రోమున జన్మించితివని అప్పుడే మఱచితివా? ఏనగరరాజము సౌందర్యభావములను, అత్యున్నతానందమును నీకు ప్రసాదించెనో ఆనగరమును దవాసలముచే రూపుమాపజూచితివా? ఇది నీకు పాడియా? నీవిజయమునకై మేమెట్లుప్రార్థింతుము? ప్రార్థించితిమా రోమును మంటలబడగోరులేకదా? ప్రార్థింపనిచో నీమరణమున కెదురుచూడవలయు. నీకై మేమెట్లు తపించుచున్నారమో చూడుము. యుద్ధమును మానుము. సంధియొసగూర్చుము. నీకు క్షిప్రోపార్జన రోమును గౌరవింపుము. నాదీ నాలాపముల ధిక్కరింపకుము. రోమునుసేవించి మాకెల్ల సంతసమొనగూర్చుము. ఇంకను నీమనసు కరుగదేని ఇదిగో నీ భార్యనుచూడుము. నీవుత్రుని దయతో నాలకింపుము. వీరిని గూర్చియైన నామాటల నుల్లంఘింపకుము. అట్లు ధిక్కరింపజూచితివా యిదిగో మాశరీరములపై కాలిడి మమ్ములచంపి పిదపరోముపై వెడలుము” అని వలమ్మియా గంభీరముగ నాతనిమనసు కఠిగునట్లుపవ్యసించెను. కొరియలేనస్ కంట నీరుబెట్టుకొనెను. ఆమె మాటల నెప్పుడు కేయస్ జవదాటియెరుగకు. ఇప్పుడొమె నెట్లు అతిక్రమించును? బేలవలెనాతఁడు “తల్లీ! నీవు నన్నోడించితివి. రోమున కొకయఖండగౌరవమును విజయమును చేకూర్చితివి. నే నికయుద్ధముచేయవోల్ల నిశ్చింతగనుండుము. కాని నాస్నేహితులు నన్ను మోసగాడని పొడచి చంపుదురు” అని వెనుకకుదిరినెను.

వలమ్మియా సంతోషముగ రోమునకేగుడెంచెను. పుత్రుని గోల్పోయెను. రోమును రక్షించెను.

నందివర్ధనము

డాక్టరు. యన్. శేషగిరి రావు, యల్. ఐ. యమ్.

దీనిని ఆంగ్లమున East Indian white Rose, Baywax Flower Plant, Ceylon Jasmine అనియు; సంస్కృతమున కింకిరాత, కింకిరీట, శీతక, శీతభద్రక, హిమగౌర, విచలంబీ, పట్నద, నంద్యావర్తము అనియు నందురు. హిందూదేశమునం దన్నిప్రాంతములందును పెంచబడుచున్నది. అందు బంగాళాదేశము నందు, దక్షిణహిందూదేశమునందు అతివిస్తారము. ఆలయపుష్పసములలో తఱుచు పెంచబడుచుండును. నంది వర్ధనము పూవులు ఆకారమున బొడ్డుమల్లిపువ్వులను పోలియుండును. కాని వాసన అంతగా గలిగియుండవు. గరుడవర్ధనమని కొందరిచేతను విష్ణువర్ధనమని మఱి కొందరిచేతను పిలువబడు పూల మొక్క నందివర్ధనముగణము లోనిదే. నందివర్ధనమును నేలయంట్లవలనగాని ముదురు కొమ్ములు నాటుట వలనగాని వృద్ధి చేయవచ్చును.

నందివర్ధనము పలుకాఖిలుపెట్టి తుప్పగా పెరుగు మొక్క. ఆరుమొదలు ఎనిమిది అడుగులు ఎత్తునఱుకు ఎదుగును. ఆకులు నాలుగు మొదలు ఆరు అంగుళముల నిడివిగాను, ఒకటి మొదలు ఒకటిన్నర అంగుళముల వెడల్పుగాను ఉండును. ఆకులప్రక్క కొనలు ఎగుడు దిగుడుగా నుండును. ఆకులు నున్నగానుండి నిగ నిగగల పచ్చదనముతో నుండును. ఆకు నడిమికాడ కాలుఅంగుళము మొదలు ఆరంగుళమువఱకు వెడల్పు ఉండును. పువ్వు మొదటికాడ ఒక అంగుళము మొదలు రెండు అంగుళముల నిడివియుండును. తొడిమ లావుకానిది. పూవులు ధవళములు. కొన్ని ముద్గపూవులు, కొన్ని ఒంటిరేకపూవులు పూయును. కొలదిగా వాసనయుండును. నందివర్ధనము చెట్టుయొక్క ప్రతిభాగమున పాలవంటి రసము కలదు. అది రుచికి కటు వుగానుండును.

నందివర్ధనపు వేరులో జిగురుపదార్థమును (Resin), కట్టునైన ఔరమును గలదు. నందివర్ధనపు పాలలో రబ్బరుదనునును, బంకదనునును గలవు. ఈ మొక్కలో హిమద్రావకము (Ether) నందు కరిగి పోవు ఔర సంబంధమైన పస్తావుగలదు. ఇది ఇతరపదార్థముల చేరికను తెలిసికొనుటకు సాధనములైన ఔరపదార్థములతో కలిపినచో బాగుగ పనిచేయును. ఇందలి ప్రధానమైనరుచి కటువు.

నందివర్ధనము శీతలముగ నుండును. రక్తదోషము, శిరోరోగము, నేత్రరోగము, కఫము, శీతపిత్తము, వీటినిహరించును. వాతమును చేయును. ఈపూవులు దేవతార్చనకు ముఖ్యము. వైకిపూసిన నందివర్ధనపుపాలు మంచితమనకరమైనమందు. వాచిన భాగములందు రాయుటవలన వానికి చల్లదనమిచ్చును. నఱుకులకు గాయములకు ఈపాలు వాపుకలుగఁకుండుటకై పట్టెంతురు. కాచబింబమును కంటి గ్రుడ్డునందలి యెదుటిభాగము (Cornea) వాచినపుడు పూవులు ఉపయోగించబడును. నందివర్ధనపుపాలు వడగట్టి కంటి వైద్యమునందును వాడుదురు. ఈపాలునూనెతో తలమీద మర్దనచేయుటచే కంటిబాధలు నివారణఅగును. దీనివేరు, వేరుపట్ట నములుటచే పంటినొప్పులుమానును. నిమ్మరసముతో అరగదీసి ఉపయోగించుటవలన కాచబింబపువాపు, ఇతర కంటి జబ్బులు మానును. పండుటాకులరసమును వడగట్టి కండ్లలోవేసిన కలకలుమానును. పువ్వులను కండ్లకు అద్దు కొనిన చలవచేయును. కంటి ఎరుపులను తగ్గించును. మేలుచేయును. నీటితో కలిపి వేరునూరి ముద్దచేసి ఉపయోగించుటచే క్రిమిహాశకమగును. నందివర్ధనపు పూలరసము నూనెతో కలిపి కళ్లకలక, కళ్లమంటలు, చర్మరోగములు వీనియందు వాడబడుచున్నది. ఇది శరీరకాంతిని కలుగ చేయుననియు; పండికొక్కు ఔషమును హరించుననియు ధన్వంతరినిఘంటువునందుగలదు.

మంగళహారతి

హారతిగై కొనుమా రాజగోపాలనీవు
కోరికలుతీరగను కోమలాంగులొసగు. హా
గోవులగాచునట్టి గొల్లకృష్ణుడవయి
గోపికలనుగాచిన గోవర్ధనోద్ధర.

శ్రీమతి యన్. టి. పి. కృష్ణ వేణుగారు
ద్రౌపదిమానమును దయతోనుగాచినట్టి
దయాజూచిభువిలోగల దాసులనుబ్రోచి. హా
ద్వారకావాస కృష్ణ దయతోనుబ్రోవుమయ్య
హా ధరణిలోపల పదదాసి కృష్ణవేణిని. హా

లాలిపాట

శ్రీమతి తిరువీధుల అనుసూయా దేవిగారు
లాలియనిపాడరమ్మా లోలాత్సలారగుమిగుడరమ్మా మేలుగనుజాడరమ్మా మధురుని లీలగొనియాడరమ్మా.

కొమ్మమూడుపురంబులే పురములనుకోరిపడంతస్తులే

తొమ్మిదిద్వారంబులే అందునైదుగురుకావలివారలే.

లాలి

నీలంపురామేడపై స్ఫటికములనిగ్గయినమేడగలదూ వాలాయముగ

దానిలో నొకతొట్ల వ్రేలాడుచున్నదమ్మ.

లాలి

దిడ్డివాకిటపోయిన నాతొట్ల దివ్యముగకనిపెట్టునే అడ్డముగ

దొంగయొకడు కలడందు అతనిపోదోలరమ్మ.

లాలి

నూరువిధికల్పములును మరెయొక్క నూరుహరికల్పములును

నూరుశతకల్పములును పోయినను నూనముగ తానుండును.

లాలి

యిదివరకుపుట్టలేదు యికముందు యిహమందునుదయింబునొందబోడె

నిదురయెట్టిదోకానడూ కలమేల్క మొదలంటజారనివ్వను.

లాలి

అందున్న బాటడమ్మ బ్రహ్మాండమందెల్లనిండునమ్మ

సందేహమేలనమ్మ సచ్చిదానందస్వరూపుడమ్మా.

లాలి

భువనజాలములెల్లను తనయందు పుట్టిగిట్టుచునుండును

భువనస్వరూపుడమ్మా యీబాటు నెవరెరిగికోలుతురమ్మ.

లాలి

సినిమా నటి 'మిర బేబి గార్బో'

సు లో చ న క న్య
రాణిరూపమతిఫిలుమునందలి ఒకదృశ్యము

కీ. శే. కొమ్మారెడ్డి కమలాజగన్మోహిని

శ్రీమతి ప్రో. రాజులక్ష్మీబాయిమ్మగారు

నిర్దుష్టమును నిర్మలమునునగు పవిత్రజీవయాత్రగడపిన సాక్ష్యమణాలలో స్వర్గీయ శ్రీకమలాజగన్మోహిని గారిొకరు. నిస్సార్థదేశ సేవకులయందు నత్యంతకీర్తిగాంచిన స్వర్గీయ శ్రీమాగంటి యన్నపూర్ణాదేవిగారికియను పినతల్లికూతురు. త్యాగధనులును, సుగుణాభిరాములునునయి అల్పవయసుననే కీర్తిశేషులైన శ్రీచెలసాని పట్టాభిరామయ్యగారికిని సాధుశీలయు సజీవయునగు శ్రీపట్టాభిరామమ్మగారికిని కమలాజగన్మోహిని ఏక మాత్ర పుత్రికారత్నము. కమలాజగన్మోహిని 18-9-1904 జన్మించెను.

జగన్మోహినితో నాకొకమారే ఆపరిచితస్నేహము. కాని యదియే దీర్ఘమైత్రీగ పరిణమించినది. ఆమె సాహచర్యము వాంఛనీయముగనుండును. కమలాసోదరి బాగుగచదువుకొన్నది. కాని యామె మంచివిద్యా పతియుని యొనగినవారరుదు. ఇంగ్లీషునందు 4-వ ఫారముమాత్రమే ముగించినదికాని చక్కని నిర్దుష్టమైన భాషా ప్రాధీమ్యగలది. హిందీపరీక్షయందు ప్రథమురాలుగ నుత్తీర్ణయయ్యెను. మాతృభాషయందు మంచి వైదుష్యముగలది.

1919 లో మహావైభవముతో శ్రీయుతులు కొమ్మారెడ్డి రామయ్యగారికిని జగన్మోహినిగారికి వివాహముజరిగినది. రామయ్యగారు దేశాభిమానము, విద్యాభిమానము, సంఘసంస్కారము, బోధార్యహృదయము గల సుగుణపుంగవులు. పసిడికి తావియిచ్చినట్లు వారిదాంపత్యము ఖీరోదకన్యాయమై చూడ ముచ్చటగనుండెడిది. వీరి కిప్పడు ఒకఆడపిల్ల, 4 గురు మగపిల్లలు. బాలికను చిన్నప్పటినుండి మంచిశిక్షణముగల జాతీయ విద్యాలయమునందు విద్యచెప్పించుగొప్పకోరిక యామెకు దృఢముగనుండెడిది. అందుచే 7, 8 ఏండ్ల వయసు ననే గుంటూరు కారదానికేతనమునకుబంపిరి. మగపిల్లలతోపాటు ఆడపిల్లలకు సంపూర్ణముగ యున్నతవిద్య కావలయుననుపట్టుదలగల స్వాతంత్ర్యప్రియులు. రామయ్యగారు మంచి భాస్వాములు. గొప్ప పలుకుబడి గలవారు. ఏలూరునకు 4 క్రోసులదూరమునందున్న పోతునూరు వీరిస్వగ్రామము. పోతునూరిలో ఇంతవఱ కీమాత్రము ఉన్నతవిద్యనభ్యసించినస్త్రీలలో ప్రథములు జగన్మోహినిగారే. విద్యనుమించిన వినయముండుటచే బంధుమిత్రులందరును తలలో నాల్గవలెనుండెడిది. పెద్దలయం దామెకు అత్యంతగౌరవము, భయభక్తులు గలవు. కుటుంబమునం దమితసానుభూతి.

సోదరి యన్నపూర్ణాదేవివలె త్యాగశీలయై ధన్యురాలుకావలెనను నాశయ మామెయందు నిగూఢమై యుండెడిది. కాని తనప్రస్తుతవిద్యాసామర్థ్యములు చాలనియు గార్హస్థ్యమునందే శక్తిసామర్థ్యములు ఎక్కువగగడింప ప్రారంభించినపని నిర్విఘ్నముగ నెరవేర్చగలసంకల్పము యుదాత్తమైనది. స్వవిషయమున మాత్ర మనుష్ఠేయములైనవి. ఇంకను కొంతకాల మైన నీసోదరిజీవించియున్న సోదరిలోకమునకును, సంఘము నకు అమూల్యోపయోగముగనుండెడిది. ఆమెవిద్యగాని, వివేకముగాని, బోధార్యముగాని, సౌజన్యముగాని లోకమునకు బహిర్గతమగుటకు కాలములేదు. ఆమెనుజూచి తల్లి యానందించినంత యామెబిడ్డలగని యానందించునవకాళ మామెకుకలుగలేదు.

గర్భిణీసమయమున ఆకస్మికముగ నామెకు క్షయవ్యాధియంకురించి శిశుముగవృద్ధియై భర్త, తల్లి, బంధుగులు ఎందరెన్నితప్పలువడినను ఫలితములేకపోయినది. తుదకు మదనపల్లికిగొంపోయిరి. అక్కడ ఇట్టి స్థితిలోగూడ నామె ఎందరో ఆంగ్ల, క్రైస్తవస్త్రీలకుద్బోధించి వైద్యశాలలో పెక్కుండ్రకు ఖద్దరుదీక్షనొంగినదట. పిమ్మట మగశిశువునుప్రసవించెను. వెంటనే వ్యాధితీవ్రమయినందున స్వగ్రామమునకుదొడ్చిరి. తుదకు పిన్నవయస్సుననే 27 ఏట ది 25-12-30 కార్యతపరంధామము నైకొననేగెను.

ద మ యం తి ప్రేమ ము

శ్రీ మతి ఆకేశ్వరస్వామి పూర్ణమ్మ గారు.

పూర్వకాలమున హిందూదేశమున నెదిరో ప్రఖ్యాతిగాంచిన నారీరోమణులుండెడి వారు. వారిలో నొకతె బహుకష్టసుఖముల నోర్చిన పరివ్రతారోమణి దమయంతి. విదర్భ దేశపురాజగు భీమస్థపాలుపుత్రి. ఆమెచిత్త మతిరమణీయమై ప్రభాతకాలంబున తోణుకు బెణుకులేనట్టి సరస్వదకముఖంబునబోలె యతినిశ్చలమైనది. యుక్తవయస్సామెశరీరంబున నెచ్చటి యవయవంబుల నెచ్చటదిద్ది సర్దుబాటు చేయుటజేసి యప్పుడేవిడిసె పద్మమువలె వికసింపుచున్నదామె జన్మనము. ఉదయమునకు పూర్వము త్వరలో సూర్యబింబమును తన యుపరిభాగంబున ప్రతిఫలించుచేయు కుతూహలముతోకూడిన సరోవరంబును బోలినదామె మనస్సు.

చెలికత్తెలగూడి, ఉద్యానవనమున విహరించుచున్న దమయంతి ఫలవంతమగు చిత్తమును గుర్తెరిగినది రాజహంసము. ఉపకారపూరితమగు బుద్ధినితయగు నారాజహంసము దమయంతి హృదయభూతలమున ప్రేమలను విత్తులనాటి, మొలకలనెత్తించి, పతివ్రతత్వమును నుదకముచే పెంచి పెద్దగజేసి, ప్రేమఫలంబుల పండించి, ముందుయుగముల స్త్రీలచే నాఫలంబుల చవిచూపింప నిశ్చయించినది.

అందుకొఱకై రాయభారత్వమును నహించినది. మెలమెల్లన దమయంతిదరి చేరబారినది. ఆమెతో నలునిగుణగణముల ముచ్చటించినది. నలునిప్రతిబింబ మామెహృదయమున ప్రతిఫలించేసినది. ఉదయసూర్యుని బింబము నిశ్చలజలమున ప్రతిఫలించు సమయమున కన్పట్టుకాంతినిబోలు విచిత్రమైన కాంతి యామెయందు పొడచూపె.

పూర్వపుదయయంతి కాదిప్పుడు. ఎల్లప్పుడేదియె యాలోచనమె: రాజహంసము కొఱకు కాచియుండుట: వేడినిట్టార్పలతో కాలము వెళ్ళబుచ్చుటయె. తోడిచెలికత్తెలను కూడుట బొత్తిగమానివేసినది. ఏకాంతముగ నొక్కవోచేరి నలనిగూర్చి రాజహంసంబు వర్ణించినవర్ణనను స్మరించుకొనుచుండును. నిద్రమాలినది. బహు శుష్కించిన దామె.

ఆమె మనమున, తన హృదయము తోడుకోరుచున్నట్లొకక్రొత్తభావముద్భవించెను. నలునిహృదయ మామెహృదయమునకు తగినతోడని నిశ్చయించినది. ఏలాగుననైన తమ యిరువురి హృదయముల సమ్మేళనముజేసినకాని బ్రతుకు నిష్ఫల మనుకున్నది. ఈభావ సముద్రము రాజహంసము ప్రేరేపించులనురాగమను తుపానుచే, ఉపద్రవమగు మనోవికలతవలని చేష్టితములను యలలచే బహుభయంకరముగ చూపట్టుచున్నది. ఈమెకు నలుని యందుగల యనురాగము దిగినిప్రవర్తమానమై యయ్యది చూపరుల కొకవింతభీతిని పుట్టించుటచే వారలు యామె తల్లియొద్దకుబోయి యామెస్థితిగతుల చెప్పి యామెకు యుక్తవయస్సునచ్చుటజేసి పెండ్లిచేయమనిరి. ప్రేమము నెంతహృదయాంతరంగమునదాచి బీగము

నైచినను పరులకుదాని యునికి పొడకట్టకమానదు. నలునియం దామెకుగల యనురాగము దేవతలకుకూడ విశదమయ్యెను.

ఆమెహృదయము నొకక్రొత్త శక్తిలాగుచున్నట్లు ఆమెకు తోచినది. నలుని హృదయముదరికి లాగుచున్నట్లు బోధపడినది. వారిరువురి హృదయములు నేకమై భావగీతమును పాడవలెనను కుతూహలము చిత్తమున పొడచూపినది. అయ్యదియే ప్రేమగీతము. కుతూహలము అనుభవముకన్న యతిరమ్యమైనది. ప్రేమగీతికల నేకత్వమున పాడినదంపతులదేకదా పుణ్యము? ఏస్త్రీ తాను తన హృదయేవైరుతోగూడి బహుశ్రద్ధతో ప్రేమగీతల పాఠునో యామెయెకదా పత్రిత్రత?

దమయంతికి నలునియందుగల ప్రేమాతిశయము బహుకష్టతరమైన పరీక్షకులోనైనది. ఆమెయనురాగము దేవతలకుకూడ నెరింగినవారై వారామె ప్రేమతత్వమును పరిశోధింపదలచి భీమరాజు తనపుత్రిక స్వయంవరంబునకు రాసంపిన యహ్వసము ననుసరించి విదర్భకే తెంచుచున్న నలునిగాంచి యాతని తమకును దమయంతికిని దూత్యమునలిపి యామెను వారిలో నొకరినైన వివాహమాడునట్లు చేయమని నిరోధించిరి. వారి కోపభయంబుచే నలుడందులకిన్యకొనెను. వారొకయదృశ్యమంత్రము నాతనికి నుపదేశించిరి. దానిశక్తి ప్రభావంబున విదర్భరాజపుత్రి మందిరాంతరంగముచు చొచ్చి యామె నేకాంతమున గనుంగొని తనసందేశము నామెకు తెలియపరచెను. సందేశమామె యచంచలత్వమునకేమాత్రమును కీడొనరింపజాలదయ్యెను. నిజప్రేమ మెప్పుడును మార్పులేనిది, నిశ్చలమైనది. దిక్పాలకులు భూమిశుల కెన్నియోరెట్లుమిన్నలు. ప్రాపంచకసుఖములు నిజప్రేమను చలింప చేయజాలవు. పాకళాననునిరాణియగుటకంటె ఆమె నలునిరాణియగుటకే ఇచ్చగించినది. ఆమెప్రేమ మొత్తవర్ణనీయము!

నిత్యయాత్రికుడు

ఈఅనంతమహావిశ్వహృదయనీమ అమృతవేణుసంగీతపుటలలమోతఁ గరగి పులకింప ఎందుకోకాని లోన నిత్యయాత్రావిహారాలు నెఱపుకోర్కెఁ గదపునేదో ఉపాకలకంతగళము. ఎంతఆకలినుఱిమిన దీయుక్షున్న!— ఎన్నిదుఃఖాలనలిగిపోయినది కుసుమ పేళలమునాయెడంద; ఈవెట్టిబ్రతుకు విజననీమల దేనికె వెదకికొనును? వెదకివెదకి తిఱిగితిఱిగి విసిగివిసిగి

కస్తూరి రాజమాణిక్యము గారు అలసి జలభరనయనాల వెలుగుకలలు ఏలగాధాన కడకు లయించుటగునా? నేను గీతాలుకడిపిన తేనెవోలు నాయెడదమోతలయగల్పు వాయవీచిని; అకట విడివడుతుదిచూపు పెకలునపుడు ఒకరహస్యవిరహబాధ నుచ్చరించి హృదయగిర్గాన చేవెట్టిరెవరో యేదో నిఁడుకొనిపోయి జలదరించినది లోన దిశలుతిఱుగాడు నిత్యయాత్రికునకింత వెఱిమమకారమెందుకో వేగిరించు?

బాలవిజ్ఞానశాఖ

౧. పాట

సం దె గొ బ్బి

చందమామ చందమామ ఓచందమామ
చందముఖిల్లలందరు నీలగిరికన్యలు
నీలగిరికన్యలకు నిండుపూలతోట
నిండుపూలతోటకు మంచినీళ్ల బావి
మంచినీళ్ల బావికి మల్లెలతాడు
మల్లెలతాడుబోయే బుడుగుబుడుగుమనంగ
బుడుగుబుడుగుమన్న చోట జీడిగింజదిష్టి
జీడిగింజదిష్టిపలుకు నేబట్టనేల
నేబట్టనేల కుంట మాచెలియకాదు

పాత పాటలు

చందమామ ఇల్లుకట్టి సారెపప్పుబిళ్ళోబోసి
అమ్మానేచిన్నదాన్ని అల్లుడొస్తే అంపబోకు.

ఆకోబాకో దామరబాకో
దామరాకుమీద వండ్రెండబోసి
కూడుకూడువండి కూటానబెట్టి
మాడుమాడువండి మాటానబెట్టి
అల్లవారింటికి చల్లక్కుబోతే
చల్లవారికుక్క కూడుముట్టిపాయ
కూడుముట్టినచోట కుంకమ్మూరాలె
మాడుముట్టినచోట మల్లెలురాలె
మల్లెలెముహారాజు తోటకట్టించె

శ్రీమతి దామోజిపురపుతులసీదేవిగారు

మాచెలియామాయక్క హద్దులుమద్దులు
హద్దులుమద్దులేనిచోట పానంగతీగె [లేవు
నల్లచామంతిపూలు నాలుగువేలుస్వామి
యెర్రచామంతిపూలు ఏడువేలుస్వామి
పచ్చచామంతిపూలు పాతికవేలుస్వామి
తెల్లచామంతిపూలు తేజస్తుస్వామి
ఆపూలూఈపూలు బండిగట్టించి
వెళ్లెనమ్మఅబండి శ్రీరంగంకడకు
శ్రీరంగంరంగనాయకులకు పూజచేయిస్తూ.

శ్రీమతి యన్. ప్రసూనాంబగారు

తోటల్లోవుండే ఆవుల్లారా గోవుల్లారా
అమ్మమ్మసీమొగుడి పేరేమిచెప్పు?
నీళ్లలోనిమ్మపండు పాల్గొనననపండు.

చిట్టబొట్లకాయ సీమనెల్లికాయ
గొల్లపుచ్చకాయ కోలనిమ్మకాయ
అత్తక్కపెట్టుదుఅల్లం
నేనూతిందుబెల్లం
కొత్తకుండలారా గోధుమలారా
పాతకుండలారా పసిబిడ్డలారా
పేపేగుట్టం పెండ్లికీపోయే
దామరగుంటకు నీళ్లువచ్చే
గార్ గిర్ ఘల్లుమనె.

౨. పద్యము

పాపాయి

పాపకన్నులలోను ముత్యాలతల్లికు
పాపవన్నెలలోను బంగారుమెరుపు.
పాపాయిశ్వాసలో చందసముగలదు
పాపాయిపలుకులో సౌరభమువెలయు.
పలుకాడితే తేనె చిలికేటిపాపాయి
అందరీబిల్లోకి వెళ్లేటిపాపాయి
కన్నవారితోను మాట్లాడుపాపాయి
స్నలందరితోను పోట్లాడుపాపాయి
ఉంగతాగకడఁగ...నిసిగించెపాపాయి
పాలుకావాలనీ పీడించెపాపాయి
ఒప్పైసనుగుణాలకుప్ప మాపాపాయి.
పాపకీపల్కులు నేర్పనీవారు
పాపాయిలీలలను చూడనీవారు
లేతగులాబీని లెక్కచేస్తారా?
పాపాయిగజ్జెల్ల ఘల్...ఘల్మోత
మురిపెంపుకృష్ణుని మువ్వలమోతే
పాపాయినగవులో ముత్యాలువిరియు
ముత్యాలమెరపులో పాపాయివెలయు.

౩. కథలు

అగ్రహారం పిల్లి

ఒకప్పుడు పిల్లికి చెవుడుపట్టికంటే చెవిలో పసురుపిండి చేపలపద్యం పెట్టేడు తిమ్మన్న నైద్యుడు గారు. కాని చేపసరుకు అగ్రహారమందు యేడుకాణంలోను పిల్లికి లభించిందికాదు పాపం! పొరుగుారి మాలగూడెంలో పోలక్క అనే ముసలమ్మ అప్పుడే ఐదుచేపలు తెచ్చుకొని రెండుపిండి ఉట్టి కెక్కించి మూడుచేపలు మూకుట్లో ఉంచి ముంగిట ఎంజి పట్టింది. బిడాలంగారికి చెవుడైనా ముక్కు బాగా పనిచేస్తుంది గనక చుక్కానివేసినట్టు చక్కగా సాగిపోయింది ముసలమ్మ ఇంటికి దివ్యదృష్టితో. అప్పు పక్కలాకులు రోటిలో లాటుకూలాటుకూమని దంచుకొంటూ పక్కన చేతికట్టవుంచుకొని గుడ్లు మిణకరిస్తూఉణ్ణింది గొంతుకూర్చోని. పిల్లిబాప సరాసుగా వెళ్లితే సందుపడేలా కనుపించలేదు గనుక చిమ్మడుపాదులో మకాంవేసి నిక్కి చూస్తూవుంది మీసాలు తీడుకుంటూ. అప్పు యెంతసేపటికి కదలేదు.

చిట్టా రామలింగ శాస్త్రి గారు

ఎదురుగావచ్చిన ఎవరై నకాని
పాపాయిపలుకులకి మారాడగలరా?
పాపాయిచేతులు చిట్టివేకాని
ఆటలకుమించగ వేరేవికలవు?
ఆటలకు పాపకీ బొమ్మలున్నాయి
అందులోఓబొమ్మ కూతురవుతుంది
పాపాయినాడించ పదిమందిఐతే
పాపాయికూతురికి పాపాయెచాలు.
పాపాయికందరూ బావలవుతారు
పాపాయిజుట్టంత బంగారుకుచ్చూ
పాపాయిగాజులూ భమిడిగాజుల్లూ
పాపాయినగవులు బోసినగవులు
పాపాయిచిట్టక్క పండంటిమోము
పాపాయివెలసింది ప్రమదమ్ముకొలుప.
పాపనూముద్దాడ భాగ్యులుకలుగూ
పాపనూచూడగా సౌఖ్యమ్ములోదవూ
పాపాయిచక్కనీ పసిడిబొమ్మమ్మా!

యు. వేంకట నరసు గారు

చత్వారంపట్టి ఉండకుండా ఉంటుందా యితమునలియుండుకి అని తనలోయోచిస్తూ చేపలనైపు మెల్లగా నడిచిపోయి 'అగ్రహారం పిల్లియండావాణ్ణి. అదాటుగా వస్తోంది. ఇంత మత్స్యదానం చేసుకో మునలవా! మోక్షం వస్తుంది నీకు మ్యావ్ మ్యావ్' అనిందిపిల్లి. 'ఏమిటాశాస్త్రీకం? వెడతావా లేదా?' అని కట్టెతాటించింది ఘట్టిగా. 'అబ్బా బలే బిట్టుగాఉండే వ్యవహారం' అనుకొని మార్జాలం గోడమూటుకు పోయి మళ్ళీవచ్చింది. సాధనమున పనులు సమకూడడం తెలిసిందిగనక. అప్పు కన్నులపై చేతనడ్డముగా నుంచి చూచి 'తిరిగీవచ్చావ్?' అనింది వెదపులుబిగించి. 'వాచనియైనవో బాగయెండినవో మూచూచి పోనిమ్ము. మునలమృతన్ను, మ్యావ్ మ్యావ్' అని నీక్కుతూ నంజుడుగాలి నాశెం చూడబోయేడప్పటికి దడిలని మునలమృతేతికట్టి పిల్లిముడ్డికి మూరెడు దూరంలోవచ్చి పడింది. దానితో పిల్లి తల్లక్రిందుల పట్టికొట్టి తలవాకిలిదాటుకొని తనతల్లికడుపువల్లదనం దలంచుకుంటూ అగ్రహారం బాటబట్టింది. ఆక్కుడికిపోయి అంతటితో మానిందా ఆశ్రయత్నం? చింతచెట్టుమీది ఆసామిని పైగడసెక్రిందికి పిలుచుకొని మంత్రాలోచనం జరిపి యరువురు ఒక్కమాటుగా చూయమై పోయినారు. ప్రారబ్ధార్థము లుజ్జగింపరునుమీ ప్రజ్ఞానిధుల్ గావు నన్ అంటారుగదా! ఇక్కడ పోలక్క పిల్లినాబట్టిపోరు పడలేనమ్మా, అని గొణుగుతూ చేపలకు మజింత చేరువగావచ్చి కావలికూర్చుండి చుట్టింటిచూగ్లో ఎవడో తొంగిచూడడం కనిపెట్టి లేవబోయింది. 'పెట్టిపోయిని ధనము పెట్టిలోగలదని మిట్టిపడియెదవేల ముండా; ఉట్టి తెగిపోజేయనున్నాడు పైయముడు ఉగ్గులాడెదవేల కుండాబ్రావ్ బ్రావ్' అని పాడుకుంటూ బిడాల బ్రహ్మచారి తలవాకిట హాజరైనాడు మూడవదఫా. 'తాళు తాళు నీతల్లిసిగ్గోయ్య బుద్ధిచెప్పిస్తా మనమహా-ట్రాయ్ ఉజ్జా' అని కేక వేసింది పండ్లుకొలుకుతూ మునలమృత. తక్షణం యెక్కణించి వచ్చిందో దిక్కుమాలిన మొండికుక్క మెంజువులాగ వచ్చి పిల్లిమీద ఆమాంతంగా పడింది. పిల్లిపోయి అవ్వమీద పడింది. అవ్వ అల్లాడుతూ దొర్లి దొంతుకుండలమీద పడింది. ఇదేనందని తిమ్మన్నవస్తాడు మూకటిమీదపడి మూడుచేపలు మొత్తంగా యెత్తుకొని ఒక్కలగువుతో తనచింతచెట్టు మీదికి ఉడాయించాడు. ముహూర్తకాలం గడిచిన తరుపరి పిల్లిబాప గోటిగిచ్చులతో శరీరమాద్యంతం కుంకుమపూజ చేయించుకొని సొక్కుతూ, సోలుతూ పోయి కోతినిచూచి కంటతడిపెట్టుకుంది. 'మనం నెల్లింది రాముకాలం, ఐనా పర్వాలేదు ఇది మాపటి భోజనంలో పథ్యంచెయ్యి, అన్ని బాధలు నివర్తిస్తాయి' అని ఒక చేపకు క్రింద పడవేసింది నైద్యరత్నంగారు. పిల్లి అప్యాయనంగా ఆపవార్థం సంగ్రహించి నెమ్మదిగా పంటఇంటి తలుపుచాటునకు నెల్లి కర్కూ కర్కూ మని కొఱికి సాపడుతుండెను. అసద్దవని నెంక మృత్యు వచ్చి పంగి—చూచి 'నెధవా! బాపనమాట్లో బజ్జికలుపుతున్నావా?' అనింది చెవిమీద చేతుతో తాటించి. 'గట్టు—మని నివ్వకండ్లతో చూచింది నెంకవ్వకేసి పిల్లి. అవ్వ హడలిపోయి ఉజ్జా—ఉజ్జా— మంత్రోచ్చాటనం నలిపింది మహాకోపంతో. ఈ భైరవప్రళయం తప్పించుకోటం సాధ్యంకాదని యిల్లుపదలి పెట్టి శాఖామృగ స్వామివారి కైంకర్య మొనర్చి బహుకాలమునకు వారికటాక్షంచేత వృక్షాలోహానిబిడ్డ సమగ్రముగా గ్రహించి ఈలాంటిచిక్కులు తటస్థించినపుడు తటాలున చెట్టెక్కి ఆత్మరక్షణం చేసికోవడమేగాక తనసంతతికంతా ఈవిద్య నెదబట్టి ఆచార్యపీఠం అధిస్థించింది అగ్రహారంపిల్లి. అప్పట్నుంచి పిల్లి చెట్టెక్కుతూండటారు.

పోతురాజు చెప్పినకథ

శ్రీ మ తి చా వ లి బ ం గా ర మ్మ గౌ రు

మా జవానుతండ్రి పోతురాజనే మునలాణ్ణి కథ చెప్పరాఅంటే ఇల్లాచెప్పేవః
నాలాంటివాడే మొగుడండి. నాపెళ్లామంటేదే పెళ్లామండి. ఇద్దరూకలిసి పుల్లలకెళ్లారండి.

పుల్లలట్టుకుని తిరిగి ఇంటికొస్తుండేటప్పుడు తాడిచెట్టుమీద తేనెపట్టు కనిపించింది. అది చూసి, పుల్లలమోపు దింపుకొని, చెట్టెక్కి తేనెపట్టుతీసి మొగుడు తింటున్నాడంట. పెళ్లాం నాక్కూడా కాస్త పెట్టమందిట. 'ఆడతాడిమీదపట్టిన తేనెపట్టు ఆలితినకూడదులే' అన్నాట్టండి. 'పోతుతాడికింద కూచుని తేనెపట్టుతిన్న నామొగుడుకి జబ్బుచేయకుండాఉంటే, పోలేరమ్మకు పోతుమేకని బలియిచ్చి, పుట్టెడు జొన్నలు కుడుములువండి నైవేద్యం పెడతా'నని మొక్కుకుందండి. ఇంటికెళ్లి బాగున్నంగదాలని మొక్కుబడి తీర్చిందట మొగుడు ఇంట్లో లేకుండగానే. ఇంతట్లోమొగుడొచ్చి 'పోతుమాంసం కూరా, కుడుములూ నాకేనే!' అన్నాట్ట. 'వాన! వూరుకో మొక్కుబడి పోతుమాంసం మొగుడు తినకూడదు. ఇంకోపాలి వండుతానలే' అందిట.

శివరాత్రి ఒక్కపొద్దుకథ

యస్. వి. రత్నము సెట్టి గారు

అనగాఅనగా ఒకవూరు. ఆవూళ్ళో ఒకచింత చెట్టుమీద ఒకకోతివుండేది. ఆకోతికి శివరాత్రి ఒక్కపొద్దువుండాలని బుద్ధిపుట్టింది. రేపుశివరాత్రిగావుంటే కోతి యాదినంతలచు కొన్నదేమంటే, "నేను రేపు ఒక్కపొద్దువుంటాను. ఈచెట్టుమీదనే కూర్చొనివుంటే చింతకాయలు తినాలనే బుద్ధిపుట్టుతుంది. గాన రెండుమైళ్ళదూరమావలపోయికూర్చుండి వుండిన యాబుద్ధిపుట్ట"దనుకొని తక్షణమే యచ్చటనుండి బయలుదేరి రెండుమైళ్ళకావల పోయికూర్చుండి మరల ఇట్లుదలచెను. "నేను యిప్పుడు ఇంతదూరం వచ్చివేసినాను. రేపంతా వ్రవవాసంవుంటే ఈరెండుమైళ్ళదూరం నడచుటకు నాకుశక్తిలేకపోయినచో నేనేమి చేయుదును" అనిదలచి మరలచింతచెట్టుజేరెను. చెట్టుయొద్దజేరి యిట్లుదలచెను. "రేపంతా వ్రవవాసంవుండవచ్చేత మర్నాటికి చెట్టెక్కుటకు బలంలేకపోయినచో నేనేమిచేయుదు"నని తలచి చెట్టెక్కి చెట్టుమీదకూర్చుండెను. మరల "కాయలుకోయుటకు బలములేనిచో నేమి జేతునని"దలచి కాయలన్నీకోసి ప్రోగుచేసుకొనెను. మర్నాటికి నిండాఆయాసముచేత "కాయలు చేతిలోఎత్తుకొని నోటిలోవేళికొనుటకుగూడ కానిచో ఏమిజేతు"ననిదలచి నోటిలోవేసుకొని మరల నమలుటకగునో లేదోయనిదలచి నమలెను. ఇంతకష్టపడియును మ్రొంగుటకగునోలేక ఏమగునోయని మ్రొంగివేసెను. కథకంచికి. మనమింటికి.

గ్రుడ్డివాడు, చెవిటివాడు

శ్రీమతి తుమ్మల పల్లి హైమవతి గారు

చాలాసంవత్సరములక్రిందట ఇద్దరున్నేహితులుఉండెడివారట. వారిలో ఒకడు గ్రుడ్డివాడు. రెండవ వాడు చెవిటివాడు. ఒకరోజున వారిద్దరుకలిసి ఎక్కడో ఆటఆడుతుంటే చూచుటకుచెల్లిరి. గ్రుడ్డివాడు ఆహా! పాటెంతబాగున్నదిఅని అనెను. చెవిటివాడు ఆహా! నృత్యముఎంతబాగున్నది అనెను. ఆట, పాటలుఅంతా అయినతరువాత గ్రుడ్డివాడు "మనమిద్దరము భాగ్యులమగుదము. నీవు ఏమిచూచిననుసరే నీవుచెప్పు. నేను ఏమివిన్ననుసరే నేనుచెప్పెద"ననెను. అప్పుడు చెవిటివాడు ఒప్పుకొనెను. ఒకరోజున వాళ్ళుఆడవికిచెల్లి

ఒక గడ్డిమేయుచున్న గాడిదనుకలసికొనిరి. దానిమీద ఒకకుండఉన్నది. ఇది మనఅదృష్టమని చెబిటి వాడుఅనెను. గ్రుడ్డివాడు ఏమిటి? అనిఅడిగెను. అప్పుడు వాడు నేను ఒక గాడిదనుచూచితిని. దీనికి యజమానులెవ్వరునులేరు. కాబట్టి మనముతీసికొందము అనెను. ఆకుండను గ్రుడ్డివానిమీదపెట్టి వాడు దానికిత్రాడుకట్టి ఆదారిని వెళ్ళుచుండిరి. ఆలాగావెళ్ళుచుండగా చెబిటివాడు కొన్ని భయంకరమైనచీమలనుచూచెను. అవికొన్ని తీసుకొందమనిచెప్పి వాడిజేబులోనున్న వెండిడబ్బాతీసి దానికినిండుగ చీమలను వేసెను. ఆలాగ వారిదారిని వారువెళ్ళుచుండగా ఒక పెద్దతుపానువచ్చెను. వారిద్దరును అక్కడ ఒక ఇల్లుఉంటే అందులోనికివెళ్ళిరి. ఆఇల్లు ఒకరాక్షసునిఇల్లు. ఆరాక్షసునికి మనుష్యులనుచంపి తినుట ఎక్కువ ఇష్టము. చెబిటివాడు స్నేహితుని లోనికిఈడ్చుకొనివెళ్ళెను. ఇనుముతోచేయబడినతలుపులను మూసి వైచెను. వాళ్ళు, ఆగాడిద అందరు సురక్షితముగానున్నారు. అప్పుడు వారు ఒకభయంకరమైనశబ్దమువినిరి. ఆరాక్షసుడు తలుపులువేసిఉండుటచూచి ఎవరు? అందులోఉన్నవారిదేహము నరికివేశద, ఇందులో మనుష్యులున్నారు, తలుపు తెరవమని గోలచేశాడు. ఆశబ్దము వినుటకు వారు చాలాభయపడిరి. వాడు చాలాభయంకరముగానుండును. వాడియొక్కపాడుగు పండ్రెండుఅడుగులు. వాడిచెవులు ఏనుగులచెవులవలెనుండును. ఆచెబిటివాడు చిన్నరంధ్రమునుండిచూచి భయముతో ఒణికిపోయెను. వాడు నీవెవరనిఅడిగెను. వాడు నేను ఈఇంటియొక్క యజమానునిఅనెను. అప్పుడు ఆగ్రుడ్డివాడు నీవురాక్షసవా? అయితే నేను రాక్షసుని తండ్రియగు రాక్షసుడను. తండ్రిపైకి కొడుకు ఎప్పడికి దెబ్బలాటరాకుండదు అనెను. నీవునాతండ్రివా? నాకు తండ్రివన్న సంగతి నాకు తెలియదు అనెను. రాక్షసుడు ముఖముచూపుమనిఅడిగెను. చెబిటివాడు గాడిద ముఖమునుమాత్రము చిన్నరంధ్రమునుండిచూపెను. నీదేహమునుచూపెదవా? అనెను. వారు ఆకుండను చూపిరి కాని నాకు నీశబ్దంవినవలెనని కోరికగాఉన్నదిఅనెను. వాడు గాడిదతోకనుగిల్లెను. అప్పుడు ఆగాడిద అరచుటకు మొదలుపెట్టెను. రాక్షసుడు నీవు ఇక్కడనేఉండుతండ్రిఅనిచెప్పి వెళ్ళిపోయెను. తరువాత రోజున వారు లేచునప్పటికి నేలంతయు వజ్రములు, బంగారముతోనిండిఉండెను. అప్పుడు చెబిటివాడు మనమతప్పక గొప్పవాళ్ళయ్యెదము అనెను. వాళ్ళు అబంగారము, వజ్రములు కుండకునగమునకువేసి తరువాత కొంతమాటకట్టుకొనిరి. వారిద్దరుకలసి ఒకమైలుదూరమువెళ్ళిరి. అప్పుడు చెబిటివాడు వెనుకకుతిరిగి చూడగా నలుగురురాక్షసులు వచ్చుచుండిరి. అప్పుడు వారుభయమొంది ఒకచెట్టుఎక్కిరి. రాక్షసులందరు ఒకరిమీదనొకరుచొప్పున నిలువబడిరి. వారు కొన్నిచీమలనుతీసి వారిచెవిలోనికిప్రాకించిరి. వారందరునువడ్చి వారిదారినివారు వెళ్ళిపోయిరి. తరువాత గ్రుడ్డివాడు, చెబిటివాడు ఇద్దరుకలసి వారిసంత ఊరుకు వెళ్ళి అక్కడ ఇల్లుకట్టుకొని సురక్షితముగానుండిరి.

ర. భూగోళ శాస్త్రకథలు

వెన్నెలయ్య

శ్రీమతి శ్రీపాదశారదాదేవిగారు

భూమమ్మముద్దులకొడుకగు వెన్నెలయ్య గుండ్రనిముఖముకలవాడు. మిక్కిలి సౌందర్యవంతుడు. అందమునకు పోలికతెచ్చుకొనఁదగినవాడు. మొగముపై నగల పుట్టుమచ్చ ఆతనిముఖమునకుఁగల చక్కదనమునకేమియుఁ గొరతగలిగింపలేదు. వెన్నెలయ్యకు తలి ధండ్రులయందు అత్యంతగౌరవమును భక్తియునుగలవు. వారివంశాచారప్రకారము అతడు గురువులకు బ్రదక్షిణముచేయుచు (నెలకొకసారి) వినతులొనగుచుండును. ఇది సరలోవాసి

నల్లు వెన్నెలయ్యకు దురదృష్టవశమున క్షయరోగ మొకటి యతనిదేహమునం దంకురించినది. పాపము భూమమ్మ యతనిక్షయరోగమునకు దానేకారకురాలేమోయనిఅనుకొని చింతించుచుండును. ఏలయనగా పూర్వ మొకనాడు భూమమ్మయు, ఆమెతండ్రిగారైన లోకమిత్ర మహారాజులుంగారును, ఇతరబంధువులును నొకచోటకూర్చుండి ఇష్టాగోష్ఠిసలుపుచుండిరి. ఆసమయమున వెన్నెలయ్య చిన్నపిల్లవాడుగానుండి తల్లిచుట్టుతిరుగుచుండగా ఆమెక్రీడ అతనిపై బడెనట. ఒకరినీడ మరొకరిపై బడినపక్షమున క్షయరోగమువచ్చుననినమ్మకము లోకములో వ్యాపించియుండుటచేత భూమమ్మకు అనుమానముండి ఆమెకు ఎడతెగనిచిచారముకలిగించినదాయెను. వెన్నెలయ్యముఖముమీద పుట్టుమచ్చను కవులుకూడ కుందేలుగా భావించి తమకావ్యములందు వింతవింతవర్ణనలుచేసిరి. ప్రతిపూర్ణిమకు అతనిముఖము నిండుకాంతితోనొప్పుచున్నను అమావాస్యకుమాత్ర మతనిక్షయరోగమెక్కువై శరీరము శుష్కించి నల్లబడి రాత్రి చీకటిలో నతనిగుర్తించుటయే దుష్కరమన్నట్లుగానుండును. దీనికేదోడు సంవత్సరమున కొకటిరెండుపర్యాయములు పున్నమదినమునగూడ క్షయరోగ మకస్మాత్తుగా గానవచ్చి అతనిశరీరములో గొంతభాగమునుగాని అంతనుగాని నలుపుగా చేసివైచును. అయినను జ్యోతిష్కులతనిని బూర్ణాయుష్మంతుడని యేకగ్రీవముగా తీర్మానించినందున భూమమ్మకుఁగొంత సంతసముగలదు. మాతామహసంబంధమైనవర్చస్సు అతని ముఖమునఁగానబడి ఇతరులపై నది మరల చల్లనికాంతిపుంజములను వెదజల్లుచుండుటవలన లోకులకు వెన్నెలయ్య మనోల్లాసకారియయ్యెను. చంటిబిడ్డలతనిని చందమామయని పేరు పెట్టిపిలుచుచుందురు. పిల్లతల్లులు తమబిడ్డలకు చందమామరావె జాబిల్లిరావె యను ముద్దు పాటలుపాడి వారినాడించుచుందురు. ఇట్లుచెప్పదలచినవెన్నెలయ్యమీద ఒకపుస్తకము వ్రాయదగినన్ని ముచ్చటలు చెప్పవచ్చును. మగవారేకాని ఆడవారలేకాని సౌందర్యవంతులగుట తటస్థించినపక్షమున పడుచుదనములో వారిమీద అనేకముకీర్తనిమాటలుపుట్టించుట పామరులైనలోకులకు అలవాటుకాబట్టి అట్టినిందనుండి వెన్నెలయ్య తప్పించుకొనలేకపోయినాడు. వెన్నెలయ్య పెద్దవాడైనప్పు డతనికి రోహిణియనునొక సౌందర్యవంతురాలనునిచ్చి పెద్దలు వివాహముచేసిరి. ఆమెకు తారయను మరొక పేరుకలదు. ఆమె యొకచక్కనిచుక్క. ఆమెపేరుగల మరొకవనిత బృహస్పతికి భార్యయైయుండెను. వెన్నెలయ్య తనవిద్యార్థిదశకు బృహస్పతి యింటగడివినందున ఆయనభార్యయైన తారనునలచి గురుద్రోహముచేసినాడని అతనిని కొందరు కుకవులు దూషించిరి. గురువుగారిశాపమే ఆయన యిప్పటిక్షయరోగము నకుఁగారణమని పౌరాణికులనమ్మకము. వెన్నెలయ్యపాలించుదేశము భూమమ్మయుండుదేశమునకుదగ్గరనున్నదని యదివర కొకవ్యాసముగోడెలిపియున్నాను. అతని పరిపాలనాకార్యమంతయు రాత్రులందుజరుగుట వింతలలోనొకవింత. అతనిదేశములోనుండు కచేరీలన్నియు రాత్రులుతెరువబడి పగలు మూయబడును. అతఁడు రాచకార్యము లెక్కువగానున్నదినము

లలో రాత్రిమాత్రమేగాక పగలుగూడేబనిచేయుచు చాలసేపువరకు మేలుకొనియుండును. అట్టిసమయములం దతనితాతగారైన లోకమిత్రమహారాజులుంగారుచూచి “అబ్బాయీ! ప్రొద్దెక్కువరకు మేలుకొనకురా” అని మందలించుచుందురట. ఎట్లయినను వెన్నెలయ్యవంటి సుగుణవంతునికన్న భూమమ్మకడుపు చల్లనికడుపు.

౫. బుద్ధి పరీక్ష

చిత్రప్రశ్నలు

మార్చి 10-వ తేదీలోపున ఈ చిత్రప్రశ్నలకు సరియైన సమాధానమును లేఖాముఖమున మాకు తెలుపువారి నామములను పైమాసపు గృహలక్ష్మిలో ప్రచురింతుము.

౧

పట్టిపపు శ్రీరామమూర్తిగారు
అప్పపర్వప్రాయమగు బాలశేషుండు
పసుధలో కాసారిపస్తువేది
మనుజులకెయ్యది మానంబుగాచును
కుంభకర్ణం దేది కోరుచుండు
పైరుకోతలకు నేర్పటచెడుమిత్రయేది
ఇల దంతధావన కేదితగును
వరపతివ్రత నిజపతికెంత దప్పుండు
వేడికేమగు పస్తువిత్తియెల్ల
వర్ణములసంఖ్య సమము జబాబులందు
ఆదితుదియైన తుదియాది యైనగాని
శబ్దమందలి యర్థమ్ము సరిగనుండు
దీని భావమ్ము తెలుపుండీధీరులార!

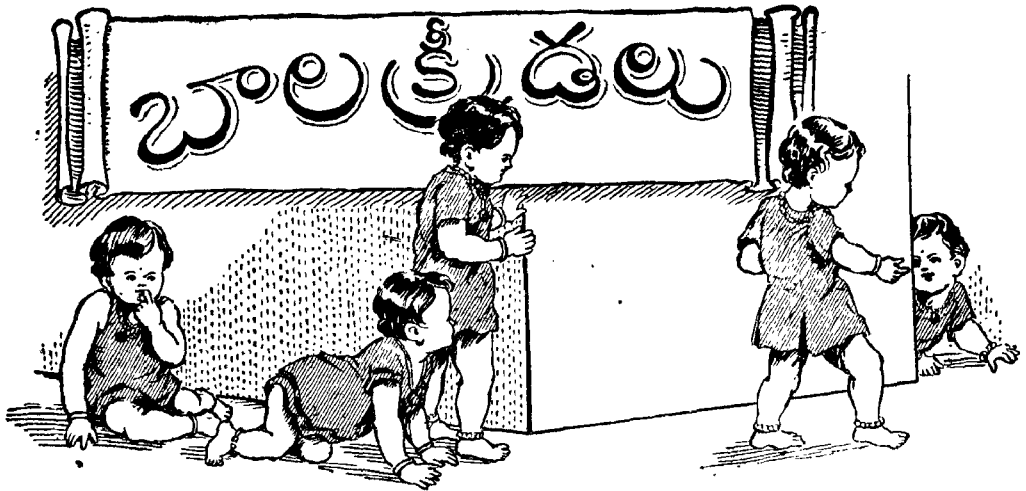
౨

చూరి రామసుబ్బరాయ శాస్త్రిగారు
సంపదాపదలందు సమతనెవ్వఁడుగను ?
కలకంఠిపల్కులఁ గలదదెది ?
వామదేవుం డెది వననముగాగొనె ?
ద్రుంచె నుందోపనుందులనదెది ?
ఎద్దానిఁ దలిసిన నెల్లలోకముమిథ్య ?
వాసుదేవుఁడులేల మోసెనెది ?
పితృదేవతానాథు పిన్నసైదోడిల
వాహినీరూపియై వరలెనెది ?
అన్నిటికిఁజూడమూడేసి యత్తురములె
అమరమతయగునాదివ ర్ణములగూర్చు
ప్రకృతియనిపల్కుదురు తత్వపరులు, దీని
భావమెట్టిదోతెలిసినవారె ఘనులు.

జాన కీ దేవి

అలరించినావమ్మ అత్మజనకులను
సౌందర్యమూర్తివై జననమంది
తలపించినావు ప్రాకృతవిదుషీమణీ
సమితిని బుద్ధికౌశలమునందు
వెలయించినావు జీవితనాథు భవదీయ
మహనీయసుగుణసంపదలచేత

నరహరి నెట్టి శేషగిరిరావుగారు
తులయించినావు సత్పుణ్యాంగనాశీల
మున నీదు సత్త్వవర్తనము తల్లి!
భాగ్యవతివి, విదుషివి, పావనచరిత్ర
వతులశాంతమూర్తివి, బహుదయాస్వభావ
వమ్మ జానకి! నీకథ యఖిలలోక
మందు సువర్ణాక్షరాల వ్రాయంగవలదే!

పల్లీ తరములు

శ్రీమతి సుంకర పార్వతీ దేవి గారు

పిల్లినెంతవరకుతోలేవు?
 గోలకొండవరకు—
 గోలకొండపమిచ్చింది?
 గుడ్డిగవ్వ—
 గుడ్డిగవ్వపమిచ్చేశావు?
 నూతిలోవేశాను—
 నుయ్యిపమిచ్చింది?
 నీరు—
 నీటినిపమిచ్చేశావు?
 చెట్టుకుపోశాను—
 చెట్టుపమియిచ్చాయి?
 కాయ! పింజ—
 కాయ, పింజ పమిచ్చేశావు?

అవ్వకు, తాతకుయిచ్చాను.
 అవ్వ, తాత పమిచ్చారు?
 ఈని! పేని—
 ఈని, పేని పమిచ్చేశావు?
 దూలంపై నొక్కేను—
 దూలంపమిచ్చింది?
 చెక్కపేను—
 చెక్కపేనుపమిచ్చేశావు?
 పొయ్యిలోపెట్టేను—
 పొయ్యిపమిచ్చింది?
 పొయ్యిబుగ్గి—
 పొయ్యిబుగ్గిపమిచ్చేశేవు?
 పెంటమీదవేశాను—

పెంటపమిచ్చింది?
 గరికి—
 గరికిపమిచ్చేశావు?
 ఆవుకేశాను—
 ఆవుపమిచ్చింది?
 పాలు—
 పాలుపమిచ్చేశావు?
 పాలు పరమాన్నం వండి
 నేనుకొంచెంతిని నీకుకొంచం
 దాచాను. అది పిల్లితినేశింది.
 అంచేత గోలుకొండవరకు తగిలే
 శాను. దానిని యిప్పుడునేను.

ఆట కూతలు

కనకదండి గోపాలకృష్ణ శాస్త్రి గారు

(ఆడపిల్లలు ఆటలాడుకొనునప్పుడు కూయుకూతలు)

అక్కలకర్ర
 మొక్కలపీట
 కూ-చోవదినా.

సూరీగుమ్మడికాయ
 సూరమ్మతలకాయ
 తలకాయతొకాయ.

సూదిలోదారం
 సుబ్బక్కపెల్లీ
 పెల్లీ పెల్లీ పెల్లీ.

రాజమండ్రికి శాంతి —

“మద్రాసురాజధానియందు విద్యాశాఖలో వ్యయకర్తనముచేయు సంకల్పముతో సంబంధముగల వారిని, వారుగావించిన కొన్ని నూతనలయందు ప్రవర్తించబడిన వారితెలివిన మేము అభినందింపజాలము. రాజమహేంద్రవరమునందలి చిరప్రతిష్ఠితమైన గవర్నమెంటుకళాశాలవంటి సంస్థను సమాప్తము చేయు ప్రయత్న ముండుటకు మేము అబద్ధురషదుచున్నాము. తెలుగుజిల్లాల విద్యాదీప్తిమనందు రాజమహేంద్ర వరము వత్సరములుగా ప్రతివత్సరము నాణ్యతకీర్తి నార్జించియున్నది. ఇప్పుడు ఉన్నతవిద్యాసంస్థలేని నగరముగా దానిని గూర్చి చింతించుట దుర్భరము. ఆపట్టణము విద్యాసాహిత్యములకు పంటపొలమైన ఒకగొప్ప ఆంధ్ర సామ్రాజ్యమునకు రాజధానియై ఉండిన దొకప్పుడు. ఇప్పుడది వత్సరములుగ తనదైయుండిన కళాశాలను నిలుపుకొనుటకు ప్రార్థనలు, విజ్ఞప్తులు అవలంబించవలసివచ్చినది. ఈ విషయమై అప్పుడే కొంత అలజడి కలిగినది. కావున ప్రభుత్వమువారు ఈ కళాశాల ఎత్తివేతను మానివేతురని ఆశించుము.”

—The Educational Review.

మదరాసు గౌరవ శ్రీ న్యాయాధికారులు :—

“మదరాసునగరగౌరవ న్యాయాధికారులు (Honorary Magistrates) లో నీతడవ హిందూ నిమ్మ జాతియువతి యన్. శివరాజగారిభార్య నియమించబడుట సంతోషము. ఇంతవఱకు నీ గౌరవము నిమ్మ జాతి శ్రీసంఘమునకు గలగలేదు. ఈ సందర్భములో గవర్నమెంటువారిని, శివరాజునతిని అభినందించు చున్నాము. మఱియు మహమ్మదీయసంఘముపక్షమున యాకూబు హుస్సేనుగారి సతి నియమించబడుటయు, మహమ్మదీయ శ్రీ ఖైరాల్ నిట్టిపల్లికుసంస్థలలో పాల్గొనసంకల్పించుట ప్రశంసనీయము. —దీనబంధు. టిక్కెట్టు తనిఖీ చేయు విధము:—

“టిక్కెట్టుకలెక్టరు మొదటితరగతిప్యాసెంజరుతో ‘అయ్యా! వందనములు. మీటిక్కెట్టును సేను చూడనగునా?’—రెండవ తరగతి ప్యాసెంజరుతో ‘దయచేసి టిక్కెట్టు చూపండి.’—ఇంటరు తరగతి ప్యాసెంజరుతో ‘మీ టిక్కెట్టు ఎక్కడ?’—మూడవ తరగతి ప్యాసెంజరుతో ‘టికెట్, టికెట్.’

—The Indian Labour Journal.

బరోడా రాష్ట్రమున విద్యాభివృద్ధి:—

“1929-30 సంవత్సరపు బరోడా రాష్ట్రపరిపాలన నివేదికయందు ఆరాష్ట్రమున విద్యాభివృద్ధి ఇతర స్వదేశసంస్థానములయందుకంటెను, బ్రిటీషు ఇండియానుందుకంటెను హుటా హుటిన డలతో సాగి

యున్నదని చదువుటకు సంతోషించుచున్నాము. స్కూలుకు పోదగిన పయస్సుగల బాలురలో నూటికి 91, 9వఱకు పాఠశాలలయందుండిరి. బాలికలలో నూటికి 64. 6 వఱకు పాఠశాలలయందుండిరి. మొత్తపుజనాభాలో నూటికి 10. 8 వఱకు విద్యనందుచున్నారు. బ్రిటీషుఇండియాలోని సగటు విద్యార్థులసంఖ్య కంటే ఇది హెచ్చుగానున్నది. బరోడారాష్ట్రమున విద్యకొఱకు ధనవ్యయము క్రమముగ హెచ్చించబడుచున్నదనుటకు క్రిందిఅంకెలు చాలియున్నవి. 1906లో 6 లక్షలు ; 1910లో 13 లక్షలు; 1915లో 16 లక్షలు; 1920లో 22 లక్షలు; 1925లో 29లక్షలు; 1930లో 34 లక్షలు. ప్రతిభారతదేశసంస్థానమును తమ పరిపాలననివేదికలయందు ఏటేట ఇట్టి విద్యాభివృద్ధి చూపగలుగుగాక యని కోరెదము.”

—The Educational Review.

కన్య వారి ను ను గు డు పు లు :—

“సాధారణముగా వివాహోంతరము ఆసంవత్సరములోపల కన్యవారిలో అత్రవారిండ్ల పెండ్లికుమారుడు కనీసము మాడుమాసములయిన ఉండుటాచారము. హిందూమతసాంప్రదాయము ననుసరించి బహుశః వివాహమునకు పూర్వము ఈ వధూవరు లొకరినొకరు చూచియుండరు. ఒండొరుల ప్రేమించియుండరు. ఒక్కనుముహూర్తమాత్రమున నాటబడిన ఈప్రేమాంకురములను పోషించుకొనుట కీప్రాంతి యెంతయు తగినది. ఒకజాములో శంఖుస్థాపనచేయబడిన ప్రేమసాధనునకు వధూవరులచూడ్కులకలిసి హృదయములజేర్చి ప్రేమావలోకనములనెడి పునాదులు వేయు రోజులివియే.” —అట్లూరి రామకేశవయ్య.

మా ఘన మా సము ; శి వ రా త్రి మ హి ను :—

“మాఘమాసము స్నానదానములకు శ్రేష్ఠమైది. ఈమాసములో బ్రాహ్మణులు ఆరునోదయముననే లేచి కాల్యకృత్యములు తీర్చుకొని నదులకువెళ్ళి స్నానముచేసి మాఘమహాత్యక్తమును చదువుదురు. ఈ మాసము కడవరకు ప్రతిదినమును ఒకఅధ్యాయము చదువువారు బ్రహ్మసాత్వాది ఎన్నిమహాపాతకములున్నను స్నానము చేసినంతమాత్రముననే పరిహారవస్తువులు చెప్పియున్నది. మఱియు ఈమాసమున నెదరు పాతకములు పోవలసినకాలము వచ్చెనేమని దుఃఖించుచుండునట. అందువలన స్త్రీపురుషులెల్లరు ప్రాతః కాలమున వేసవేలుగ కావేరి, గంగ మొదలగు మహానదులలో స్నానములుచేసి దానములు చేయుచుండుట, మాఘమహాత్యక్తమును వినుట, స్త్రీలు ఇనుకతో గోరీదేవినిచేసి పూజించుట, చూడ కనులనుమృదుగా నుండును. ఈనెలలో రథసప్తమి యొకగొప్పపర్వదినము. ఈదినమున జనులందరు జిల్లేడు ఆకులను నెత్తిని పెట్టుకొని స్నానము గావించి పితృదేవతల స్రీతికై తర్పణములు చేసెదరు. భీష్మవీకాదశి మఱి యొకపర్వదినము. శివాలయములలో గొప్పఉత్సవములు జరుగు. మఱియొక పర్వదినమగు వ్యాస పూర్ణిమయందు మాఘమహాత్యక్తమును చెప్పనట్టి బ్రాహ్మణులకు మంగళవాద్యములతో దంపతిపూజలునల్పి బ్రాహ్మణసమారాధనలు చేసెదరు. గోరీపూజచేయుస్త్రీలు ముత్తయిదువులకు వాయనముల నిచ్చెదరు. ఈ మాసమునందలి అన్ని పండుగలలోనికీని శివరాత్రి గొప్పది. శివరాత్రిమహావ్రతమును, శివపూజయు, సకలశివక్షేత్రములలో జరుగుచున్నప్పటికిని శ్రీకాళహస్తి, శ్రీశైలము, గోకర్ణము, మహానంది అను నీనాలుగు స్థలములందు విశేషముగా జరుగుచున్నది. శ్రీకాళహస్తిక్షేత్రము పంచభూతమహాలింగస్థలములనబడు నైదుపుణ్యస్థలంబులలో నిది వాయుస్థలము. కావున నీక్షేత్రమునందు శివరాత్రివ్రతము నాచరించు వారికి సకలాభీష్టములు సిద్ధించును. శ్రీకాళహస్తిక్షేత్రము దక్షిణకైలాసంబని పురాణప్రసిద్ధము. శివరాత్రియనునది వ్రతదినమును, పరమశివుని ధ్యానించుటకు దగిన ప్రధానకాలమైన ప్రదోషకాలము. ప్రదోష

కాలమునగా సాయంకాలము మొదలు ఒకముహూర్తము. ఇది సామాన్యవచనము. మఱియు ప్రతిపక్షమునం దును చతుర్దశిదినమునందలి సాయంకాలము ప్రతిదిన ప్రవోషకాలమునకంటె శ్రేష్ఠము. ప్రతిసంవత్సర మాఘ బహుళ చతుర్దశిదినమునందలి ప్రవోషము మహావిశేషదినము. ఇదే మహాశివరాత్రి. ఈశివరాత్రియందు శివధ్యాన తత్పరులైయుండువారు సకలప్రవోషకాలములయందు శివధ్యానముచేయు వారికంటె నధికఫలమును, అవసాన మున శివసాయజ్యముజెందుదురని యనేకగ్రంథములందు చెప్పబడియున్నది. శివరాత్రి — అనగా శివుని యొక్కరాత్రి. శివుడు మంగళము నిచ్చువాడు. కావుననే శివునిపత్నియగు పార్వతీదేవి సర్వమంగళయన బడెను. దుఃఖనివృత్తియే మంగళము. ఈవ్రతమునందు రాత్రిజాగరణమునకు కారణము ఆలోచించదగినది. శివుడు సంహారకర్త. సంహారమున సకలాత్మల నొక్కటిగా కూర్చుట. అనగా సకలజంతుకొట్లను తనలో నైక్యము జేసికొనుట. శివరాత్రి జాగరణమునేయువారికి శివుడు సాయజ్యపదవి నొసగును. ఈ వ్రతము ఉత్తరాయణ పుణ్యకాలమునవచ్చును. ఈవ్రతము రాత్రి ననుష్ఠించవలసినది. వగటికంటె రాత్రివేళ మనస్సును నిలుపుకొనుటకు నులువుగ నుండును. ఒకరాత్రిలో ఒక ముహూర్తకాలములేక, ఒక నిమిషమైనను శివుని యందు మనస్సు లీనమగునేని శివానుగ్రహము తప్పక కలును—కావున నీవ్రతము రాత్రిచేయవలెనని ఋషులు చెప్పినట్లున్నది. మఱియు భీష్ములవారు ద్రౌపదికి శివరాత్రివ్రభావము చెప్పుచు శివరాత్రి జాగరణముచేతను, నాటి మరణముచేతను జరులు ముక్తినిొందుదురని చెప్పినందురు. శివరాత్రియందు మేల్కొని యున్నందున నెందఱో దుర్మార్గులకూడ ముక్తినిొందినట్లు చెప్పెదరు.” — నీలాపాశం సుబ్బరత్నమ్మ.

దొంతులవ్రతం సంబరము:—

“బందరులో దొంతులమ్మ యీ నెల 10-వ తేదీ బుధవారమునాడు పరమపదించినది. ఈమె యోగ సిద్ధురాలు, చిరకాలజీవి, దైవసమానయని పలువురి యభిప్రాయము. ఆంధ్రదేశమున సర్వప్రాంతము లందును నీమె శిష్యవర్గము కలరు. ఎక్కడెక్కడివారను వచ్చి పూవులు, పండ్లు, సమర్పించి పోవుచుండిరి. బిడ్డలు లేనివారు, పక్షిలు తప్పినవారు, కష్టముల జిక్కుకొన్నవారు నీమెకు శరణాగతు లగుచుండిరి. కాని యీ సిద్ధురాలిన్నాళ్ళు నెప్పురితోడను మాట్లాడినట్లు లేదు. భక్తులు తెచ్చిన ఫలపుష్పాలను బరిగ్రహించినదా వారికోటిక వ్రేడినట్లే. ఇట్లే యేదో సాంకేతికముగ వీరెల్లరును సంతృప్తిపడిపోవుచుండిరి. చుట్టును జేరిన శిష్యుకోటి యామె సంకేతముల కర్థములుచెప్పి వచ్చిన వారిని సంతృప్తిపెట్టుచుండిరి. మొత్తముమీద పామరజనములో నీమె శిష్యుకోటి యెక్కువా, చిలకలపూడి శ్రీశీరపాండురంగభక్త కోటి యెక్కువా యని విమర్శించినచో నిర్ణయించుట కష్టమే. చదువుకొన్నవారు, బ్రాహ్మణులు, వైశ్యులలో గూడ శ్రీ దొంతులమ్మవారు మహాయోగేశ్వరి యని నమ్మువారు కలరు. ఆబిడ పిచ్చిది, అంతకంటె విశేషమేమియును లేదని నిరసించువారుగూడ గలరు. కాని మోక్షము, మానవప్రవృత్తి నభ్యుదయ మొందించుటలో నెంతవఱకు బనికి వచ్చుచున్నది? గ్రామసీమలలో గంగానమ్మ భక్తులెంద రున్నారు? ఏదో యొక భయము లేనిచో నసంస్కృతమై, సహజముగ రాక్షసప్రవృత్తునన్ని మైన వారి చిత్తభోరణి లోకమును విఱచుకొని తినకమానదు. కావున నీమూఢవిశ్వాసములును లోకాభ్యుదయహేతువులే యనుట నిర్వివాదాంశము. ఎట్లయిన నేమి, దొంతులమ్మ మహాత్మురాలు. కాకపోయిన ప్రాణముపోయిన తరువాత గూడ శవమున కంత సంబర మెందరికి జరిగినది?”

—కృష్ణాపత్రిక.

సీతానలము:—

“మనదేశమున విచ్చలవిడిగా ఫలించునట్టి చెట్లలో శీతాఫలవృక్ష మొకటి. ఇది మహావృక్షజాతికి చెందిన పెద్దచెట్టుకాదు. క్షుద్రవృక్షకోటికి చెందినచిన్న మొక్కయైకాదు. మధ్యరకపు ద్విదళజాతి

నృక్షము. సాధారణముగ నిది తోటలలోపలగాక తోటలుచుట్టు నాటబడును. కొండలమీదను, అడవులలోను కరివిగా పెరుగును. దీనికి దోహదము చేయనక్కలేదు. ఎక్కడైనను చక్కగా బ్రదికి పైకిరాగలదు. ఇది సంపెంగబాతిలోని మొక్కయైయున్నది. సంవత్సరమున కొక్కతూటి దీనిపండ్లు సర్వసాధారణములైనను, సార్వభౌములపక్షకుగల సకలజనులయొక్క దృష్టి నాకర్షించుచు ఒకటిరెండు మాసములు వీధివీధికి వింగులంపును. కొన్నితావులలో శ్రావణమాసమునకే సీతాఫలము పండదొడగును. కృష్ణామండలమున భూద్రిపదాంతమునుండియు పండమొదలిడును. ఆశ్వయుజ, కార్తికములందు సీతాఫలము లవ్వారిగ లభించును. తీయని రుచిగల నుజ్జతో నింపి దుమ్ముపడకుండ, ముడికి తగులకుండ ముచ్చికల మూతలూని ప్రకృతిమాత పంపించిన పరమాన్నమే యీఫలరసము. దీని మాధుర్యమును చవిచూచుటకు చాలమంది నాగరకులు సంశయించుచున్నారు. అనేకు లీసౌఖ్యమునుండి వంచితులగుచున్నారు. విషయాలములగు మందులను మ్రింగుటకు వెనుదీయనివారి యమృతసేవనమున కడలుకెందనేల? పనికిమాలిన వస్తువులతో పాకముచేయబడి కశ్మలములై ముడికిచేతులతో ముట్టబడుచు నన్నివిధములను ననారోగ్య కారులైయుండు పకోడి, పెసరట్లు, ఇడ్డెన, లడ్డుకము, కాఫీకొట్ల ఫలహారనామక వ్యర్థపదార్థములు, ఇంట చేయబడు పంటకముల నిస్సంశయముగ నిరాఘాటముగ తినుచుండు వారీయుపయుక్త ప్రకృతి సిద్ధ, నిర్మల, నిరపాయకఫలము నానుట కింతభయమొందనేల? దానింగూర్చితిన్నగ తెలియకపోవుటయు, మితితెప్పి తినుటచే కొన్నిదుర్గుణములు పొడనూపుటయు, శరీరము రోగగ్రస్తమైయుండ నీఫల మారోగ పదార్థమును వెలువరింప యత్నించుటయు నిందుకు కారణము. సీతాఫలమునందు చక్కెర మిక్కుటముగ నున్నది. ఆమృతరసముపలె యిది శీఘ్రముగను, సులభముగను జీర్ణముకాదు. నారింజ, బత్తాయి, సీమరేగు వాడినట్లు సీతాఫలరసమును వాడరాదు. కరకర యాకలియగునపుడు మితిమీరినట్లు తినగలిగినన్ని పండ్లు తిన వచ్చును. దీనిని తిననపుడు ముడిచేనిని తినకుండ నుంచుచేని ప్రతివారికి నీ ఫలము జీర్ణమగును. రోగులు పైతము జీర్ణశక్తి ననుసరించి దీనిని నిస్సంశయముగ భుజింపవచ్చును. సీతాఫలమునందలి సుగుణములను కొన్నిటిని వస్తుగుణాదీపిక యిట్లు వర్ణించుచున్నది. “రక్తమును, ఇంద్రియమును వృద్ధిచేయును. గుండెకు, మనసుకు బలమునిచ్చును. జీర్ణశక్తినిచ్చును.” (ప్రకృతిపట్రక)

—జ్ఞానాంబ.

కాఫీత్రాగుపిల్లలు:—

“1912 సం॥న సి. కె. టైలరుగారు కాఫీత్రాగు పిల్లలసంఖ్య తెలిసికొనుటకై ప్రయత్నించి ఒక పాత శాలయందుగల 464 విద్యార్థులను బరీక్షించి వారలలో నూటికి 70 మంది కాఫీత్రాగువారుగలరనియు వీరలలో కాఫీత్రాగువారే తెలివితేటలు లేనివారగా గాన్పించిరనియు వ్రాసిరి. కావున పిల్లలకు కాఫీపానీయము నప్తకరమై మిగుల ననర్థదాయకమైనదని తెలిసికొనుడు.”

—ప్రకృతి.

స్త్రీస్వాతంత్ర్యము:—

“జాతికి ప్రథమశత్రుకురాలగు స్త్రీకి చీపురు, మసిపాత చేతికిచ్చి హృదయములేనిబొమ్మలను కనుటకు మాత్రమేయని శాసించుచున్నది. లోకమునకు “మాత” యగు స్త్రీపై సనాతనధర్మపిశాచమును ప్రయోగించి బంధించివైచితిమి. ఎప్పుడు జననియగుస్త్రీని బంధించితిమో, అప్పుడే జాతీయంతయు బంధింపబడినది. స్త్రీ యొక్క బానిసత్వము, విద్యావిహీనత, మాధ్యము సంతానమునందు మూర్ఖభవించి, భారతజాతిని నిర్వీర్యమొనర్చి హీనస్థితికి దెచ్చినది. స్త్రీల విహిక, మానసిక స్వేచ్ఛను బంధించుటలోగల మన భయోద్దేశ్యమున కాధారములేదు. బంధించి నీతిని కలుగజేయజాలము. నీతి స్త్రీల కెంతయవసరమని తలంచుచున్నామో,

పురుషులకు నశ్లే యవసరమని మనము తలంచుటలేదు. పురుషు లవినీతిపరులై యున్నంతవఱకు స్త్రీలయందు నీతి యలవడదు. స్త్రీలకు నీతియలవడజేయవలయునన్న పురుషునిప్రవర్తన మాదర్శప్రాయముగ నుండ వలయును. పురుషులము దురాచారలమై ప్రవర్తించుచుండ పురుషులలో కలసి మెలసి తిరుగు స్త్రీలకెట్లు నీతియలవడదు ? నీతినిగూర్చి చెప్పవలసియున్న పురుషునికన్న స్త్రీయందే యధికముగనున్నది. చాలవరకు స్త్రీల యవివేకమునకును అవినీతికిని పురుషుడే ప్రధానకారణము. పక్షపాతములేని ప్రతి పురుషుడును, యిది నిజమనియే ఒప్పుకొనును. మనమిప్పుడు జపహోమములతో కాలముగడుపుటలేదు. స్త్రీలకు స్వేచ్ఛ నొసంగుట ముఖ్యావసరము. స్వేచ్ఛ స్పృహనైర్దిగగుణము. జ్ఞానములేని పశువులు, పక్షులు సహితము, స్వేచ్ఛాభంగము నంగీకరింపజాలవు. బంధింపబడియున్న ప్రతిజంతువును, సమయముచిక్కిన తప్పించు కొనుటకే ప్రయత్నించును. స్వేచ్ఛ నుం దెట్టియానందము, అభివృద్ధిగలవో మనము చూచుచునేయున్నాము. స్వేచ్ఛానిర్బంధమువలన మానసికనిర్బంధ మేర్పడును. మానసికవికాసములేని మానవుడు పశుననియే చెప్ప వలయును. స్త్రీలపై మనకు నమ్మకము, విశ్వాసము నుండునయనుగాని నిర్బంధముండరాదు. స్త్రీల యభివృద్ధి దేశమునకు, జాతికిని యెంతేని యవసరమైయున్నది. శిశుత్వమునుండి సక్రమశీత్యము సమద్దేశ్య ములు తనయునియందు కలుగజేయుటకు తల్లియే కారణము. మందమతులగు తల్లులవలన తమ బిడ్డలకు మంచి గుణములు కలుగజాలవు. స్త్రీలకు మానసిక స్వేచ్ఛ నొసగి ఉత్తమవిద్యావ్యాప్తి చేయవలసిన బాధ్యత, మన యందున్నది. ఇప్పటికే కాలము మించిపోయినది. స్త్రీ, పురుషుని సమానహక్కుదారురాలుగాని సేవకు రాలు గాదని జ్ఞాపకముంచుకొనవలెను. స్త్రీలయభివృద్ధియే మనయభివృద్ధి. స్త్రీ లస్వతంత్రులై యున్నంత వరకు దేశము, జాతి ఖీణించిపోవుటకు సం దేహములేదు. మన ప్రస్తుతబానిసత్వమునకు భారతస్త్రీల బానిసత్వమే కారణము. భారతభావిభాగ్యాభివృద్ధికి స్త్రీపురుషులలో సామరస్యసమత్వములు సర్వేత్వ రుడు త్వరలో కలుగజేయుగాక యని కోరుచున్నాము.”

—ధర్మరక్షణి.

కె. నటరాజన్ గారి కి సన్మానము:—

“ప్రజాసేవయే మానవ జీవితమునకు పరమావధి. ఈ ధర్మతత్వమును గ్రహించి బరోడాసంస్థానాధీశు లగు గయిక్వారు మహారాజుగారు ప్రజాసేవ యందగ్రగణ్యులగువారికి ప్రతిసంవత్సరము 2½ పందల రూపాయలు విరాళమొసంగుచు తమయాదార్యమును ప్రకటించుచున్నారు. ఈ సంవత్సరము గయిక్వారుగారి బహుమానము కె. నటరాజనుగారి కొసంగ నిశ్చయింపబడినది. నటరాజనుగారు సుప్రసిద్ధదేశాగాధకులు. వీరు బొంబాయినుండి (Indian Social Reformer) యిండియన్ సోషల్ రిఫార్మరు పత్రికను నిర్వహించు చున్నారు. ఈపత్రికామూలమున వీరు గావించుచున్న ప్రజాసేవ అపారమైనది. గయిక్వారుగారి సన్మాన ముచే నటరాజనుగారు ద్విగుణికృత్యోత్సాహముతో ప్రజాసేవ గావించెదరని మేము భావించుచున్నాము.”

—సంస్కారి.

కీ. కే. డాక్టరు శ్రీమతి యామినీ సేక:—

“ఈ నామణి శ్రీయంత చండీచరణిసేనుగారి కుమారిత్. విఖ్యాత వంగదేశకవయిత్రయగు శ్రీమతి కామినీరాయిగారి సోదరి—శ్రీమతి డామినీసేక చిరకుమారిగానుండి వైద్యవిద్యనార్జించి సంఘమును సేవించి ధన్యురాలయ్యెను. ఇండియాదేశములోనే ఆమెవైద్యవిద్యను చక్కగా నభ్యసించెను. అంతటితో సంతృప్తి జెందక ఆమె లెండుపర్యాయములు ఉన్నతవైద్యవిద్యసముపార్జనార్థమై గ్రేటుబ్రిటనుదేశము కరిగెను. కొంతకాలము సేపాళదేశప్రధాననగరమునందు తత్త్వభుత్వపక్షమున పనిచేసెను. అనంతరము ఈ దేశ

ములో ప్రభుత్వముక్రింద ఆగా, సిన్హ, ఆకోలా మున్నగుపట్టణములందు వైద్యురాలుగానుండెను. గడచిన రెండు సంవత్సరములనుండి శరీరాస్వస్థత మూలమున శ్రీమతి యామినీదేవి పూనగరమునం దుండెను. కాని అక్కడగూడ నామె పూర్ణవిశ్రాంతి నైకొనలేదు. పూనగరము మేజిస్ట్రేటు కోరికమీద అచటి వైద్యశాల యొక్క పరిపాలనాధికారమును ఆమె వహింపవలసినదయ్యెను. తనకు వ్యాధి ప్రబలముకాగా నిరీక్షల జన్మస్థానమును కలకత్తాపట్టణమునకువచ్చి పరలోకగతురాలయ్యెను. శ్రీమతి యామినీ వైద్యనైపుణ్యమున కును, సిద్ధర్థనమునకును, పరోపకారబుద్ధికిని షేరుపడిన ననితాశిరోమణి. బ్రాహ్మసమాజమునకీమె మరణమువలన తీరజాలని లోటుకలిగినదని చెప్పనగును.” —ధర్మసాధని.

జయపూరు చెయ్యిమింతుండి :—

“జయపూరుప్రజల అద్భుతం. జమిందారుగారు మంచివారు లభించారు. నిరంతరం యేప్లేటు అభివృద్ధినిగూర్చియే ఆలోచన. నలుగురు అసిస్టెంటుదివానులు, ఒకదివాను. పరిపాలన చాలా చక్కగావుండవచ్చును. జమిందారుగారు అందరికినులభుడు. ఉదయం 7½ గంటలు మొదలు 11 గంటలవరకు దివానాయింటి పద్దనే కచ్చేరిసాగింతురు. ఎవరైనను బాహుళ్యముగా దర్శించవచ్చు. రయితులు చెప్పుకొనుదానికి వెంటనే విచారణ, తగునిర్ణయము లభించును. రయితులపైవిధించు పన్నుగూడ యకరముల నిర్ణయ ప్రకారముగాక ఆరకకురు. 4 లుసంతున నిర్ణయింతురట. ఆరకకు ఎన్నియకరములు సాగుచేసినను అదేశిస్తు. ఈ యేప్లేటు అడవులుచాలా గొప్పవి. ఈఅడవులలో విశేషము కమలాఫలములు లభించును. లక్కవిశేషముగా లభించును. కర్పూరముగూడ లభింపగలదని వినికిడి. శ్రీయుతులు పుల్లారెడ్డిగారి దివానుగిరికింద, నూత్నశోభలతో ఆంధ్రదేశమునకు ఆదర్శప్రాయముగ ఈయేప్లేటు ఆలరారగలదని ఆశించుచున్నాము.” —జమిందారిరైతు.

చంద్రమతిదేవిగారస్తమించిరి :—

“నేదొక సాక్ష్యమతల్లి ప్రకృతిలోలీనమైపోయినది. అపరకళానరస్యతి అంటే అభిమానమంటారేమో, ఆమె సంగీతకళానైపుణ్యతనుపంటే యధార్థమంటారు. విద్యావైదుష్యముంటే సౌందర్యముంటుందా అనుకొంటాము. కాని మాచంద్రమతిదేవి యీలోకమందు రతీదేవిఅంటే ఉత్తేషకాదు. సాశిల్యమలోచిస్తే ఆమెను పోల్చడానికి మాకు యెవరూ దొరకనేలేదు. ఇన్నిగుణాలపుట్టినిల్లయి భర్త అయిన శ్రీ కవిరాజ త్రిపురనేని రామస్వామిచౌదరిగారిని మహదానందాద్ధిని నోలలాడిస్తూ నేడు దురదృష్టవంతులయిన యిద్దరు మగబిడ్డలను యొకఆడపిల్లను వొదిలి నిర్యాణమొందినందులకు భర్తయేగాక కమృకులమును, మేమును దురదృష్టవంతులమని చెప్పటకు సందేహములేదు. ఇది కవిరాజుగారికి తీరరానిదుఃఖము, దాటరానిఆపద. ఆమె అత్యుత్తమ శాంతిగల్గుగాక.” —కుర్రాగోపాలకృష్ణయ్య.

శ్రీపోలీసులు :—

“శిల్లీ పోలీసునూపరింటెండంటు శ్రీపోలీసులనియమింప నిశ్చయించెననివిందుము. కాని ప్రస్తుతమున్న పరిస్థితులలో ఈప్రయత్నము నెఱవేఱునాఅని మాభయము. ఖైదుకుపోవసిద్ధపడుచున్న శ్రీలసంఖ్య దినదినమును హెచ్చుచున్నది. వీరిని అరెస్టుచేయుట మొదలగుపనులకు శ్రీపోలీసులు నియమింపబడుట సరియైనదే. కాని ప్రస్తుత రాజకీయపరిస్థితులలో శ్రీలు పిరివిగా పోలీసువృత్తి నవలంబింతురాయని మాసంశయము. రష్యాదేశమున ఒక్కపోలీసుశాఖయందేగాక సైనికశాఖయందును శ్రీలు జేర్చుకొనబడుదురు. ఇంగ్లండులో శ్రీల పోలీసుఫోర్సుగలదు. కాని హిందూదేశమున—శతాబ్దులుగ పూర్వార్చారమునకు పట్టుకొమ్మయగు హిందూదేశమున—శ్రీలు పోలీసుశాఖలో చేరుటయను పరివర్తనముగొనివచ్చుట కష్టము. విద్యుగల తావులలో ఈకష్టముఉండదని శ్రీమతి కమలాదేవిఫట్టోపాధ్యాయనతి వ్రతపచిన హిందూస్థాని శ్రీసైనికదళమువలన తెలియనగును.”

రెండు ముట్టల గొట్టె పిల్ల:—

నిమోడ నందలి ఒకానొక కర్షకుని గొట్టెలమందలలోని ఒక గొట్టె తొమ్మిది మాసముల క్రితము ఈననది. ఇన్నాళ్ళును ఆ కర్షకుడు ఆ పిల్లను పరీక్ష పెట్టి చూడలేదు. ఈనడుమ ఒక నాడు చూడగా దానికుడి చెవి క్రింద ఒక రంగ్రము ఉండెను. దానిని పరిశీలించగా సరిగా ముట్టెనలెనుండెను. అందునాలుక, దంతములు మామూలు ముట్టెనందుండునట్లే గలవు. ఈ ముట్టె కంతమునకును, ఊపిరితిత్తులకును సంబంధముకలిగి ఉన్నది. అగొట్టె పిల్ల అసలు ముట్టె తెలుచునపుడును, మూయునపుడును ఈ రెండవ ముట్టె కూడ తెలుచుకొనుచును, మూసికొనుచును ఉండును. అసలు ముట్టెతో పలి దీనితోడను ఊపిరిపీల్చగలదు. అసలు ముట్టెతో ఆహారమును తీసికొనునపుడును, నెమరువేయునపుడును ఈ రెండవ ముట్టె కూడ కదలుచుండును.

చదలు:—

చదలు మనయిండ్లలో సైతము కొన్ని చోట్ల పుట్టలు పెట్టుకొని నివసించుచు బలిష్ఠమైన కొమ్ము పంటి పండ్లతో కట్టసామానులను సైతము తినివేయుచుండుట మనము చూచుచున్నాము. వీనిని బల్లలు, గట్టిలములు మొదలగునవలెను. అందుచే పుట్టలను నిర్మించుకొని అందు నివసించుచుండును. ఇవి ఉష్ణదేశములందుండును. ఇవి వేలకువేలుగా నివసించుచుండును. అన్యోన్యమై తిగి సంతోషింపబడునట్లు ప్రవర్తించుకొనుచుండును. ఈనిబంధాలు వానిపనులు ఆశ్చర్యమును గొల్పునవిగానుండును. వీనియందు బేధములుగలవు.

(1) రెక్కల పురుగులు (2) రెక్కలు లేనివి. ఇందు రెక్కలుగల పురుగులను ఇనుభృతుండుము. వీనిలో ఆడవి, మగవి అను రెండు తరగతులు. సంతానము వృద్ధి చేయుటయే వీనిపని. వర్షాకాలమున నివి తిరుగునపుడు నేలపై బడి కొన్ని చచ్చిపోవును. మిగిలినవాని రెక్కలు నేలపై బురదకంటుకొని ఊడిపోవును. అట్లు ఊడిపోవని యెడల తమ రెక్కలను తమంతతామే రాల్చుకొనును. రెక్కలు లేకపోవుటచే నెగురజాలవుగాన శత్రుబాధ నుండి రక్షించుకొనుటకు పుట్టలు నిర్మించుకొనును. ఇందు వేలకువేలు గదులుండును. అందు ఒకటి రాజుకు, రెండవది రాణికి, మూడవది ఆహారపదార్థములు నిల్వచేయుటకు ప్రత్యేకింపబడును. మగది రాజు. ఆడది రాణియగును. రాణి మూడున్నర అంగుళము పొడవుగలిగి ముప్పాతిక అంగుళము వెడల్పుగలియుండును. తన ప్రత్యేక పుగదియందుండును. రాణిగదికి రెండు ద్వారములుండును. ఒక ద్వారము నుండి తక్కిన పురుగులు ఆహారము నందిచ్చుచుండును. ఇది దినమునకు ఒక్క సార్లు పెట్టును. రెండవ ద్వారము నుండి ఆగ్రుడ్లను గొనిపోయి

పొడిగదులయందు యితరపురుగులు చేర్చుచుండును. అచ్చట దాదులు వానిని పోషించుచుండును. పుట్టలోని యితరపురుగులన్నియు ఈరాజురాణిపురుగులకు రెంటికి యావట్టిపము ఊడిగము చేయుటనినదే. ఇక రెక్కలు లేని పురుగులనుగూర్చి. వీనికి లింగభేదములేదుగాన నివన్నియు నపుంసకములు. ఇందు (1) భటులు (2) పరిచారకులు అను రెండుతెగలు. ఇవిరెండును ఒకేమాదిరిగానుండుగాని భటులశరములు పెద్దవిగాకన్నడును. పట్టువీడకుండుటకై గట్టికోరలుండును. ఇతరపుట్టలనుండివచ్చుపురుగులను తమపుట్టలలో చేరనియకుండుట, యెదిరించినవానితో పోరాడి వెడలగొట్టుట, పరిచారకులు చేయుపనుల బాగ్రత్తగాపరిశీలించుట, పనులు చేయించుట లోనగువిధులను భటులుచేయుచుండును. వర్షాకాలమందు యెదిగినపురుగులను (యినుళ్ల) గూడ వెడలగొట్టుచుండును. ఇక పరిచారకులు గ్రుడ్లను చెమ్మలేనిగదులచేర్చుట, పిల్లలపోషించుట, రాజుకు, రాణికి ఆహారములనందిచ్చుట, వారికి నపర్యలుచేయుట, దండుకు కావలసినఆహారమును నిల్వచేసియుంచుట చేయుచుండును. పరిచారకులు గాగాని భటులుగాగాని యినుళ్ళుగాగానిమారుటకు పరిచారకులుతెచ్చియిచ్చు ఆహారమునుబట్టియేయుండునని శాస్త్రజ్ఞులు నిశ్చయించినారు. —ఆదిరాజు అమృతేశ్వరరావు.

ముక్కు భీమా:—

సెంటులు, అత్తరులు, తలనూసెలు మొదలగు పరిమళద్రవ్యముల సువాసనలను మిగుల నిపుణత్వముతో పసికట్టగలిగిన ఒక విదేశీయురాలు తాను ప్రాంసు, ఇటలీ, యాజిప్పుదేశములకు ప్రయాణముచేయుటకు పూర్వము తన ప్రాణేంద్రియముయొక్క ప్రభావముచెడిపోయి ఆదాయమునకు నష్టమునచ్చుననుభయముతో తనముక్కును రు. 1,50,000 ఒకలక్షయాబదివేలరూపాయలకు భీమాచేయించుకొనినదట. ఆమె ఒకవేళ మోటారుబస్సులలో ప్రయాణముచేయుట, సేపిల్సుపట్టణమునుజూపుట, కెయిరోపట్టణముపోయి ఈజిప్టుల గృహములను దూరిచూచుట, పడిశముపట్టుట, సంభవించినయెడల భీమా రద్దుఅగుననుషరతులుకలవేమో తెలియదుకాని భీమా దరఖాస్తుఅంగీకరించబడి వాయిదాపైకము రు. 15000 పదిహేనువేలరూపాయలు చెల్లింపబడెనట. —భీమా పత్రిక.

బ్రతికివేద : చచ్చి ధనికుడు:—

బెర్లినులో హార్డన్ అను డెబ్బదిఆరేండ్లముసలివాడు తాను పేదవానిననిచెప్పి మునిసిపలువారినుండి మాసబిచ్చముగొందువాడు. రోడ్డుపై చిత్తుకాగితముముక్కలు, సిగరెట్టుపీకెలు ఏరుకొనువాడు. అందుచే మార్గస్థులు వానియందుదయదలచి డబ్బులు యిచ్చుచుండువారు. అతడు ఒకచిన్నగదిలో మఱిముగ్గురతో కలిసియుండువాడు. అతడు చనిపోయినపుడు నిర్ధనునిగావించి అంత్యక్రియలు ప్రభుత్వమువారుజరుప నిర్ణయించుటకు ఆతనికిదనినవకరి. ఆశ్చర్యమేమియనగా అతడుచేర్చిన చిత్తుకాగితముముక్కలను నెతుకుటలో ఆతనిపేరుగల సేవింగ్సుబ్యాంకుబుక్కు ఒకటి కనుపించెను. అందు ఆతనిపేర 11,000 మార్కునాణెములును, 15,000 మార్కునాణెములపలుకు బాండులునుగలవు. పాసులలో వీనిమొత్తపులుసు 1,200. ఆసేవింగ్సు బ్యాంకుపుస్తకము బాగుగా పరీక్షింపగా అతడు చనిపోవుటకు కొద్దిమాసములముందు మాసముఒక్కంటికి 200 మార్కుల పన్నును మిగిల్చుకొనుచుండెను.

ఎఱు చేమంతి:—

గృహలక్ష్మిలో ఈవంతువ్రాయబడినట్టి 'చేమంతి' అనువ్యాసమున ఎఱుచేమంతులులేనని వ్రాయబడినది. ఎఱుచేమంతిఅంటు కాకినాడలో మాబందుగులరాజునుండగా తెప్పించి నెల్లూరునందు మాపెరటిలో పెంచు సున్నాము. మందారపుష్పములకంటే మిక్కిలి ఎర్రగాను ముద్దగాను ఉన్నది. —విస్వా సత్యవతమ్మ.

పత్రికా పరిచయము

కినీ మావీక్షీ:—

ఆంగ్లవారపత్రిక. కినిమాకుసంబంధించినవిషయములతో నిండా రియుండును. కినిమానటకురాండ్ర మనోహరచిత్రములును, చిత్రాక్షరములగు కినిమారంగచిత్రములును కొన్ని ప్రతినందికయందును ఉండును. చిరునామా: కినిమావీక్షీ, 8, అయలూరు ముత్తయ్యమొదలివీధి, జి. టి. మద్రాసు.

భీమాపత్రిక:—

భీమావ్యాపారమునుప్రచారముచేయు మాసపత్రిక. సంపాదకులు సూరంపూడి కనకరాజుపంతులు గారు. ప్రతిమాసమున మొదటివారములో ప్రకటింపబడును. జనవరిమాసమున వెలువడిన ఈపత్రిక మొదటి సంపుటము మొదటిసంచిక మాకార్యాలయమునకు పంపబడినది. దేశహితకరోద్యమములలో భీమాయోద్యమ మొకటి. దానినిగూర్చి ప్రచారమునలుపుటకైన ఈపత్రిక సర్వవిధములఅభివృద్ధికి రాదగినది. డబుల్ క్రాసు పైజున గ్లేజుకాగితములపై ముద్రింపబడుచున్నది. మహాశయులు పలువురు ఆశీర్వాచనసందేశములనుపంపి ఈ పత్రికయొక్క భావిభవమును సూచించినారు. ఈప్రభమసంచికయందు శనివారపు సుబ్బారావుపంతులు గారు 'మనిషిమాడాఅస్తే' అను విషయమునుగూర్చియు, దిట్టకవి వీరరాఘవయ్యపంతులుగారు 'ప్రావిడెంటు భీమావ్యాపారము' అను విషయమునుగూర్చియు, కె. భీమేశ్వరరావుగారు 'వ్యాపకము' అను విషయ మునుగూర్చియు వ్రాసిన వ్యాసములు పేర్కొనదగినవి. భీమావిషయమునుగూర్చి తెనుగున ప్రచురింపబడు ఈ ప్రథమపత్రిక చిరకాలము ఆంగ్లానేపచేయునుగాకయుని కోరెదము. సాలచందా రెండురూపాయలుమాత్రము. చిరునామా: మేనేజరు, భీమాపత్రిక, బెజవాడ.

ధర్మరక్షి:—

పత్రిక. మొదటిసంపుటపు మొదటిసంచిక జనవరి 15-న తేదీని వెలువడినది. 1931-వ సంవత్సరము అక్టోబరునెల 11-న తేదీని బెజవాడయందు స్థాపింపబడిన మాసపత్రికధర్మరక్షినిమాజమువారిపత్రికమున ప్రచురింపబడుచున్నది. కులభేదములనుగూర్చిన అనేక భారతనాయకులఅభిప్రాయము లీసంచికయందు ఒకచో వీర్చికూర్చబడియున్నవి. కొందరునాయకురాండ్ర అభిప్రాయములుచేర్చుటకూడ స్తుతింపదగియున్నది. దేవాలయప్రవేశము, అతిభాల్యవివాహము మొదలగు సమస్యలను యుక్తియుక్తముగ చర్చింపబడినవి. ఇట్టిపత్రిక చక్కని సంస్కారావరోధమునుకలిగించుటకు అనువైయున్నది. సంపాదకులు బండి బుచ్చయ్యచౌదరిగారు డబుల్ క్రాసుపైజు. గ్లేజుకాగితములు. సంవత్సరచందా రెండు రూపాయలు. చిరునామా: యస్. బి. యస్. ప్రెస్, బెజవాడ.

సంస్కారి:—

కేవల సంఘసంస్కారముకొకేపనిచేయు ఆంగ్లపత్రిక ఒక్కధర్మసాధనిమాత్రమే ప్రస్తుతమున్నది దానికితోడగా ఇప్పుడేనూతనపత్రిక ప్రచురింపబడుచున్నదనుటకు తెలుగువారు సంతసింపగలరు. ఈ పత్రిక ప్రతిమాసము 5, 20 తేదీలయందు ప్రచురింపబడును. సంఘసంస్కారము ప్రధానోద్దేశము. భారతదేశములోని భిక్షకులుఅను వ్యాసము ఎన్నియో క్రొత్తసమస్యలను చర్చించుచున్నది. సంపాదకీయము కూ భేదములనుగూర్చి చదువదగియున్నది. ఈపత్రికనుండి కొంతభాగమును ఈమాసపుపుష్పచయమున ఉద్ధరింపితిమి. 'కులభేదమహాపాతకము'నుగూర్చిన భారతనాయకుల యాక్రోశము ఒకచోచేర్చబడినది. ఆంగ్లసంఘ సంస్కారమునకు పాడువుచుక్కయగు వీరేశలింగముపంతులుగారినిగూర్చిన ప్రశంసాపద్యములు పతనీయములు పత్రికకు దీర్ఘాయువుకలుగుగాక. చిరునామా: సంస్కారిపత్రిక, ఎలమట్టు, కృష్ణాజిల్లా.

లోక వార్త

పోయిన కన్నులు వచ్చుట:—

మా గ్రామములో మాయరుగుపొరుగు ఒక కాపురస్థి. ఆ మెతల్లితండ్రులది చంద్రనగరము. ఆమె మేజరే. ఆ మెథర్తకు మదరాసులో ఎనో ఒక పేటలో స్కూలు టీచర్ పని. ఆమెకు కూడ కొంచెము విద్య చదువను వ్రాయనువచ్చును. ఇట్లుండగా ఒక నాడు ఆ స్త్రీకి ఉన్నట్టే ఉండి ఒడలు కొయ్యబారిపోయి దేహము తెలియకుండపోయినది. ఏమోజబ్బని ఆమె ధర్మ డాక్టరు వద్దకు పిల్చుకొని వెళ్లి కొంత ఔషధం ఇప్పించినాడు. తలువారత మఱి కొన్ని రోజులకు అట్లనే కొయ్యబాటపోయినది. దానిపైన అతడు గాలి అని, పిశాచి అని చెప్పతో (పొరకతో) తలమీదకొట్టినాడు. అంగుమీద రెండు కన్నులు అగుపడకుండపోయినవి. తెల్ల గుడ్డు మాత్రము కనిపించుట, రప్పయెత్తి చూచితే నల్ల గుడ్డంతయు పైకిలాగినట్లు గుట: బొత్తిగా దృష్టి లేక చాల బాధపడుతుండినది. ఆమె తల్లి పిల్చుకోవెళ్ళి మామూర్లో ఏదైన చిట్కా వైద్యం చేయించెదమని చెప్పితే పంపను డాక్టర్ వైద్యమే చెయ్యవలెనని ఆమె మగడు పట్టుపట్టి పంపలేదు. పాపం ఆమె చాలా బాధపడుతూ ఉండినది. తరువాత జనరల్ ఆస్పత్రి పెద్ద డాక్టర్ గారి వద్ద చూపించితే తల్లా బాగా కొట్టినట్లయిన సేత్రములు వచ్చునని చెప్పగా బాగ పుర్రె మీద కొట్టితే దెబ్బలు వోర్చలేక నాకు కండ్లు లేకున్నమానినదని నాతల్లి దగ్గరకు నన్ను పంపించండి అని భర్తను వేడుకొన్నది. వైద్యం చాలించాడు కాని తల్లి వద్దకు ఒక సంవత్సరము పంపలేదు. అట్లు ఆమె భర్త మనస్సు మరల్చలేక బాధపడుతూనే 1½ సం॥ జరిపినది. ఆమె తల్లి తండ్రులు మొండికిబడి చంద్రనగరం పిల్చుకొని బచ్చిరి. కొద్ది రోజులైన తరువాత ఆమె తమ్ముడు పది పదకొండు ఏండ్ల పిల్లవానికి వొళ్ళు తెలియకుండ ఆవేశం వచ్చి “నేను ఒక దేవతను. నన్ను నీ భర్త చెప్పతో బుర్ర మీద కొట్టినాడు. కావున సేత్రములు అవు పడకుండపోయినవి. కావున ఈ భార్యను నేను అంటును అని శపథం చేసినట్లయిన సేత్రములిచ్చెద”నని పదిమంది యెదురుగా ఆపిలవాడు చెప్పినాడు. “అదే ప్రకారము జరిపెదము స్వామీ! సేత్రములిచ్చిన చాలును. నీకు పొంగలి పెట్టెద”మని మ్రొక్కిరి. అప్పుడా బాలునికి తెలివి వచ్చినది. అప్పటికి నాలుగు రోజులనుండి ఆ సేత్రములు లేని పడుచుకు దేహము తెలియక ఆహార పానీయములు లేక కొయ్యబాటపడి ఉన్నది. వెంటనే వారు ఒక కలశము పెట్టి పొంగలి చేసి తెచ్చి ఆ కలశము ముందరవుంచి వారి బంధువులు ఇంక పొరుగువారు కొందరు ఆమె భర్తను తెచ్చి నిలపెట్టి, నేను ఇక ఈ భార్య నంటను వేరవివాహం చేసుకొనెదనని చెప్పనునిరి. అతడట్లు చెప్పడయ్యె. ఆవూరి వారందరు బలవంత పెట్టి అతని చేత అక్షింతలు వేయించిరి. తోడనే ఆ కాపురస్థి లేచి తడువు కొనుచు ఆ కలశమునకు దండము నమర్పించి లేచెటప్పటికి రెండు సేత్రములు తామర రేకులవలె వికసించినవి. ఈవృత్తాంతమంతయు ఆమె ముఖమున తెలుసుకొని వ్రాసితిని.

— కంకి పాటి రుక్మిణమ్మ.

వ ర శు ల్కా చా ర ము న కు బ లి:—

వీరేంద్రనాథచౌదరి కలకత్తాలో అనూరదత్తుపీఠాలో నివసించుచుండెను. అతని కొకచెల్లెలు. పేరు సావిత్రిలతాదేవి. ఆమె పరయోగ్యయైయుండెను. డాక్టరుపీఠాలో నివసించుచున్న దినేశచంద్రఘోష జ్యేష్ఠ పుత్రునకు ఆమెనిచ్చుటకు రహితమయ్యెను. పరతులు లిఖితమొనర్చిరి. వధువునుమాచిన పిమ్మట ఆవివాహ మునకు తన అంగీకారమును తెలుపుచు ఘోష ఆలిఖితపత్రముపై వ్రాలుపెట్టెను. మార్చి 11-వ తేదీ ముహూర్తము. ఈలోగా ఘోష కట్నమును ముందుపంపవలసినదని కబురుచేసెను. అందుమీద వీరేంద్రుడు నూరురూపాయలు అడ్వాన్సుగా టెలిగ్రాఫ్ మనియార్డరుచేసెను. మిగతసొమ్ము పంపుటకును, వివాహ వ్యయములకును ఆతడు తన ఆస్తిసంతయు తనఖాపెట్టెను. ఇంతలో ఘోష సావిత్రిని తనపెద్దకొడుకునకు చేసికొనజాలననియు, తన రెండవకుమారునకుచేసికొనగలననియు కబురుచేసెను. ఆరెండవకొడుకునకు ఇచ్చుట బొత్తిగ వరహీనమగును. అందును అతడు వర్తనచే గుణహీనుడగుట సుస్పష్టమైయుండెను. వీరేంద్ర నాథునకు ఏమియు పాలుపోవుటలేదు. సావిత్రిలత ఇదియంతయుచూచెను. కాగల తనఆత్మవారి వింతప్రవర్తనకు కక్కసపడెను. తనకుగా సోదరునిఆస్తింతయు తాకట్టుపడుటకు విచారించెను. ఇంతటికినిమూలమగు తానుమరణించుటయే మంచిదని ఆమె నైటిక్ ఆసిడ్ త్రాగి పరలోకమునకుపోయెను. వీరేంద్రుడును, ఘోషను కోర్టుకుపోయిరి. వరశుల్కాచారము పనితను కొండెక్కించినది. మిగతావారిని కోర్టుకెక్కించినది. తాను నిరాఘాటముగ నిలబడియున్నది.

“కలకత్తాగవర్నమెంటు ఆఫీసులో దయ్యములు”:—

దెంగాల్ గవర్నమెంటు సెక్రటరీయేటులో ఈనడుమ నొకనాటిరాత్రి మొఱుగులువిననయ్యెను. రాత్రి కాపలావాండ్లు అవి దయ్యములుచేయు శబ్దములుగాతలచి భయపడిరి. మొఱునాటిరాత్రికూడ ఆ మొఱుగులువిననయ్యెను. అదిగోపులిఅనిన ఇదిగోతోకయనువారు ఆమొఱుగులు చనిపోయిన ఒకనొక గవర్నమెంటుఉద్యోగస్థుని దయ్యపు మొఱుగులనియు, ఆదయ్యము తలుపు తెఱవమని హంగామాచేయుచున్నదనియు చెప్పదొడగిరి. జనులు ఈవింతశబ్దములనువిన వందలుగమూగిరి. ఒకనాటిరాత్రి శబ్దము ఎక్కువకాగా అచ్చటివారు దీపములువెలిగించి ఆఫీసుఅంతయు వెదుకనారంభించిరి. రెండవఅంతస్తుపైనున్న రవుండు రూమునువెదకుటకు తలుపు తెఱచిరి తెరచితెరచుటతోడనే ఒకనల్లనిఆకారము బయటికి దూనుకుపోయెను. కావలివాండ్లు దయ్యము తమపైపడుచున్నదను నమ్మకముతో కుయ్యవెట్టిరి. కాని నిదానించిదూచినవారు అది దయ్యముకాదనియు ఒకనల్లకుక్కఅనియు చెప్పిరి. అది పగలుఎప్పుడో ఆగదియందు ప్రవేశించియుండు ననియు, తలుపులువేసివైచుటచే అందది ఇటుకుకొనిపోయినదని ఊహింపబడెను. ఈదయ్యమును లాతీచ్చార్జీ చేసి తరిమివేసిరి. ఇది రాత్రిజరుగుటచే ఎవ్వరికిని తెలియలేదు. మొఱునాటిరాత్రియు దయ్యముఅటుపులు వినుటకు జనములుమూగిరి. అది దయ్యముకాదనియు, అందుచిక్కుపడిపోయిన ఒకకుక్కఅనియు, అది గత రాత్రి వదలివేయబడెననియు అచ్చటివారు ఎన్నివిధములుచెప్పినను మూగినవారు వినలేదు. తుదకు పోలీసు వారినిపిలిచి ఆమూగినవారిని చెదరగొట్టవలసినచ్చెను. పోలీసులు రెండుసార్లు కలగ చేసికొనిరి.

పులికిపుట్రలై న గ్రామస్థులు:—

నడియాడుచెంతగల ఒక గ్రామములో ఎట్టితుపాకులును లేకనే ఆగ్రామస్థులు పెద్దపులినిచంపిన సాహసకార్యము పుత్రికలకెక్కినది. ఒకనాటియదయమున ఆగ్రామమున పెద్దపులిగాననయ్యెను. కొందఱు పోవుచుండ అది వారిని ఆటకాయించెను. గాండ్లుమని వారిపైబడనుండెను. అందుగో ఒకడు ఎట్టిభయమును లేక తెరిచిన పెద్దపులినోట తనచేయిపెట్టెను. మఱియొకడు ఆపెద్దపులి చెవులుపట్టుకొనెను. అందుతో పంటయింటికుండలయిన దానిని మఱియొకడు గొడ్డలితో నఱికివైచెను.

గ్రంథ పరిచయము

క విత్వ చింతా మణి:—

గ్రంథకర్త చదలువాడ కోటి నరసింహముగారు. ఆంధ్రభాషారచనమునకువలయు శబ్దజ్ఞానము, సంధి వివేకము, సమాసకల్పము, అలంకారము, ఛందోలక్షణములు, బంధగర్భకవిత్వములు మొదలగునవి ఇందు వివరింపబడినవి. పూర్వకవులగ్రంథములనుండి లక్ష్యములును చేకొనబడినవి. కవిభూషణ, కవిరాజవిరుదాంకితులగు శ్రీరాజా వత్సవాయ వేంకటనీలాద్రిరాజుగారు తెలుపునటుల ఈగ్రంథమున ఆంధ్రభాషాకావ్యనిర్మాణమునకువలయు పరికరములన్నియు సంక్షేపరూపమున సంఘటింపబడినవి. క్రానుపైజాన 130 పుటలు. గ్లేజు కాగితములు. వెల 0-12-0 అణాలు. వలయువారు గ్రంథకర్తపేర గుంటూరుజిల్లా సత్తెనపల్లితాలూకా డివిజనుకు వ్రాయునది.

శ్రీమద్రామాయణ తత్వజిజ్ఞాస:—

బెజవాడతాలూకా పటమటగ్రామ బోద్ధహైయరు ఎలిమెంటరీపాఠశాలాసహాయోపాధ్యాయుడు పొన్నలూరి సూర్యనారాయణశర్మవिरచితము. ఆదిశైవపత్రికనుండి సముద్భుతము. ఆదిశైవగ్రంథమాలలో ఎనిమిదవపుష్పము. రామాయణమునందలి ప్రక్షిప్తములు, కథలవైరుధ్యము మొదలగువానిని సప్రమాణముగ విమర్శించుగ్రంథము. జిజ్ఞాసరేవుచున్నది. డెమిస్ట్రైజాన 40 పుటలు. వెల రు. 0-4-0. చిరునామా 'ఆదిశైవ పత్రిక' చిలుమూరు, అనంతనరంపొట్ల, గుంటూరుజిల్లా.

హితోక్తిరత్నాకరము:—

పెరంబూరునందలి రావుబహదూర్ కలవల కన్నయ్యసెట్టి హైస్కూలునందు ప్రధానాంధ్రపండితులును, చాణక్యగ్రంథరచయితలునుఅయిన శ్రీ వేదుల సత్యనారాయణశాస్త్రిగారు నారాయణపండితుని సంస్కృతహితోపదేశమునకుచేసిన తెనిగింపుఇది. సుహృద్భావసహృద్భేదములను రెండుప్రకరణము లిందు గలవు. ఈగ్రంథమును మేము ఆమూలగ్రముగచదివితమి. శైలి సరళము. రచన ధారాళముగాసాగిపోవుచున్నది. సీతులకు గని. అగుట ఇది ప్రతివిద్యార్థియు చదువదగినది. పాఠశాలలయందు ఇట్టి సీతిగ్రంథములు ప్రవేశింపజేయుట అధికారులవిధి. లయోలాకళాశాలలో ఆంధ్రమున అధ్యాపకులగు శ్రీ కె. వి. రాధాకృష్ణ శాస్త్రిగారిగ్రంథమునకు ఆంగ్లమున చక్కనిపీఠిక వ్రాసియున్నారు. అందు హితోపదేశప్రాశస్త్యమును, ఈ అనువాదప్రాశస్త్యమును వెల్లడించియున్నారు. గ్రంథముద్రణము సుందరముగనున్నది. గ్లేజుకాగితములు. క్రానుపైజా. 100 పుటలు. వెల 0-8-0 అణాలు మాత్రము. వలయువారు గ్రంథకర్తపేర వ్రాయవచ్చును.

రఘువంశము:—

రెండవభాగము. కాళిదాసుని రఘువంశకావ్యములోని పదునొకండవసర్గతో ప్రారంభమై తుదిదగు పందొమ్మిదవసర్గతో సమాప్తమైనది. ఇట్టిగ్రంథములను విద్యార్థులకరకమలములకందించుటచే వారు భారతీయునకుక్రిడెచ్చు గ్రంథములతో, పరిచయము సంపాదించుదురు. ఆంధ్రభాషాపాఠకులగు పూర్వపురెడ్డిరాజులక్రిని నిలబెట్టుచున్న నేటి నెల్లూరురెడ్డలోనొకరగు శ్రీ అల్లూరు వరదారెడ్డిగారికి ఈగ్రంథము అంకితముచేయబడినది. ఈగ్రంథమునందలి 'సీతాపరిత్యాగము' అనుప్రకరణము స్త్రీలు ముఖ్యముగ చదువదగినది. తెనుగునాట తమఉత్తమగ్రంథప్రచురణముచే ప్రసిద్ధికెక్కియున్న దీపాల పిచ్చయ్యశాస్త్రిగారిగ్రంథమునకు కర్తలు. గ్లేజుకాగితము. క్రానుపైజా 142 పుటలు. వెల రు. 0-12-0. చిరునామా: మేనేజరు, కళానిధి, నెల్లూరు.

శాలివాహనగాథాసప్తసతీసారము:—

హలకాతవాహనుని ప్రాకృతగ్రంథమునందలి రత్నములకు తెనుగునేత. వీనుమిగిలినవిమర్శకులై తెలుగు తల్లినిసేవించుచున్న రాళ్లపల్లి అనంతకృష్ణశర్మగారు ఆంధ్రీకర్త. పెక్కు తెలుగుగ్రంథములకు పీఠికవ్రాసి ఆంధ్రసారస్వతమునర్పించుచున్న శ్రీ కట్టమంచి రామలింగారెడ్డిగారిగ్రంథమునకు విపులమగు పీఠికవ్రాసిరి. ఈగ్రంథమున ఏపద్యమున కాపద్యమే ఒకకావ్యముగానున్నది. భావములు అతినూతనములుగను, ముగ్ధమనో హరములుగఁజేర్చి. మాతృకయు, అనువాదమును ఆంధ్రులసొమ్ము. ఈప్రశస్తగ్రంథము విశేషప్రచారము నందుగాకాయని కోరెదము. దశసరి షేదరువెయిటుకాగితములపై అతిసుందరముగ ముద్రింపబడియున్నది. క్రొనుపైజున 104 పుటలు. చిరునామా: సాధనప్రెస్, ఆనంతపురము.

హిమ్మత్ సింగు:—

శ్రీయుత గాదె రామకోటిరెడ్డిగారిచే సంపాదించబడుచున్న భారతీగ్రంథమండలియం దిది రెండవ కుసుము. వారణాసి లక్ష్మీనారాయణగారిచే రచియింపబడినది. Indian Chivalry అను గ్రంథమునందలి హిమ్మత్ సింగుకథనుగైకొని దీనినివెంచి గ్రంథకర్తగారు నవలగావ్రాసిరి. కథానాయకుని పితృభక్తి ప్రశంస నీయముగనున్నది. రాజభక్తి, మిత్రప్రేమ, స్త్రీవిద్య మొదలగుగుణము లిందలిపాత్రలచే పోషింపబడినవి. సత్యసింహుని రాజభక్తి, సుజాబాయిసాహసము అద్భుతముగా ప్రదర్శింపబడినవి. ఇది ఆప్రాపుడుగ్రంథము. క్రొనుపైజున 270 పుటలు. వెల ఒకరూపాయి. చిరునామా: భారతీగ్రంథమండలి, సత్తెనపల్లి.

మలబద్ధము:—

ప్రాకృతచికిత్సకులగు యన్. స్కాట్టుగారు పెక్కుపుస్తకములనుపరిశోధించి విశేషానుభవమునుసంపాదించి మలబద్ధముగుర్చివ్రాసిన వ్యాసమునకిది అనువాదము. అనువాదకర్త శ్రీమతి జ్ఞానాంబగారు. వ్యాధులకు మూలకారణమగు మలబద్ధమును ఎంతటికాలమునుండియున్నదియైనను నివారించుటకు ఇందు చక్కని ఉపాయములు వివరింపబడినవి. ఆరోగ్యముకోరువారెల్ల చదువదగినది. క్రొనుపైజున 60 పుటలు. ప్రకృతి చందాదారులకు వెల 0-8-0; ఇతరులకు వెల 0-12-0. దొరుకుచోటు: ప్రకృతికార్యాలయము, బెజవాడ. ఋషిజీవనప్రకాశమ్:—

వివిధవిషయములనుగుర్చి మహనీయులిచ్చిన ఆలోచనను రేపు ఆధిప్రాయముల క్రోడీకరణమీగ్రంథము. బెజవాడ ప్రకృతికార్యాలయమున వెలకుదొరుకును. గ్రంథము ఆంగ్లమునగలదు. క్రొనుపైజున 24 పుటలు.

ప్రహ్లాదనారాయణయుద్ధము:—

విజ్ఞానప్రచారిణీగ్రంథమాలలో ౧౧-వ పుస్తకము. సంపాదకుడు పింగిలి లింబాదిరెడ్డిగారు. బాలకవి శతావధాని సంపత్ ముడుంబ శింగరాచార్యప్రణీతము. ప్రహ్లాదనారాయణయుద్ధకథకుమూలము వ్యాసవీరచిత్రమగు వామనపురాణమునగలదు. కథ నూతనమును, కవిత్వమురసవంతమును అయిఉన్నది. క్రొనుపైజున 70 పుటలు. శ్లోకాగితములు. చిరునామా: విజ్ఞానప్రచారిణీగ్రంథమాల, నెమలికొండ, జగ్గూల, నైజాము.

శ్రీ వేంకటేశ్వరవైభవము:—

ఇది శ్రీనృసింహాయతియనెడు సన్న్యాసిస్వాములవారిచే విరచితము. పదునాలుగుశ్లోకములు. శ్రీమాన్ బ్రహ్మశ్రీ పద్మశాల నృసింహాచార్యులవారిచే ఆంధ్రవ్యాఖ్యానము రచియింపబడినది. ‘కలౌ వేంకటనాయక’ అనుట “శ్రీ వేంకటేశ మమదేవీ కరావలంబ”మను మకుటముగల ఇందలి 14 శ్లోకములు భక్తులుపఠింపదగినవి.

క్రానునైజు, గ్లేజుకాగితములు. 16 పుటలు. వెల 0-2-0. చిరునామా: టంగుటూరి రామస్వామయ్య, 290, టంగసాలపీఠి, జి. టి. మదరాసు.

ఆంగ్లీరసనామ సంవత్సరగంటలపంచాంగం:—

ఇది ముంమారు వీరభద్రసిద్ధాంతిగారిచే గుణింపబడినది. రాజమండ్రిలోని రాజనైద్య పొన్నాడ భాస్కరం అండ్ బ్రదర్స్ వారిచే ప్రకటింపబడియె. చిన్ననైజున జేబునందిముడునట్లు ముద్రింపబడినది. గడియలలోకాక కాలము గంటలలోచూపుటచే ఎల్లవారు సులభముగ ఈపంచాంగమును చూచుకొనవచ్చును. తపాలవ్యయముకొఱకు 0-1-6 బిళ్లలుపంపువారికి ఇది ఉచితముగ పంపబడును.

వైరాగ్యసంగ్రహము:—

ప్రథమసంచిక. మనస్సంబోధనము. గ్రంథకర్త పూరి సత్యనారాయణాచార్యులుగారు. భగవద్విషయమైన కొన్నిముచ్చట లిందు చేర్చబడినవి. చిన్ననైజు, గ్లేజుకాగితములు. 26 పుటలు. వెల 0-1-0. చిరునామా: పింగళిరెడ్డి అండుకో, నెమిలికొండ, జగిత్యాలతాలూకా.

కావ్యామృతము:—

ప్రథమద్వితీయభాగములు. కృతికర్త అల్లంశెట్టి ఆప్పయ్యగారు. ప్రథమభాగమున ప్రకృతివిషయములు, అన్యార్థదేశవిషయములు. ద్వితీయభాగమున అనువాదములు. శ్రీయుతులు అల్లంశెట్టి ఆప్పయ్యగారు గృహలక్ష్మీపత్రికకు క్రొత్తవారుగారు. వీరిరచనములు ఈపత్రిక మనసునకెక్కినవే. 'శారదావివాహము' మొదలగుగీతములను చదువుచో వీరు కాలముమఱువనికవులని తెలియనగును. 'గుడ్డియిల్లాలు' స్త్రీలు తప్పక చదువదగినది. సుందరముద్రణము. గ్లేజుకాగితములు. 70 పుటలు. వెల రు. 0-6-0. చిరునామా: వైద్యవిద్వాన్ చదువుల నందికేశ్వరరావుగారు, పొందూరు, విశాఖపట్టణముజిల్లా.

ఆరోగ్యదీపిక:—

కశింకోట ఆరోగ్యశిశువార ప్రదర్శనసంఘమువారు ప్రచురించినది. కశింకోట కుమారరాజువారు ఈ ఆరోగ్యశిశువార ప్రదర్శనసంఘమునకు చేయుచున్న సహాయమును, దానియెడ వారుచూపుచున్న శ్రద్ధ ప్రశంస నీయములుగనున్నవి. మనజమిందారులెల్లరును వీరితీరు ఆవలంబించుటకు ప్రయత్నింతురుగాక.

జన్మభూమి:—

కరుణారసభరితమగు నవ్యనాటిక. జువెనిల్ బడ్జెట్టులోని హృదయంగమమగు నొకచిన్నకథనుగ్రహించి స్వదేశవిదేశమహాకవుల ఉన్నతభావములను క్రోడీకరించి శ్రీముద్దా విశ్వనాథముగారు దీనిని రచించిరి. ఈచిన్నినాటికనుచదువుచుండగా ఉదేకముకలుగునుగాని శుచిభావమునువిడచు. కథానాయకుడగు రాఘవ రావు పితృభక్తి నిరుపమానము. దేశసేవాపరాయణులు మారేపల్లి రామచంద్రశాస్త్రిగారు దీనికి చక్కనిపీఠిక వ్రాసియున్నారు. ప్రతివిద్యార్థి కరకమలమునందును ఈగ్రంథపుప్రతియొకటి యుంచదగినది. చక్కనిఅచ్చు, ఆకృతి అతిసుందరము. గ్లేజుకాగితములు. 52 పుటలు. వెల రు. 0-3-0. ప్రకాశకులు: వ్యాసకుటీరము, యలమంచిలిదగ్గఱ, మేలుపాక, విశాఖపట్టణముజిల్లా.

మాధవశతకము:—

కమ్మకులచంద్రులును, ఆశుకపీఠ్రులును, శతావధానులునుఅగు శ్రీధనగంటి పున్నయ్యచౌదరిగారిచే రచింపబడినది. మాధవాయనుమకుటము. అన్నియు ఉత్పలమాలలు. కవిత్యము ధారావేగమున నొప్పు

చున్నది. భక్తిని ఉద్దీపింపచేయుటయేగాక సంఘదురాచారములను తిరస్కరింపజేయునదిగాకూడనున్నది. క్రొనుపైజు, గ్లేజుకాగితములు. 24 ఫుటలు. వెల రు. 0-4-0. పలయువారు గ్రంథకర్తపేర బాపట్లతాలూకా, అప్పికట్ల వ్రాయవలయును.

కష్ట జీవి:—

శ్రీయుత తంగిరాల రామనాథశర్మగారి చేరచియింపబడినది. ఆంధ్రసాహితీగ్రంథాలయమున మొదటి పుష్పము. పద్యకావ్యము. నవలవలె చదువదగియున్నది. శృంగారాదిరసములుగలవు. పెక్కువిషయములు బోధింపబడినవి. కవిత అత్యంతసులభముగానున్నది. దేవతాప్రార్థనాదికములు మొదలగువానిని తడవక వీరీ గ్రంథమునురచించుట క్రొత్తమార్గము. కావ్యాంశములుకొన్ని అపూర్వములు. ఉపములు అతిపిస్తరము. డెమ్మి పైజు. గ్లేజుకాగితములు. 106 ఫుటలు. ప్రతివెల రు. 1-0-0. దిట్టమైన అట్టబైండు. చిరునామా: మేనేజరు, ఆంధ్రసాహితీగ్రంథాలయము, నెల్లూరు.

సాంఘిక దర్పణము:—

విజ్ఞానప్రచారిణీగ్రంథమాల ౧౦-వ కుసుము. సంపాదకుడు పింగిలి లింబాదిరెడ్డిగారు. గ్రంథకర్త మల్లాది నాగభూషణముగారు. స్వామివివేకానంద, భగవాన్ తిలకు మొదలగు భారతమహాశయులగ్రంథముల సాయమున ఈగ్రంథము రచియింపబడినది. మూఢవిశ్వాసములను ప్రకరణము ముఖ్యముగ చదువదగియున్నది. క్రొనుపైజున 100 ఫుటలు. గ్లేజుకాగితములు. వెల రు. 1-8-0. చిరునామా: విజ్ఞానప్రచారిణీగ్రంథమాల, నెమలికొండ, జగ్గూల.

పశుపరీక్ష:—

పరాహమిహిరకృతము. గంధర్వమహల్ ప్రాప్రయిటరులగు డి. జె. శర్మగారు పశుపరీక్షనుగూర్చి పరాహమిహిరకు సూత్రప్రాయముగ సంస్కృతమున చెప్పినసంగతులను ఇందు ఆంధ్రవివరములతోకూర్చిరి. ప్రసాదోచితముగా విశేషాంశములు చేర్చబడినవి. రైతులకు ముఖ్యమైనది. ప్రాచీనార్థసభ్యత కొంతకుకొంతకువెల్లిడిచేయు ఈగ్రంథము విరివిగా వెలకుబోవునని నమ్ముచున్నారము. ఫూల్ స్కాప్ చిన్నపైజు. 48 ఫుటలు. గంధర్వగ్రంథమాలికలో చతుర్థసారిక. వెల రు. 0-4-0. పలయువారు విజయనగరములోని గంధర్వమహల్ వారికిగాని, రాజమండ్రీలోని దువ్వూరిబదర్నవారికిగానివ్రాసిన బడయగలరు.

మధురావిజయము:—

విజయనగర సింహాసనాధీశ్వరుడైన బుక్కదేవరాయని కొడుకగు వీరకంపరాయని భార్యయగు గంగాదేవి సంస్కృతమున రచించిన కావ్యమునకు తెనుగు. ఇదియొక చారిత్రకకావ్యము. రంగాజమ్మ తెలుగున రచించిన మన్నారుదాసవెలూసము ఎట్లుభర్తృచరిత్రాత్మకమో గంగాదేవిరచించిన ఈకావ్యమును అట్లు భర్తృచరిత్రాత్మకము. చందవోలు గ్రామవాస్తవ్యులైన బ్రహ్మశ్రీ తాడేపల్లి రాఘవనారాయణశాస్త్రిగారు ఆంధ్రీకర్తలు. గంగాదేవి తెలుగుశ్రీయని మానవ్యకము. ఒరుగల్లు ప్రాంతమునందలి గంగాధర, విశ్వనాథ కవులను ప్రస్తావించినది. తిక్కనసోమయాజినికూడ ఈమెనుతించి యున్నదనవలయును. దసరాసంచికలో ఈమధురావిజయమునుగూర్చి ప్రత్యేకవ్యాసము ప్రచురించియున్నారము. శ్రీరచితమగు ఈఉత్తమగ్రంథము నులభనుండరైతిగల పద్యములలోనికి అనువదించబడి ఇట్టి గంధరూపమున ప్రచురింపబడియున్నది గావున ఆంధ్రులు ఈకావ్యమును తప్పక చదువుదురుగాకయని కోరెదము. క్రొనుపైజున 105 ఫుటలు. గ్లేజుకాగితములు. వెల రు. 0-10-0. పలయువారు బ్రహ్మశ్రీ ముదిగొండ నాగలింగశాస్త్రి, రామలింగేశ్వరపేట, తెనాలి, అని వ్రాయునది.

తిరిగి స్వర్గలోకమున కలసికొందము:—

జపానుదేశస్త్రీల దేశభక్తి నిరుపమానమైనది. కావున ఈజపానుదేశభక్తురాలిచేతకు ఉపమానము వెదకుట వ్యర్థము. కియోల్పిఅని ఆమెపవిత్రనామము. ఆమెకు ఇరువదియొక్క వత్సరము. భార్యయై ఎంతయోకాలము కాలేదు. మగడు సైనికుడు. జపానుకు మంచూరి యాతో యుద్ధముపోసగెను. మగడుయుద్ధభూమికిపోయెను. పోయేనేగాని యావశ్యము లనుగూర్చి కల్పనములు గావించుకొనుచు తనధర్మమును విస్మరించునేమోయని ఆవీరపత్నికి తోచెను. మగడు తనవిద్యుక్తధర్మమును విస్మరింపకుండచేయుటఎట్లు? ఆతనిసుఖమయకల్ప నలకు తావలమైన తానిలోకమును బాయుటచేతనే. అన్నిసగలు అలంకరించుకొన్నది. మంచి బట్టలు కట్టినది. ముఖమును తీర్చిదిద్దుకొన్నది. గృహదేవతకు ఎదురుగా కూర్చున్నది. కత్తిని పట్టినది. కంఠమునందలి ఒకనరమును కోసికొన్నది. ప్రాణములను బాపుకొన్నది. ఆమె మగనికివాసిన తుదియు త్తరమున ఇట్లున్నది: “నీప్రేమకు ప్రణామములు. కొద్దిదినముల పాటిదైన మరగృహస్థజీవితము నిశ్చలమందయుతము. నన్నుగూర్చి ఎట్టిచింతయు పెట్టుకొన కుము. నీపూర్తిశక్తితో దేశమును సేవింపుము. నన్నునుండినిన్ను విడిపించిపోవుచున్న నా ఆనంద మును వెల్లడించుటకు పదములుచాలవు. వీరునివలెనీవు వెల్లియున్నందుకు నిన్ను అభినందించు చున్నాను. నే నీలేఖతో 5 పౌనులు పంపుచున్నాను. అవి నీతోడ్పిస్తే నికులకు ఈయగలవు. నాతునిప్రార్థనమొకటి. నీజీర్ణశక్తి కొంచము మందమైనది. దానివిషయమై మిక్కిలి జాగ్రత్తగ నుండవలయును. నేను సంతోషచిత్రిముతో చనిపోవుచున్నాను. ఉత్తరలోకమున జీవితము శాశ్వతమైనది. తిరిగి మనమచ్చట కలసికొందము.” ఆమె ఆజ్ఞానుసారము అసైనికుడు ఆమెచుగూర్చి ఎట్టిచింతయు పెట్టుకొనలేదు. అంత్యక్రియలకై న పోలేడు. మంచూరి యాయుద్ధభూములలోనిలచి దేశసేవయందు పరివ్యాప్తుడయ్యెను. ఇది మొన్నటివిషయము. లేడీ హార్డింజ్ మెడికలు కాలేజీకి గ్రాంటు:—

అసెంబ్లీసభకు చెందిన స్టాండింగుమెంబరు కమిటీవారు 1932-33-వ వత్సరమునకు ఢిల్లీయందలి లేడీహార్డింజ్ మెడికలు కాలేజీకి, హాస్పిటలుకును కలిసి మూడులక్షల రూపా

యలను గ్రాంటుచేసిరి. స్త్రీయుద్యమాభిమానులకందటకును ఈవార్త సంతోషమును కలిగింపగలదు. ఈకాలేజీలో వివిధరాష్ట్రములనుండివచ్చు ఉన్నతవైద్యవిద్యార్థినులకు సౌకర్యములు ఏర్పాటుచేయు విషయమును కూలంకషముగ చర్చించుటకు దినానుబహదురు హరవిలాసశారద, గయప్రసాదసింగు, జి. మోర్గనుగార్లు ఉపసంఘముగ నియమింపబడిరి. స్త్రీజనాభివృద్ధికి ప్రాపకులగువారిలో నొకరైన హరవిలాసశారదగారి యాజమాన్యమున ఈ ఉపసంఘము వివిధరాష్ట్రములకు లాభకరములగు సూచనలుగావించునని సమ్మేదము.

లీ డ్యు వి శ్వ వి ద్యాలయమునకు ధూరి విరాళము:—

లార్డుబ్రాథర్న్ గారు తమ మరణకాలమున లీ డ్యువిశ్వవిద్యాలయమునకు 100,000 పౌనులను విరాళమిచ్చిరి. జీవితకాలమునకూడ వారివిశ్వవిద్యాలయమునకు విశేషవిరాళము లిచ్చియుండిరి. విశ్వవిద్యాలయమునకు చేర్చి వున్నకభాండాగారమందిరము కట్టుటకు 100,000 పౌనులును, బాక్టీరియాలజీప్రాఫెసరుషిప్ ఏర్పఱచుటకు 20,000 పౌనులును వారివఱ కిచ్చియుండిరి. జీవితకాలమున ఇచ్చిన ఈ 120వేల పౌనులుగాక మరణకాలమున 100,000 పౌనులుయిచ్చిరి. ఇట్టి చేతికిముకలేని వదాన్యులుండిరి కావుననే పాశ్చాత్య విశ్వవిద్యాలయములు విశ్వవిఖ్యాతిని గాంచుచున్నవి. ఏవిశ్వవిద్యాలయమైనను ఇట్లు విరాళములనుపొందుట వినినపుడెల్ల మాకు ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయము తలపునకు బాటుచుండును. ఆంధ్రదేశమునందలి లక్ష్మీపుత్రులు తమదైన ఈవిశ్వవిద్యాలయమునకు విశేషముగ సాయముచేయుకుండుటకు విచారించుము. ఈనడుమ కొన్నిపరతులతో శ్రీలల్లాడి కృష్ణస్వామిఅయ్యగారు మనవిశ్వవిద్యాలయమునకు ఏడాదికి వేయిరూపాయిల చొప్పున విరాళమిచ్చుటకు ప్రారంభించిరినివంటిమి. వీరి ఈమార్గమును ఇతరఆంధ్రమహాశయులును అవలంబించుదురుగాకయని కోరెదము.

డాక్టరు గణేశ ప్రసాదు గారి వితరణ:—

డాక్టరు గణేశప్రసాదుగారు కలకత్తా విశ్వవిద్యాలయపు గణితశాస్త్రపాఠ్యాయిలు. బాలికలవిద్యాభివృద్ధికై వారు ఇరువదిరెండువేలరూపాయిలనిధిని సంయుక్తరాష్ట్రముల ప్రభుత్వమువారికి అందచేసిరి. ఈనిధి కృష్ణకుమారినిధియని పిలువబడును. విద్యాశాఖాధికారియాజమాన్యమున ఈనిధి నిర్వహింపబడును. స్కూలునైనను పరీక్షలో గౌరవముగ జయమునుపొంది కళాశాలవిద్యను గ్రహింపబోవు హిందూబాలికలకు కులవివక్షతలేదు—ఈనిధినుండి ధనరూపకములగు బహుమానములీయబడును. బాలియాజిల్లా హిందూబాలికలకే ఈబహుమానములుద్దేశింపబడినవి. బాలియాజిల్లాలో ఈబహుమానము పొందదగిన హిందూబాలికలులేనియడల ఇతరజిల్లాలలోని హిందూబాలికలు ఈబహుమానము పొందుటకు అర్హులు. విద్యావిషయికములగు ఇట్టివిరాళములు భారతదేశమున మిక్కిలి అరుదు. గణేశప్రసాదుగారివంటివారు పలువురకు దేశమాత నోచుకొనునుగాక!

ప్రేంచిస్త్రీలకు ఓటింగు హక్కు:— •

ప్రేంచిస్త్రీలకు ఓటింగుహక్కు ప్రసాదించుట మొదలగు కొన్ని మార్పులను చేయు నుద్దేశముతో ప్రవేశపెట్టబడిన ప్రేంచిఎలక్షన్ బిల్లును ప్రేందిసి నేటువారు త్రోసిపుచ్చిరి. స్త్రీస్వాతంత్ర్యము చిలువలుపలువలు పెట్టియున్నదని మనము భావించుచున్న ప్రాంసుదేశ మనకు చెందిన సి నేటునభవారు స్త్రీల ఓటింగుహక్కుల విషయమున నింతటి సంకుచితముగ మెలగిరి. కాలమహపురుషుడు కొనివచ్చుచున్న మార్పులను కన్నులుండియు ఆసి నేటునభి కులు చూడలేదు. ఇందు విషయమై లావెల్ మంత్రివర్గమువారు రాజీనామానిచ్చిరి. ఫలిత మెట్టిదగునో చూడవలసియున్నది. నవీననాగరికతలో మునిగి తేలుచున్న పాశ్చాత్యదేశ మందలి శాసననిర్మాణసభసభికులే స్త్రీసమన్వలపట్ల నింతటి ప్రతికూలమును వహించుచుండ పూర్వాచారమునకు పాదులయిన భారతదేశమునందలి శాసననిర్మాణసభసభ్యులు స్త్రీసమన్వలపట్ల ఎంతటి ప్రతికూలమును వహించినను ఆశ్చర్యము గోలుపడు.

శ్రీ సూక్తంకరున తి విజయము:—

ఈనాడు ముదిరిగిన బొంబాయి కార్పొరేషనువారి ఎన్నికలలో సూక్తంకరునతి అఖండ విజయమునందినది. ఏ ఒక్కసభ్యుడును పొందనన్ని ఓట్లు—19, 817—ఆమె పొందినది. ఈరీతిని బహిరంగమగు ఎన్నికలలో స్త్రీజయమందుటకు బొంబాయి కార్పొరేషను చరిత్రలో నిదియే మొదలు. బొంబాయి కార్పొరేషనుయొక్క గతసభయందును ఈమె సభ్యురాలుగ నుండినది. పాశ్చాత్య కమిటీయందు నాలుగు సంవత్సరములు సభ్యురాలుగ నుండినది. గత కార్పొరేషనుసభలో ఈమె స్త్రీలకు కొన్ని సభ్యత్వస్థానములు ప్రత్యేకింపబడవలయునని తీర్మానమును గొనివచ్చినది. ఆ తీర్మానము నెగ్గలేదు. ఈ ఎన్నికలలో ఈమె గొప్పగా నెగ్గుటచే స్త్రీలకు ప్రత్యేకస్థానములు ఏర్పరచుకుందురుగాక, వారు బహిరంగమగు ఎన్నికల లోనే పాల్గొని జనమండలిగని ఇందుమూలమున నెల్లడించినది. ఆఖిలభారత స్త్రీజనసభ లోడను, భారత స్త్రీల జాతీయసంస్థలోడను ఈమెకు సాబంధముకలదు. సాంఘిక సమన్వలందు ఈమెకు మంచి అభినివేశముగలదు. ఇంతమండటబట్లు తమ ఓట్ల సీమకు ఇచ్చియుండుట ఈమె ఈనాడు కార్పొరేషనులో చేసియున్న పనికి యోగ్యతాపత్రము. ఇకముందు చేయ బోవుపనికి నమ్మికపత్రము.

శ్రీ తుని రాజా వారి పట్టాభిషేకము:—

మహితలు, మాన్యలు అగురమణులను ఆంధ్రచరిత్రకు అర్పించిన, అర్పించుచున్న ఆంధ్రక్షత్రియకుటుంబములలో అగ్రసరమైనదగు వత్సవాయవంశమువారి తునిజమిందారీని (కొఠాముయస్టేటును) ఇరువదివత్సరములుగ కోలంక దంతులూరివారియాడపడుచులును, కీర్తిశేషులగు శ్రీరాజా వత్సవాయి వేంకటసింహాద్రిజగపతిరాజుగారి సతీమణులును అగు

రాణీ సుభద్రయాంబజగపతి బహద్దరు జమీందారిణివారు పరిపాలించుచు ఆంధ్రరమణుల రాజ్యపాలనాకౌశల్యమునకు నిదర్శనముగానున్నారు. వారు 19-2-32తేదీని శ్రీకుమార రాజా శ్రీసూర్యనారాయణజగపతి బహద్దరువారికి పట్టాభిషేకమహోత్సవము జరిపించి రాజ్యాధికారమును ఒప్పగించిరి. మహత్తరమైన వారిఆశీర్వాదముతో శ్రీసూర్యనారాయణజగపతిబహద్దరువారు పరిపాలనము ప్రారంభించిరి. శ్రీవారు విద్యారసికులును, కావ్య గీతిప్రియులును అయిఉన్నారు. వారిప్రాపకమున ఆంధ్రసారస్వతమునకు నూతనాభ్యుదయము కలుగగలదని ఆశించుము. శ్రీవారికి శుభపరంపరకలుగునుగాక!

హిందూవిశ్వవిద్యాలయమునకు భూమివిరాళము:—

శ్రీకాశీమహారాజావారి పట్టాభిషేకమహోత్సవసందర్భమున సంయుక్తరాష్ట్ర ప్రభుత్వపు హోముమెంబరు నవాబు సర్. మహమ్మదు ముజాముల్లాఖానుగారు కాశీకినచ్చి నపుడు పండిత మదనమోహనమాలవ్యాగారితోకూడ హిందూవిశ్వవిద్యాలయమును చూడనేగిరి. వారు ఆవిశ్వవిద్యాలయనిధికి పదివేలరూపాయలు విరాళమొసంగిరి. మహమ్మదీయులయ్యు హిందూవిశ్వవిద్యాలయమునకు ఈభూరివిరాళమిచ్చుటచే విద్యాభిమానమునే గాక తమ సర్వసమర్పణమును వారు వెల్లడించుకొనిరి.

కీ. శే. మారియన్ ఫిలిపు:—

సాంఘికసేవయందు చీమునెత్తురులు వెచ్చించిన ఆంగ్లస్త్రీ. ఆంగ్లదేశమున లేబరు పార్టీ నిర్మాణమునకు కారణభూతులైన ప్రజ్ఞావంతులలోనొకతె. వెనుకటి పార్లమెంటు నందు సందర్భాంశమునకు ప్రతినిధురాలుగనుండినది. తనకు ఏబదియొక్కటవ వత్సరమున జనవరి తుదివారమున ఆమె మరణించినది.

తాళిబొట్టు తెంపించిన ఉద్యోగి ఊమాపణకోరినాడు:—

తెల్లిచేరియందు కోర్టులో జరిమానాకొరకు ప్రభుసతిగారి మంగళసూత్రమును తెంపించి హిమాలయశిఖరమును ముట్టినకీర్తినిసంపాదించిన ఉద్యోగి డాక్టర్ ఊమాపణ కోరినాడు. ప్రభుత్వమువారిొకప్రకటనగావించి అందుతో ఆవిషయమును తుదముట్టించిరి.

దంపతుల ఏకకాలమరణము:—

గొడబ్రాహ్మణులు. ఎలమంచిలితాలూకా సత్యవరము కాపురస్తులు. డబ్బీరు వంశీకులు. భర్త నారాయణయ్య, వయస్సు 105 వత్సరములు. భార్య లక్ష్మీదేవమ్మ, వయస్సు 95 సంవత్సరములు. పురాణదంపతులగు పార్వతీవరమేశ్వరులనుపోలిన ఈవృద్ధదంపతులు ఒక గంటవ్యత్యాసముతో జనవరిమాసమున సంత్రాంతివర్షదినములకుముందు మరణించిరి. చనిపోవునఱకును ఈదంపతులు దృఢగాత్రులై యుండిరి. ఏకకాలమున మరణించిన ఈపుణ్య దంపతులను ఏకమగుచితిపై దహనమొనర్చిరి. దంపతీభావమునకు పూర్ణత్వము కలిగినది. ఎంతటి పుణ్యవర్తులగు దంపతులకోగద ఇట్టి అపూర్వమగుణము!

1934
Mar 11

దెరి

జనవరి

- 20:-- బొంబాయి. ప్రెస్సుజర్నలు ఎడిటరు సదానందుగారిభార్య ఎరెస్టు. పురుషోత్తమశ్రీకందాసు సతి గారికి 6 నెలల కఠినశిక్ష, 50 జుల్మానా, లేదా 6 వారముల అదనపుశిక్ష. శ్రీమతి గొషే పుకెప్రెస్సుసతి గారి ఎరెస్టు.
- :-- కలకత్తా. లక్ష్మీదేవిఆచార్యగారి అరెస్టు. శ్రీమతులు అమితదత్తు బి.ఏ. కభాదత్తు బి.ఏ. గార్ల అరెస్టు.
- :-- నేలం. కామాక్షమ్మగారికి రు. 200 జరిమానా, లేదా 2 నెలల విడిదైదు.
- :-- గోడిచెట్టిపాలెం. గోవిందమ్మశో, నాబాయిగార్లకు 6 నెలలు విడిదైదు.
- :-- మదరాసు. అంబుజమ్మ, జానకమ్మ, కమలాబాయిగార్లకు చెరి 6 నెలలుశిక్ష.
- 21:-- మంతెనవారిపాలెము. మంతెన అచ్చయ్యమ్మ, సుఖవాసి భ్రమరాంబ, మంతెన చినఅచ్చయ్యమ్మ, దంతలూరు సుబ్బయ్యమ్మగార్ల ఎరెస్టు. చెరిఆరుమాసముల కఠినశిక్ష. సి. క్లాసు.
- :-- ఏజన్సీపోలవరము. చేబియ్యం సోడమ్మ, తూము చూడమ్మగార్ల ఎరెస్టు.
- :-- గోవాపట్టణము చిలకమర్రి రామానుజమ్మ, తుమ్మలచిన్నమ్మాయి, పర్వతేశ్వరికొనల్యమ్మగార్లకు చెరి 6 నెలల విడిదైదు. రామానుజమ్మకు సి. క్లాసు.
- :-- కోమిల్లా. శ్రీమతులు నిర్మలసర్కారు (అభయాశ్రమకన్యాశిక్షాలయాధ్యక్షురాలు) స్నేహలతా పాల్, సగోజబోసుగార్లకు ఒకసంవత్సరము విడిదైదు.
- :-- బ్రహ్మపురము. ప్రమిళా, కమలా, బలరాణి, జ్యోతిర్మయదేవులకు ఆరేసి నెలలు కఠినశిక్ష.
- :-- కలకత్తా. లాల్ మోహనమిత్రగారికూతురికి 6 నెలలు కఠినశిక్ష, రు. 7 జరిమానా.
- 22:-- కంకిపాడుస్టేషనుయిలాకా కొమ్మమూరుగ్రామము. గారి సుబ్బమ్మ, రామినేని రాజమ్మ, మయినేని శ్రీరామమ్మ (రెండుసంవత్సరాలు పిల్లనానితోసహా) అరెస్టు. 17-1 క్రి. అమెండుమెంటల్ప్రకారము, ఎమెంజెన్సీఆర్డినెన్సు 3-32 ప్రకారము దెజవాడలో విచారణ. ఒక్కొక్కరికి ఏడాదిశిక్ష. సి. తరగతి.
- :-- చేబ్రోలు. సూర్యదేవరకుటుంబమున రాజ్యలక్ష్మమ్మ, అన్నపూర్ణమ్మ, రాజలక్ష్మమ్మ ముగ్గరిఅరెస్టు.
- :-- కడపూరు. అంజలేఅమ్మశోగారికి 3 నెలలు కఠినశిక్ష. సి. క్లాసు.
- :-- కోమిల్లా. యమునాపూష, సురుచిచౌదరిమనలత, సర్కార్ ఆరునామజండార్లకు 6 నెలల కఠినశిక్ష.
- 23:-- లాహోరు. సర్ గంగారామ్ గారికోడలు ఎరెస్టు. కాంతిదేవి, లజ్జావతి, విద్యావతిగార్ల విచారణ. చెరి రు. 25 జరిమానా, లేదా, 1 నెలదైదు. సి. క్లాసు.
- :-- బొంబాయి. బాపిదేసు దేశాయిగారికి 8 నెలలు కఠినశిక్ష, రు. 200 జరిమానా, లేదా 2 నెలలశిక్ష నేనాబాయిరావు అనునామెకు 6 నెలలశిక్ష.
- :-- కలకత్తా. లక్ష్మీదేవి, కుమారినిమతాయిగార్లకు మూడేసి నెలల విడిదైదు.
- :-- కాన్పూరు. పింతాదేవి, లండాదేవిగార్ల అరెస్టు.
- :-- జలాల్పూరులో మహాలయకామదేవ్, కళావతిదేవ్, మధుమతిదేవ్ గార్ల అరెస్టు.
- 24:-- యలమర్రుకాపురస్త్రాలు ప్రస్తుతము తేలప్రోలులోనున్న కోనేరు అనసూర్యవతిగారిపై పికటింగుకై శేను. మాజిపిటిలోవిచారణ. ఆరుమాసములశిక్ష. సి. తరగతి.
- 25:-- పెదపులిపర్రు. తట్టా సరసమ్మ, దేవిసేని శ్రీరాజలక్ష్మమ్మగార్లకు చెరి 6 నెలలకఠినశిక్ష. సి. క్లాసు.
- :-- కలకత్తా. కాసల్యాదేవి, లక్ష్మీదేవి, మరియు ద్దరుశ్రీల ఎరెస్టు.

:—తణుకు. దేవులపల్లి సత్యవతమ్మగారికి 6 నెలల కఠినశిక్ష, రు. 200 జరిమానా, లేదా మరి 6 వారములశిక్ష.

27:—చేబ్రోలు. సూర్యదేవర రాజ్యలక్ష్యమ్మ, సూర్యదేవర ఆన్నపూర్ణమ్మ, సూర్యదేవర రాజలక్ష్యమ్మ వీరిముగ్గురికిని ఒక్కొక్కసంవత్సరం శిక్ష, రు 200 జరిమానా లేదా మరిరెండు నెలలు శిక్ష.

:—మచిలీపట్టణము. తంగిరాల సీతారామమ్మ, త్రిపురనేని కాసల్యమ్మగార్లను పికెటింగుచేయుచుండ పోలీసుస్టేషనుకు తీసుకొనిపోయి వసంతపునీళ్లతో కొట్టి పదలినై చిరి.

:—రేపల్లె. నాడల్ల రంగమ్మ, కొత్తపల్లి రంగమ్మ (దేతపూడి) కొల్లిరత్నమ్మ (శింగుపాలెం) గార్లు బేత పూడిగ్రామములో కరకుతములు పంచిపెట్టినందుకు ఎరస్తు.

:—కలకత్తా. బెంగాలు 15-వ డివీజీటరు శ్రీమతి జోతిర్మయ్యాగంగూలికన్యగారికి ఒకసంవత్సరము విడి ఖైదు. శ్రీమతులు రామదేవి, గంగాదేవిగార్లకు చెరి 6 నెలల కఠినశిక్ష.

:—బర్హంపూరు. మృణాళిదేవిగారికి 6 నెలలశిక్ష.

:—బాలోర్లుటు. శ్రీమతి రాజలక్ష్మీగుహ (70 ఏండ్లది) 8-వ నియంత్రిత అరెస్తు.

:—అలహాబాదులో కాంగ్రెసునాయకప్రముఖుడయిన సర్మదాప్రసాదసింగుగారిభార్య, కుమార్తె, దాసీ మనిషి అరెస్తు. సింగుగారిభార్యతో ఒకటిన్నరవేళ్ల ప్రాయముగల బిడ్డఉండెను.

:—రాజమండ్రి. మద్దూరి వేంకటరమణమ్మ, కాశీభట్ల వేంకటరమణమ్మ, శివరాజు సుబ్బమ్మగార్లకేసు విచారణ. మద్దూరి వేంకటరమణమ్మ, శివరాజు సుబ్బమ్మగార్లకు చెరి 5 మాసముల కఠినశిక్ష. సి. క్లాసు. కాశీభట్ల వేంకటరమణమ్మగారికి 2 వారముల విడిఖైదు. ఏ. క్లాసు.

:—పూనా. పద్మావతిహోలిక ఎరస్తు.

28:—చేబ్రోలు. పాటిబండ్ల పార్వతిమ్మగారు విదేశపస్త్రములదుకాణములపద్ద పికెటింగుచేసినందుకు ఎరస్తు.

:—రేపల్లె. 26, 27 తేదీలయందు అరెస్టయిన 6 గురుస్త్రీలవిచారణ. చెరియొక ఏడాది కఠినశిక్ష. సి క్లాసు.

:—మధురలో డాక్టరు పిచ్చిముత్తుకన్యగారికి క్రిమినల్లా ఆమెండుమెంటు ఆక్టుక్రింద ఏడాదికఠినశిక్ష. సుబ్బరామన్ సతి, సుందర రామన్ సతిగార్లకు చెరి ఆరు నెలలకఠినశిక్ష. బి క్లాసు.

:—ఆహమదాబాదు. పద్మామోహతాకన్యకు 6 నెలలు విడిఖైదు, రు 100 జాల్మానా లేక ఒకనెల అదనపుశిక్ష.

29:—అమృతసరము. బట్టలబజారు పికెటింగు. శ్రీమతి కన్నోదేవి, మరియురుపురిఅరెస్తు.

:—బోగ్రాబజారులో పికెటింగుచేసినందుకు శ్రీమతి చారుబలాగుహారాయిసతికి 3 నెలలశిక్ష.

:—నాగపూరు. గంగాబాయిచౌబేగారికి 9 నెలల కఠినశిక్ష. రు. 100 జరిమానా.

:—ఆహమదాబాదు. ఉరేగింపు. బంధుమతీతాకోరుగారి, మఱియుదుగురుస్త్రీల అరెస్తు.

:—కలకత్తాలో శ్రీమతి సర్వాభట్టాచారిగారి అరెస్తు.

30:—బొండాడగ్రామములో నిర్బంధింపబడిన శ్రీమతి వారణాసి సీతమ్మగారిని పదలివేసిరి.

:—పూనాలో పద్మావతిబాయిహోలేకర్ గారికి 1 సంవత్సరముఖైదు.

:—మొగల్రాజపురం కాపురస్తురాలు, ధనికురాలునుఅగు శ్రీమతి కాట్రగడ్డ శీతారామమ్మగారికివిధించిన నాలుగువందలజరిమానాను వసూలుచేయుటకై పోలీసువారు బస్సులో మొగల్రాజపురంవెళ్లి శీతారామమ్మగారికోడలును జరిమానాచెల్లించవలసినదిగ అడిగిరట. జరిమానాతో తమకు నిమిత్తములేదని కోడలుగారుచెప్పినంతలో ఆమెగారిపద్దనున్న సమ్మతు జప్తుచేసితిమనిరట. అందుపై తమపద్దనున్న నగలను తీసిచ్చిరట. నగలతో మరికొంత చరాస్తీకూడ జప్తుచేయబడినది.

- :—క రాచి. నిర్మలలాల్వానీ విద్యార్థినికి స్వామి గోవిందానందముఖిటోపన్ గారిభార్యకు రెండేండ్లుఖైదు.
అక్రమసంఘములో సభ్యురాలుగనున్నందుకు శ్రీమతి లాహణ్య ప్రోవాదత్తుసతికి 3 నెలల కఠినశిక్ష.
రు. 108 జరిమానా, కట్టనిచో మరి ఒకనెల కఠినశిక్ష.
- :—ఆగ్రాజిల్లాలో రాష్ట్రీయమహిళాసమితులను రాష్ట్రీయప్రభుత్వమువారు నిషేధించిరి.
- :—గుజరాతురాష్ట్రపు డిక్టేరుగానుండిన డాక్టరు కానుగాగారిభార్య శ్రీమతి విజయగౌరిసతిపైవిధించిన
రు. 300 జరిమానాను యింటియందలిసామానును జప్తు చేసి పోలీసులు నమాలుచేసిరి.
- :—పూరీ. పోలీసులు తరువులనుల్లంఘించి సభలో ఉపన్యసించినందులకు శ్రీమతి గాణమంజరీదేవి, నిసామణి
: దేవిగార్లు యె 50 రూపాయలు జరిమానా, లేదా ఒకనెల కఠినశిక్ష.
- :—గోగినేని రంగాగారిసతి భారతీరంగాగారు నిడుబ్రోలులో ఎరస్తు. పొన్నూరు తీసికొనిపోబడిరి.
- :—లాహోరు. పతాకోత్సవము. శ్రీమతి రామరత్నగారిఎరస్తు.

ఫి బ్ర వ రి

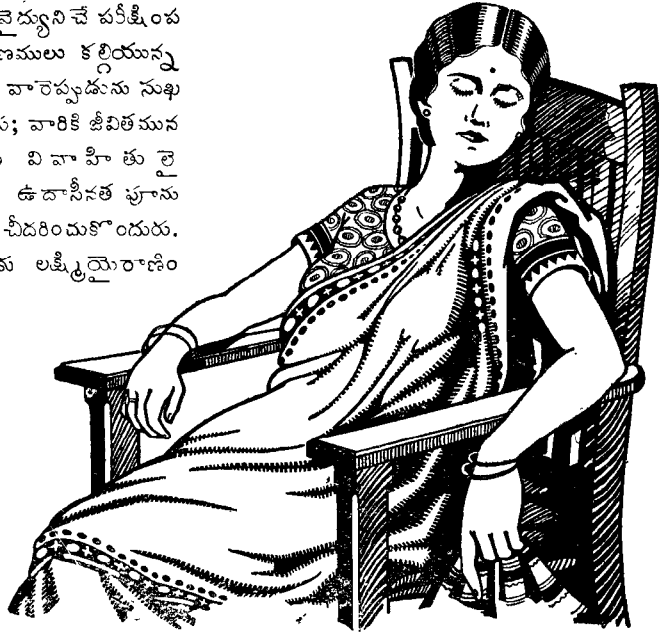
- 1:—లక్నోలో 144 కేసుమీరినందుకు గార్గిదేవి ఎరస్తు.
- :—హౌరా. కరుణామయిదేవి. ప్రిడరుభార్య. 6 నెలలశిక్ష.
- :—కలకత్తా. కుమారి అమితదత్తు (ఎం. ఏ. విద్యార్థిని) నాలుగునెలలుశిక్ష అనుభవించుచున్నది. కరపత్ర
ములు ప్రకటించినను వేరొకనేరమునకై విచారింపబడెను. పోలీసువారు కేసు ఉపసంహరించు
కొనుటచే ఆమె విడుదలచేయబడెను.
- :—బాలనూరు. నల్లమందుపి కెటింగుకై అహల్యాదేవియు, మరినీడ్డురుస్త్రీలు ఎరస్తు.
- :—మెహర్నూరు. ఉత్సవముజరిపిన లీలావతిదేవి ఆరెస్తు.
- :—బేలూరు గాటు. గాంధీభారీకావిద్యాలయసాపకురాలు సరళరాయిగారికి 6 నెలలశిక్ష.
- :—కరీంగంజి. పి కెటింగు సరోజినిపాలు, గిరిజబాలగుప్తుకు యె 6 నెలలశిక్ష.
- :—బొంబాయి. తొమ్మిదవ సత్యాగ్రహసంఘమునకు అధ్యక్షురాలగు శ్రీమతి సుభద్రాదేవిగారును కార్య
దర్శులగు శ్రీమతులు జయదేవి, సరళాదేవిగార్లును నిన్నను చౌపట్టిలో జాతీయపతాకము నెత్త
బోయినందులకు ముగ్గిరికిని చెరియొకవత్సరము కఠినశిక్ష, 300 జాల్మానాలేక మరినాలుగునెలలు శిక్ష
వేయబడెను. వీరు ముగ్గురు అక్కచెల్లెండ్రు.
- :—చేబ్రోలు. గొల్లమూడి రత్నమ్మ, వాసిరెడ్డి పార్వతమ్మ, పాటిబండ అన్నపూర్ణమ్మగార్లు ఎరస్తు.
- :—తిన్నవెల్లి. లక్ష్మమ్మ సోరనాదమ్మతో ఏడాది విడిఘైదు. రు. 300 జరిమానా లేదా మరి 6 నెలలు.
- :—మంగళూరు. మరుదేశ్వర సీతారత్నబాయి, కల్యాణిబాయిగార్లకు నాలుగునెలలు కఠినశిక్ష.
- :—బెల్గాం. శాంతాబాయిగారి ఆరెస్తు.
- :—కాకినాడ. పంచాంగము రామానుజమ్మ, తట్ట ఆండాళమ్మగార్లుఆరెస్తు, శిక్ష.
- :—కీ. కే. మోతీలాల్ నెహ్రూకుమార్తెలు పండిట్ సతి, కుమారికృష్ణానెహ్రూ, ఒక గొప్పపకీలుకోడలు
పూర్ణిమదేవీగార్లకు అలహాబాదులో స్వతంత్రదినోత్సవమునందు పాల్గొనినందుకు ఏడాది కఠినశిక్ష.
పండిట్ సతిగారికి రు 300 జరిమానా, చెల్లింపనిచో మరి ఆరువారములశిక్ష. వకీలు విశ్వామిత్రగారి
భార్య పిపావరుఉత్సవమున పాల్గొనినందుకు ఏడాది కఠినశిక్ష.
- :—అహమ్మదాబాదు. వసుమతి దేశాయిగారిపై విధింపబడిన జరిమానాను ఆమెభర్తయింటిలో జప్తుచేసి
రు 200 కైకొనిరి. ఆమెభర్త రామప్రసాదుదేశాయిగారు కోర్టులో చర్యజరుపనున్నారు.
- :—చేబ్రోలులో ఎరస్తుచేయబడిన పాటిబండ పార్వతమ్మగారికి 6 నెలల విడిఘైదు.

- :—బొంబాయి. మణిభాయి దేశాయి గారి అరెస్టు.
- :—కలకత్తా. శ్రీమతి కల్యాణి దేవి గారి అరెస్టు.
- :—కుష్టియా. శ్రీమతి ఉషాబాలగారికి 6 నెలలు విడిచిపెట్టెను.
- :—శ్రీమతి భారతీరంగగారు, తెనాలి మునిసిపల్ వైస్ ఛేర్మనుగారిభార్య శ్రీమతి తాయారమ్మగారు, కాపూరువాస్తవ్యులగు తుమ్మల బసవయ్యగారిభార్య శ్రీమతి దుర్గాంబ, శ్రీమతి పాద్మి కనకనుంద రమ్మగార్లపై క్రిమినలులా సవరణచట్టము 7-1 సెక్షనుక్రిందలేబడినకేసు విచారణ. భారతీరంగగారికి 1 సంవత్సరము సామాన్యశిక్ష, 500 జరిమానా, చెల్లింపనిచో మరిమాడునెలలు శిక్ష. తాయారమ్మ, నుందరమ్మగార్లకు 1 సంవత్సరము విడిచిపెట్టెను, 500 జరిమానా, చెల్లింపనిచో 6 వారములు శిక్ష. శ్రీమతి దుర్గాంబగారికి 6 నెలలు విడిచిపెట్టెను, 500 జరిమానా లేక 6 వారములు శిక్ష.
- 8:—లాహోరు సర్ గంగారాముగారికోడలు, హరిరావులగారిసతి, బారిష్టరు దేవరాజుగారితల్లి, శ్రీమతి సహనీజానదేవిగార్లకు నాలుగునెలలశిక్ష, రు. 50 జరిమానా, లేదా 15 దినముల అధికశిక్ష. పుష్ప దేవిగారికి రు. 100 జరిమానా, లేదా నెల కఠినశిక్ష.
- :—పూరి. నిశమనిదేవి, శ్రద్ధామనిదేవి క్రీ. లా. స. చట్టము 17' (2) ప్రకారము ఒకనెల విడిచిపెట్టెను.
- :—నూరతు. శ్రీమతులు జయాపతిమ్మని, మధురికా మెహతాగార్లకు చెరి నాలుగునెలలశిక్ష.
- :—బొంబాయి. శివలక్ష్మీబాయి, భానుమతీబాయి, నూరాబేను అరెస్టు. సావిత్రిబాయిపతంకరుకు శిక్ష.
- 4:—బొంబాయి. చందనదేవిగారికి 6 నెలలు శిక్ష.
- :—నూరతు. పద్మావతిదేశాయి (సాంతరాంపూరు దివానుకూతురు) అరెస్టు.
- :—కలకత్తా. శ్రీమతులు నిహరమలగంగూలీ, కుమారశాంతి సుధాచానూ దేవరాణిస్కారుగార్ల అరెస్టు. మృణాళినిదేవిగారికి రు. 100 జరిమానా.
- :—కటకము. రామదేవి, కిన్నను బాలసేనుగారికిని జుర్రానాలువేయబడెను.
- :—గుంటూరు. క్రొత్తపల్లి భూపమ్మ, పరచూర్ సత్యవతి, రంగమ్మ, మల్లపెద్ది పంతుమ్మ అరెస్టు.
- :—మిడ్చెపూరు. అవనీదాసి, చారుబలాదాసిగార్లకు శిక్ష.
- :—మధుర. శ్రీమతులు తాయమ్మల్, సీతాలక్ష్మి, లక్ష్మీబాయిగార్ల అరెస్టు.
- 5:—బందరు. అంగలూరువాస్తవ్యులు కమ్మస్త్రీలు త్రిపురనేని కాసల్యాదేవి, ఆరికపూడి నాగభూషణము గారిసతి ఉమమణమ్మ, గురజాడవాస్తవ్యులు పాలడుగు సుబ్బారావుగారిభార్య పరలక్ష్మమ్మ గార్లను పికెటింగుచేయుచుండగా గొనిపోయి పోలీసులు స్టేషనులో రంగునీళ్లుకొట్టిరి.
- :—బొంబాయి. శ్రీమతి జమాచేనువేలీగారికి 18 నెలలశిక్ష.
- :—మదరాసు. శక్తింజలబాయిగారికి 11-వ లేదీపటకు రిమాండు.
- 6:—నెల్లూరు తూర్పుతీరమున అనాదిగా యిప్పటికిని వేయిఆవులకుపైగా పోషించుచున్న కుటుంబమునకు చెందిన శ్రీమతి యానాటిచెంచులత్తమ్మ, శ్రీమతి రెంటాలనుబ్బమ్మగార్లు మైపాడులో అరెస్టు.
- :—లాహోరు. గోపీచందునతిగారి అరెస్టు. లీలావతిగారు క్రీ. ప్రా. కో 108 క్రింద అరెస్టు.
- :—అమృతసరము. మాల్యాదేవిగారికి 6 నెలలశిక్ష, రు. 50 జరిమానా.
- 9:—బళ్లారి డా. నివర్తిలక్ష్మీదేవిగారికి ఏడాది విడిచిపెట్టెను. బి. తరగతి.
- :—అహమదాబాదులో శ్రీమతి గంగాదేవిసతిగారి అరెస్టు.
- 10:—నెల్లూరుజిల్లా బుచ్చిరెడ్డిపాలెం. శ్రీమతి చవనం తిరుపాలమ్మగారి అరెస్టు.
- :—అహమదాబాదులో గంగాదేవివైద్యాగారి అరెస్టు.
- :—కాలికట్టు. శ్రీమతి మెట్టిలా, బి. కలన్ సతి, శ్రీమతి దేవకీఅమ్మకన్యగార్ల అరెస్టు.

- :—బాపట్ల. తన్నీరు సీతారామమ్మ, తుమ్మల తులశమ్మ, పట్టికూటి రాధమ్మ, రావిపాటి జయలక్ష్మమ్మ గార్ల ఎరస్తు.
- :—అహమదాబాదు. గుజరాతు డిప్టేటరు మణిబెనుజవేరి సతిగారిని అరెస్టుచేసి వదలివేసిరి.
- :—లాహోరు. డాక్టరు రామప్యోరీగారి అరెస్టు.
- :—గయబంధ. మహామాయా దేవిగారి అరెస్టు.
- :—మిరుగంజ్. జయప్రకాశసతి, చంద్రకాంతదాససతిగార్లకు రెండేండ్ల కఠినశిక్ష.
- 7:—గుంటూరు. మునగపాటి రాజలక్ష్మమ్మ, గొల్లమూడి రత్నమ్మ, పాటిబండ్ల అన్నపూర్ణమ్మ, వాసిరెడ్డి పార్వతమ్మగార్లను ప్రేషనుకు తెచ్చి వదలివేసిరి.
- 8:—నెల్లూరు. ఎనేటి చెంచులక్ష్మమ్మ, రెంటాల వేంకటసుబ్బమ్మగార్లకు క్రి. లా. స. చట్టము 17 (1) ప్రకారము ఆరేసి నెలల కఠినశిక్ష. సి. తరగతి.
- :—బొంబాయి. లక్ష్మీబాయిగుల్వంకరుగారికి 3 నెలలకైదు రు. 150 జరిమానా, లేదా మరి 3 నెలలశిక్ష.
- 11:—లాహోరు. సుదేశకుమారికి ఆరు నెలలశిక్ష. ధరమ్కారుగారి అరెస్టు.
- :—ధిల్లీ. అసఫాల్సతిగారికి 6 నెలల విడికైదు. 206 రు. జరిమానా.
- 12:—చెన్నపురి. 8-వ శ్రీసర్వాధికారిణి శివభోగంగానికి 1 సంవత్సరముశిక్ష. రు. 50 జరిమానా బి. తరగతి.
- :—దినాజ్ పూరు. స్నేహలతాగంగాళికి రెండు నెలలశిక్ష.
- :—కలకత్తా. ప్రమిళాగుప్త, ధుశీలగుప్తకన్యల అరెస్టు.
- 13:—మంగళగిరి. ముప్పలనేని పుష్కరాంబ, వెలగా నాగరత్నం, గాంధీ జనార్దనమ్మగార్లు పికెటింగు చేసిరి. పోలీసులు జోక్యముకలిగించుకొనలేదు.
- 14:—నెల్లూరు. చవనం తిరుపాలమ్మగారికి నాలుగుమాసములశిక్ష. ముత్తుకూరు కామమ్మగారికి 4 నెలల కఠినశిక్ష. దుర్భ వేంకటరమణమ్మ, యస్. అన్నపూర్ణమ్మగార్లకు 4 నెలల విడికైదు.
- :—కలకత్తా. సనీతి బాలాదాసుగుప్త, కమలారాయ, సరోజినీమిత్ర, వీణాపాణిసర్కారు, చపలా బాలానేకగార్లకు 3 నెలలు విడికైదు విధింపబడెను. పసిబిడ్డలను చేతుల్లోబెట్టుకొని వచ్చిన రాధా రాణి, సుధారాణిగార్లకు చెటిఒకనెల విడికైదు విధింపబడెను. బి. ఏ. ప్యాసయిన పార్సీపిల్ల శివాక్షి మోడిగారికి 9 నెలలు కఠినశిక్ష విధింపబడెను.
- :—కటకం. శ్రీమతి సరళాదేవిగారికి మరి యిరువురు స్త్రీలకును ఆర్డి నెన్సుప్రకారము రూ. 300, రూ. 400, రూ. 200 జరిమానా విధింపబడెను.
- :—అహమదాబాదు. ప్యూరీలాలుగారిత్తలి తారాదేవి, వీరికి ఎవయిచ్చిన కుశాలుచెను ముఖ్య, అమినా బెన్ గార్ల ఎరస్తు.
- :—మదరాసు 9-వ డిప్టేటరు రుక్మిణిఅమ్మళ్, గౌతమిఅమ్మళ్ ఎరస్తు.
- 15:—అహమదాబాదు. సెబర్మతీస్త్రీలచెరసాలలో స్థలముచాలకపోవుటచే దేరాలవేసిరి.
- 16:—ఏలూరులో కంది నాగరత్నమ్మ, కారంగుల వేంకటరత్నమ్మ, తిరగపల్లి తాయారమ్మగార్ల ఎరస్తు.
- :—డక్కా. శచీరాణిదేవిగారికి ఒకనెలకైదు.
- :—జెన్నూరులో పికెటింగుకోసము ప్రతిభాంజిడత్తుగారిఅరెస్టు.
- :—విశాఖపట్టణము. దిగుమర్తి జానకిబాయి, గుండుమళ్ళ రంగనాయకమ్మగార్లకు శిక్ష. మొదటివారికి ఒక సంవత్సరము, బి. క్లాసు. రెండవవారికి ఆరుమాసములు, సి. క్లాసు.

ఎప్పుడును సుఖభావము లేని స్త్రీలలో నీవును ఒకతెవా?

వేలకొలదిస్త్రీలు వైద్యునిచే పరీక్షింప బడినపుడు ఎట్టిరోగలక్షణములు కల్గియున్నట్లును గానబడరు. కాని వారెప్పుడూను సుఖభావమును కల్గియుండరు; వారికి జీవితమున మాధుర్యములేదు. వారు వివాహితులై యున్నచో మగనియెడ ఉదాసీనత పూనుదురు, కన్నసంతానమును చీదరించుకొందురు. ఒకప్పుడు తనగృహమునకు లక్ష్మియైరానించిన ఆస్త్రీ ఇట్లగుటకు కారణమేమి? ఆమె రక్తము ఆమెకు కావలసిన పుష్టి నిచ్చుటలేదు; ఆమె అపయపములు తమపనిని చేయుటలేదు; ఆమెనరములలో నీరసము; ఆమె జీర్ణకోశనితీ తారుమారైనది. ఆట్టిస్త్రీలకు తిరిగి ఆరోగ్యభాగ్యము ఘెలూనావలకలుగును. ఘెలూనామాత్రము స్త్రీలకు మాత్రమే. స్త్రీజనములకు ప్రత్యేకమైనజబ్బులతో విశేషానుభవముగలడాక్టర్ చే కనుగొనబడినవి. ఘెలూనా పుచ్చుకొనుటవలన అలవాటువీర్పడదు. ఘెలూనానునే వించు స్త్రీ ఆరోగ్యవతి, ధృఢవతి, సుఖవతి యగును. మలబద్ధము, నిద్రలేమి, వ్యతిక్రమము, అరుచి, మూర్ఛ, తలనొప్పి, ప్రసూతి అనంతరము కలుగు నీరసము, ఉద్రేకము, ప్రధరము, గ్రాహాలితనము, భారగింపు, బద్ధకము, గుండెమంట, అజీర్ణము, పులుపు, నీరసము, రక్తపీ

నత, సోమరితనము, గుండెదడ, అయాసము మొదలగువానికి ఘెలూనా మంచిమందు.

Feluna

ఘెలూనా ఋతువునుకట్టివేసుదు, సరియైన స్రావమును వ్యతిక్రమముచేయదు. నెలనెలకు అనేకవేలస్త్రీలు అనుభవించు ఋతుశూలను పాపద్రోలును.

ఇండియా, బర్మా, సింహళములందు అన్ని బజారులలోను, ప్రతి మందులశాపులలోను నీసారు. 2-4-0 కు ఘెలూనాదొరుకును. లేదా తపాలపెట్టె 760, బొంబాయికివ్రాసిన వి. పి. గా పంపబడును.

ఘెలూనా ఏరని పాకేజీలలో అమ్మబడును.